

தென்கிழக்கு
முஸ்லீம் தேசத்தார்னி
நாட்டார்யல்

அவை

மலைப்புலவர்

எப்புதுமிடும்

தென்கிழக்கு
முஸ்லிம் தேசத்தாரின்
நாட்டாரியல்
(அழய்வு)

மணிப்புலவர்
மருதூர் - ஏ - மஜீத்
B.A. (Hons) Dip in Education (PG)
S.L.E.A.S

வெளியீடு
மருதூர் வெளியீட்டுப்பணிமனை
436, பழைய சந்தை வீதி,
சாம்ந்தமருதூ - 03
கல்முனை
சீரீலங்கா

TITLE : Folk Loristics of the Muslims of
the South East of Sri Lanka
(Folk Songs)
Research

AUTHOR : MANIPPULAVAR

Maruthur A. Majeed
B.A (Hons) Dip in Education (P.G.)
S.L.E.A.S.
Retd. Director of Education
Director of Muslim Culture (N.E.P.)

FIRST EDITION : 2007 August

COPYRIGHT : Maruthur A. Majeed
436, Old Market Road,
Sainthamaruthur - 03.
Kalmunai, Sri Lanka.

TELEPHONE No. : 067-2223028
077 5000660

PRICE : 350.00

PRINTER : U D H Compuprint
51/42, Mohideen Masjid Road,
Colombo - 10.
Tel : 0112 382481, 0773 665234

ISBN : 978-955-1058-02-9

தலைப்பு : தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டாரியல்

உரிமை : மணிப்புலவர்
மருதூர் - ஏ - மஜீத்
B.A. (Hons) Dip in Education (PG)
S.L.E.A.S
இய்வுபெற்ற கல்வி பணிப்பாளர்
இய்வுபெற்ற முஸ்லிம் கலாசார பணிப்பாளர் (வ.கி. மாகாணம்)

முதற்பதிப்பு : 2007 மூக்கல்ட

வெளியீடு : மருதூர் வெளியீட்டுப்பணிமனை
436, பழைய சந்தை வீதி,
சாய்ந்தமருது - 03
கல்முனை, சிறீலங்கா
தொ. பேச : 067 2223028
077 5000660

விலை : 350.00

அச்சுப் பதிப்பு : யூ. டி. எச் கொம்பியுபிரின்ட்
51/42, முகைதீன் மஸ்ஜித் ரோட்,
கொழும்பு - 10.
தொ.பே. 011 2382481

ISBN : 978-955-1058-02-9

உள்ளீடு

அங்கம் 1.	i. நானும் நாட்டுக்கவியும்	06 - 11
	ii. களாஹ்யவுக் குறிப்பு	12 - 14
அங்கம் 2.	நாட்டாரியல் ஒப்பு நோக்கு	
	i. பன்மொழிநாட்டாரியல்	15 - 19
	ii. தமிழ்மொழி நாட்டாரியல்	20 - 22
	iii. தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டாரியல்	23 - 31
அங்கம் 3.	தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் வரலாற்றுப் பின்னணிக்கும் கலிக்கும் உள்ள தொடர்பு.	32 - 43
அங்கம் 4.	கால அடிப்படையில் தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் வாழ்வும் வளமும்.	
	i. கி.பி. 700 - 1500 வரை “பூவல்” கிணற்றுக் காலம்	44 - 68
	ii. கி.பி. 1501 - 1796 “கொட்டுக்” கிணற்றுக் காலம்	69 - 90
	iii. கி.பி. 1797 - 1948 “கற்கிணற்றுக்” காலம்	91 - 108
	iv. சுதந்திரத்திற்குப் பின்	109 - 115
அங்கம் 5.	கவிகளும் பாட்டுக்களும்	
	i. ஆசைக்கவி	116 - 139
	ii. பிரிவும் இரங்கலுமான கவி	140 - 147
	iii. தூதுக்கவி	148 - 157
	iv. அறக்கவி	158 - 160
	v. வசைக்கவி	161 - 161
	vi. கேவியம் கிண்டலுமான கவி (அங்கதம்)	162 - 173
	vii. தாலாட்டுக்கவி	174 - 175
	viii. பொதுக்கவி	176 - 180
	பாட்டுக்கள்	
	i. தாலாட்டுப்பாடல்கள்	181 - 188
	ii. அறப்பாடல்கள்	189 - 189
	iii. விளையாட்டுப் பாடல்கள்	190 - 197
	iv. வசைப்பாடல்கள்	198 - 211
அங்கம் 6.	பாடபேதம்	212 - 228
அங்கம் 7.	சொல்லும் பொருளும்	229 - 233
அங்கம் 8.	பெயர்ப்பட்டியல்கள்	233 - 239
அங்கம் 9.	உழாத்துணை	240 - 242
நன்றிக்குரியவர்கள்		243 - 243

தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின்

நாட்டாரியலை யூம்வு செய்து

அவர்களின்

வாழ்வியல், மார்க்கம், கலை, கலாசாரம் என்பவற்றோடு,
பெண்களும் ஆண்களும் சமமாகதொழில் செய்துள்ளார்கள்,

மதிக்கப்பட்டார்கள்,

சீதனம் அப்போது தலைவரித்தாடவில்லை

என்பதை எடுத்துக்காட்டும்படி

எனை அடிக்கடி ஞாபகமுட்டி ஊக்கப்படுத்திய
முஸ்லிம் பெண்கள் யூம்வு செயல் முன்னணியின் தலைவி

(Muslim Women's Research and Action Forum)

தென்கிழக்கு பல்கலைக்கழக வேந்தர்

தேசபந்து ஜேல்மா இஸ்மாயில் அவர்களுக்கும்

அவரது முன்னணியினர்க்கும்

சமர்ப்பணம்

நானும் நாட்டுக்கவியும்

நீண்டகாலமாக தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டார் இயலுக்கும் எனக்குமிடையே ஏதோ ஒருவகையில் நெருங்கிய தொடர்புண்டு என்பதை நினைக்கும்போது மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது.

இற்றைக்கு 46 ஆண்டுகளுக்கு முன் அதாவது, 1959ம் ஆண்டு அட்டாளச்சேனை ஆசிரிய பயிற்சி கலாசாலையில் பயிற்சி மாணவனாக இருந்தபோது அங்கு நடைபெற்ற பேச்சுப் போட்டியில் கலந்து கொண்டு “ஏற்றியா இலக்கியம்” எனும் தலைப்பில் பேசி 1ம் இடம்பெற்று தங்கப் பதக்கம் அணிவிக்கப்பட்டு கொரவிக்கப்பட்டேன்.

இப்பேச்சுப் போட்டிக்காக நான் சேகரித்துக் கொண்ட நாட்டுக் கவிகளை கொப்பியில் எழுதி வைத்துக் கொண்டேன்.

இதன் பின் எமது ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் வருடா வருடம் வெளிவரும் “கலை அழுதம்” எனும் சஞ்சிகைக்கு நாட்டார் இலக்கியம் பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதினேன்.

23.05.1960ல் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன முஸ்லிம் சேவையில் “நாட்டார் இயல்” எனும் தலைப்பில் எனது பேச்சொன்று இடம்பெற்றது.

18.12.1971ல் மீண்டும் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன முஸ்லிம் சேவையில் நாட்டார் இயல் சம்பந்தமான பேச்சு ஒன்று இடம்பெற்றது.

இது இவ்வாறு இருக்க, 1975ம் ஆண்டு தென்கிழக்கு முஸ்லிம்களின் நாட்டார் இயல் பற்றி தொடர் நிகழ்ச்சியொன்றினை நடத்துவதற்காக அக்கரைப்பற்று, அட்டாளச்சேனை, இறக்காமம், வரிப்பொத்தான்சேனை, நிந்தவூர், ஒலுவில், பாலமுனை, சம்மாந்துறை, பொத்துவில், சாய்ந்தமருது போன்ற ஊர்களுக்குச் சென்று நாட்டார் இயல் சம்பந்தமான கள் ஆய்வுகளை நடத்தியதோடு கவிகளையும் சேகரித்துக் கொண்டேன்.

என்னுடன் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன முஸ்லிம் சேவை கட்டுப்பாட்டாளராக இருந்த மர்ஹாம் அல்ஹாஜ் வி.அப்துல் கழுர் அவர்களும் கலந்துகொண்டார்.

தொடராக நிகழ்ச்சி பல வாரங்களாக ஒலிபரப்புச் செய்யப்பட்டன.இது தவிர உதிரியாகவும் பல நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியுள்ளேன்.

நோன்புப் பெருநாள் விசேட நிகழ்ச்சியாக எழுத்தாளர் மர்ஹும் ஏ.ஆர்.எம்.சலீம் அவர்களோடு சேர்ந்து “ஏழை வீட்டு நோன்புப் பெருநாள்” எனும் தலைப்பில் நாட்டுக்கவி நிகழ்ச்சி ஒன்றினை நடத்தினேன்.

இதற்கான கவிகளை ஐனாப் எ.ஆர்.எம்.சலீம் அவர்களே சேகரித்து வந்தார்.

நண்பர் ஏ.ஆர்.எம்.சலீம் அவர்கள் சேகரித்து வந்த கவிகள் அவராலேயே இயற்றப்பட்டது என்பது பிற்காலத்தில் தான் தெரியவந்தது.

அக்கவிகளை நாட்டார் கவிகளில் சேர்க்க முடியாது என்பதும் பின்னால் புலனாகியது.

இவ்வாறு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் நாட்டாரியலோடு சம்பந்தமுடைய ஆய்வுகளைச் செய்வதற்காக நாட்டார் இயல் சம்பந்தமாக வெளிவரும் கட்டுரைகளையும், நூல்களையும் சேகரித்துக் கொண்டேன்.

இவ்வாறு சேகரித்துக் கொண்ட நூல்களையும் கட்டுரைகளையும் வாசித்தபோதுதான் பல கருத்துக்கள் முரண்பாடாகக் காணப்படுவதும், சில கவிகள் நாட்டார் இயலின் அடிப்படை விதிகளை மீறி உட்புகுந்துள்ளமையையும் காண முடிந்தது.

கண்ட உண்மைகளை எடுத்துக் கூறவேண் டிய கடமைப் பாடும், உண்மையான நாட்டார் கவிகளை இனங்கண்டு அவைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டிய உணர்வும் எனக்கு ஏற்பட்டது.

1959ம் ஆண்டு நான் தொடங்கிய இப்பணி என்னால் தொடராகச் செய்ய முடியாவிட்டாலும் இடையிடையேயாயினும் செய்து முடித்து இன்றுநாலாக வெளிவருவது மகிழ்சியைத் தருகிறது.

காலங்கடந்த நூலாக இதனை நான் கொள்ள மாட்டேன். காரணம் இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள் இதற்குமுன் வெளிவந்த நூல்களில் இல்லாத, சொல்லப்படாத பல கருத்துக்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

இக்கருத்துக்கள் முற்றமுழுக்க சரியானது என நான் கூறவரவில்லை. இது நாட்டார் இயல் ஆய்வின், அதுவும் குறிப்பாக தென் கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டுக்கவியிலும் பாட்டிலும் ஆய்வாளர்களுக்கு இது ஒருபடியாக அமையலாம்.

அதாவது, தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டார் இயலில் முற்றாக மறந்துவிட்ட ஆராயப்படாத ஒரு பகுதியாக “வசைக்கவி, வசைப்பாட்டு (பள்ளுப்பாட்டு) எனும் இரு பகுதிகள் உள்ளன.

இந்தப் பள்ளுப் பாட்டினைப்பாடியவர்கள் இயற்கையாக உடனுக்குடன் இலக்கிய ரசனையோடு கவிபாடும் அல்லது வசைபாடும் வல்லமையுள்ளவர்களாகவும்,

குரல்வளம் மிக்கவர்களாகவும் இருந்துள்ளார்கள் என்பது இங்கு குறிப்பிட வேண்டிய ஒரு விடயமாகும்.

இவ்வசைப்பாட்டுப் பற்றி இற்றைக்குப் பல வருடங்களுக்கு முன் தினகரனில் கட்டுரைக் குறிப்பொன்றினை எழுதியிருந்தேன்.

அதனை அடியொற்றியே இந்நாலிலும் வசைப்பாட்டிற்கும் இடமளித்து ஆய்வுசெய்துள்ளேன்.

இவ்வசைப் பாடல்களில் பல பாடல்கள் தூஷண வார்த்தைகள் கொண்டதாக உள்ளன.

இத்தூஷண வார்த்தைகளைத் தவிர்க்கவும் முடியாதுள்ளது.தவிர்த்துக் கொண்டால் தொடர் அறுந்து கருத்துப்புலப்படாது போய்விடும்.

எனவேதான், அப்படியான தூஷண வார்த்தைகள் வரும் இடங்களில் அச்சொல்லின் முதல் எழுத்தை மட்டும் சேர்த்துள்ளேன்.

உதாரணமாக “ஓவன்னா.... குவன்னா..... சுனா... போன்ற எழுத்துக்களை மட்டும் எழுதியுள்ளேன்.

இவ் வெழுத்துக் களோடு சேர்ந்துவரும் சொல்லை மனத் துள் உச்சரித்துப்பாடிப் பார்க்கலாம்.

அற்புதமான - அழகான - ஆழமான கவித்துவமும் கருத்தும் புலப்படும். இப்படிப்பட்ட தென்கிந்திய பள்ளுப் பாடல்களை இந்தியாவைச் சேர்ந்த திரு.ஆர். இராமநாதன் அவர்கள் தனது கலாநிதிப் பட்டத்திற்கான நாட்டார் இயல் ஆய்விலே (1982ல்) அசிங்கமான தன்மை வாய்ந்தது என்று வெறுத்தொகுக்கக்கூடிய பாடல்களைக்கூட அப்படியே சேர்த்துள்ளார்.

நான் கொஞ்சம் நாகரிகமாக இப்பாடல்களைக் கையாண்டுள்ளேன்.

நிற்க,

தென்கிழக்கு மூஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டார் கவிகளிலே “தாலாட்டுக் கவிகளைக் காணமுடியாதுள்ளது.

தாலாட்டு என்பது பெண்களோடு மட்டும் சம்பந்தமுடைய ஒரு விடயமாகும். தென்கிழக்கு மூஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டார் பாடல்களில் அதிகமானவை பெண்களால் பாடப்பட்டவையாகக் காணப்படும் அதேவேளை பெண்களோடு சம்பந்தமுடைய தாலாட்டுக் கவிகள் ஏன் பாடப்படவில்லை என்பது ஆய்விற்குரிய விடயமாகும்.

இ.தே வேளை, தலாட்டுப்பாடல்கள் என்ற வகையில் பல பாடல்கள் பல தொகுப்புகளிலே இடம்பெற்றுள்ளன.

ஆனால், இப்பாடல்கள் தென்கிழக்கு மூஸ்லிம் தேசத்தார் சொந்தம் கொண்டாட முடியாதவாறு பொதுமைப்பட்டு இலங்கையெங்கனும் இப்பாடல்கள் பாடப்படுவதோடு தென் இந்தியாவிலும் இப்பாடல்கள் வழக்கில் உள்ளதை நாம் மனங்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

இப்பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ள சொற்கள் பாமரர்களால் பாடப்படாது படித்த புலவர்களால் பாடப்பட்டுள்ளன போன்றும் புலப்படுத்துகின்றது எனலாம்.

அத்தோடு சில தாலாட்டுப் பாடல்கள் விளையாட்டுப் பாடல்களாகவும், சில விளையாட்டுப் பாடல்கள் தாலாட்டுப்பாடல்களாகவும் இடம் பெறுவதையும் நாம் அவதானிக்கலாம்.

இ.து இவ்வாறிருக்க சில தாலாட்டுப் பாடல்களை ஆய்வு செய்து தென்கிழக்கு மூஸ்லிம் தேசத்தாருக்கு மட்டுமே உரியது எனச் சொந்தம் கொண்டாடக்கூடியவைகளை மட்டும் இங்கு இனங்கண்டு சேர்த்துள்ளேன். உதாரணமாக “போடியார்”, “காக்கா” போன்ற சொற்கள் ஒரு பாடலில் இடம்பெற்றால் அது தென்கிழக்கு மூஸ்லிம் தேசத்தாருக்கு உரியது எனக் கொள்ளலாம்.

இ.தே போல கவிகளைக் காலம் வகுத்துப் பார்க்கும் போது சில கவிகள் மிகமிகப் பிற்பட்டகாலத்தில் எழுத வாசிக்கத் தெரிந்த மக்களால் பாடப்பட்டவையாகக் காணப்படுகின்றன.

இவைகள் நாட்டார் கவிகளில் சேர்க்க முடியாது என்பதால் அவைகளைத் தவிர்த்துள்ளேன்.

சிலவற்றை செமிஓறல் (Semi oral) இனத்துள் சேர்க்கலாம் எனக் கூறியுள்ளேன்.

மேலும்

நாட்டார் பாடல்களை ஆய்வு செய்வோர் பின்னை பிறந்ததும் மருத்துவச்சி வாழ்த்தோடு ஆரம்பித்து தாலாட்டு, விளையாட்டு, காதல், பிரிவு, தூது, தொழில், பொது, என வகுத்து நோக்குவது மரபாய் உள்ளது.

நான் இங்கு சில வசதிகள் கருதி மரபினைப் பின்பற்றாது ஆசை பிரிவு, தூது, அறு, வசை அங்கதும் தாலாட்டு பொது என வகுத்து எழுதியுள்ளேன்.

தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டுக் கவிகளிலே வாழ்த்து தாலாட்டு, விளையாட்டு போன்றவற்றில் கவிகளைக் காணமுடியவில்லை. பாடல்களே உண்டு.

உலகிலே உள்ள நாட்டார் பாடல்களில் அதிகமானவை தொழிற் பாடல்களாக உள்ளன.

ஆனால் இங்குள்ள நாட்டுக் கவிகளிலே ஆசைக் கவிகளே அதிகம் எனலாம்.

தாலாட்டுப் போன்று, விளையாட்டுப் பாடல்களிலும் தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் தனி உடமை என்று சொந்தம் கொண்டாட முடியாதுள்ளது.

இப்பாடல்கள் இலங்கையின் வேறு மாவட்டங்களிலும், இந்தியாவின் தமிழ் நாட்டிலும் காணக்கூடியதாகவுள்ளன.

எனவேதான் தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாருக்கு மிக மிக உரித்தான பெருமையைத் தேடித்தந்த ஆசைக் கவிக்கும், வசைக் கவிக்கும், வசைப்பாட்டிற்கும், அறக் கவிக்கும், தூதுக் கவிக்கும் முன்னுரிமை அளித்துள்ளேன்.

அதாவது பாட்டிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காது கவிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளன.

நாட்டார் இயலில் பழமொழிகள், நாட்டுவைத்தியம் என்பனவும் இடம் பெறுகின்றன.

இவைகள் கவிகளாக அல்லது பாட்டுக்களாக இல்லாதபடியால் அதாவது வசனங்களாக உள்ளதால் அவைகளை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளவில்லை.

அத்தோடு,

இன் நாட்டுக் கவியின் இசை மற்ற நாட்டுக் கவிகளின் இசையை விட வித்தியாசமானது மட்டுமல்ல, இந்த இசையே இக்கவிகளின் உயிரோட்டம் எனலாம்.

இவ்விசை துள்ளிசையாகவும் மத்திய கிழக்கு மக்களின் நாட்டார் இசையோடு தொடர்புடையதாகவும் இருப்பதால் இவ்விசையினை தேவைப்படுவோர் இசையோடு பாடிப்பார்க்க வசதியாக இசைக் குறியீட்டினை “Note” யும் சேர்த்துள்ளேன்.

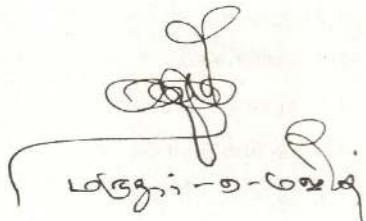
தமிழ்மொழி நாட்டார் பாடல் இசை பற்றிக் கூறவந்தோர் பெரும்பாலும் குறிஞ்சி, நவரோஜ், அனந்தபைரவி, நீலாம்பரி, தோடி, புன்னாகவராளி போன்ற இராகங்களில் நாட்டார் பாடல்களைப் பாடமுடியும் எனக் கூறியுள்ளனர்.

ஆனால், இந்த நாட்டார் பாடல்களை மேற்குறிப்பிட்ட இராகங்களில் பாடமுடியும் என்றாலும் இது அரேபிய இசையோடும் சாயலோடும் அமைந்துள்ளதால் துள்ளிசைப் பாணியில் பாடுவதே பொருத்தமுடையதாகும்.

இவ்வாறு இந்நூலினை எனது சக்திக்கு உட்பட்ட வகையில் இதற்குமுன் வெளிவந்த தொகுப்புக்களைப் போலல்லாது சற்று வித்தியாசமான கண்ணோட்டத்தில் ஆய்வு செய்து எழுதியுள்ளேன்.

இப்பணியை மேலும் தொடரக் கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படின் பாக்கியம் எனக் கருதுவேன்.

- நன்றி -

களமுய்வுக் குறிப்பு

தென் கிழக்கு மூஸ்லிம் தேசத்தாரின் “நாட்டார் இயலின் ஒரு சூறான நாட்டார் கவிகள் எனும் ஆய்விலே பின்வரும் விடயங்கள் உள்ளீடாக உள்ளன.

- 1 1.1. பன்மொழி நாட்டாரியல்,
1-2. தமிழ் மொழி நாட்டாரியல்
1-3. தென்கிழக்கு மூஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டாரியல்

ஆகிய மூன்று நாட்டார் இயல்களின் வரலாறு தன்மை போன்றவற்றை ஒப்புநோக்கிப் பார்த்தல்.

- 2 தென் கிழக்கு மூஸ்லிம் தேசத்தாரின் தனித்துவமான இயற்கையான இலக்கியநயம் மிக்கதாக நாட்டார் கவிகள் மினிரவதற்குரிய காரணங்களில் ஒன்றான அவர்களின் பூர்வீக வரலாற்றைக் கண்டறிதல்.
3. இந்த நாட்டார் கவிகளில் தனித்துவமான மற்றவர்கள் சொந்தங் கொண்டாட முடியாத கலப்பில்லாதவற்றை இனங்கண்டு அவ்வாறு இனங்காணப்பட்ட பாடல்களில்
 - 3-1 நாட்டார் கவி என்றும்
 - 3-2 நாட்டார் பாடல் என்றும் இரண்டு பகுதிகள் உண்டென்பதை இனங்காட்டல்.

4. இனங்காணப்பட்ட நாட்டார் கவிகளில்
 - 4-1 ஆசைக்கவி
 - 4-2 பிரிவும் இரங்கலுமான கவி
 - 4-3 தூதுக்கவி
 - 4-4 அறக்கவி
 - 4-5 வசைக்கவி
 - 4-6 அங்கதக்கவி
 - 4-7 தாலாட்டுக் கவி
 - 4-8 பொதுக் கவி

என எட்டுப் பகுதிகள் உண்டென்றும் இவற்றுள் ஆசைக்கவிகளே அதிகம் என்றும்

பிரிவும் - இரங்கலுமான கவிகளிலும், தூதுக் கவிகளிலும் பெண்கள் பாடிய கவிகளே அதிகம் என்றும் இனங்காட்டுதல்.

5. நாட்டார் பாடல் என்ற வகையில்

5-1 தாலாட்டுப் பாட்டு

5-2 அறப்பாட்டு

5-3 விளையாட்டுப் பாட்டு

5-4 வசைப்பாட்டு (பள்ளு) என நான்கு பகுதிகள் உண்டென்றும், இனங்காண்தல்.

6. இக்கவிகளையும், பாடல்களையும் காலவரைக்குட்படுத்தி அந்தந்தக் காலகட்டங்களில் மக்களின் வாழ்வும் வளமும் எவ்வாறு இருந்தது என்பதை அடையாளம் காணல்.

7. பள்ளு முக்கியத்துவப்படுத்தப்படாமையை எடுத்துக் காட்டல்

8. இக்கவிகளிலும் பாடல்களிலும் ஏற்பட்டுள்ள பாட பேதங்களைக் கண்டறிதல்.

9. இக்கவிகளிலும் பாடல்களிலும் உள்ள மொழியின் தன்மையைச் சற்று உற்று நோக்கல். அதாவது கலை, கலாசார, மத வரலாற்றுப் பின்னணியை உற்றுப்பார்த்தல்.

10. இக்கவிகளின் தனித்துவமான இசையை எடுத்து விளக்கல்.

இவ்விசை அரேபிய எகிப்திய பாரசீக இசை வடிவம் என்பதை எடுத்துக் காட்டல்.

11. மேற்கூறிய விடயப் பரப்பிலே சரியான வழியில், துல்லிதமாகச் சென்றடைய அம்பாறை, மட்டக்களப்பு, வவுனியா, மன்னார் போன்ற மாவட்டங்களுக்குச் சென்று களாழும்வு மேற்கொள்ளப்பட்டாலும் அம்பாறை மாவட்டம் முக்கியப்படுத்தப்பட்டு, இங்குள்ள முஸ்லிம்களும், அவர்களோடு சம்பந்தமுடைய அமைப்புகளும் உள்வாங்கப்பட்டு பாடல்களையும், செய்திகளையும், சம்பவங்களையும் எழுதியும், ஒலி, ஒளிப்பதிவு செய்தும் சேகரித்துக் கொண்டமை ஆய்வின் முக்கிய அம்சமெனக் கொள்ளமுடியும்.

12. தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டுக்கவி, நாட்டுப்பாடல் என்பவற்றைத் தொகுத்து இதுவரை பல நால்கள் வெளிவந்திருந்தாலும் அவற்றிலே

- “கிராமத்து இதயம்” எஸ்.எச்.எம்.ஜெஜீல்
 - “கிழக்கிலங்கைக் கிராமியம்” றமீஸ் அப்துல்லா
 - “கிழக்கிலங்கை முஸ்லிங்களின் நாட்டார் பாடல்கள்” எஸ். முத்துமீரான்
 - “நாட்டார் பாடல்கள்” கல்வித் திணைக்களம், கொழும்பு.
 - “நாட்டார் இயல் ஆய்வு” வடக்கு கிழக்கு மாகாணக் கல்வியமைச்சு
 - “முள்ளிலே படுக்கையிட்டு” டாக்டர் எஸ். நஜ்மதீன்
 - “மட்டக்களப்புத் தமிழகம்” வி.சி. கந்தையா
 - “கண்ணான மச்சி” எம்.சி.எம். சுபைர்
- ஆகிய தொகுப்புக்களை ஆய்வு நோக்கில் வாசித்து எனது கருத்துக்களோடு ஒப்புநோக்கிச் சிலகருத்துக்கள் இங்கு முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன.
- தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டுக் கவிகள், அல்லது பாடல்கள் சோகோலோவ் (Sokolov) என்பவர்தாம் எழுதிய “ரஸ்ய நாட்டு வழக்காற்றியல்” எனும் நூலில் (1950) கூறி இருப்பது போல “பழமையின் எதிரொலியாகவும், தொழிலாளி வர்க்கத்தினரின் ஒங்கிய குரலாகவும்” உள்ளதா எனப் பார்ப்பதுவும்,
 - “டான்சி” என்ற அறிஞர் கறுவதுபோல நாட்டார் வழக்காறு அமெரிக்காவின் முதலாளித்துவக் கருத்துக்களை வளர்ப்பதற்குப் பயன்பட்டுள்ளது” என்ற கருத்தோடு ஒட்டிய பாடல்கள் ஏதும் உண்டா எனப் பார்த்தலுமாகிய 14 விடயங்கள் ஆராயப்பட்டு அதனோடு சம்பந்தமுடைய பல விடயங்கள் இன்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

நாட்டாரியல் ஒப்பு நோக்கு

1. பன்மொழி நாட்டாரியல்

நாட்டாரியல் தொடராய் முன்று நூற்றாண்டுகளாக ஆராயப்பட்டு வருவது மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமாகும்.

நாட்டாரியலை 1846ம் ஆண்டு வில்லியம் தோமஸ் என்பவரே ஆங்கிலத்தில் "FOLK LORE" எனும் சொல்லால் அழைத்தார்.

இச்சொல்லின் மொழி பெயர்ப்பாக "நாட்டார் இயல்" என்றழைக்கப் படுகின்றது.

நாட்டார் இயலை வில்லியம் தோமஸ் என்பவருக்கு முன் "POPULAR ANTIQUITIES" என அழைத்தனர்.

அதனை நாம் "பிரசித்தமான பழையவைகள்" என மொழி பெயர்ப்புச் செய்து அழைக்கலாம்.

ஆனால், இச்சொல் நாட்டார் இயல் எனும் சொல் கொண்டுள்ள ஆழமான கருத்தைப் புலப்படுத்தவில்லை என்றே கூற வேண்டும்.

நாட்டார் இயலை டாக்டர் எம்.எம்.சுந்தரம் என்பவர் "நாட்டுப் புறப்பாடல்கள் எனும் தனது நாலில் (1981) நாட்டார் இயல் "முறை சாராக கல்வியைச்சாரும்" எனக் கூறியுள்ளார்.

இக்கருத்தும் பொருத்தமானதாகவேபடுகிறது. சோகோலோவ்(SOKOLOV) என்பவர் எழுதிய "ரஸ்ய நாட்டு வழக்காற்றியல்" எனும் நாலில் (1950) பழையின் எதிரொலியாகவும், அதே நேரத்தில் தற்காலத்தின் தொழிலாளர் வர்க்கத்தினரின் ஓங்கிய குரலாகவும் நாட்டார் வழக்கு ஒலிக்கிறது எனக் கூறியுள்ளார்.

இ.:.தே வேளை "டான்சி" என்ற அறிஞர் "நாட்டார் வழக்காறு அமெரிக்காவின் முதலாளித்துவ கருத்துக்களை வளர்ப்பதற்கும் பயன்பட்டுள்ளது" என்று கூறியுள்ளார்.

"FOLK LORE" என்ற சொல்லிற்கு என்சைக்கிளோபீடியாபிரிட்டானிகா பின்வருமாறு விளக்கம் கூறியுள்ளது. "Folk literature is the lore chiefly of unlettered people transmitted by word of mouth" அதாவது "நாட்டார் இயல் என்பது

படிப்பறியாத மக்களின் வாய் மொழி எனக் கூறியுள்ளது.

ஜோன் ஹரோல்ட் என்பவர் தனது "The study of American Folk Lore and Introduction" (1978) எனும் நூலில் "ஒரு நாட்டின் கலாச்சாரப் பாரம்பரியத்தின் முக்கிமான அம்சமாகவும், அக்கிராமத்து மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியீட்டுவதாகவும், எல்லோரும் பாடக்கூடிய இசைமெட்ட்டுக்களைக் கொண்டதாகவும், எனிய வழக்குச் சொல் இடம் பெறுவதால் எல்லோரும் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாகவும் உள்ளது எனக்கூறியுள்ளார்.

ஜே.சி.நைட்டோட் எனும் ஆங்கில அறிஞர் "நாட்டார் இயலின் இசை அதன் வளத்தையும் கம்பீரத்தையும், மிகுதியாக்குகின்றது" எனக் கூறியுள்ளார்.

இந்நாட்டார் இயலின் (FOLK LORE) அமைப்புக்குள்

1. பாடல்கள் (FOLK SONGS)
2. பழமொழிகள் (FOLK PROVERBS)
3. புதிர்கள் (FOLK RIDDLES)
4. கலைகள் (FOLK ARTS)
5. கதைகள் (FOLK TALES)
6. கைப்பணிகள் (FOLK HANDECRAFT) என்பன அடங்கும்.

பாட்டி வைத்தியத்தையும் அடக்கப்படலாம்.

நாட்டாரியலின் பண்பாக

1. பண்டைய வாழ்க்கை முறைகள்
2. வரலாறுகள்
3. பண்டைய போரியல் முறைகள்
4. கலை, கலாச்சார சமூக பொருளாதார நிலைமைகள்
5. சூழல் போன்றவற்றை எனிய சொற்கள் மூலம் எடுத்துக் காட்டுதல் என்பனவும்,

நாட்டாரியலின் தன்மைகளாக

1. வாய்மொழியாகப் பரவுதல்
2. மரபு வழிப்பட்டிருத்தல்

3. பல்வேறு வடிவங்களில் குழலுக்கேற்ப திரிபடைந்து நிலைபெறல்.
4. ஆசிரியரின்மை
5. ஏதாவது ஒரு நெறிக்குள், அமைப்பிற்குள் அடங்குதல் என்பவற்றைக் கூறலாம்.

நாட்டார் இயலின் அமைப்பிற்குள் அடங்கும்

1. பாடல்கள் 2. பழமொழிகள் 3. புதிர்கள் 4. கலைகள் 5. கதைகள்
6. கைப்பணிகள் என்பவற்றில் பாடல்கள் (FOLK SONGS) என்ற முதலாவது அம்சத்துள்,

 1. பண்டிகப் பாடல்கள்
 2. தொழில் வகைப் பாடல்கள்
 3. பிராத்தனைப் பாடல்கள்
 4. கதா காலாட்சேபப் பாடல்கள்
 5. புராணம் சம்பந்தப்பட்ட பாடல்கள்
 6. வாழ்த்துப் பாடல்கள்
 7. கேவியப் பிண்டலுமான பாடல்கள்
 8. வசைப் பாடல்கள் (பள்ளின் முன்னோடிப் பாடல்கள்)
 9. அறப்பாடல்கள்
 10. ஓப்பாரிப் பாடல்கள்
 11. விளையாட்டுப் பாடல்கள்
 12. தாலாட்டுப் பாடல்கள்
 13. பிரிதலும் தூதுமான பாடல்கள்
 14. இரங்கல் பாடல்கள்
 15. காதல் பாடல்கள்
 16. கதைப் பாடல்கள்
 17. பொதுப் பாடல்கள் என்பனவாக விசாலித்து நிற்கும்

இரண்டாவது அம்சமான பழமொழிகள் (FOLK PROVERBS)

1. நாட்டைப் பிரதிபலிப்பனவாகவும்
2. சமுகத்தைப் பிரதிபலிப்பனவாகவும்

3. சமயத்தைப் பிரதிபலிப்பனவாகவும்
4. மூடப் பழக்கவழக்கங்களைச் சுட்டிக் காட்டுவனவாகவும்.
5. அனுபவக் குறிப்புக்களாகவும்
6. அறிவைப் புகட்டுவனவாகவும் இன்னும் பல அம்சங்களை உள்ளடக்கியதாகவும் பழ மொழிகள் விளங்குகின்றன.

முன்றாவது அம்சமான புதிகளில் (FOLK RIDDLES)

1. கணக்குகளைச் சொல்வனவாகவும்
2. அறிவியலைக் கூறுவனவாகவும்
3. சொற்களுக்குப் பொருள் கூறுவனவாகவும்
4. சிந்தனையைத் தூண்டும் உத்திகளாகவும் அமைந்துள்ளன.

நான்காவது அம்சமான கலைகள் (FOLK ARTS)

1. நாட்டார் கூத்து (FOLK DRAMA)
 2. நாட்டார் விளையாட்டுக்கள் (FOLK GAMES)
 3. நாட்டார் விழாக்கள் (FOLK FESTIVALS)
 4. நாட்டார் ஆடல்கள் (FOLK PLAY)
 5. நாட்டார் மருத்துவம் (FOLK HOME REMEDY) (பாட்டி வைத்தியம்)
 6. நாட்டார் இசை (FOLK MUSIC)
- என விசாலித்து நிற்கும்

ஐந்தாவது அம்சமான (FOLK TALES) நாடோடிக் கதைகள் என்ற பெயரில்

1. அந்தந்த நாட்டின் கலை கலாச்சாரம் பண்பாட்டை விளக்குவனவாகவும்
2. சரித்திரங்களைக் கூறுவனவாகவும்
3. சமயக் கருத்துக்களைக் கூறுவனவாகவும்
4. அரசர்களின் அட்டுழியம் அல்லது நல்ல தன்மைகளை கூறிப் படிப்பினை புகட்டுவதாகவும்
5. அதீத கற்பனைகளைக் கூறி ஆச்சரியப்படுத்துவனவாகவும்
6. மகிழ்ச்சியூட்டும் தன்மை கொண்டவையாகவும்
7. எல்லோர் மனத்திலும் மறக்காது நிற்கக்கூடிய சிறிதாக அல்லது தொடர் முறியாத பெரிதாக அமைந்திருக்கும்.

ஏழாவது அம்சமான கைப்பணிகள் (FOLK CRAFTS)

1. அந்தந்த இடங்களில் கிடைக்கக்கூடிய மூலப் பொருட்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தல்.

2. சமய விழுமியங்களைப் பிரதிபலித்தல்
3. பணவருவாயை ஏற்படுத்த உதவுதல்
4. பொழுது போக்கிற்கு உதவும்தன்மை
5. கலை கலாச்சாரத்தை வெளிப்படுத்தல். போன்றவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு திகழும்

இவ்வாறு “நாட்டாரியல் (FOLK LORE) விசாலமான ஒரு அமைப்பை உடையதாக உள்ளது.

இன்று “FOLK LORE” என்ற சொல்லிலும் விரிவான பொருள் கொண்ட சொல்லாக “FOLK LORISTIC” என்ற சொல் பயன்பாட்டிற்கு வந்துள்ளது.

ஜோசப் கிரிம் (1785 - 1863) என்ற ஜெர்மனிய மொழி இயலாளர் தனது “Deutsche Mytho Logie” எனும் நூலை வெளியிட்ட 1815ம் ஆண்டில் இருந்துதான் முறையான அறிவு பூர்வமான நாட்டுப் புறவியல் “Folk Loristics” ஆய்வு தொடங்கியதாகக் கணக்கிடப்படுகிறது.

இதன்படி பார்த்தால் ஆய்வு தொடங்கி 192 ஆண்டுகள் நிறைவு பெற்றுவிட்டன.

(ஆதாரம் “நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு முறைகள்” தமிழ் பல்கலைக்கழகம் தஞ்சாவூர்)

“FOLK LORE” என்ற சொற்றொடர் ஆரம்பத்தில் சடங்குகள் நம்பிக்கைகள், கதைப் பாடல்கள் பழமொழிகள் போன்றவற்றைக் குறிக்கவே பயன்பட்டது.

பின் இது நாட்டார் இயலோடு சம் பந் தமுடைய வேறு சில அம்சங்களுக்குமாகப் பொதுவான சொல்லாகப் பயன்பட்டது.

இன்று நாட்டார் இயல் ஆய்வுத்துறையைக் குறிக்க � FOLK LORISTIC என்ற சொல் பயன்பாட்டிற்கு வந்தபின் FOLK LORE என்ற சொல் பழையடி சடங்குகள் நம்பிக்கைகள் கதைப்பாடல்கள் பழமொழிகள் என்பவற்றைக் குறிக்கப் பயன்படுகிறது எனலாம்.

மேற்கூறிய பல அம்சங்கள் உலகில் நாட்டாரியல் நாளுக்குநாள் வளர்ந்து வருவதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

2. தமிழ்மொழி நாட்டார் இயல்

"FOLK LORE" அல்லது FOLK LORISTICS எனும் நாட்டாரியலில் FOLK SONG எனும் நாட்டார் பாடல்கள் ஒரு கூறு எனலாம்.

பாடல்கள் எனும்போது அது இலக்கியத்தைப் போய்ச் சேர்வது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும்.

இந்த வகையில் தமிழ் இலக்கியத்தில் நாட்டார் பாடல்கள் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது எனலாம்.

இ.தேவேளை தமிழில் நாட்டார் இயல் பாடல்களுக்கும் அப்பால் சென்று பழமொழிகள், புதிர்கள், கலைகள், கதைகள், வைத்தியம், கைப்பணி போன்றவற்றையும் பேசுகின்றது.

இவைகளில் சில பாடல்களாகவும் உள்ளன. சில வசனங்களாகவும் உள்ளன.

1867ம் ஆண்டு தமிழ் நாட்டுப்புற வழக்காறுகளை முதன்முதல் சேகரித்து வெளியிட்டவர் “பார்த்தலோமியஸ் சிகன் பல்க்” என்பவராகும்.

லூதர் திருச்சபையைச் சேர்ந்த இவர் ஜேர்மன் தேசத்தைச் சேர்ந்தவராவர்.

இ.தே போல 1870ம் ஆண்டு எச்.டபிஸ்யூ லாரி என்பவர் தமிழ் பழமொழிகளைச் சேகரித்து வெளியிட்டார்.

1871ம் ஆண்டு சார்லஸ் கோவா என்பவர் தென் இந்திய நாட்டுப்புறப்பாடல்களைச் சேகரித்து வெளியிட்டார்.

“காற்றிலே மிதந்த கவிதை” எனும் நூலே எழுத்துருவில் வெளி வந்த முதல் நாட்டார் இயலாகும். என்ற கருத்தும் உண்டு.

இதனை, மு.அருணாசலம் அவர்கள் தொகுத்துள்ளார்.

இவரைப் போன்று வட்டாரக் கல்விப் பரிசோதகர் ந.சதாசிவ ஜயர் அவர்களும் “வசந்தன் கவிகள்” எனும் பெயரில் 1940ம் ஆண்டு ஒரு நாலை வெளியிட்டார்.

இவருக்குப்பின் வட்டுக் கோட்டை மு.இராமலிங்கம் எப்.எக்ஸ்.நடராஜா, கலாநிதி சு.வித்தியானந்தன், வி.சி.கந்தையா எம். பாலசுந்தரம் போன்றோரும் தமிழ் நாட்டார் இயல்பற்றிய நூல்களை எழுதியுள்ளனர்.

இவர்களில் ஒரு சிலரைத் தவிர அதிகமானோர் நாட்டார் பாடல்களின் இலக்கியச் சுவை பற்றியே சிலாகித்துள்ளனர்.

இது இவ்வாறிருக்க தமிழில் தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பே நாட்டார் வழக்கு இருந்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

உதாரணமாக தொல்காப்பியம்

பாட்டு உதைநூல்லை
 வாய் மொழி ரீதியே
 அங்கதம் முதுசௌல்லை
 சவ் வேற் நிலத்தும்
 வான்புதழுவர்
 தக்ஸபாழில் வகைப்பின்
 நாந் செயிரல்லை
 அத்துவர் வழங்கும்
 யாப்பின் வழியது.
 என்மனார் புலவர் எனக் கூறியுள்ளது.

பாட்டு, வாய்மொழி, பிசி, அங்கதம், முதுசொல், என்ற சொற் களால் நாட்டார் வழக்கு பற்றி எடுத்துக் கூறுகின்றது தொல்காப்பியம்

நாட்டார் இயலில் நாட்டார் பாடல்களைப் பற்றிய நூல்களை எழுதியுள்ளவர்கள் எல்லோருமே தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டுக் கவி பற்றிக் கூறத்தவறவில்லை.

என்றாலும், சரியான ஆய்வு நோக்கில் கூறப்படவில்லை என்பது ஒரு குறையாகும்.

இந்நூலாசிரியர்களில் ஒரு சிலர், கவிகளைத் திரிவுபடுத்தியும் கூறியுள்ளனர்.

ஒரு சிலர் தாங்களாகவே கவிகளை ஆக்கிச் சேர்த்துள்ளது போன்றும் தென்படுகின்றது.

நாட்டார் பாடல் அடிப்படை அம்சங்களில் ஒன்றான நாடோடித் திரிவதால், திரிவுபடுதல், இயற்கையே என்ற வகையில் இதனைக் குற்றமாகவும் கொள்ள முடியாதுள்ளது.

எது எப்படி இருந்தாலும் ஈழத்து தமிழ்மொழி நாட்டார் பாடல்களைப் பொறுத்தவரை தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் பங்களிப்பு அபரிமிதமானது என்பதை யாரும் மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாதுள்ளது.

உதாரணமாக கலாநிதி ச. வித்தியானந்தன் அவர்கள் தனது நூலில் தமிழ் மொழி நாட்டார் பாடலில் அதிகம் ஈடுபாடுடையவர்கள் இல்லாமிய மக்களே எனக்கூறியுள்ளார்.

இக்கருத்தினை வி.சி.கந்தையா அவர்களும் தனது “மட்டக்களப்புத் தமிழகம்” எனும் நூலில் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்.

இதேவேளை வி.சி.கந்தையா, ச.வித்தியானந்தன் போன்றோர் “மட்டக்களப்பு நாட்டார் பாடல்” என்ற சொற்பிரயோகத்தையே கையாண்டுள்ளனர்.

இன்றைய காலகட்டத்தைப் பொறுத்த வரை இச்சொற்பிரயோகம் பொருத்தமற்றதாக உள்ளதை நாம் உணரமுடியும்.

“மட்டக்களப்பு” என்பது போர்த்துக்கீசர் டச்சுக்காரர் இந்நாட்டிற்கு வருவதற்குமுன் தென்கிழக்கையே குறித்து நின்றது எனலாம்.

(ஆதாரம்: மட்டக்களப்பு மாண்மியம் எப். எக்ஸ். சி. நடராஜா பக்கம்: 58, 87)

பிற்காலத்தில் மட்டக்களப்பு என்பது பொத்துவில் தொடக்கம் வாழைச்சேனை உள்ளிட்ட பகுதிகளைக் குறிப்பதாக அமைந்திருந்தது.

இன்று, அம்பாறை, மட்டக்களப்பு என்ற இரண்டு மாவட்டங்களாகப் பிரிப்பதின் “மட்டக்களப்பு நாட்டார் பாடல்” என்ற சொற்பிரயோகம் பொருத்தமற்றதாகி விட்டது எனலாம்.

மட்டக்களப்பார் நாட்டார் பாடல்கள் என்பது தென்கிழக்கு முஸ்லிம்தேசத்தாரின் நாட்டுக் கவிகளையே அன்றும் இன்றும் குறித்து நின்றது எனக் கொண்டால் இன்றைய காலகட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் இந்த நாட்டுக்கவிகளுக்குச் சொந்தமானவர்கள் தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தார் எனக் கொள்ள முடியும்.

மேலும்,

நாட்டுப்பாடல்கள் எனியவை, பகட்டில் லாதவை பொய்க் கலப்பற்றவை, உள்ளத்தை ஈர்க்கும் இனிமையும் இசைநயமும் நிறைந்தவை, என்பதற்கு

‘ஶாந்தியன் ஶஸ்தியன்
ஸ்ரீகஞ்சம் நான்தியன்,
ஏடந்தியன் எழுத்தந்தியன்,
எழுத்துவகை நான்தியன்,
ஏட்டிலை எழுதுவில்லை.
வாய்க்கு வந்துசூ
வகையுடனை நான்பதிப்பேன்’

என்ற பாடலையும் நாட்டார் பாடலுக்கு உதாரணமாகக் கூறமுடியும்.

நாட்டுப் பாடலில் உள்ள சொற்கள் எனியவை சாதாரணமானவை. ஆனால், அவற்றைப் பண்ணேற்றிப் பாடும்போது அவை என்திசையும் இன்பக்களியேற்றுகின்றன.

நாட்டார் பாடல்களின் முழுப் பெருமையும் அதன் கவிதை நயத்திலும் இசை இன்பத்திலுமே பொதிந்துள்ளது எனலாம்.

பண்ணோடு பாடப்படாத நாட்டுப்பாடல்கள் சிறுகில்லாத பறவைகள் போன்றவை என்பது ஒரு நாட்டாரியல் ஆய்வாளரின் கருத்தாகும்.

3. தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டாரியல்

“நாட்டார் இயல் என்ற வகையில் தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டார் இயலிலும் எல்லா நாட்டார் இயலிலும் உள்ளது போல ஆறு அம்சங்களான படல்கள், பழமொழிகள், புதிர்கள், கலைகள், கதைகள், கைப்பணிகள் என்பன அடக்கமாகியுள்ளன.

என்றாலும், அவற்றில் ஒரு அம்சமான “நாட்டார் பாடல்கள்” என்ற ஒரு அம்சத்தை மட்டும் எடுத்து ஆராய்வதே எனது நோக்கமாகும்.

தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தார் தமது நாட்டார் பாடல்களை நாட்டுக்கவி என்றே அழைத்துள்ளனர்.

இன்றும் அப்படியே அழைக்கின்றனர்.

இப்படி அவர்கள் அழைப்பதற்குக் காரணம் உண்டு

கவிதையின் முன் னோடி “கவி” என்பதில் இலக்கிய ஆய்வாளர்களிடையே கருத்து முரண்பாடு எதுவும் கிடையாதெனலாம்.

இங்கு கவியென்பது வேறு, பாட்டு என்பது வேறு. பாடல் அல்லது பாட்டு நான்கு அடிகளுக்கு அப்பாலும் விரிந்து செல்லக் கூடியது.

“கவி”களோ அப்படி விரிந்து செல்லாது நான்கு அடிகளோடு மட்டும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இங்கு நாட்டார் கவிகளுக்கு அப்பால் நாட்டார் பாடல்களும் உண்டு.

இப்பாடல்கள் நான்கு அடிகளுக்கு அப்பாலும் சென்றுள்ளன.

எனவே,

1. தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டார் இயலில் நாட்டுக்கவி, நாட்டார் பாடல் என இரண்டு அம்சங்கள் உண்டு எனக் கொள்ளவேண்டியுள்ளது.

கவி என்று பார்க்கும் போது நான்கு அடிகளைக் கொண்டதாகவும் இந்த நான்கு அடிகளில் மூன்றாவது அடியின் கடைசியில் ஒரு சொல் தனித்து நின்று உறவு முறை கூறுவதோடு இசை நிரப்பும் சொல்லாகவும் பணிபுரியும் தன்மையை காணமுடிகிறது.

வெண்பாவில் இரண்டாவது அடியின் கடைசியில் தனித்து ஒரு சொல் நிற்பது போல இது அமைந்துள்ளது.

உதாரணமாக மச்சான், மச்சி, மாமி, என்ற, உன்ற நீ, நான், அவர்ர போன்ற சொற்களாக அவைகள் அமைந்து உறவு முறை கூறிநிற்கும்.

உதாரணமாக

1. ஜந்துநான் மட்டும்
அல்லது கூடிய பாடல்களை கட்டாய
விழ்ம் விழ்ம் ஆழுதூன் - மாமி
வெப்பிரசாரம் தீருமட்டும் என்ற கவியைக் கூறலாம்.

2. தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டுக்கவிகளிலே காதல் தன்மையோடு கூடிய பாடல்களை (இவைகள் காதல் பாடல்கள் அல்ல) ஆசைக்கவி என்றழைக்கும் வழக்கமேயுண்டு.

3. உலகளாவிய நாட்டார் பாடல்களில் தொழிற் பாடல்களே அதிகம். ஆனால், தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டுக் கவிகளிலே ஆசைக்கவிகளே அதிகம்.

4. இந்த ஆசைக்கவிகளிலே, காதல், முத்தம், என்ற இரண்டு சொற்களையும் காணமுடியவில்லை.. அப்படி இருந்தால் அவை உண்மையான, பழைமையான - கவிகளாகக் கொள்ள முடியாது பிற்காலச் சேர்க்கையே எனத் திட்டமாகக் கூற முடியும்.

5. இசையும் வித்தியாசமானது துள்ளிசையோடு கூடியது.

மத்திய கிழக்குவாசிகளின் நாட்டார் கவி இசையினை ஒத்தது.

6. மண்ணளவும் கற்பனை கலவாதது

7. கவிகளின் இடையிடையே சங்கச் சொற்களைக் காணமுடிகிற அதேவேளை அரபுச் சொற்களும் பாரசீகச் சொற்களும், மலையாளச் சொற்களும் உண்டு.

8. தூதுக் கவிகளில் காணப்படும் தூதுக்கருவிகள் அவர்களின் வாழ்வோடு சம்பந்தமுடையது. தூது செல்லக்கூடிய தகுதியடையது.

உதாரணம்: காகம், நங்கினம், கிளி, புறா என்பன இடம் பெறுதல்

9. புதுக்கவிதையாளர்கள் சிலாகிக்கும் படிமழும், உள்ளுறையும், உவமத்தையும் காண முடிகிறது.

10. நாட்டார் பாடலை வகைப்படுத்துவோர் மருத்துவச்சி வாழ்த்து,

தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டாரியல்

தாலாட்டு, விளையாட்டு, காதல்,
பிரிவு, தாது, எனப் பகுத்துப் பார்க்கும் மரபுண்டு
ஆணால், நான் இங்கு ஒரு சில காரணங்களுக்காக மரபைமீறி
ஆசைக்கவி, பிரிவு - இரங்கல், தூதுக்கவி, அறக்கவி
வசைக்கவி, அங்கதக்கவி, தாலாட்டுக்கவி, பொதுக்கவி என
எட்டாகவும்
பாடல் என்ற வகையில்

தாலாட்டுப்பாட்டு, அறப்பாட்டு, விளையாட்டுப் பாட்டு
வசைப்பாட்டு என நான்காகவும் வகைப்படுத்தியுள்ளேன்.

11. இக்கவிகளைப் பலர் பாடினார்களா அல்லது ஒரு சிலர்
பாடினார்களா அல்லது ஒருவர் மட்டும் பாடினாரா? என்பது சர்ச்சைக்குரிய
விடயமாக உள்ளது.

தென்கிழக்கிலே உள்ள முஸ்லிம் தேசத்தார் எல்லோரும்
இக்கவிகளைப் பாடியிருக்கமுடியாதென்பது உண்மையே, என்றாலும்
இதனை ஒருவர் மட்டும் பாடியிருக்கவும் முடியாது.

“கிழவிரபாட்டு” என அழைக்கப்படும் தொடர் பாடல் ஒன்று எமது
பிராந்தியத்தில் வழக்கில் உள்ளது. இது பிற்காலத்தில் ஒருவரால்
பாடப்பட்டது என்பது ஆய்வுகள் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

தென் கிழக்கில் “கவி” என்ற சொல் வழக்கில் இருக்கும் போது
இது “கிழவிர பாட்டு” என வருவதே இதற்குச் சான்றாகும் இதனை
மட்டும் வைத்துக் கொண்டு எல்லாக் கவிகளும் ஒருவரால் பாடப்பட்டது
எனக் கொள்ளமுடியாதுள்ளது.

அத்தோடு இந்தக் கிழவிர பாட்டு நாட்டார் பாடலில் "Semi Oral"
வகைக்குள்ளேயே சேர்க்க முடியும்.

இது தொடராக காதலன் காதலி பாடுவது போன்றும் உள்ளது.

இந்தகிழவிர பாட்டுப்பிரதிகள் பலரிடமும் இருக்கின்றது. என்னிடமும்
ஒரு பிரதியுண்டு. என்னுடைய தகப்பனாரிடம் இருந்து நான் பெற்றுக்
கொண்டேன்.

இப்படிப்பட்ட பிரதிகளில் ஒன்று டாக்டர் நஜுமத்தீன் அவர்களிடம்
இருந்து அதனை “முள்ளிலே படுக்கையிட்டு” எனும் தலைப்போடு நூலாக
வெளியிட்டுள்ளார்.

மேலும்,

திரு. கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்கள் தனது கட்டுரையிலே “காதலன் காதலியின் மன எழுச்சிகளை ஒரு சில புத்திஜீவிகள் நுண்மதியும் இயல்பாகவே கவிபாடும் தன்மையும் கைவரப் பெற்றவர்கள் இக்கவிகளைப் பாடியிருக்கலாம்.” என்று கூறியுள்ளது. கிழவிரபாட்டிற்குப் பொருத்தமானதே தவிர தென்கிழுக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டுக்கவிக்குப் பொருந்தாது என்றார்கள்.

12. இதேவேளை பெண்கள் இக்கவிகளைப் பாடியிருக்க முடியாது என்ற ஒரு கருத்தும் உண்டு

பெண்களும் பாடினார்கள் என்பதற்கு பல ஆதாரங்களை எடுத்துக் காட்டமுடியும்.

பெண்களின் உணர்வுகளை அச்சொட்டாக பெண்களால் மட்டுமே கூறமுடியும், பாட முடியும் என்பதற்கு பின்கவரும் கவிகளை ஆதாரமாகக் கூறமுடியும்.

2. என்னில் ஒழுகியாலோ

ஒந்து ஏகாக்டைக்காந்யாலோ

பஸ்ஸால் ஒழுகியா லோ – மச்சான்

பார்க்கப் போந செங்குரங்கு

3. சின்னாகன் ஏரண்டு

புருச்சுலோதாகுநிஸ்ஸ

நாவுலோ ஏழை – என்ற

நாகையத்தைக் காப்பாத்துங்க

4. ஈர்ச்சவராலோன்

திழந்துநிழும் மஜ்ஞாலோன்

விதிவசமாலோன் – திந்து

ஸாலமில்லாம் யார்த்தலைத்தோ

5. வாப்பா பார்த்துக் கொன்ற

வழவான மாப்பின்னையை

வேணாளிமன்று நாக்ருத்தோன் – மச்சான்

வேறை ஸிமன்று எந்தவுக்கு

6. அர்சரிச்ச கையும்
 ஆக்கு உலை வச்சகையும்
 சளது புடைச்ச கையும் - மச்சான்
 சோருதுகா உன்னக்காணாம்.

பெண்களும் கவிபாடியுள்ளார்கள் என்பதற்கு பெண் உணர்வோடு கூடிய கவிகளோடு பின்வரும் சம்பவத்தையும் கூறமுடியும்.

அக்கரைப்பற்றைச் சேர்ந்த எனது கலை இலக்கிய நண்பர் ஓய்வு பெற்ற அதிபர் எம்.ஏ.அகமது லெப்பை (ஹனிபா மாஸ்டர்) அவர்களை கள ஆய்வுக்காக நான் அக்கரைப்பற்றிற்குச் சென்று சந்தித்த போது அவர் கூறியதாவது.

“எனக்கு இப்பொழுது 80 வயதாகிறது. எனக்கு எட்டு வயதாக இருக்கும்போது எனது வீட்டிற்குப் பக்கத்தில் வசித்த கலிங்கருடைய பாத்தும்மா என்பவர் படியாதவராக இருந்தாலும் இயற்கையாக கவிபாடும் வல்லமை பெற்றிருந்தார்”

“அப்பொழுது அவருக்கு வயது ஐம்பதிற்கு மேல் இருக்கலாம்.” என்று கூறிவிட்டு அவர் பாடிய சில கவிகளைப் பாடிக்காட்டினார்.

7. தத்தாதீ தாகம்
 தத்தாதீ சீக்காகம்
 எத்தாதீ தாகம் - நான்
 எநிஞ்சிடுவேன் ஸிரஸ்ஸாலே

8. நாயீ உனக்கு
 நஸ்ஸநிவு உக்கு ஸிமன்றாஸ்
 பாகையைக் களவிலுத்து - நி
 பாச்சஸ்ஸே ஒருவாயீரா

மேற்கூறிய ஆதாரங்களெல்லாம் பெண்களும் கவி பாடியுள்ளார்கள் எனக் காட்டுகிறது

மேலும், அக்கரைப்பற்றைச் சேர்ந்த அந்தரலீப் கலாபூசணம் மீரா உம்மா அவர்கள் இன்றும் கவிபாடிக் கொண்டிருப்பதைக் கூறமுடியும்.

13. தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தில் சாய்ந்தமருது, நிந்தவூர்,

சம்மாந்துறை, பாலமுனை, ஒலுவில், அட்டாளைச்சேனை அக்கரைப்பற்று, பொத்துவில், இறக்காமம், வரிபொத்தான்சேனை போன்ற ஊர்களிலும் கவிபாடப்பட்டிருந்தாலும் அதிகமான கவிகளுக்கு அக்கரைப்பற்றும் இரண்டாவது இடத்தில் பொத்துவில், இறக்காமம், மக்களும் சொந்தக்காரர்களாக உள்ளார்கள் என்பது ஆய்வுகள் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

அக்கரைப்பற்றில் வரகவிசேகு மதார்ப்புலவர், முகம்மது றாபிப் புலவர், முகம்மது ஹாசிம் புலவர், அப்துல் ரகுமான் லெப்பைப் புலவர், உமறுலெப்பை ஆலிம் புலவர், முகம்மது அழகக்கர் ஆலிம் புலவர், முகம்மது றசீத் ஆலிம் புலவர், ஹக்கீம் காதர் ஆலிம் புலவர், முகம்மது யூசுப் ஆலிம் புலவர் போன்ற புலவர்களின் பிறப்பிடமும் இருப்பிடமும் அக்கரைப்பற்று என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இவர்களின் முன்னோர்கள் படிப்பறியாத கவிபாடும் இயற்கை ஆற்றல் உள்ளவர்களாக இருந்திருக்க வேண்டும். இவர்களின் வழிதோன்றல்களே மேற்குறித்த படித்த புலவர்கள் எனலாம்.

இதற்கு இன்னுமோர் ஆதாரத்தையும் கூற முடியும்.

மன்னார் மாவட்ட நாட்டார் பாடல்களை சேகரிப்பதற்கு இரண்டாவது தடவை 2004ம் ஆண்டு மன்னாருக்குச் சென்றபோது மறிச்சிக்கட்டி எனும் ஊரில் முதாட்டி ஒருவரைச் சந்தித்தோம்.

அவருக்கு வயது என்பதிற்கு மேலிருக்கும். மிகக் கஷ்டப்பட்டே பாடனார்.

அவர் பாடிய நாட்டார் கவிகள் தென்கிழக்கு மூஸ்லிம் தேசத்தார் மத்தியிலே புழக்கத்தில் உள்ள நாட்டார் கவிகளே ஒரு எழுத்துக்கூட மாற்றம் இல்லை.

எனக்குச் சந்தேகம் ஏற்பட்டதும், முதாட்டியிடம் பல கேள்விகளைக் கேட்ட போதுதான் முதாட்டியின் தந்தை அக்கரைப்பற்றைச் சேர்ந்தவர் எனத் தெரியவந்தது.

இதே போல புதுக்குடியிருப்பு எனும் ஊருக்குச் சென்றோம்.

அங்கு நாம் தேடிச்சென்ற நபர் இருக்கவில்லை. அவரது மகள் இருந்தார்.

அவரோடு கதைத்தபோது தனது தகப்பன் கண்ணத்து வீடுகளில் இரவு நேரங்களில் கவிகளைப் பாடுவதாகக் கூறினார்.

தென்கிழக்கு மூஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டாரியல்

அத்தோடு, தனது தகப்பன் அக்கரைப்பற்றைச் சேர்ந்தவர் என்றும் கூறினார்.

மன்னாரில் நாங்கள் முருங்கன், வேப்பங்குளம், புள்ளாச்சி, பொற்கேணி, பண்டாரவெளி, சத்திமுறிப்பு, முசலி, சிலாபத்துறை, கொண்டச்சி, மறிச்சிக்கட்டி, கரடிக்குழி, பாலைக்குழி, கரிசல், கோஞ்ரப்பண்ணை எரிக்கலம்பிட்டி, தாராபுரம், அடம்பன், வட்டக்கண்டல், சொர்ணபுரி, வேளாகுளம், விடத்தல்தீவு, பெரியமடு, விளாங்குழி, பூவரசம் குளம், உப்புக்குளம் போன்ற ஊர்களுக்குச் சென்று நாட்டார் பாடல் சம்பந்தமான பல தகவல்களைச் சேகரித்தோம்.

மேற்படி ஊர்களில் நாட்டார்கவிகள் செறிவாக - அள்ளக்கூடியதாக எதுவும் இல்லையென்றாலும், சில ஊர்களில் புலவர்கள் பாடிய நடைவழிச் சிற்று, மழைக்காவியம், புயற்காவியம், சந்தைப்பாட்டு போன்ற பாடல்களையும் நூல்களையும் நிறையப் பெறக்கூடியதாக இருந்தது.

மேலும், வல்வை அனந்தராஜா அவர்கள் எழுதிய “வடபுலத்து நாட்டார் வழக்கு” எனும் நூலில் 127ம் பக்கம் முஸ்லிங்களின் நாட்டார் வழக்கு என்ற ஒரு அத்தியாயம் உண்டு அதிலே, ஐந்து கவிகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

அவை ஐந்தும் ஒரு எழுத்தும் மாறாது தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் கவிகளாக இருந்பதை அவதானிக்கலாம்.

14. தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டுக்கவி நாள்டைவில் குறைந்து திரிந்து பிற்காலப் கவிகள் பல சேர்ந்து தனித்தன்மைக்கு ஊறு ஏற்படும் நிலைநேர்ந்து வருவதனையும் அவதானிக்க முடிகிறது.

இவ்வாறான நிலைமை ஏற்படுவதற்கு இக்கவிகளை தொகுத்து நூலாக வெளியிடுபவர்களும் கட்டுரைகள் எழுதுபவர்களும் காரணமாகிறார்கள் என்பது மனவருத்தமான ஒரு விடயமாகும்.

திரிவடைவதற்கு உதாரணமாகப் பின்வரும் பாடலைக் கூறமுடியும்.

9. விதருவாஸ சோத ஓன்றா

தீநன் சோல மணக்கிறந்து

தகீயருந்த நான் வருவென் - உங்ர

காக்காமார் காவலாங்கா

என்ற இக்கவியில் வரும் “காக்காமார்” என்பதற்குப் பகரமாக அண்ணன்மார் எனவும் வந்துள்ளது.

இதே போல நாட்டார் பாடல் என்ற பெயரில் பிற்காலத்தில் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்களால் பாடப்பட்ட கவிகளும் தொகுப்பு நூல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

தரமான பாடல்களாக இருந்தால் இவைகளையும் சேர்த்துக் கொள்ள இடமுண்டு. ஆனால், பாடல்கள் எந்த அமைப்பிலும் சேர்க்கமுடியாதவாறு பொருள் செறிவின்றியும் காணப்படுகின்றது. அத்தோடு, பாடியவரையும் அறிய முடிகிறது.

உதாரணமாக

அப்துஸ் மஜீத் எம்பியாக
 வோட்டுக் கெட்க்குறைமாம்
 அஹாவருமீம் ஏன்று சேர்ந்து
 வாக்கள்க்குறைமாம்
 எம்பி மஜீது பாரானுமன்றத்தில் ஏந்
 எஹுமக்கள் கண்ணோர் துகைத்து வைக்குறைமாம்
 எத்துக்காட்டியா எம்பிமார் சம்மாந்துகையிலே
 கிருந்துவந்து சொத்திலுமீம் மக்கள் எல்லாமீம்
 சம்மாந்துகை மக்களைல்லாம் துரோகுத்தினாலே
 சஞ்சலமாய் ஆழ்ந்திருந்தனர். நாட்டின்லே
 ருதவாவதாக எங்கள் மேசா எம்பியும்
 மக்களுக்குத் தொகண்டு செய்து ஆழுதுஸ் செய்தார்.

இதேபோல இன்னுமொரு பொல்லடிப் பாடலைக் கூறமுடியும். இப்பாடல் பாடும்போது கேட்பதற்கு மிக இனிமையாகவும் கிண்டலாகவும், சிரிப்பாகவும் இருக்கும்.

‘என் செல்ல நாத்தாகண்டீ
 எவக்கிந்த சோகையென்
 வேராகாகண்டு’

என்ற இந்தப் பாடலைப் பாடிய அண்ணாவியாரை எனக்கு நன்கு கென்கிழுக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டாஸில்

தெரியும்.

கல்முனைக்குடியைச் சேர்ந்தவர். யூகப் அண்ணாவி என்பது இவரது பெயராகும்.

இவர் நன்கு எழுதவாசிக்கத் தெரிந்தவர்.

இவருடைய பொல்லடிப் பாடலை நாட்டார் பாடலில் சேர்க்க முடியுமா?

சில தொகுப்புக்களில் இப்பாடல் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

எனவேதான் தென் கிழக்கு முஸ் லிம் தேசத்தாரின் நாட்டுக்கவிக்களைப் பாதுகாப்பதற்கு வரம்பிட வேண்டிய அல்லது வேலிக்ட்ட வேண்டிய அவசியமும் அவசரமும் ஏற்பட்டுள்ளது எனலாம்.

எனவே தான் வேலி எனும் காலம் வகுத்து கவிகளை அதனுடைய ஓரிஜினால்டி கெட்டுப்போகாது பாதுகாக்க வேண்டியுள்ளது.

இப்படிச் செய்வதன் மூலம் தான் இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும், குறிப்பாக தமிழ்மொழிநாட்டார்இயலில் தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டுக்கவி தனித்துவமானது, இலக்கியச் செஞ்சை மிக்கது வாழ்வும், வளமும் கூறும் தன்மையுடையது, வரலாற்றுப் பின்னணி உடையது, எனத்துணிந்து தலைநிமிர்ந்து கூற முடியும்.

தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் வரலாற்றுப் பின்னணிக்கும் கவிக்கும் உள்ள தொடர்பு

தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் பாரம்பரியம் கவிதையோடு பின்னிப் பினைந்தது, பிரிக்க முடியாதது என்பது வரலாற்று உண்மையாகும்.

இன்றும் இலங்கையில் அதிகமான கவிஞர்களைக் கொண்ட இடமாக தென்கிழக்கே விளங்குகின்றது.

பாரம்பரிய பின்னணி இதற்குரிய முக்கிய காரணங்களில் ஒன்றேனக் கூறலாம்.

தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் முதாதையார்களான மத்திய கிழக்குவாசிகள் கவிதையோடு இரண்டறக் கலந்த வாழ்க்கையை வாழ்ந்தவர்கள்.

உதாரணமாக ஈராக்கில் இன்றும் அல்-பஸ்ரா நகரில் ஆண்டு தோறும் கவிதை விழா நடைபெறுகின்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பதினான்கு நூற்றாண்டுகளுக்குமுன் நடந்ததுபோல இன்றும் இங்கு கவிஞர்களின் ஒன்று கூடல் நடைபெறுகின்றது.

கெய்ரோ மக்கள் (எகிப்து) வெள்ளிக் கிழமை தோறும் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சூபிக்கவிஞர் இப்னு பாதினுடைய சியாரத்திற்குச் செல்கின்றனர். அவருடைய கவிதைகள் பாடப்படுவதைக் கேட்பதற்காக (சியாரம் - அடக்கல்லம்)

அரசியல் செய்திகளை விட கவிதை வலிமை மிக்கது என்பது மேலை நாட்டவர்களுக்கு ஆச்சிரியமாகப்படலாம்.

‘பலாம் பிராங்கியே’ என்பவர் சொல்வது போல கவிதை அரபுக் கலாசாரத்தின் ஒன்றிணைந்த அங்கம் (ஆதாரம்:- யாத்திரா 12, கட்டுரை ஆங்கிலத்தில் ரெய்ச்சல் தமிழில் ஸஹீன்)

மக்காவையடுத்த ‘சவ்க்’ அல்லது உக்காஸ் சந்தையில் ஆண்டுதோறும் பழங்குடியினரின் சந்திப்பு நிகழும். இங்கு அரேபியாவின் சகல பாகங்களிலிருந்தும் கவிஞர்கள் சமூகமளித்து தங்களின் கவிதைகளை பகிரங்கமாகப் படிக்க, நடுவர்கள் வெற்றிபெறும் கவிதைகளை தேர்ந்து எடுத்து பொன் எழுத்துக்களில் பிரதி செய்து மக்கா க.பா வாசலில் வருடம் முழுவதும் தொங்க விடுவர்.

இது பண்டைய அரேபியாவின் நோபல் பரிசு போன்றது.

கவிதை மீதான ஈர்ப்பு அரபுக் கலாசாரத்தில் ஆழமாகவே வேறுஞ்றியுள்ளது எனலாம்.

வரலாற்று ரீதியில் கவிஞர் சிரேஷ்டமானவனாகக் கருதப்பட்டான்.

வெற்றிகள், தோல்விகள், திருமணங்கள், மரணங்கள், காதல் யாவுமே கவிதையில் பதிவாகின.

மேலும், ஆதாரத்திற்காக இங்கு ஒரு சம்பவத்தைக் கூற முடியும்.

இச்சம்பவம் “மறக்க முடியாத என் இலக்கிய நினைவுகள்” (1990) எனும் நூலில் “நலிந்து வரும் நாட்டார் பாடல்கள்” எனும் தலைப்பில் பதிவாகியுள்ளது.

காலஞ் சென்ற எனது நண்பர் திரு.எஸ். சிவஞானம் அவர்கள் 1972ம் ஆண்டு இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன தமிழ் சேவையில் ‘கிராமிய நிகழ்ச்சிக்குப் பொறுப்பாக இருந்த போது நாட்டார் பாடல் ஆய்வுக்காக எகிப்து நாட்டிற்குச் சென்றிருந்தார்.

அவர், அங்கிருந்து திரும்பி வந்ததும் தன்னைச் சந்திக்குமாறு எனக்குச் செய்தியனுப்பியிருந்தார்.

அதன்படி நான் அவரை அவரது வீட்டிலே சந்தித்த போது அவர் எகிப்திலே ஒலிப்பதிவு செய்து வந்திருந்த நாட்டார் பாடல்கள் அடங்கிய ஒலி நாடாக்களைப் போட்டுக் காட்டி விட்டு இந்த நாட்டார் பாடல்கள் தென்கிழக்கு மூஸ்லிம்கள் கவிபாடும் சாயல் கேட்கிறதல்லவா? (இழுன்) அதே துள்ளுநடை அதே இசை, மொழி மட்டும்தான் வித்தியாசம். கவிதைப் பொருளும் அகப் பொருளே (ஆசைக்கவி) தென்கிழக்கு மூஸ்லிம்கள், அரேபியா எகிப்து பொதுவாக மத்திய கிழக்கிலிருந்து வந்தவர்கள் என்பதற்கு இது நல்ல சான்றாகும் எனக் கூறினார்.

அவர் தந்த ஒலிநாடாவின் ஒரு பகுதி என் னிடம் அழிபாட்டுக்குள்ளாகி இப்பொழுதும் இருக்கிறது.

தென்கிழக்கு மூஸ்லிம்கள் நாட்டார் பாடலை துள்ளிசையில் பாடுவது விசேட அம்சமாகும்.

கிழக்குப் பிராந்தியத்தில் வாழ்கின்ற திராவிடர்கள் நாட்டார் பாடல்களைப் பாடும் இராகத்திற்கும் தென்கிழக்கு மூஸ்லிம்கள் நாட்டார் கவிகளைப் பாடும் இராகத்திற்கும் நிறைய வேறுபாடுகள் உண்டு.

இன்றும் அக்கரைப்பற்றைச் சேர்ந்த கலாபூசணம் அந்தரவில் மீரா உம்மா நாட்டுக் கவி பாடும் போது இத்துள்ளிசையைக் கேட்குமுடியும்.

தென்கிழக்கு மூஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டாரியல்

உதாரணமாக

10. அன்தம்பவுட்டையில்

அஞ்சேக்கர் செஞ்சிருக்கன்

தாளீக் கொழலாங்க - என்ற

தங்கமயில் நாகூருக்கு

என்ற பாடலின் இசை பின்வருமாறு அமையும்.

சுருதி :- 4கட்டை தாளம் :- திஸ்ரம்

அளிகம் ப வட்ட யில்

|ஸ்ரிகரி | காஸி ரி | க ரி | ஸ் | நி | ஸா |

அஞ்சேக்கர் செஞ்சிருக்கன்

|ஸ்ரிஸஸரி | ரிஸி | ஸ்ரிநிந் |

தாலிக்கொடி வாங்க - என்ற

|ரிக்ரி | க்கட்க்ர | ஸ் | ரிஸா | ஸ் |

தங்கமயில் நாகருக்கு

|ரிக்ரி | க க ரஸஸஸா |

இந்த இசை அரேபிய இசையோடு தொடர்புபட்டிருப்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன?

தென்கிழக்கு முஸ்லிம்களின் பூர்வீகம் மத்திய கிழக்கு எனத் திட்டமாகக் கூறமுடியும்.

தென்கிழக்கு முஸ்லிம்களின் இந்தப்பூர்வீகத்தை விரிவாக இல்லாவிட்டாலும் சுருக்கமாகக் கூறுவது இங்கு பொருத்தமெனக் கருதலாம்.

இலங்கை முஸ்லிம்களுக்கென தனியானதொரு நிர்வாகப் பிரிவை உருவாக்குவதற்குத் தேவையானதொரு நிலப் பரப் பினையும், பெரும்பான்மைச் சமூகத்தையும் கொண்டதொரு பகுதி உண்டென்றால் அது தற்போதைய அம்பாறை மாவட்டத்தின் தென்கிழக்குப் பிரதேசத்தையே குறித்து நிற்கும் எனலாம்.

இப்பிரதேசம் ஏறக்குறைய ஐம்பது மைல் நீளமும், பத்து மைல் அகலமும் கொண்டதாகி வடக்கில் பெரிய நீலாவனையையும், தெற்கில் பாணமையையும் கிழக்கில் வங்காள விரிகுடாவினையும், மேற்கே அம்பாறையினையும் கொண்டதாகிய இப்பிரதேசத்தில் முஸ்லிம்கள் தனித்து வாழக்கூடிய நீர்வள, நீலவள பொருளாதார வசதிகளையும் கொண்டதாக அமைத்துள்ளது.

இப்பிரதேசத்தின் வரலாறு தனித்துவமானது தொன்மையானது.

ஆனால், அந்நிய சமூகத்து ஆய்வாளர்கள் இந்த வரலாற்றினை முடி மறைத்தும், இருட்டடிப்புச் செய்தும் வந்துள்ளனர்.

தென்கிழக்கு முஸ்லிம்களின் பூர்வீக வரலாறு, இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றில் ஒரு பகுதி. ஆனால் இலங்கை வரலாற்றோடு முஸ்லிம்களின் வரலாற்றை எழுதுகின்ற போது ஆகக் கூடிய காலமாக கி.பி. 8ம் நூற்றாண்டுடன் அல்லது 9ம் நூற்றாண்டுடன் ஆரம்பித்து எழுதுவதை நாம் அவதானிக்க முடிகின்றது.

இதற்குக் காரணம் அரேபியதீபகற்பத்தில் கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டில் இஸ்லாம் பரவத் தொடங்கியதும் இலங்கையில் வாழ்ந்த துருக்கியர்-யவனர், பாரசீகர், அரேபியர் பட்டாணியர் போன்றோர் தங்களின் முதாதையர்களைப் பின்பற்றி தாங்களும் இஸ்லாத்தைத் தழுவிக் கொள்கின்றனர்.

இந்நிகழ்வு கி.பி. 7ம் 8ம் நூற்றாண்டுகளில் நடை பெறுகின்றது.

இதன் பின் இலங்கையில் வாழ்ந்த மத்தியகிழக்குவாசிகள் இஸ்லாத்தைத் தழுவியதும் தாங்களும் முஸ்லிம்கள் என்ற உணர்வோடு வாழுத்தலைப்பட்டனர்.

இதனால்தான் முஸ்லிம்களின் வரலாறு என வரும் போது கி.பி. 8ஆம் நூற்றாண்டோடு ஆரம்பிக்கின்ற தன்மையைக் கொண்டிருந்தார்கள் போலும்.

உண்மையில் இலங்கையில் வாழ்ந்த அரேபியரும், துருக்கியரும், பாரசீகரும், பட்டாணியரும், யவனர்களும் இலங்கை முஸ்லிம்களின் முதாதையர்கள் என்பதை கவனத்தில் கொண்டு கி.மு. என முஸ்லிம்களின் வரலாறு எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

எனவேதான் தென் கிழக்கு முஸ்லிம்களின் வரலாறு என வரும் போது கிறிஸ்துவுக்கு முன்பிருந்தே ஆரம்பமாகிறது எனலாம்.

இலங்கையின் வரலாறு கூறும் நூல்களான மகாவம்சம், தீபவம்சம், சூலவம் சம், இராஜாவலிய, பூஜாவலிய கிராகசந் தேசயாழ்ப்பாணவைபவமாலை, கிட்டிபொத், கடம்பொத், போன்ற நூல்கள் இலங்கை வாழ் முஸ்லிம்களின் வரலாற்றைச் சரியாக கூறவில்லை.

இருந்தபோதும் இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாறு பற்றிய உண்மைகளை அறிந்து கொள்ள அரேபிய, பாரசீக, இந்திய வரலாற்று நூல்களும்,

மார்க்கோபோலோ, இபுனுபதூதா, பாகியன் போன்ற தேச சஞ்சாரிகளின் குறிப்புக்களில் இருந்தும் சில தகவல்களை எம்மால் அறிய முடிகின்றது.

இத்தகவல்களை வைத்துக் கொண்டு பார்க்கும் போது இலங்கையில் மத்திய கிழக்கு வாசிகளின் தொடர்பும், இருப்பும் குறில்துவுக்கு முன்பே ஏற்பட்டுள்ளதை அவதானிக்க முடியும்.

இத்தொடர்பிற்கு முக்கிய காரணிகளாக

அ) பாவாதமலை புனித யாத்திரை

ஆ) வாசனைத்திரவியம், மாணிக்கம் போன்ற வியாபாரப் பொருட்கள்

இ) இயற்கை அழகு, சீதோஸ்னாநிலை போன்றவை

ஈ) நாடுகடத்தலுக்கான ஒரு தீவாக பண்டைக் காலத்தில் இருந்து இலங்கை கருதப்பட்டமை போன்றவைகளைக் கூற முடியும்.

கி.மு. 327ம் ஆண்டு மகா அலெக்சாந்தரின் கப்பல் தலைவன் கீறிய இலங்கைப் படத்தில் “சோனாள்” ஆறு குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்கூறிய ஆற்றுப் படுக்கையிலே ‘சோனகர்கள்’ வாழ்ந்ததாக (சோனகர் என்றால் அரேபியர் என்பது பொருள்) குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் கி.மு. மத்திய கிழக்கு வாசிகள் வாழ்ந்த தடயங்களை அவதானிக்க முடியும்.

இலங்கையில் மத்திய கிழக்கு வாசிகளின் முதற் குடியேற்றம் தென் கிழக்கிலேயே இடம் பெற்றுள்ளது.

இது பற்றி எனது ‘மத்திய கிழக்கில் இருந்து மட்டக்களப்பு வரை (1995) எனும் நூலிலும்,

தென் கிழக்கு முஸ்லிம்களின் பூர்வீக வரலாறு (2001) எனும் நூலிலும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளன.

விரிவஞ்சி சில முக்கியமான தகவல்களை மட்டும் சுருக்கமாக இங்கு எடுத்துக் கூறல் பொருத்த முடையதாகும்.

தென்கிழக்கில் மத்திய கிழக்கு வாசிகளின் முதற் குடியேற்றம் ‘மண்டூர்’ என்ற இடத்திலேயே ஏற்பட்டது.

‘மண்டூர்’ ஆரம்பத்தில் ‘ஹர்’ என்றே அழைக்கப்பட்டது.

சில காலத்தின் பின் மத்தியகிழக்குவாசிகள் தெற்கே இடம் பெயரத் தொடங்கியதும் ஆரம்பத்தில் ‘ஹர்’ என அழைக்கப்பட்ட இடம் “பண்டூர்” ஆயிற்று. இது நாளடைவில் ‘மண்டூர்’ ஆயிற்று எனலாம்.

ஆரம்பகால ஊரின் எல்லையாக கல்லாறு தொடக்கம் களியோடைவரை பரந்து இருந்தது

களியோடைக்கு அப்பால் (ஆற் றிற் கு அப்பால்) அக்கரைக்குடியேற்றம் என்றொரு குடியேற்றமும் ஏற்பட்டது எனக் கொள்ள முடியும்.

இக்குடியேற்றம் சமகாலத்தில் ஏற்பட்டதாகவும் கொள்ளலாம்.

இன்றைய ஒலுவில், பாலமுனை, அட்டாளைச் சேனை, அக்கரைப்பற்று என அக்குடியேற்றத்துக்குள் அடங்கும்.

ஊரின் துறைமுகமாக சம்மாந்துறையும், கப்பலில் வரும் சாமான்களை விற்பனை செய்யும் இடமாக சவளக்கடையும்.

கப்பல் சாமான்களை ஏற்றி, இறக்கிவைக்கும் இடமாகக் கிட்டங்கியும் (கிட்டங்கி என்றால் களஞ்சியசாலை என்பது பொருள்) விளங்கியது.

சவளக்கடை என்பதன் சரியான சொல் ஜவுளிக்கடை என்பதாகும்.

தனித்தமிழ்ப் பிரியர்கள் “ஜை” என்ற எழுத்திற்குப் பதிலாக “ச” என்ற எழுத்தைப் பயன்படுத்தியதால் சவுளிக்கடை ஆனது.

பின் சவளக் கடையாயிற்று. ஜாவகர்சேரி சாவகச்சேரி ஆனதும் இவ்வாறே. “ஹர்” என்பது திராவிட மொழிச் சொல் அல்ல.

இது சுமேரியமொழிச் சொல் லாகும். மேற் கூறிய எனது இருநூல்களிலும் இது பற்றிய விபரம் உண்டு.

மத்திய கிழக்கு வாசிகள் தாங்கள் பிரயாணம் பண்ணி வந்த பாய்க்கப்பல்களை கட்டிவிட்டு பாவாதமலை புனித யாத்திரை அல்லது வியாபாரத்திற்காகச் சென்றுதிரும்பியதும் அடுத்த மொன் குன் காற்று (Monsoon) ஏற்படும்வரை தங்கியிருப்பார்.

இவ்வாறு கடற்கரை ஓரத்தில் தற்காலிகமாகத் தங்கி இருக்கும் இடம் வாடி என் அழைக்கப்பட்டது. “வாடி” எனும் சொல் “வாதி” எனும் அரபுச் சொல்லில் இருந்து வந்ததாகும். இது ஒலைக் குடிசையாக இருந்தது.

இன்றும் முஸ்லிம்கள் அடர்த்தியாக வாழும் இடம் சோனக வாடி ஏர்வாடி போன்ற பெயர்களால் அழைக்கப்படுவதை அவதானிக்க முடியும்.

இ.தேவேளை இன்றும் பிரயாணிகள் தற்காலிகமாகத் தங்கும் இடம் றெஸ்ட்கவுஸ் (Rest House) வாடிவீடு என அழைக்கப்படுவதும் நோக்கற் பாலதே.

இவ்வாறு தற்காலிக வாடிவீடுகளில் தங்கியவர்கள் தங்களின் தேவை கருதித் தற்காலிகமாக மனைவிகளைத் தேடிக் கொண்டனர்.

சிலர் நிரந்தரமாகவும் மனைவிகளைத் தேடிக் கொண்டனர் என்று கூறும் “எமர்சன் டெண்ட” என்ற சரித்திர ஆசிரியரின் கூற்றும் உண்மையெனலாம்.

இ.தேவேளை மத்திய கிழக்கில் இருந்து வரும்போதே தனது மனைவியரையும் அழைத்தும் வந்திருக்கலாம்.

புனித யாத்திரை என வரும்போது ஆண் பெண் இருபாலாருமே வந்திருப்பார்.

இன்றும் புனித யாத்திரை என வரும்போது பெண்களும் சேர்ந்தே வருவதை அல்லது போவதை அவதானிக்கலாம்.

உதாரணமாக மக்காயாத்திரை, காசியாத்திரை புத்தகாய யாத்திரை கதிர்காமயாத்திரை என்பவற்றைக் கூற முடியும்.

இப்படித் தங்கியவர்கள் போக்குவரத்துக் கஷ்ட்டம் காரணமாக நிரந்தரமாகத் தங்கியும் விடுவார்கள்

இப்படிப்பட்டவர்களின் தங்கலே தென்கிழக்கின் கரையோரக் குடியேற்றங்கள் எனலாம்.

இப்படி ஏற்பட்ட குடியேற்றவாசிகளின் தொழில் ஆரம்பத்தில் வெளிநாட்டு வியாபாரமாக இருந்தது.

போர்த்துக்கீசர் டச்சுக்காரரின் வருகை முஸ்லிம்களை தொழில் ரீதியாக மிகவும் பாதிப்படையச் செய்தது எனலாம்.

1622ம் ஆண்டு போர்த்துக்கீசர் மட்டக்களப்பைக் கைப்பற்றினர். (பழைய மட்டக்களப்பு - தென்கிழக்கு)

போர்த்துக்கீச மன்னன் பிலிப் என்பவனின் கட்டளைப்படி செனரதன் (1626இல்) நாலாயிரம் முஸ்லிம்களை கோட்டை இராச்சியத்தில் இருந்து மட்டக்களப்பிற்கு குடியேற்றினான். (ஆதாரம்:-பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் மட்டக்களப்பு தமிழ் வாக்கரை வாணன்)

இதுவே காத்தான்குடிக் குடியேற்றம் இது இரண்டாவது முஸ்லிம் குடியேற்றம் எனலாம்.

மட்டக்களப்பில் முஸ்லிம்கள் ஏலவே வாழ்வதால் அங்கேயே எல்லோரும் இருக்கட்டும் என்ற காரணத்தினால் இங்கு அனுப்பப்பட்டார்கள்.

சிறீ விக்கிரம இராசிங்கன் காலத்தில் (1747-1782) இவன் கண்டியை ஆட்சி செய்த போது ஒல்லாந்தர் மட்டக்களப்பை இரண்டாகப் பிரித்து தெற்குப் பாகத்திற்கு கந்தப் போடி என்பவனையும் வடபாகத்திற்கு அறுமக்குடிப் போடி என்பவனையும் நியமித்தனர்.

வட பகுதி எருவில், போர்முனை, மண்முனை, கோரளை என்ற நான்கு பகுதிகளையும்,

தெற்கில் கரவாகு, சம்மாந்துறை, பாணமை, உன்னஸ் கிரி ஆகிய நான்கு பகுதிகளும் அடங்கும். (ஆதாரம்:- மட்டக்களப்பு வரலாறு ஒரு அறிமுகம் வெல்லவூர் கோபால்)

போர்த்துக்கீசர் மட்டக்களப்பைப் கைப்பற்றியதும் கல்லாற்றில் ஒரு கோட்டையைக் கட்டி மத்திய கிழக்குவாசிகளின் வியாபாரக் கப்பல்கள் வராது தடுத்தனர்.

தென்கிழக்கிலே 13ம் நூற்றாண்டிற்கு முன் அரேபிய முஸ்லிம்கள் கடல் வழியாக வர்த்தக நோக்கில் வந்து தமது குடியிருப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். என “GENRATNE” என்பவர் தனது நூலான “Book on Baticaloa” எனும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மேலும், போர்த்துக்கீசர் இலங்கையை ஆட்சி செய்த காலத்தில் மட்டக்களப்பு (தென் பகுதி) கண்டி மன்னனின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்தது.

செனரத் மன்னன் மட்டக்களப்பில் 4000 முஸ்லிம்களை குடியேற்றுவதற்கு முன் “கொன்சன்டைன் டிசா” (CONSTANTIE DE SA) எழுதிய

அறிக்கையிலே “மட்டக்களப்பு துறைமுகங்களைச் சார்ந்த பல கிராமங்களில் முஸ்லிம்கள் வசிக்கின்றனர்.

“அவர்களை அங்கிருந்து விரட்டியடிக்க எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்துள்ளேன்.” என எழுதியதை நாம் இங்கு கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். (ஆதாரம்: ஏறாவூர் வரலாறு பக்கம் 6 ஏறாவூர் வரலாற்றுமையம்)

அதாவது வெளிநாட்டு வியாபாரம் போர்த்துக் கீச்சால் தடைப்பட்டதும் உள்நாட்டு வியாபாரத்திலும் விவசாயத்திலும் ஈடுபடலாயினர். (காத்தான்குடிக் குடியேற்றம் பற்றி “மட்டகளப்பு மான்மியம் எனும் நூலில் 6ம் பக்கத்தில் நான்காம் பந்தியிலும் கூறப்பட்டுள்ளது)

இந்தக்குடியேற்றங்களில் வாழ்ந்த முஸ்லிங்களின் கலாச்சாரமும், இங்கு வாழ்ந்த திராவிட மக்களின் கலை, கலாச்சாரங்களும் இரண்டறக் கலந்து வளர்ச்சி பெற்றன.

கி.பி.7ம் நூற்றாண்டிற்குப் பின் உலகெங்கும் இல்லாம் பரவத் தொடங்கியது. இங்குள்ள மத்திய கிழக்குவாசிகளும் இல்லாத்தைத் தழுவினர்.

இதனால், இல்லாமிய கோட்பாடுகளுக்கு முரணான கலை கலாச்சாரங்கள் முஸ்லிங்கள் மத்தியில் இருந்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மறையத் தொடங்கின.

சில கலாச்சாரங்களைத் தங்களோடு சேர்த்துக் கொண்டனர்.

உதாரணமாக வில்லுப் பாட்டு எனும் பாரம்பரிய திராவிடர் கலை வடிவம் வில்லுக்குப் பதிலாக “றபான்” எனும் கருவியின் உதவியோடு பழைய சரித்திரக் கதைகளை முன்னெடுத்துச் சென்றனர்.

இவ்வாறு வளர்ந்தவைகளே சைத்தான் கில்ஸா, நூறுமசாலா, காட்டுபாவா சரித்திரம் போன்ற கதைப்பாடல்கள் என்னாம்.

இன்றும் இச்சரித்திரக் கதைகள் பக்கீர்மாரின் றபான் இசையோடு பாடப்படுவதைக் கேட்க முடிகிறதல்லவா?

இ.:தேவேளை மத்திய கிழக்கில் இருந்து இங்குவந்து குடியேறிய தென் கிழக்கு முஸ்லிம்கள் இவ்வளவு அழகாக ஆழமாக இலக்கிய நயத்தோடு கவிபாடக் காரணம் என்ன? என்ற ஒரு கேள்விக்கு இடமேற்படுகிறது.

இதற்கு அதிகமானவர்கள் கூறும் பதில் தாய் வழி தமிழ் மொழியே என்பதாகும்.

இது மட்டும் காரணமல்ல, இதற்கு அப்பாலும் இந்தக் தாய் வழி மொழிக்கும் மூலமான ஒரு சம்பவம் தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரோடு சம்பந்தமுடைது எனலாம்.

தமிழ் மொழிப் பாரம்பரியம் இவர்களுக்கு அந்நியப்பட்டதல்ல என்பது இதன் அடுத்த பக்கமாகும்.

இதனை வேறு ஒருவகையாகக் கூறுவதாயின் தமிழ் மொழி திராவிடமொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்ததல்ல.

தமிழ் மொழி ஆரம்பத்தில் இந்தோ ஜரோப்பிய மொழிக் குடும்பத்தோடுதான் சேர்ந்து இருந்தது.

இதனை திராவிட மொழிக் குடும்பத்தோடு சேர்த்தவர் கோல்ட்வேல் ஜயரே.

தமிழ் மொழியின் பூர்வீகம் சுமேரியமே. இன்றைய மத்திய கிழக்கின் (அரபு உட்பட) மொழிகள் அனைத்தினதும் பூர்வீகம் சுமேரியமே.

எனவே தான் தென்கிழக்கு முஸ்லிங்களின் கவிதைப் பாரம்பரியம் மிக மிகப் பழமையானது தொன்மையானது எனலாம்.

இதனைச் சற்று விரிவாகக் கூறுவது இவ் விடத் தில் பொருத்தமானதாகும்.

“ஆதம்” என்ற சொல்லின் ஒரு வடிவமே ஆதி எனலாம்.

“ஆதம்” என்றாலும் ஆதி மனிதன் என்பதுவே பொருள்

ஆதத்தின் மனைவி “ஹவ்வா” என்ற சொல் கூட இதனை நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது எனலாம்.

ஹவ்வா, அவ்வா, - அவ்வை எனலாம்.

“ஹ” வட எழுத்து என்பதனால் “அ” சேர்ந்து அவ்வா ஆயிற்று

இன்றும் தென்கிழக்கு முஸ்லிம்கள் மத்தியில் அவ்வா உம்மா என்ற பெயர் உண்டு.

ஹவ்வா என்றால் முதாட்டி அல்லது முதற் பெண் என்பது பொருள். அவ்வை என்றாலும் முதாட்டி என்பதே பொருள்.

தொடர் மதங்களில் ஒன்றான கிறிஸ்தவ மதம் ஹவ்வாவை “ஸ்வ்” என்றே அழைக்கிறது. ஸ்வ என்றால் ஆதத்தில் இருந்து (விலா எலும்பில்) மிச்சமாக எடுக்கப்பட்டது என்று பொருள் கொள்ள முடியும். “ஸ்வ்” என்றால் மிச்சம் என்பது பொருளாகும்.

எனவே, ஆதமும் அவ்வாவும் பேசியது தமிழ்தானா? இருக்கலாம்.

ஆதமும் ஹவ்வாவும் வாழ்ந்த காலத்தைத் திட்டமாகக் கூறமுடியாவிட்டாலும் கி.மு.7000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக இருக்கலாம் எனக் கூற முடியும்.

இவர்களது பத்தாவது தலை முறையினரே நூ. : நபியவர்களும் அவர்களது சந்ததியினருமாவர்.

நூ. : நபியவர்களின் பத்தாவது தலைமுறையிலேயே இப்ராஹீம் நபியவர்கள் (ஏப்ரஹாம்) யூப்பிரட்டஸ், ரைக்கிறில் நதிகளுக்கிடைப்பட்ட “ஊர்” என்ற இடத்தில் இருந்து ஆட்சி செய்தார்.

அழ-ராம் என்பதின் திரிபே ஏப்ரஹாம் அடு என்ற ஹிப்ரு மொழிச் சொல்லின் பொருள் தந்தை என்பதாகும்.

ஏப்ரஹாம் அல்லது இப்ராஹீம் தந்தைவழி இராமர் என்பது இதனுள் அடக்கமாயுள்ளது. (இச்சம்பவத்தின் முழு விபரமும் எனது “மத்திய கிழக்கில் இருந்து மட்டக்களப்பு வரை எனும் நூலில் உள்ளது.)

இவர்பேசிய மொழி சுமேரிய மொழியாகும். இம்மொழியே உலகில் முதல் முதல் எழுதப்பட்ட மொழியுமாகும். (ஹிப்ரு மொழி)

இங்குதான் உலகின் முதல் நாகரிகமும் உற்பத்தியானது.

ஆதம் நபி அவர்களின் இருபதாவது தலை முறையில் பேசப்பட்ட மொழியே சுமேரிய மொழி

இச்சுமேரிய மொழிக்கும் இன்றைய தமிழ் மொழிக்குமிடையே நெருக்கமான தொடர்பு இருப்பதை மொழி ஆய்வாளர்கள் மறுக்கமுடியாதுள்ளனர்.

ஒரு மொழியின் பெயர்ச் சொற்களாக அம்மொழியின் தொழிற் சொற்கள் விளங்குகின்றன.

இந்த வகையில் எடுத்து நோக்கினாலும் சுமேரிய மொழியின் தொழிற் சொற்களும் இன்றைய தமிழ் மொழியின் தொழிற் சொற்களும் ஒன்றாக இருப்பதை நாம் அவதானிக்க முடியும்.

உதாரணமாக உழவன், மேய்ப்பான், கொல்லன், கொத்தன், வணிகன், நெசவாளி, மீனவன் போன்ற தொழிற் சொற்கள் இரண்டு மொழிகளிலும் ஒன்றாகவே உள்ளன. எனவேதான் இரண்டு மொழியும் ஒரேமொழி அல்லது ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்த மொழிகள் எனலாம்.

இ.:தே போன்று ஈத்தம்பழும், பனைமரம், ஆகிய சொற்களும் ஒன்றாகவே உள்ளன. இ.:தேவேளை பாரசீகமொழி, உர்துமொழி, அரபு மொழி போன்ற மொழிகளின் மூல மொழியும் சுமேரிய மொழியே.

இன்று வழக்கிலே உள்ள எமது தமிழ் மொழியிலே 200க்கு மேற்பட்ட சொற்கள் பாரசீகச் சொற்களாகவும் 892 சொற்கள் அரபுச் சொல்லாகவும், 967 சொற்கள் உர்து மொழிச் சொற்களாகவும் உள்ளன.

இதனை சென்னைத் தமிழ் அகராதியும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது.

எனவேதான் தமிழ்மொழியும், மலையாளமொழியும் திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தது அல்ல.

தமிழும், மலையாளமும், சுமேரிய மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழிகள் என்று ஏற்றுக்கொண்டால்,

மத்தியகிழக்குவாசிகளின் பரம்பரையினரான தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாருக்குத் தமிழ் அந்நியப்பட்டதல்ல.

அதனால்தான் தமிழ் கவிகளைச் சரளமாகப் பாடியுள்ளார்கள் எனக் கொள்ளமுடியும்.

கால அடிப்படையில் தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் வாழ்வும் வளமும்

முன் அத்தியாயத்தில் தென்கிழக்கு முஸ்லிம்களின் நாட்டுக் கவி “காலம்” எனும் வேலிக்ட்டப்பட்டு பாதுகாக்கப்படவேண்டிய அவசியம் பற்றி எடுத்துக்காட்டப்பட்டது.

இதனை, எவ்வாறு செய்யலாம் என்பதனையும் இதனாடே அக்கால மக்களின் வாழ்வு, வளம் எவ்வாறு இருந்தது என்பது பற்றியும் இவ்வத்தியாயத்தில் எடுத்து நோக்கலாம்.

நாட்டார் இயலில் நாட்டார் பாடல்கள் எப்பொழுது ஆரம்பமானது என்பது பற்றித் திட்டமாகக் கூற முடியாது என்பது பொது விதியென்றாலும், கலாநிதி க.கைலாசபதி அவர்கள் “சங்க இலக்கியங்கள் வாய் மொழிப்பாட்டின் அடிப்படையில் எழுந்தது. உதாரணமாக பெயர் அடிகள் சொற்றொடர்கள் சங்கப் பாடங்களிலும் வருகின்றன. என்பதிலிருந்து சங்கத்திற்கு முந்தியது நாட்டார் பாடல் எனக் கொள்ளலாம்.” எனக் கூறியுள்ளார்.

சங்க காலம் என்பது கி.மு.3ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் கி.பி.3ம் நூற்றாண்டு வரையான ஆறு நூற்றாண்டுகளைக் கொண்டதாகும். தென்கழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டார் கவிகளை இந்த அளவு தூரத்தில் வைத்துப் பார்க்க முடியாதுள்ளது.

காரணம், இக் கவிகளில் இல்லாமிய மதக்கருத்துக்களும் கலை, கலாச்சார பண்புகளும் பரவிக்கிடப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. அதனால் தென் கிழக்கில் இல்லாம் பரவியதன் பிற்பாடே அதிகமான கவிகள் பாடப்பட்டுள்ளன எனக் கொள்ளமுடியும்.

ஒரு சில கவிகள் இஸ்லாம் பரவுவதற்கு முன் பாடப்பட்டுள்ளதையும் அவதானிக்க முடிகிறது.

இஸ்லாம் அரேபியாவில் கி.பி.7ம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பமாகி 8ம் நூற்றாண்டளவில் இலங்கையிலும் பரவியுள்ளது.

இ.து இவ்வாறு இருக்க, தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டார் கவிகளிலே “பூவல்” என்ற சொல் வருவதை அவதானிக்கலாம்.

11. பூவலைக் கீர்த்தி

புதுக்குடத்தைக் கீட்டலைத்து

ஆரம்பிழுந்தலீ - மச்சான்

என்னுதுகா நஸ்ஸ தகர்க்கீ

12. தண்டுக் கீலைய
 தண்டுகதை பேசவைந்தால்
 பூவஸத்து மச்சான் - நீங்க
 விபாழுது டவந்திடுங்கொ
13. பூத்து மஸர்ந்து
 புது வாசம் ஏகாண்டிருக்கீன்
 பூத்து மறம் காய்த்துவிமர்ந்தால் - மச்சான்
 பூவஸவான்று கைத்தருமீ
- இக்கவிகளில் வரும் ‘பூவல்’ என்ற சொல் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் ‘கவல்’ என்றே அழைக்கப்பட்டுள்ளது.
- உதாரணமாக
- ‘தென் மயங்கு ஸாலையும் இலைய அவர் நாட்டு கூவகைக் கூவந் தீழி’, மாறுண்டு எஞ்சிய கலை நீரே
 என ஜங்குறுநூற்றிலும்
 ‘அதூ உன் கூவல்’ என புறநானூற்றிலும் வந்துள்ளது.

கவல் எனஅழைக்கப்பட்டு பிறகாலத்தில் “பூவல்” என அழைக்கப்பட்ட இந்தப் “பூவல்” மனற்பாங்கான பகுதிகளில் குடிநீர் பெற்றுக்கொள்ள மக்கள் வெட்டிய குழிகளாகும். “தூரவு” என்றும் இதனை அழைப்பார்.

களிப்பாங்கான இடங்களிலும் “பூவல்” தோண்டப்படுவதுண்டு.

காலம் செல்லச்செல்ல “பூவல்” மண் சரிந்து அல்லது நாய், பூனை பிள்ளைகளும் விழுந்து விடலாம் என்பதற்காகப் பாதுகாப்புக் கருதி பெரிய மரத்தினைத் துண்டாடி அதன் உட்பகுதியினைக் குடைந்து “பூவலில்” வைத்தும் பாதுகாப்புத் தேடிக் கொண்டனர். இது கொட்டுக்கிணறு என அழைக்கப்பட்டது.

கொட்டுக்கிணறு பற்றி இற்றைக்குச் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் கொழும்பிலே உள்ள முஸ்லிம்கள் சுவையான ஒரு சம்பவத்தைக் கூறுவார்.

“மட்டக்களப்பார்” மரத்தைத் தோண்டித் தண்ணீர் எடுக்கிறார்கள். பொல்லாத கெட்டிக்காரர்கள் என்பதுவே அச்சம்பவமாகும்.

காலம் செல்லச் செல்ல செங்கல் புழக்கத்திற்கு வந்ததும், கற்கிணறாகிவிட்டது எனலாம்.

எனவே, “பூவல்” காலம், கொட்டுக்கிணற்றுக் காலம், கற்கிணற்றுக் காலம் என தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டுக் கவிக்காலத்தை முன்றாக வகுத்துப் பார்த்தல் சிறப்புடையதாகும்.

இதனை வேறு ஒருவகையாகக் கூறுவதாயின் “பூவல்” காலத்தில் வசிப்பிடம் குடிசையாக இருந்துள்ளது.

குடிசையைச் சுற்றி முட்களால் வேலி அடைத்திருந்தார்கள்.

கொட்டுக் கிணற்றுக் காலத்தில் குடிசைகள் மண்வீடுகளாகவும்.

வீடுகளைச் சுற்றி ஒலை, கிடுகு என்பவற்றால் வேலி அடைத்தும் வாழ்ந்துள்ளனர்.

கற்கிணற்றுக் காலத்தில் வீடுகள் கல்லால் கட்டப்பட்டதோடு வேலிகளும் கற்களால் கட்டப்பட்டன.

இதனை, முள்வேலிக்காலம், ஒலை கிடுகுவேலிக்காலம், கல் வேலிக்காலம் எனவும் வகுத்துக் கொள்ள முடியும். உதாரணத்திற்குப் பின்வரும் கவிகளை எடுத்துக் காட்டலாம்.

மு. தாவர் அரசீனா,
தன்னாலுக்கு மூன் அரசீனா
வேலி அரசீனா - மங்கான்
வேலுமிமன்ற தன்னாலுக்கு

அல் லதுகுடிசைக் காலம் (வாடி), களிமண் வீட்டுக் காலம், கல்வீட்டுக்காலம் எனவும் கூறமுடியும்.

இம்முன்று காலகட்டங்களையும் ஆண்டு அடிப்படையில் எடுத்துக் கூறுவதாயின்

கி.பி. 700 - 1500 வரையான மன்னராட்சிக் காலம் எனவும்,

கி.பி. 1501 - 1796 வரையான போர்த்துக்கீசர் டச்சுக்காரர் காலம் எனவும்

கி.பி. 1797 - 1948 வரையான ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலம் எனவும் வகுக்க முடியும்.

இக்கால கட்டங்களில் மக்களின் நடைமுறைகள் எவ்வாறு இருந்தது என்பதனை பின்வரும் அட்வணை மூலம் தெளிவாகக் காணமுடியும்.

கி.பி. 700 - 1500	கால அட்டவணை	கி.பி. 1797 - 1948
கி.பி. 1501 - 1796		
கிழு	இவ்வாறாகி	இவ்வாறாயியலு
பூவல் கிணறு	கொட்டுக்கிணறு	கற்கிணறு
குடிசை (வாடி)	களிமண்வீடு	கல்வீடு
முள்வேலி	ஒலை, கிடுகு வேலி	கல்வேலி
ஓழுங்கை	கிறவல் ரோட்	தார்ரோட்
வெறுங்கால்	மிதியடி (மரம்)	செருப்பு
சட்டை அணியாமை	றவிக்கை, ஐக்கட்	சட்டை(பெனியன்)சேட்,
இலுப்பப்பு	வெல்லம், சர்க்கரை	சீனி
நடத்தல்	கரத்தை	வில்லுச் சைக்கிள்
பொழுது, சாமம்	நிலவு	மணி
சல்லி	காசி	பணம்
சுரக்குடுக்கை	மட்பாத்திரம்	பீங்கான், போத்தல்
பாகம், முளம்	யார் அடி	மீற்றர்
எருக்குஇலைக்(குடை)	தளப்பத்து இலை(குடை)	கம்பிக்குடை
சண்டுக்கொத்து	மரைக்கால் அவணம்	முடை, புசல்

இவ்வாறு உணவு, உடை, வீடு நடைமுறைப் பழக்க வழக்கங்கள் எல்லாவற்றிலுமே பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளதை கவிகளை காலம் வகுத்துப் பார்க்கும் போது அவதானிக்க முடிகிறது.

முன்று காலகட்டங்களிலும் இப்பிரதேச முஸ்லிம் தேசத்தார் கல்வியில் பின் தங்கியவர்களாகவே இருந்துள்ளனர்.

முதலாவது காலகட்டத்தில் (700-1500) வரை இம்மக்கள் அல்குர்ஆனை, அரபு மொழியை எழுதவும் வாசிக்கவும் தெரிந்தவர்களாக இருந்தனர். ஆனால், எழுத வாசிக்கத் தெரிந்திருந்தாலும் அந்த அரபு மொழியின் பொருள் ஏதும் தெரியாதவர்களாகவே இருந்துள்ளார்கள்.

இப்படியான சூழ்நிலைகளை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு அம்மக்களால் பாடப்பட்ட கவிகளை எடுத்து நோக்கும் போது, சுதந்திரத்திற்குப் பின்னும் ஒரு சில கவிகள் பழங்காலக் கவிகளோடு சேர்ந்துள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

உதாரணத்திற்குப் பின்வரும் கவியை எடுத்துக் காட்ட முடியும்.

15. யுஷ்சௌட்டக்ஸாஸ்

சௌட்டு வந்த தேயிலை

துத்தகாம சௌநார் - மஞ்சான்

கொஸமாக்கும் என்னோடு

இப்படிப்பட்ட கவிகள் பழங்காலக் கவிகளோடு சேர்க்க முடியாதுள்ளது எனலாம்.

இதனை எழுத படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் பாடியபடியால் செமிஓறல் (Semi oral) இன்த்துள்ளேயே சேர்க்க முடியும்.

மேற்படி கவிகள் முன்னோரின் கவிகளோடு சேரும் போது தரமான, ஆய்வாளர்கள், இலக்கிய அறிஞர்கள், மெச்சிப் பேசும் பழங்காலக் கவிகளின் தரம் குறைய வாய்ப்புண்டு என்பது மட்டுமல்ல,

பழங்காலக் கவிகளின் ஒறிஜினாட்டியும் இல்லாமல் போக வாய்ப்புண்டு எனலாம்.

தேயிலை, கிளாஸ் என்பன பிற்காலச் சொற்கள் என்பதை நாம் அறிவோம்.

ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் நீண்ட காலமாக வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்வியல் முறைகளை ஆராய்ந்து பார்க்க முற்படும் போது அம்மக்களின் பொருளாதார ஆதிக்கம், அரசியல் ஆதிக்கம், பண்பாட்டு ஆதிக்கம் என்பன எவ்வாறு இருந்தது எனப் பார்த்தல் மிக முக்கியமான அம்சமாகும்.

இம்முன்றிலும் பண்பாட்டு ஆதிக்கம் அவர்களது வாழ்வியலோடு மிகவும் நெருக்கமான சம்பந்தமுடையது எனலாம்.

பண்பாடு என்னும் போது அறிவு, நம்பிக்கை, கலை, ஒழுக்க நெறிகள், பழக்கவழக்கங்கள், உணவுப் பழக்க வழக்கங்கள் கைவினைகள், தொழில்கள் சமுதாயப் பாரம்பரியம், மொழி, இனம், மதம், என்பன பண்பாட்டியலோடு சம்பந்தமுடையது எனலாம்.

மேற்கூறியவற்றை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு கவிகளினுடே கால அடிப்படையில் மேற்கூறிய தென் கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் வாழ்வியலை எடுத்து நோக்குவதே இவ்வத்தியாயத்தின் நோக்கமாகும்.

கி.பி. 700-1500 வரையான புவல் கிணற்றுக் காலத்தில்

வசப்பிடமும் சூழலும்

16. ஒலிவருவார்

◆ ஒழுங்கையிலேதான் நிற்பார்.

என்னை நிகைப்பார் - எங்கட
ஊட்டவரவிருப்பமில்லை

17. ◆ குறுக்கீராமுங்கை மறுக்கீராமுங்கை

கூடி நிற்கும் சீந்திராமுங்கை

◆ செரிராமுங்கை நால்லையும் - நம்ப
செரிராமும்பி வீசுதுரா

◆ ஒழுங்கை:- ஒழுங்கில் இருந்து பிறந்த சொல் ஒழுங்கை. ஒழுங்காக செல்வதற்கான வழியென்றும் சொல்லலாம். மனிதர்கள் வசிக்கின்ற வீடுகளை ஊடறுத்துச் செல்லாமல் ஒழுக்கமாக ஒழுங்காகப் போவதற்கான வழி என்றும் கூறலாம்.

வீடுகளில் இருந்து வேலியில் உள்ள கடப்பினுடே வேலியைத் தாண்டி ஒழுங்கைக்கு வந்து போய்ச் சேர வேண்டிய இடத்திற்கு ஒழுங்கை கொண்டு போய்ச் சேர்த்து விடும்.

ஒழுங்கை நான்கு வகையாக இருந்துள்ளது.

1. குறுக்கொழுங்கை

குறுகிய அல்லது சுருக்கமாக சென்றடைவதற்கான அல்லது இரண்டு ஒழுங்கைகளை இணைக்கின்ற ஒழுங்கையே குறுக்கொழுங்கை

2. சிற்றொழுங்கை :- அகலமில்லாத சிறு ஒழுங்கை

3. மறுக் கொழுங்கை:- சிற்றொழுங்கையை விடவும் சிறிதாக இருக்கும். தனிப்பட்டவர்களுக்கு மட்டும் உரியது.

குறிப்பிட்டவர்கள் மட்டுமே இதனில் பயணிப்பர், மனிதசஞ்சாரம் குறைவாக இருக்கும்.

மறைவாக செல்ல வேண்டிருப்பின் இவ்வொழுங்கையால் பயணிப்பர்.

4. பேராழுங்கை:- பிரபலமான பாதை, பள்ளிவாசல், சந்தை போன்ற இடங்களுக்கச் செல்லக் கூடிய பலபேர் பயணிக்கும் பாதையாக இது பயன்பட்டது.

இழுங்கை மணற்பாங்கான அல்லது இயற்கையான கடினத் தன்மை கொண்டதாக இருக்கும்.

இன்றும் தென் கிழக்கில் ஒரு சில கிராமங்களில் பழைய ஒழுங்கைகள் அப்படியே இருக்கின்றன.

இவ்வொழுங்கைகள் இன்று அவ்வொழுங்கையிலே வசித்த பிரபலமான ஒருவரின் அல்லது விசேடமான ஒன்றின் பெயரால் அழைக்கப்படுகிறது.

18. நீந்நித்து நேரீ
நீலாக் கிளம்பிவாறது சோல்
◆ வெளித்து மேலாஸ - உந்ர
விரள்ள முதம் தொகுதுகா.
19. வெளித்து மேலாஸ
விவள்ள உடம்பு, எதுநின்ச செப்பம்
தொடைத்துப்புத்து - மச்சான்
கிளாழமல்லைகப்புப் போலிருக்கி
20. ♦ கடப்பழீஸ் வந்து நின்று
காலை கலைக்கும் என்றாஸ்
எங்கிருந்து போதும் - நானு
ஏழும்பி வர மாட்டாதோ

♦ வேலி:- வேலி என்பது முஸ்லிம்களின் கலாசாரத்தில் முக்கியமான இடம்வகிக்கிறது எனலாம். பெண்கள் அதனிலும் குறிப்பாக திருமணமாகாத கண்ணிப் பெண்கள் ஒழுக்கமாக அடக்கமாக இருக்க வேண்டுமென்பதில் மிகமிகக் கண்டிப்பாக இருப்பார்கள். இக்காலகட்டத்தில் குடிசையைச் சுற்றி அல்லது வாடியைச் சுற்றி வேலி அமைத்திருந்ததை அறிய முடிகிறது.

♦ கடப்பு :- வேலியில் ஒரு பகுதியில் சிறியதொரு இடத்தில் வெளியே இருந்து வீட்டு வாசலுக்கு வருவதற்கு அல்லது வீட்டிலே இருந்து வெளியே செல்வதற்கு உரிய வழியே ‘கடப்பு’ எனப்பட்டது.

கடந்து செல்வதால் இது கடப்பு எனப்பட்டது எனலாம். கட என்பது இதன் அடிச்சொல் குறுந்தொகை நூலில் (கடவை) என்று வருகிறது.

இக்கடவையில் அல்லது கடப்பில் ஆடு, மாடுகள் உட் புகுந்து விடாது இருப்பதற்காகத் தடைகளாக குறுக்குக்கம்புகளை வைத்திருப்பர்.

மனிதர்கள், இதனை எட்டிக் கடந்து போகக் கூடியதாக இருக்கும்.

சிறு பிள்ளைகள் வெளியே போகாது தடுப்பதற்கும் இக்கம்புகள் உதவின.

உணவு

21. ஒழிச்கையால் போக ஒண்ணா
 ♦ ஏறட்ட மணம் மணத்திற்கு
 சூழர்ந்தால் தீங்கள் ஓண்ணா - மச்சி
 துக்கவேற்புகா கிளியை.
22. மணலை மீன் ஆக்கிருத்தீ
 மணத்தும் சினை ஸபாரிச்சிரித்தீ
 பனியாணம் காய்ச்சிருத்தீ - நீங்கு
 ஸபாழுதூபட வந்திருங்கோ
23. மாட்டிநைச்சி காய்வைச்சி
 ♦ உதுருத்தேன் சுரையிலூந்தீ
 விளாம்பழுச் சாக்கோடு - என்ற
 ♦ மாம் மதன் வாநாருகா
- ♦ ஒறட்டி: (றொட்டி) தென்கிழுக்கு முஸ்லிம்களின் முதாதையர்கள் மத்திய கிழக்கில் இருந்து வந்தவர்கள் என்பதனால் ஆரம்பத்தில் மத்திய கிழக்குவாசிகள் றொட்டியையே உணவாகக் கொண்டுள்ளனர்.
- இன்றும் மத்திய கிழக்கிலே றொட்டி பிரதான உணவாகக் கொள்ளப்படுகிறது.
- அரேபியாவில் தொழில் செய்துவிட்டு இலங்கை திரும்பிய எனது நண்பர் ஒருவர் சொன்ன சம்பவம் இங்கு எடுத்துக் காட்டப்படுவது பொருத்தமுடையது.
- அரேபிய மக்கள் றொட்டியைப் பிரதான உணவாகவும் அரிசிச் சோற்றினை சில வேளைகளில் உண்ணும் வழக்கம் உள்ளவர்களாகவும் உள்ளனர். சோறு மிஞ்சிவிட்டால் கண்ட கண்ட இடங்களில் வீசிவிடுவார்கள்.

றொட்டி மிஞ்சினால் அப்படி வீசமாட்டார்கள் பத்திரமாக யாருக்கும் கொடுக்கப்பார்ப்பார்கள். அல்லது மிகக் கவனமாக “இரண்ம்” என்ற பயபக்தியோடு கொண்டுபோய்க் கொட்டுவார்கள்.

குர்னூனின் ஒரு பக்கம் கிழிந்து கீழே கிடந்தால் முஸ்லிம்கள் எவ்வாறு அதனை பயபக்தியோடு எடுத்து காலடிப்படாத இடத்தில் பத்திரிப்படுத்துவோமோ அப்படி றொட்டியைச் செய்வார்கள் எனச் சொன்னார்.

றொட்டி கோதுமைமாவினால் செய்யப்படுவது. ஆனால் இலங்கையில் கோதுமைமா இல்லாதபடியால் தென் கிழக்கு முஸ்லிம்கள் அரிசி மாவினால் றொட்டி சுட்டுள்ளனர்.

காலம் செல்லச் செல்ல றொட்டி சோறாக மாறியுள்ளது.

இதற்கு இன்னும் சில உதாரணங்களை இங்கு கூற முடியும்.

இன்று எமது பேக்கரிகளில் கோதுமை மாவினால் “வாட்றொட்டி” எனும் பெயரில் உப உணவு தயாரிக்கப்படுகிறது.

“பறாட் றொட்டி” என்பதன் திரிபே வாட்டு றொட்டி எனலாம்.

“பறாட்” என்பது அரபு மொழியல் நெருப்பில் வாட்டி எடுத்தல் என்பது பொருளாகும்.

இன்று எம்மத்தியிலே பிரபலமாகியுள்ள “பறாட்டா” பற்றி நான்சில் நாடன் எனும் எழுத்தாளர் “காலச் சுவடு” எனும் சஞ்சிகைக்கு (காலச்சுவடு இதழ் 69 செப்தம்பர் 2005) “வாசச் சமையலும் ஊசக்கறியும்” எனும் தலைப்பில் தமிழர் உணவுபற்றி எழுதிய கட்டுரையில் “பறாட்டா” எனும் உணவு தமிழர்களின் உணவோடு சேர்ந்து கொண்டது பத்து வருடங்களுக்கு மேல் ஆகவில்லை. இவ்வுணவு வட நாட்டில் இருந்தே தென் நாட்டிற்கு வந்தது” எனக் கூறியுள்ளார்.

வட நாட்டிற்கு முகலாயர் ஆட்சிகாலத்தில் பாரசீகத்தில் இருந்து வந்துள்ளது எனலாம்.

மேலும்,

இற்றைக்குச் சில வருடங்களுக்கு முன்கூட ஏன் இன்றும்கூட இறந்தோரின் ஈமக்கிரிகைகளில் (கத்தம்) றொட்டி பரிமாறுவது தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் பழக்கமாகவுள்ளதை அவதானிக்க முடியும்.

இ.:தே போல பள்ளிவாயல்களுக்கு அல்லது தர்காக்களுக்கு நேர்த்திக் கடன் செலுத்த றொட்டி சுட்டுக் கொடுக்கும் வழக்கமுண்டு.

இ.:தே போல வியாழக்கிழமை பின்னேரம் வெள்ளி இரவு (இது மத்திய கிழக்கு வழக்கு வியாழன் பின்னேரமும் வெள்ளி முழு நாளும் லீவு நாட்கள்) ஆபத்து ‘றொட்டி’ என றொட்டி சுட்டு ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கும் வழக்கம் இன்றும் உண்டு (அருகிய நிலையில்)

இ.:தே போல ‘பறாஅத்’ தினத்திலே (யூனுஸ் நபியை ஞாபக

தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டாரியல்

முட்டி) றொட்டிப் பெருநாள் என எல்லாவீடுகளிலும் றொட்டி சுட்டு எல்லா வீடுகளுக்கும் அனுப்புவது வழக்கம்.

இவையெல்லாம் எமது முதாதையர்களின் ‘றொட்டி’ பழக்கத்தின் எச்ச சொச்சங்கள் எனக் கூற முடியும்.

இ.தே போல றொட்டிக்குக் கறியாக மாட்டிறைச்சியைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்கள்.

அதுவும் காயவைத்த மாட்டிறைச்சியைனின் மிகவும் விருப்பமாகச் சாப்பிட்டுள்ளார்கள்.

காயவைத்த மாட்டிறைச்சி மணமும், குணமும், சுவையும் உடையது.

மாட்டிறைச்சியை நெருப்பிலே வாட்டி எடுக்கும் போது அதிலே உள்ள கொழுப்பு உருகி நீங்கி விடும் ‘குள்ளறோல்’ பற்றிய கவலையே இல்லாமல் இம்மக்கள் வாழ்ந்ததற்கு காஞ்ச இறைச்சி சாப்பிட்டதும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்.

அத்தோடு,

காஞ்சஇறைச்சியோடு மரவள்ளிக் கிழங்கும் சேர்த்து சமைத்த கறி அலாதியான உரிசியும் மணமும் உடையது.

தென் கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் கறிச்சேர்க்கை (Combination) அலாதியானது தனித்துவமானது.

இது பற்றி தனியே ஒரு நூலே எழுதலாம்.

சுரைக்காயைக் கடைந்தே சமைப்பார்கள் கடையும் போது காய வைத்த குனியை வறுத்துப் பொடியாக்கித் தூவுவார்கள்.

இப்படிச் செய்யும் போது கறியிலே ஏற்படும் வாசனையே அலாதியானது

நன்னீர் மீன் கறி சமைப்பதில் தென் கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தார் மலையாளிகளையும் மிஞ்சி விடுவார்கள்.

நன்னீர் மீன்களான வரால், கெழுத்தி, பனையேறி, கொறட்டை, வாளை, கொக்கிசான், கணையான், பொட்டியான், சுங்கான், மயறி, உழுவை, ஆருல், ஓட்டி, ஓரா, கயல், செத்தல், போன்ற மீன்களை கறி சமைக்கும் போது கடுகை வறுத்துப் பொடியாக்கி மீன் ஆணச் சட்டியிலே

ஆணம் கொதிக்கும் போது தூவிவிடுவார்கள்.

கடுகு மணம் கமகம வென்று பக்கத்து வீட்டாரையும் நாழூச் செய்யும்

தேனுக்குள் மாட்டிறைச்சி அல்லது மான் மரை இறைச்சியை மாதக் கணக் கில் ஊறவைத்து எடுத் துப் பிள்ளைகளுக்கும், இளைஞர்களுக்கும் சாப்பிடக் கொடுப்பார்கள்.

விழாம்பழுத்தினை தென் விட்டுக் குழுத்தே சாப்பிடுவார்கள்

தென்கிழுக்கில் தயிர் சாப்பிடுவது சர்வசாதாரணம், அதுவும் கட்டித் தயிர் (வடிகட்டிய தயிர்) என்றால் சொல்லத் தேவையே இல்லை.

எருமைப் பாலை முறுகக் காய்ச்சி உறையிட்டு உறைய வைத்து ஆடை நீக்கி தயிரை வெட்டி எடுத்து சுத்தமான வெள்ளைச் சீலையில் அள்ளிவைத்து முடிச்சாகக் கட்டி வீட்டில் உயரமான இட்டதில் கட்டித் தூக்குவார்கள்.

இதன் கீழே ஒரு பாத்திரம் வைக்கப்படும் தயிரின் புளிக்கும் நீர் சொட்டு சொட்டாக வடிந்து பாத்திரத்தினுள் சேரும்.

இந்நீரை வெளியே கொட்டி விடுவார்கள்

இரண்டு மூன்று நாட்களின் பின் கட்டித் தயிரை எடுத்து இதர வாழைப் பழமும் தேனும் சேர்த்துச் சாப்பிடுவார்கள்.

மீன் கறி ஆக்குதல், பொரித்தல், காய்ச்சுதல், என்ற வகையில் நடைபெறும்.

ஒவ் வொரு சொல் லும் வித் தியாசமான கருத்தையும் தன்மைகளையும் கொண்டது.

புளியாணம் காய்ச்சுதல் தென் கிழுக்கிலே மிகவும் விசேஷமான ஒரு தயாரிப்பாகும்.

ஒரு காலத் தில் புளியாணம் இல் லாத கலியாணமே இல்லையெனலாம்.

இறைச்சிக் கறி சமைத்தால் புளியாணம் கட்டாயமாக இடம் பெறும்.

இன்றும் இது வழக்கில் உண்டு

“கொண்டோடிப்” புளி என்றும் இதனை அழைப்பார்கள்.

தென்கிழுக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டாரியல்

ஆணம் என்ற சொல் மலையாளத்தில் இன்றும் வழக்கில் உண்டு. கறி என்றால் அரபு மொழியில் மிளகு என்று பொருள்.

மத்திய கிழக்கு வாசிகள் இலங்கைக்கு வருவதற்கான காரணங்களில் கறி எனும் மிளகும் முக்கியமான காரணங்களில் ஒன்றாகும்.

தென்கிழக்கில், ‘ரசம்’ என்றழைப்பதில்லை புளியாணம் என்றே அழைப்பார்கள்.

சமையலும், இரண்டிற்கும் சற்று வித்தியாசமே.

◆ மதுரத் தேன் சுரையிலூற்றி:- ‘சுரை’ என்பது ஆதிகாலத்தில் தேன், தண்ணீர் என்பவற்றைச் சேகரித்து வைக்கப் பயன்பட்ட பாத்திரம்.

சுரைக்காயின் காய்ந்த ஓட்டுப் பகுதி.

மண்முட்டி, சாடி என்பன புழக்கத்திற்கு வருவதற்கு முன் வழக்கில் இருந்ததுதான் சுரை முட்டி, சுரைக்குடுக்கை என்றும் இதனை அழைப்பார்.

◆ ஒண்ணா :- இச்சொல் ‘ஒல்லும்’ எனும் சொல்லில் இருந்து பிறந்தது (ஆதாரம் மட்டக்களப்புத் தமிழகம் பக்கம் 98. v.e கந்தையா.)

‘இழியான் அநிய ஒண்ணா அண்ணால்’ - எனப் பெரிய புராணத்திலும்,

‘தன் எண்ணா விருந்து வரச் சர்ப்பம் நீண்ட’ என ராமச்சந்திரகவிராயரும்,

‘தாண ஒணாது கிடைக்கும் பூஜுஸாவும் மூலைக்கும்’ என திருப்புகழும்,

ஸமரஞக்கும் தாண ஒணாதால் என குற்றாலக் குறவஞ்சியும்,

‘கிட்ட வித்தின் எதிர் வந்திதய்த் தட்டுங்காலை ஒழிக்கவும் ஒண்ணா’ என சிலப்பதிகாரமும்,

‘ஒருவருத்தெருவராய் கொண்டுகரத்த ஒண்ணாதீவும்’ என கலிங்கத்துப் பரணியும்

‘ஒண்ணா’ எனும் சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளதை நாம் அவதானிக்க முடியும். ‘ஒண்ணா’ எனும் சொல் தென்கிழக்கு முஸ்லிம்

தேசத்தாரின் மிகமிக வாடிக்கையான பழந்தமிழ்ச் சொல் எனலாம். இதனை ஒரு சிலர் கொச்சைத் தமிழ் என நினைத்து ‘ஒண்ணா’ எனச் சொல்ல வெக்கப்படுவதுமுண்டு

◆ கா- பல கவிகளிலே இந்த ‘கா’ இடம் பெறுவதை நாம் அவதானிக்க முடிகிறது மட்டுமல்ல, பேச்சு வழக்கில் கூட தென்கிழக்கு மூஸ்லிம் தேசத்தார் மத்தியிலே இந்த ‘கா’ இடம் பெறுவதை இன்று கூட அவதானிக்க முடியும். இந்த வழக்கு கிழக்கு எங்கணுமே உண்டென்று கூடக் கூறலாம்.

இதனை எடுத்துக் காட்டத் தமிழ் அறிஞர்கள் கிழக்கில் ஆண்கள் தோழிலும் ‘கா’ பெண்கள் வாயினும் ‘கா’ என்று கூறுவார்கள். ‘கா’ என்பது அசைச் சொல் என தமிழ் இலக்கணம் கூறுகிறது.

சங்கப் பாடல்களிலும் இந்தக் ‘கா’ இடம் பெற்றுள்ளதை நாம் அவதானிக்க முடியும்.

தென் கிழக்கு மூஸ்லிம் தேசத்தாரின் கவிகளிலே ‘கா’ பரவிக்கிடப்பதை நாம் அவதானிக்க முடியும்.

உதாரணமாக ஒரு பாடலில் ‘வீசுதுகா’ என்றும் இன்னொரு பாடலில் தோன்றுதுகா என்றும் வேறு ஒரு பாடலில் அனுப்புகா என்றும் இவ்வாறு பல கவிகளில் இடம் பெறுவதை அவதானிக்க முடிகிறது.

‘கா’ என்பது அசை மட்டுமல்ல, இக்காலத்தில் நாம் ஒருவரை அழைக்கும் போது ‘ஹலோ’ என்று அழைக்கின்றோமே அதே பொருள் பட அழைக்கும் சொல்லே ‘கா’ எனலாம். அதாவது விழி எனலாம்.

தொல்காப்பியம் ‘யா,கா,ஹீந, பிறருக்கு, அரோ, சேர, மாது, எனவருாம்தூரையும் சொல்லும் அகை நிலைக் கிளை’ எனக் கூறுகிறது. இந்தக் ‘கா’ கலித் தொகையிலும் சிலப்பதிகாரத்திலும் காண முடிகிறது. ‘பொய்யாமை நூவலும் நின் செங்கோஸ்

அஞ்சிசுங்கோஸ் ஸெய் எதாழில் கீழ்ப்பட்டாளோ இவன் காக்ஷ ‘கா’ என மருதங்கலியினும் இந்தக்கா இடம் பெற்றுள்ளதை அவதானிக்கலாம்.

அடை அணிகள்

24. தாத்தா வெண்டி தாத்தா வெண்டி
கண்கறுத்து தாத்தா வெண்டி
◆ எட்டு மூச் சோமன் - உங்களுக்கு
இரைத்தமில்ல தாத்தா வெண்டி
25. மச்சி மனச மீச்சி
◆ மதிப்பான பால் சோமன்
ஹஜ்ஜிக்கு வாங்கிவாரன் - இன்
கவலை யென்ன வேறு எனக்கு

◆ எட்டுமுழச் சோமன்:- சோமன் என்ற தமிழ் சொல் ‘அழகு’ என்ற பொருளைக் குறிக்கும். அக்காலப் பெண்கள் அணிந்த ‘சோமன்’ எனும் சேலை மிகத் தடிப்பானது. சர்க்கரை நிறத்தில் இருக்கும்

நான்கு அங்குலம் அகலம் கொண்டதாக இரண்டு பக்கமும் கரை இருக்கும்.

கரை சற்று சீலையின் நிறத்தை விடக் கூடுதலான நிறத்தில் இருக்கும்.

இக்காலப் பெண்கள் இச்சேலையை உடுத்தினால் நடக்க முடியாது கஷ்டப்படுவர். அவ்வளவு பாரம்.

அக்கால கட்டத்தில் மருத முனையில் இச்சேலை நெய்யப்பட்டது.

அதனால், இதனை மருதமுனையாண்ட சோமன் எனச் சொல்வதும் உண்டு.

சேலைகள், யார், மீற்றார் என்ற அளவுகளால் அழைக்கப்படாமல் முழக்கணக்கிலேயே அளக்கப்பட்டுள்ளது என்பதுவும் இங்கு குறிக்கப்படவேண்டும் (உதாரணம் எட்டு மூச்சோமன்)

◆ பால்ச்சோமன்:- சர்க்கரை நிறத்தில் வெள்ளையும் கலந்த நிறச்சோமனை பால்ச் சோமன் என அழைப்பார்கள். (பால் - வெள்ளையைக் குறிக்கிறது)

பால்ச்சோமன் மனப் பெண்கள் கூறையாக அணியும் வழக்கமும் இருந்துள்ளது.

கலை கலாச்சார பழக்க வழக்கங்கள்

26. ♦ கண்ணிலே சுருமா உண்டு
கழுத்திலே ஆரம் உண்டு
வெள்ளமயிலே - மச்சி
விளையாடக் கனவுகண்டென்

◆ சுருமா:- கண்ணிலே “சுருமா” இட்டுக்கொள்ளுதல் முஸ்லிம் ஆண் பெண் இருபாலாராருக்கும் சுன்னத்தாகும். (கண்ணத் என்றால் விரும்பிச் செய்வது நல்லது. செய்யாவிட்டாலும் குற்றமில்லை. பெருமானாரின் நடைமுறைகள் சுன்னத் என அழைக்கப்படும்.)

சுருமா என்பது இக்காலத்து நாகரிகப் பெண்கள் கண்ணிலே இட்டுக் கொள்ளும் கண்மை போன்றது. என்றலும், சுருமா கண்மை மட்டுமல்ல, கண்ணோய்களைத் தீர்க்கும் மாமருந்துமாகும்.

இது, கண்ணிற்குக் குளிர்ச்சியை ஊட்டக்கூடியது. நபி இப்ராஹீம் (அலை), நபி முசா (அலை) நபி முகம்மது (ஸல்) போன்றோர் கண்ணில் சுருமா இட்டுக் கொள்ளும் வழக்கமுடையவர்களாக இருந்தனர்.

சுருமாவின் மகிழை பற்றி நபி இப்ராஹீம் (அலை) அவர்கள், “ஒருவன் தொடர்ந்து கண்ணில் சுருமா இட்டு வந்தால் பூமிக்குள் இருக்கும் பொருட்கள் கூடத் தெரியும் எனக் கூறியுள்ளார்கள்.

சுருமா என்பது எகிப்தின் தூர்சினா மலையில் இருந்து உடைத்து எடுக்கப்படுவதாகும்.

இம்மலை, நபி முசா (அலை) அவர்கள் காலத்தில் இறைவனின் ஒளிபட்டுக் கருகியதாகச் சரித்திரம் கூறுகின்றது.

இறைவன் தனது திருமறையாம் குர் ஆணிலே “சைத்தூன் மரத்தின் மீதும், தூர்சினா மலையின் மீதும், அத்திமரத்தின் மீதும் ஆணையாக” எனக் கூறியுள்ளான்னின் தூர்சினாமலையின் புனிதம் பற்றி நாம் கூறவேண்டிய அவசியம் இல்லையெனலாம்.

தொழில்கள்

27. ♦ சன்னுக்குப் போன

பச்சைக் கீர்வட்டையில்

மெய்துகாராசா - அதை

எமன்னப் போய் கூட்டுவாங்க

28. அஸ்ஸையிலே சன்புஞ்சி

♦ அஸங்காரப் பாயிழழுங்கி

பூக்குப் போட்டிருக்கன் - என்ற

பச்சை இஞ்சிவாயாருக்கு

♦ பன்ஃ- பன் என்பது ஒரு வகைப்புல். இது சதுப்பு நிலங்களான அல்லையில் வளரும்.

இதனைப் பிடிங்கி வந்து அடியில் சாம்பலை ழூசி வெயிலில் காய்வைப்பார்.

வெயிலில் காய்ந்த பன்னை எடுத்து வாட்டி பல நிறச் சாயமுட்டிப் பாயிழழைப்பார்.

இப் பாய், பல வர்ணங்களில் ழுவேலைப் பாடுகளோடு இழைக்கப்படும்.

♦ பாயிழழுக்கல்: தென்கிழக்கு மூஸ்லிம் தேசத்துப் பெண்களின் குடிசைக் கைத்தொழிலாகும்.

மத்திய கிழக்கில், அதிலும் குறிப்பாக, ஈரான், ஈராக் பகுதிகளில் இருந்து இங்கு வந்த பெண்கள் தங்களின் கம்பளம் பின்னும் தொழிலுக்குரிய மூலப்பொருள் இங்கு கிடைக்காமையால் பன்னை மூலப்பொருளாகக் கொண்டு பாய் இழைக்கத் தொடங்கி இருக்கலாம்.

பன் பிடுங்குதல், பாய் இழைத்தல், அதனை விற்றல் என்பன அக்காலத் தொழிலாக இருந்துள்ளது.

பன்பாயின் விசேடத் தன்மை என்னவெனில், தரையிலே இதனை விரித்துப் படுக்கும் போது தரையிலே உள்ள குடோ குளிரோ பாயைத் தாண்டி படுப்பவரை போய்த்தாக்காது.

கழுவித் துப்பரவு செய்வது இலகுவானது பத்திரப்படுத்துவதற்காக சுருட்டி வைக்கவும் முடியும்.

அத்திராசி, முத்துச்சரியன், கண்மலர்க்கூட்டம், கண்டாங்கி, நெருஞ்சிப் பூக்கண்டாங்கி, தாரா அடிக்கூட்டம் எனப் பல பெயர்களோடு பலவன்னைத்தில் சித்திரபாடுகளோடு பாய்கள் அழகாக இழைக்கப் பட்டிருக்கும்.

29. ♦ வெகான்ஸி ஸிபாருக்கி
 வெகாடுங்கையிலே தூக்கி வைத்து
 சாரம் சுழந்து வந்துள் - என்னை
 சார்த்திருக்கார் மாமிமகன்
30. ♦ கல்லீலே கருத்து
 ♦ கருச்சையிலே திராய்புடுங்க
 ♦ வில்லுத்துப் போரு மச்சான் - உன்ன
 விரிபுடையன் தீண்டாற்றா
- ♦ கொள்ளி பொறக்குதல் } என்பனவும் இக்காலகட்டத்
 ♦ திராய் பிடுங்குதல் } தொழிலாக இருந்துள்ளது
 ♦ வில்லில் மீன்பிடித்தல் } என்னாம்.
 ♦ கரச்ச: - கடல் சார்ந்த தரிசுநிலத்தை “கரச்சை” அல்லது உவர்நிலம் என்பர்.
- ‘உறுமிட்டது உதவாது உவர்நிலம்’ எனப்புறநானாறு கூறுகிறது.
- ♦ கொள்ளி: உணவு சமைக்கப் பயன்படும் விறகினை கொள்ளி என அழைக்கும் வழக்கே இங்குண்டு.
- ‘துநத்து மாட்டிய வறந் கடைக்கொன்ஸி’ எனப் புறநானாறும்,
 ‘வெகான்ஸிவாய்ப் பேய் குழலிக்கு’ என கலிங்கத்துப் பரணியும் எடுத்துக் கூறுகின்து.
- ♦ திராய்: என்பது சுண்டிச் சாப்பிட உதவும் ஒருவகை இலை.

“திராய்” களிப்பாங்கான இடங்களிலும், உவர்த்தன்மையுள்ள (சரச்ச) இடங்களிலும் வளரக் கூடியது.

பாகற்காய் போன்று கசப்பாக இருக்கும்.

திராய்ச் சுண்டல் சாப்பிட்டால் குடலில் உள்ள கிருமிகளைல்லாம் செத்துவிடும் என எமது நாட்டு வைத்தியர்கள் கூறுவார்கள்.

நீரிழிவு வியாதிக்கும் இது நல்ல மருந்து.

இன்றும் நற்பெட்டி முனைப் பெண்கள் பன்புடுங்குதல், அதனை விற்றல், திராய், பொன்னாங்காணிநோண்டி விற்றல் போன்ற தொழில்களைச் செய்வதைக் காணலாம்.

திராய் பற்றிய விடுகதையொன்றும் உள்ளது.

“காய்க்கும் பூக்கும் கலகலக்கும்

காகம் இருக்கக் கொப்பில்லை.” என்பதுவே அந்த விடுகதையாகும்.

தென்கிழக்கு மூஸ்லிம் தேசத்திலே இவ்விடுகதை மிகப் பிரபலமானது.

திராயோடு வெள்ளைப் பொடிக்கருவாடும் சேர்த்துச் சுண்டினால், இந்தச் சுண்டலோடு ஒரு பானைச் சோற்றையே சாப்பிடலாம் என்று கூறுவார்கள்.

“திராயும் வெள்ளைப் பொடிக்கருவாடும் இணங்குவது போல” என்ற பழமொழியும் தென்கிழக்கு மூஸ்லிம் தேசத்தில் உண்டு.

“திராய்” என்ற பெயரில் பல ஊர்களும் உண்டு உதாரணமாக “திராய்க்கேணி” “திராய்மடு” போன்ற பெயர்களைக் கூறமுடியும்.

◆ வீல்லு: வில்லு என்பது விவசாயத்திற்காக திட்டமிட்டு நீரைச் சேகரித்து வைக்கும் இடமாகும்.

இந்த நீர்த்தேக்கத்தில் வரால், குறட்டை, பனையேறி, கைமீன் (கயல்மீன்) கெழுற்றி, சள்ளல், சுங்கான் போன்ற நன்னீர் மீன்களை பிடித்து விற்பனை செய்தல்.

அல்லது, பிடித்த மீன்களை காயவைத்து கருவாடாக்கி விற்றல் என்பன பிரதானமான தொழில்களாகும்.

31. தநாடு கழக்கஞ்சோவா

காட்டுமாடு வெட்டியதோ

◆ தம்புப்புண்ணோ - என்ற

◆ அழுதுமச்சான் சொத்துயில்

32. ◆ மாருதருவன்

◆ மன் திழுத்த நான் வருவன்

ஆரும் தருவன் - என்னை

ஆதர்த்தாஸ் நீ ராசா

- 33. ♦ பன்புநுங்க வார்பாரிக்கார்
- ♦ சாயிஷழக்க உம்மாரிக்கா
- ♦ வீந்றுவரத் தம்பிரிக்கான் - நீங்கு
விருப்பசிமண்டாஸ் வந்திநுங்கோ
- ♦ கம்புட்ட புண்ஃ- “கரடி என்பது காட்டினையும் அந்தக் காட்டில் காட்டுமாடு வேட்டையாடிப்பிடித்து இறைச்சியை ஊருக்குக் கொண்டுவந்து விற்கும் தொழிலையும் குறிக்கும்.
- ♦ சொக்து:- முகம்
- ♦ மாடு ஆடு:- மந்தை வளர்த்தலும் இக்கால கட்டத்தில் தொழிலாக இருந்துள்ளது.
- ♦ மண் இழுத்தல்:- என்பது கடற்கரை ஓரங்களில் உள்ள மணலை கூடையில் சுமந்துவருதல், இம்மணல், பெருநாட்காலங்களில் அல்லது திருமண வீடுகளில் வாசலின் முன் கொட்டிப் பரப்பி இருப்பார்கள். பார்க்க அழகாகவும் துப்பரவாகவும் இருக்கும். இது, இக்காலகட்டத் தொழிலாகும்.

அத்தோடு, மண் இழுத்தல் என்பது குழி வெட்டுதல் மேட்டில் உள்ள மண்ணைக் பள்ளத்தில் வெட்டி ஏறிந்து சமன் செய்தல் போன்ற தொழில்களையும் குறிக்கும்.

இக்கவியிலே, எல்லோரும் தொழில் செய்துள்ளார்கள் என்பது புலனாகிறது. வாப்பா பன்னைப் பிடிங்கிவருவார். உம்மா அதனைக் காயவைத்து பதப்படுத்தி நிறமுட்டி வண்ணப்பாயிழைப்பார். உம்மாவிற்கு உதவியாக பெண்பிள்ளைகள் இருப்பார்கள். பன்னை பெரும்பானையில் இட்டு நீர் ஊற்றிக் கொதிக்க வைத்துச் சாயம் ஊட்டும்போதும் அதனை எடுத்துக் காய வைக்கும்போதும் உணவு சமைக்கும் வேலையைப் பெண்பிள்ளைகளே செய்வார்கள்.

பாய் இழைத்து முடிந்ததும் விற்றுவரத் தம்பி.

இப்படி எல்லோரும் உழைக்கும் தன்மையைக் கொண்ட சமூகமாக இருந்துள்ளார்கள்.

நம்பிக்கைகள்

34. ♦ மாய மருந்தும்
♦ மஹாவூட செய்வினையும்
சேத்தி மருந்தும் - மங்காவுக்கு
சேர்ந்திருக்கக் கூடுதில்லை
35. ♦ ஆட்கள்டகுஞ்சியத்தை
அறுந்து பொகை செய்திடுவன்
அல்லாடகுஞ்சியத்தை - நாம்
ஆரும் என்ன செய்யிற்கொ
36. கோடி ஒடுத்து நீ
குலாவி வரும் வேளையிலே
♦ ககர்க்கூறுபட்டிருக்கும் - உனக்கு
♦ ககர்மக்கீயே ஊதிநன்வா
37. ஆடாக்காடையாக்கொன்
♦ மந்திரத்து மக்காக்கொன்
வாழிய பயிராக்கொன் - மங்கி
வளர்ப்பிறையே உன்னாக்கேல்

இப்பிரதேசத்தில் ஆரம்ப காலகட்டத்தில், பேய், பிசாககளிலும் குனியம் செய்தல், சேர்த்தி செய்தல், மாத்திச் செய்தல், நூல் கட்டுதல், மடை வைத்தல், ஊதிப் பார்த்தல் என் பவற்றிலும் மிகுந்த நம்பிக்கையுள்ளவர்களாக மக்கள் இருந்துள்ளனர்.

“பேய்” எனும் சொல் இனம் தெரியாத நோய்களைக் குறிக்கவும் இங்கு பயன்பட்டுள்ளது.

“ஊரோடிப் பேய்” என்றால், தொற்று நோய் என்பது அர்த்தமாகும்.

“எச்சிப்பேய்” என்றால், உயிர்ச்சத்துக் குறைவினால் ஏற்படும் நோய்களைக் குறிக்கும்.

“மோகினிப் பேய்” என்றால், பாலியலோடு சம்பந்தமுடைய நோய்களைக் குறிக்கும். இன்று “ஹிஸ்ரெயா” என்று அழைப்பதைக் குறிக்கும்.

பேய்க்குப் பார்த்தல், ஊதிப் பார்த்தல் என்பனவெல்லாம் மனோ வைத்திய முறைகளாகும்.

குனியம் செய்தல் என்பது ஒருவரை அழிப்பதற்கு செய்யப்படும் சூது எனலாம்.

சேர்த்தி என்பது மனோ வசியம் என்று கூறமுடியும்.

நோய்க்கு மருந்து கொடுக்கும் வைத்தியர்களைவிட பேய்க்குப் பார்க்கும் வைத்தியர்களே இக்கால கட்டத்தில் அதிகம் இருந்துள்ளார்கள்.

இந்த நம்பிக்கை, சேர நாட்டில் இருந்து (மலையாளம்) இங்கு வந்தவர்களோடு வந்தது எனலாம். சேர நாட்டிற்கு எகிப்தில் இருந்து வந்து சேர்ந்துள்ளது. “ஊதிப்பார்க்கும் போது “சுபஹா” எனக் கூறும் சொல் ஹீப்ருமொழிச் சொல்லாகும். முசா (அலை) அவர்கள் காலத்தில் இச்சொல் எகிப்தில் பிரபலம் பெற்ற சொல்லாகும்.

மாய மந்திரங்களெல்லாம் எகிப்தில் இருந்து வியாபாரத்திற்கு மலையாளம் வந்தவர்கள் மூலம் பரவியது என்பது ஆய்வாளர்களின் முடிவு.

♦ மாயமருந்து:- ஒரு வருடத்தைய மனத்தை மயக்கி தன் வயப்படுத்துவதற்காகச் செய்யப்படும் வசியம்.

ஓரு வர் ஓரு பெண் னண விரும் பினால் அதாவது, ஒருத்தலைக்காதலாக இருந்தால் அவளை அடைய மந்திரவாதிகளின் உதவியை நாடி மருந்து செய்து அவளை அடைய முயற்சித்தல்.

♦ செய்வினை:- ஒருவரை அல்லது ஒருத்தியை அழிப்பதற்காகச் செய்யப்படுவது செய்வினை. இதனைச் குனியம் செய்தல் என்றும் சொல்வர்.

♦ குனியம்:- குனியம் செய்தல் என்பது ஒருவரை இல்லாமல் செய்வதற்காக அல்லது நோய்வாய்ப்பட்டு இறப்பதற்காகச் செய்யப்படுவது செய்வினையாகும். செய்வினையும், குனியமும் ஒரே பொருள் கொண்ட சொற்கள் எனலாம்.

♦ ஊதிறன் வா:- ஊதுதல் என்பது மந்திரம் சொல்லி ஊதிப்பார்த்தல் என்பதாகும்.

♦ கண்ணூறு:- கண்திருஷ்டி

♦ மந்திரித்தல்:- மந்திரம் ஒதி, பேயாட்டுதல்.

38. ♦ ஊரான் குருவியிட
உள்ளிருக்கும் பீதித்துறுத்து
♦ சேர்த்தி மருந்துகைச்சி - மச்சி
சேலையில் பூச்சிகளை
39. ♦ விழிய எழும்பி
வேப்பம் பூப்பொறுத்தி
♦ சொடி இழச்சித் தின்றாஸும் - நீ
மின்களைப் பெறுபொந்தில்லை.
- ♦ சேர்த்தி மருந்து:- முன் கவியிலே, கூறியுள்ள “மாய மருந்து என்பதன் விளக்கமே இதற்கும்.
- ♦ ஊரான் குருவியின் பித்தும் ஒரு மருந்து, இதனோடு, இன்னும் ஒருசில மருந்துகளும் சேர்த்து அரைத்து சேலையில் பூசுதல் சேர்த்திமருந்தாகும்.
- சேர்வதற்குப் பயன்படுவது சேர்த்திமருந்து.
விட்டுப்பிரிவதற்காகப் பயன்படும் மருந்து மாத்தி எனப்படும்.
- சேர்த்தி, மாத்தி என இரண்டு வகை செய்வினைகள் பாவனையில் இருந்துள்ளன. இதற்கென விசேடமான வைத்தியர்கள் அக்காலத்தில் இருந்துள்ளனர்.
- இன்று இவ்வழக்கம் அருகிவிட்டது அல்லது இல்லாமல் போய்விட்டது எனக்கூறலாம்.
- ♦ பொடி கிடுத்தல்:- எண்ணெய், குளிகை, கசாயம், பொடி என நாட்டு வைத்திய துறையில் பலபிரிவுகள் உண்டு. அவற்றில் ஒன்றுதான் பொடி இடுத்துச் சாப்பிடுவது.

வைத்தியர்களே இதனைச் செய்து கொடுப்பார்கள்.

பிள்ளை இல்லாத மலடர்கள், வேப்பம்பூப் பொடி இடுத்துச் சாப்பிடும் வழக்கமும் இருந்துள்ளது.

வழமை

40. ♦ கடலூத்தங்கால
 ♦ காதுகுத்திப் புன்னாற்றி
 ♦ ஒரு சிலைா வருவான் - நான்
 வருநூதும் நிச்சயம்தான்.
41. வந்துவழி சோயிழுங்கோ
 வம்புக்கிடம் வையாதீங்கோ
 ♦ பூத்த மரம் காய்க்குமென்றால் - இந்த
 பூவளைங்கே கைத்தருகும்
 ♦ “கடலுக்கங்கால காது குத்திப் புண்ணாற்றி ஒரு மெளலா வருவான்”
 என்ற இந்த அடிகள் அக்கால வழக்கில் இருந்த ஒரு விடயத்தை
 அழகாகச் சொல்கிறது.

அதாவது,

அவளுக்கு அவளது சமுகத்தில் ஒரு மாப்பிள்ளை கிடைக்கவில்லை.
 காரணம் எதுவென்றும் தெரியவில்லை. சீதனம் இக்காலத்தில் வழக்கில்
 இருந்ததாகவும் தெரியவில்லை

அப்படி இருந்தும் ஏதோ ஒரு காரணம் அவள் ஆசைப்பட்ட மாப்பிள்ளைக்கு
 வாழ முடியாமல் போயுள்ளது.

அதனால், அவள் மனதைத் தேற்றிக் கொள்கிறாள். இந்தியாவில்
 இருந்தாயினும் வேறு மத்தைச் சார்ந்தவர் இங்கு வந்து இஸ்லாத்தைத்
 தழுவியவர் என்றாலும் நான் வாழ்க்கைப் படுவேன் என்கிறாள்.

♦ ‘மெளலா’ என்பது புதிதாக இஸ்லாத்தைத் தழுவியதைக் குறிக்கும்
 அரபுச் சொல்

காது குத்திப் புண்ணாற்றி என்பது அக்காலத்தில் திராவிட
 இனத்தைச் சேர்ந்த ஆண்ணும் காது குத்திக் கடுக்கண் போடும்
 வழக்கமுள்ளவர்களாக இருந்துள்ளார்கள். இவ்வழக்கு அவர்களிடம்
 இருந்து அண்மையில்தான் மறைந்தது.

ஒரு மெளலாஇஸ்லாத்தைற்கு, வாழ்க்கைப்படுவது தரக் குறைவான
 செயல் என்றாலும் குறிப்பிட்டவன் கைவிட்டபோது, வாழ்க்கைப்படக்
 கிடைக்காத போது இதாயினும் கிடைத்ததே என்றமனத் திருப்தியோடு

வாழ்க்கைப் படுவது நிச்சயம் என்ற மனோநிலையை எடுத்துக்காட்டுகிறது எனலாம்.

இக்கால கட்டத்தில், சீதனம் வழக்கில் இருந்ததாக தெரியவில்லை. ஆனால் தாலி, கூறை என்ற இரண்டும் இருந்துள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது. ‘பால்ச் சோமன் கூறையும்’ என்ற ஒரு அடி கவியிலே வருகிறது.

தாலிக் கொடி வாங்க எனப் பல கவிகளில் வருகிறது.

தாலியும் கூறையும் திராவிட திருமண வழக்கு என்றாலும் மாப்பிள்ளை விருப்பத்தோடு செய்யும் இரண்டு காரியங்கள் என்பதால் இவ்வழக்கு அக்காலத்தில் இருந்து இக்காலம் வரை தென் கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்திலே பேணப்பட்டே வருகிறதென்பது குறிப்பிடக் கூடிய ஒன்றாகும்.

இந்த இரண்டு வழக்கும் இஸ்லாத்திற்கு முரணானதல்ல என்பதனால் நீண்டு நிலைத்து வருகிறது.

இவை இரண்டையும் ஆண்கள் (மாப்பிள்ளை) கொடுக்கும் அன்பளிப்பு எனக் கொள்ள முடியும். திராவிடர் மத்தியில் தாலிக்குரிய மதிப்பு முஸ்லிம்கள் மத்தியில் இல்லை யெனலாம். முஸ்லிம்கள் தாலியை விற்பார்கள். அழித்து வேறு ஒரு பொருளாக செய்வார்கள்

கழுத்தில் தாலி இல்லாமலும் இருப்பார்கள். ஆனால், திராவிடர் சமூகத்திலே தாலி பெரியதொரு நம்பிக்கை பொருளாகக் கருதப்படுகிறது.

ஆனால், முஸ்லிம்கள் மத்தியில் ‘தாலி’ அவ்வளவு பாரதூரமாக்க கொள்ளப்படுவதில்லை. மாப்பிள்ளை கொண்டு வந்த அன்பளிப்பு பொருளாகவே கருதினர்.

◆ புத்த மரம் காய்க்குமென்றால்:- கற்பைப்பேணுவது என்பது இக்காலத்தில் உயிரை விடவும் மேலானதாகக் கருதப்பட்டுள்ளது என்பதற்கு இக்கவியின் கடைசி அடியான ‘பூவலொன்றே கைதரும்’ என்பது சாட்சிபகர்கின்றது எனலாம்.

2. கொட்டுக்கணற்றுக் காலம் கி.பி. (1501 - 1796)

இக்காலகட்டத்தில் ஒலைக் குடிசைகள், களி மண் வீடுகளாகவும் முள் வேவலிகள் ஒலை, கிடுகுவேவலிகளாகவும், தட்டு வேலிகளாகவும்,

ஓழுங்கைகள் ரோட்டுக்களாகவும்,

பெண்கள் சட்டை அணிபவர்களாகவும்

ஆண்களும், பெண்களும் காலிலே மிதியடி ((பலகையால் ஆனது) அணிபவர்களாகவும்,

ஆண்களும், பெண்களும் உள்ளாடை அணிபவர்களாகவும்,

றொட்டி, சோறாகவும்,

கால் நடையாகப் பிரயாணம் பண்ணியவர்கள் மாட்டு வண்டியில் பிரயாணம் பண்ணுபவர்களாகவும்,

“சல்லி” என அழைக்கப்பட்ட பணப்புழக்கம் “காசு” என அழைக்கப்படுவதனையும்,

விவசாயமும், வியாபாரமும் கலந்த ஒரு கலப்பு பொருளாதாரமும்,

பெண்கள் வம்சாவழிக்கறும் திராவிடர்களால் வந்து சேர்ந்த ஏழுகுடிகளும் இக்காலகட்டத்தில் ஜம்பதிற்கு மேற்பட்ட ஆண்கள் பெயர்களும் குடிகளாக வளர்ச்சி பெறுவதனையும்,

தாலி, கூறை என்பவற்றோடு இலேசாக சீதனம் என்ற திராவிடக் கலியாண சம்பிரதாயங்கள் வழக்காவதனையும்,

சுரக்குடுக்கை, மண்பாத்திரமாக மாறுவதனையும்,

பேய் பிசாசில் இருந்த நம்பிக்கை மதப் பெரியார்களில் (அவுலியாக்கள்) மாறுவதையும் அவதானிக்க முடிகிறது.

இதனை இனி விரிவாக ஆராயலாம்.

42. சிட்டுவத்தின் நீலே
அவராக்கிராடியராம்
கடப்பிச்சுத்து வைத்திருக்கோன் - மச்சான்
கட்டாயம் வந்திருங்கோ

43. ♦ கொழிலை வந்துநின்று
கொக்கரக்கோ காட்டாதீங்க
ஊரு நிறையச் சனம் - எங்க
உம்மாவும் திங்கணயில்

இக்காலகட்டத்தில் களிமண்ணால் வீடு கட்டும் வழக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது.

அந்த வீடு,

வீட்டின் பின்புறம் (கோடி அல்லது புறக்கடை அல்லது கொல்லல) கிணறு, முற்றம், சாப்பு, உள்வீடு, ஆலவீடு, திண்ணை, அடுக்களை புறவளவு, கடப்பு, குடத்தடி (நீர் முட்டி வைக்கும் இடம்), அட்டுவும், அல்லது பட்டறை, அடுக்களை, வேலி. எனப்பல பிரிவுகளாக அமைந்திருந்தது.

♦ கோடி என்பது வீட்டின் பின்புறம். இவ்விடத்தில் தேவையில்லாத சாமான்களைப் போட்டு வைப்பார்கள். பெண்கள் மலசலம் கழிக்கும் இடமாகவும் இது பயன்பட்டது. கொல்லலை எனவும் இதனை அழைப்பார்.

ஆண்கள், மலசலம் கழிக்க காட்டிற்கு, வெளிக்கு, வெட்டைக்கு (வெளியான இடம்) போவது வழக்கம். இடத்தைக் கொண்டு மலங்கழித்தல் காட்டுக்குப் போதல், வெளிக்குப் போதல், வெட்டைக்குப் போதல் கொல்லலக்குபோதல் என அழைத்தனர்.

ஆலவீடு:- பெண்களின் புழக்கத்திற்குரிய அறை

சாப்பு:- வீட்டின் வலதுபுறம் அமைந்திருக்கும் திறந்த அறை விவசாய உபகரணங்கள் போட்டு வைக்கும் இடமாகும். வீட்டைச் சுற்றி வேலி அமைத்திருப்பார்கள். இந்த வேலி கிடுகு, ஒலை என்பவற்றால் ஆனது.

44. வேலைகளைச்சீத்துடில்

- ◆ நூலிலே ஒரு வேலை கட்டி
ஶாஸ்த்ரியாக்க உம்மா வாப்பா - மச்சி
ஶாஸ்ப்போமா உன்சுத்து

45. ◆ காஞ்சுரம் கம்புவைட்டி

குழும் கூர்தான் ரீபாட்டு

- ◆ தூஞ்சுலை கட்டினாலும் - குஞ்சான்
- ◆ தூலை நிறை வேறுப்போற்றிஸ்ஸ

◆ நடுவிலே ஒரு வேலைக்டி :- முஸ்லிங்கள் தங்களது வீடுகளைச் சுற்றி வேலி கட்டுவது கட்டாயமான கலாச்சாரமாக இருந்தது.

இந்த நாலு வேலிக்குள்ளும் பல வேலைகள் இருக்கும்

கிணற்றைச் சுற்றி ஒரு வேலி இருக்கும்.

வீட்டில் பெண்கள் நடமாடும் பகுதியை மறைக்க ஒரு வேலி இருக்கும்.
இதனை நடுவேலி என்பர். இப்படி வீட்டைச் சுற்றிப்பல வேலைகள்.

◆ காஞ்சுரம் கம்பு:- கம்புகளில் பலம் வாய்ந்தது காஞ்சுரம் கம்பு.

வேலியில் யாரும் ஏறாமல் பார்த்துக் கொள்ள ஒவ்வொரு கம்பின் நுனியிலும் கூர் போட்டிருப்பார்கள்.

◆ தட்டு வேலை:- வேலைகள் கிடுகினால் கட்டப்பட்ட போது கிடுகுகளை மிக நெருக்கமாக வைத்துக் கட்டும் வேலியைத் தட்டு வேலி என அழைப்பர்.

நாய், பூனைகூட உட்புகழுடியாதவாறு மிக நெருக்கமாகவும் அடர்த்தியாகவும் கிடுகுகள் வைத்துக் கட்டப்பட்டிருக்கும்

◆ தாலி:- ஆரம்பகாலகட்டத்தில் இருந்தே தாலியைப் பற்றிய சம்பவங்கள் இடம்பெறுவதை அவதானிக்க முடிகிறது.

இத்தாலி, ஆரம்ப காலத்தில், அதாவது சங்க காலத்திலும், சங்க மருவிய காலத்திலும் திராவிடர் மத்தியிலும் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை.

மாலை மாற்றும் வழக்கமே இருந்துள்ளது. ஆரியக் கலப்பின் பின்பே தாலி கட்டும் வழக்கு திராவிடர் மத்தியிலும் வந்துள்ளதாகக் கூறமுடியும்.

46. கட்டித் கரும்பை

- ◆ கடவுசூத் தோரணமே
ஸிராங்கு கடமேல் - மக்க
ஸிராருக்குதில்ல என்மனச

47. ◆ ஆலைக்கு அங்கால

- ◆ அரசுக்கு இங்கால
- ◆ புங்கமரத்துழயில் - நம்மிட
- ◆ புங்கிளம்பான் வீடு ஸித்தா

◆ கடவுலடித் தோரணம்:- கடவல் என்பதின் அடிச் சொல் கட என்பதாகும்.

கடவல் என்பது கடந்து போகக் கூடியது, அல்லது, புகுந்து போகக் கூடிய இடம் அல்லது வழி என்பதாகும்.

சில நல்ல காரியங்கள் நடக்கும் போது கடவுலடியில் குருத் தோலையால் தோரணம் கட்டிச் சோடித்திருப்பார்கள். அழகாக இருக்கும்.

◆ ஆலை அரசு, புங்கை:- போன்ற பெரிய மரங்களின் சுற்று வட்டத்திற்குள்ளேதான் ஒரு வீடு அமைந்திருக்கும் இப்பொழுது இப்படிப்பட்ட மரங்களை காட்டிலேதான் காணமுடிகிறது.

அல்லது பள்ளி வாசல், சந்தை போன்ற இடங்களிலேதான் காண முடிகிறது.

◆ பெத்தா:- பெத்தா என்ற சொல், ஜித்தா என்ற அரபுச் சொல்லின் திரிபாகும்.

ஜித்தா என்றால் முதாட்டி அல்லது பழைய என்பது பொருளாகும்.

முதாட்டியை ‘பெத்தா’ என அழைக்கும் வழக்கு முஸ்லிம்களுக்கு மட்டுமே உரித்தான் வழக்கமெனலாம்.

உணவுப்பழக்கம்

48. ♦ வாழைப்பழும்
 ♦ வழதயிரும் சர்க்கரையும்
 தேநூற் கலந்து திண்டிரசம் - மச்ச
 உந்நை தண்டவுடன் வந்ததுகா
49. ♦ வாழைக்காய் ஆக்கிரீகுத்தி
 ♦ வழுதிலங்காய் சுண்டிருத்தி
 ♦ தீவை கடஞ்சிருத்தி - நீங்க
 ♦ சோறு திங்க வாங்க மச்சான்
- ♦ வடி தயார்:- வடி தயிர் பற்றிய விளக்கம் வேறு ஒரு இடத்தில் இடம் பெற்றுள்ளதால் இங்கு தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது.
- ♦ சர்க்கரை:- முதற் கட்டத்தில் இலுப்பப்பூவினை இனிப்பாகப் பாவித்தவர்கள் இரண்டாவது காலகட்டமான இங்கு சர்க்கரை பாவிப்பதைப் பார்க்கலாம்.

ஆக்குதல், சுண்டுதல், கடைதல், காய்ச்சுதல், பொரித்தல், வதக்குதல் என்பன கறி சமைத்தலின் பல முறைகளாகும்.

ஓவ்வொன்றும் ஓவ்வொரு தன்மை கொண்டது உதாரணமாக

மீன் ஆக்குதல் என்றும்
 இலைக்கறியை சுண்டுதல் என்றும்
 சுரைக்காய் கடைதல் என்றும்
 புளியாணம் காய்ச்சுதல் என்றும்
 முட்டை பொரித்தல் என்றும்
 வழுதுலங்காயை வதக்குதல், சுண்டுதல் என்றும் கூறுவார்.

- ♦ வழுதிலங்காய்:- கத்தரிக்காயின் சங்கச் சொல்லே வழுதுலங்காய் இன்று கூட தென் கிழக்கில் வழுதிலங்காய் என அழைக்கும் வழக்குண்டு.
- ♦ சோறு தின்னா:- ஒற்றடி கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வழக்கிழக்க சோறு பிரதான உணவாக இக்காலத்தில் வருகிறது.

‘வரகரீச்ச் சோறும் வழுதிலங்காய் வாட்டும்’ - என வினோத மஞ்சரியில் பக்கம் 40ல் இடம் பெற்றுள்ளது.

‘வட்டும் வழுதுகையும் சோல் வாரும்’ - என நாலடியாரில் இடம் பெற்றுள்ளதையும் இங்கு குறிப்பிடலாம்.

நடைமுறை

50. ♦ ஊழு சுவர் மெழுதி
உழூராக்கம்பா வீநஸ்ஸுந்துத்தி
ஊழுகாய் சோட்டிருக்கி - மச்சான்
சம்மதுசோ சோரு தின்ன
51. சடசடன நடக்கும் என்ற
சவள மக்கத்தாராலே
குடசிமூத்து இடையில் வைத்து - நி
♦ சிகாட்டிழக்கும் சோநலிதுன்ன
- ♦ ஊடு சுவர் மெழுகி:- குடில்களாக இருந்த வீடுகள் களிமண் வீடுகளாக மாற்றம் பெற்றது இரண்டாவது காலகட்டத்தில் எனலாம்.
- நாணல் புல்வரிச்சைகட்டி களிமண்ணைத்துவைத்து உருண்டைகளாகப் பிடித்து நாணல் புல் வரிச்சையிலே வைத்துச் சுவராக்கி மெழுகிவிடுவர். வீட்டின் உள்ளும் புறமும் உள்ள தின்னைகளும் களிமண் பூசி மெழுகிருப்பர்.
- வருடத்திற்கு ஒரு முறை அல்லது இரண்டு முறை அல்லது விசேட தினங்களில் வீடு சுவர் என்பவற்றை மீண்டும் மெழுகிவிடுவர்.
- இக்காலத்தில் கற்சுவர்களுக்கு வெள்ளை வைப்பது போல விசேட தினங்களில் பெயின்ற அடிப்பது போன்ற வழக்கே அக்காலத்தில் வீடு, சுவர் மெழுகுதலாகும்.
- வீட்டின் சுவரின் உள்ளே இருக்கும் நாணல் புல் தலைமுறை தலைமுறையாக இத்துவிடாது அப்படியே இருக்கக் கூடியது என்பதை அக்கால மக்கள் நன்கு அறிந்திருந்தனர்.
- இன்று ஜப்பானிலே, ஆய்வுகளின் பின் கொங்கிறீட் போடும் போது இரும்புக்கம்பிகளுக்குப் பதிலாக இந்த நாணல் புற்களைப் பாவிக்கலாம். இரும்பை விடப் பலகாலம் பாவிக்கக் கூடியது என்று கண்டறிந்துள்ளார்கள்.
- இரும்பு துருப்பிடிக்கக் கூடியது. நாணல் புல் துருப்பிடிக்காது.
- ♦ கொட்டி:- வீட்டின் அருகே இருந்த தண்ணீர் எடுக்கும் பூவல், கொட்டடியாக மாறுகின்றது.
- கொட்டுக் கிணற்றின் விளக்கம் காலம் எனும் அத்தியாயத்தில் உண்டு.

- எ2. ♦ எருமைத் தயிரும்
 ♦ இதர வாழைப்பழும்
 ♦ அச்சி வெல்லறும் - நீங்க
 அஹ்பிய நன் நோக்கவிடன்ன

எ3. வாழைப்பழுமே என்ற
 வஸ்து கையில் சர்க்கரையே
 ஓலம் கராம்சீப் - மச்சி
 என்ன சொல்லீக் கூப்பிட்டும்

♦ எருமைத் தயிர்:- எருமைப் பாலினை முறுகக் காய்ச்சி உறையிட்டு உறையவைத்து எடுக்கும் தயிரே எருமைத் தயிர். இது நன்றாக உறையும் தன்மையும் நல்ல உருசியும் கொண்டதாக இருக்கும்.

♦ கிரவாழைப்பழம்:- இத் தயிரிலே இதர வாழைப்பழமும் சேர்த்து சோறு கரைத்துச் சாப்பிடும் வழக்கு தென்கிழக்கில் இன்றும் உண்டு.

சோறு கரைத்துச் சாப்பிடுதல் என்பது எமக்கு சாதாரணமாகப்பட்டாலும், இதில் கனவிடயம் அடக்கமாகியுள்ளது.

வெய்யிலிலே நின்று வேலைசெய்யும் விவசாயிக்கு இது குடு தணிக்கும் ஒரு ஒளசதம் மட்டுமல்ல “மலச்சிக்கல்” என்ற பேச்சிக்கே இடமில்லை. இக்கரையல் இரவுச் சாப்பாட்டோடு இடம்பெறும் அல்லது காலைச் சாப்பாட்டோடு இடம்பெறும்.

♦ அச்சிவெல்லம்:- சர்க்கரையைக் காய்ச்சி கொஞ்சம் மாவும் சேர்த்து அச்சிலே இட்டு வார்த்து எடுப்பதுவே அச்சிவெல்லம் இது சர்க்கரையைப் போல் பிசு பிசிப்பாக இருக்காது.

பத்திரப்படுத்தி நீண்ட நாள் வைத்திருக்கவும், இடத்திற்கு இடம் எடுத்துச் செல்லவும் வசதியாக இருக்கும். முதலாவது கால கட்டமான “பூவல்” காலத்தில் இலுப்பைப் பூ. இரண்டாவது கட்டத்தில் சர்க்கரை, வெல்லம் என மாற்றம் அடைந்துள்ளதை அவதானிக்கலாம்.

தொழில்கள்

- வி. ♦ ஒரு ஒருக் காச்சமூப்பீஸ்
 ♦ ஒலைட்டைதான்ஸூப்பீஸ்
 ♦ சௌனாவிவட்டி சோஷு சிகாநுப்பீஸ் - எங்ர
 செல்லவகர்டைத்தா மாம்
- வி. ♦ ஓஸ்மீஸூயிருக்க
 ♦ ஊராண்ட காஃபியிருக்க
 ♦ பாலை ஸ்கெத்தையிருக்க - நாங்க
 ♦ பாநுசட்டுத்திம்போலீமகா
- ♦ காச்சமூப்பேஸ்:- ‘சல்லி’ என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக காச என்பது இரண்டாவது கால கட்டத்தில் வந்து சேருவதை அவதானிக்கலாம். காச உழைத்தல் என்பது வியாபாரம் கூலி வேலை என்பவற்றால் ஏற்படும் தேட்டதைக் குறிக்கிறது எனலாம்.
- ♦ ஒலை மட்டை கிழைத்தல்:- முள்ளு வேலியாக இருந்த காலம் போய் ஒலை கிடுகு என்பனவற்றால் வேலி கட்டும் காலம் வந்ததும் ஒலை கிடுகு என்பன விற்பனைப் பொருளாக மாறியுள்ளது எனலாம்.
- கிடுகிழைத்தல் என்பது குடிசைக் கைத் தொழிலாக இக்காலத்தில் இருந்துள்ளது.
- ♦ சேனை வெட்டுதல்:- சேனைச் செய்கைக்காக காடுவெட்டி சேனைப் பயிர் செய்தல் என்பதுவும் இக்காலகட்டத்தில் பிரதான தொழிலாக இருந்துள்ளது.
- சேனையிலே, சோளம், குரக்கன், கொச்சி, வெண்டி, சுரைக்காய், கீரை, பாகல், புடலை என்பன பயிரிடப்பட்டன.
- ♦ ஒல்லி மடு:- ஒல்லிப்பு ஆய்ந்து விற்றலும் அக்காலத் தொழில்களில் ஒன்றாகும்.
- ♦ ஊராண்ட கானி:- கதிர்பொறுக்கி வாழுதல் என்பது இதன் பொருள்.
- ♦ பால உலக்கை:- பொறுக்கிய நெற்கதிரை பால உலக்கையால் குத்தி அரிசாக்கி விற்பர். இவையெல்லாம் சேர்ந்து பாடுபட்டுழைத்தல் என அழைப்பார்கள். இவைகள் சிறுசிறு தொழில்கள் என்றாலும் அன்றாட வாழ்க்கைக்கு உதவும் தொழில்களாக இவைகள் கருதப்பட்டன.

ஆடை அணிகள்

66. ♦ சுசு வட்சி சட்டையும்
♦ சால்சோமன் கூ-ஹையும்
இங்கையுடன் வாங்கியிருக்கார் - மச்சான்
இனைந்திருக்கச் சொட்டையில்
67. சட்டை சியங்றாஸ் நஸ்லைச்டை
♦ தெயல் என்றாஸ் ஒத்து மூட்டு
சாயங்கள் போனாஸ் - மச்சான்
சண்டை வரும் பின்னாலே
- ♦ பச்ச வடம் :- “பச்சவடம்” என்ற சொல் அண்மைக்காலம் வரை தென்கிழக்கில் புளக்கத்தில் இருந்த சொல்லாகும். பச்சவடம் என்றால் சிவப்பு நிறத்தைக் குறிக்கும்.
- ♦ சட்டை:- பெண்கள் சீத்தையால் தைக்கப்பட்ட சட்டையை அணியும் வழக்கு ஏற்பட்டு விட்டது எனலாம்
- இன்று ஜக்கட் ரவுக்கை என்ற இரு சொற்களுக்கும் பதிலாக சட்டை என்ற சொல்லே அக்காலத்தில் பாவனையில் இருந்துள்ளது.
- ♦ பால் சோமன் கூறை:- மணப் பெண்ணிற்கு கூறை அணியும் வழக்கு, இக்கால கட்டத்தில் ஏற்படுகிறது. பால் சோமனே அக்காலத்தில் கூறைச் சேலையாகப் பயன்பட்டது.
- பால் சோமன் என்பது சோமன் எனும் புடவையில் வெள்ளை நூல் கலந்து நெய்யப்பட்டது. பால் சோமன் என அழைக்கப்பட்டது.
- ♦ தையல்:- இந்தக் காலத்தில் கையால் ஊசி நூல் கொண்டு தேவைக்கேற்ப தமது ஆடைகளைத் தைத்துக் கொண்டார்கள்.
- ♦ ஒத்தமூட்டு:- என்பது ஒரு தையல் மட்டும் தைத்துக் கொள்வது. சிலவேளை இரண்டுதரம் தைப்பதை இரட்டை மூட்டு என்பர். இரட்டை மூட்டுச்சாறன் என்பது அகலப்பாட்டிலும் நீளப்பாட்டிலும் தைக்கப்பட்டது.

58. ♦ பச்சவடச் சிறுவாஸும்
 ♦ உடம் உள்ள சென்யவும்
 தொகை குத்தும் யச்சாவுக்கு - நல்ல
 சோக்கதாக்குக்கு
59. பொன இடம் இன்னார்க்க
 புல்லூரவகர்ஷிருக்க
 ♦ தகர்வட பதிஞ்சிருக்க - என்ற
 தங்கவகர்டார் பொனவழி
- ♦ பச்சவடச் சிறுவால்:- ஆண்கள் அணியும் சிவப்பு நிற உள்ளாடை. இன்று வெளிநாட்டில் இருந்து தொழில் செய்துவிட்டு இலங்கை திரும்பும் இளைஞர்கள் அணியும் “அடிடாஸ்” களிசன் போன்ற அமைப்புடையது சிறுவால்.
- கட்டைக் களிசனுக்கும், நீண்ட காற்சட்டைக்கும் இடைப்பட்டான அமைப்புடையது.
- “சிறுவால்” என்ற சொல் உருது மொழிச் சொல்லாகும்.
- முஸ்லிம் ஆண்கள் முளங்கால் தெரியும் வண்ணம் ஆடை அணியக் கூடாது.
- இ.:.தே வேளை கரண்டிக்கால்மறைய உடுத்தவும் கூடாது என்பதனால் சிறுவால் மத அனுஸ்டானத் திற் கேற் ற ஆடையாக தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளது எனலாம்.
- இதனை அணிந்து கொண்டே தொழிலோடு சம்பந்தமுடைய வேலைகளைச் செய்வார்கள்.
- ♦ பெனியன்:- வெறும் மேனியோடு திரிந்த ஆண்கள் இக்கால கட்டத்தில் “பெனியன்” என்ற சட்டையை அணிய ஆரம்பித்தனர்.
- பெனியன் என்பது தமிழ் மொழிச் சொல் அல்ல. மலாய் மொழிச் சொல்லாக இருக்கலாம், ஆனால், ஆங்கில அகராதியில் பெனியன் என்ற சொல் உண்டு இது ஆங்கிலத்துள்போய்ச் சேர்ந்த சொல்லாகவும் இருக்கலாம்.
- ♦ தண்டை:- வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட பெண்களின் காலனி சிலம்பு போன்றது.

ளளவை நிறுவை

60. ♦ நாட்டு முளைக்கும் பால
நாய் அளந்து வேளாக்கும்
பகளைஸ்ஸாம் எவட்டி - மச்சான்
ஸ்ரூபுநின்சீ போக்குத்தா
61. ♦ காத்தான் குழக்கு
♦ கருத்தை ஏதாக்கு சோந் யச்சான்
♦ சீத்தை இரக்கு முளம் - உங்களுக்கு
நீந்தச் சீமையிலே பஞ்சமாமோ
- ♦ முளம்:- நீட்டல் அளவையில், யார், அடி, அங்குலம் என்பன அப்போது வழக்கில் இருக்கவில்லை.
- முளம், பாகம் என்ற நீட்டல் அளவை முறைகளே புளக்கத்தில் இருந்தன. முளம் என்பது 1.5 அடியைக் கொண்டது. (1 1/2 அடி)
- ♦ காத்தான்குடி, சீத்தை, கருத்தை:- இக்காலகட்டத்தில் சீத்தையை இந்தியாவில் இருந்து கொண்டுவந்து காத்தான்குடியில் விற்பனை செய்தார்கள்.

காத்தான்குடி மீராப்பள்ளிச்சந்தை கிழக்கு மாகாணத்திலேயே பெரிய சந்தையாக இருந்துள்ளது. இச்சந்தையைப் பற்றி மன்னார் பக்கர் புலவர் நடைவழிச் சிந்துபாடியுள்ளார்.

“மீராப்பள்ளிச் சந்தை பற்றிக் கூறும் விபரங்களைப் பார்க்கும் போது இந்தியாவில் உள்ள புள்ளாச்சிச் சந்தை, மூர்மார்க்கட் போன்ற பெரிய சந்தையாக இச்சந்தை விளங்கியதாக அவரது பாடல்கள் மூலம் அறிய முடிகிறது. இல்லையென்பதில்லாச் சந்தை இது எனலாம்.

உதாரணமாக இங்கு விற்பனை செய்யப்பட்ட இறைச்சி வகை பற்றி புலவர் கூறும் போது “மாட்டுக்கறி ஒரு பக்கம், ஆட்டுக்கறி, மான் கறி, மரைக்கறி, வாஞ்சோழிக்கறி, முயல்கறி, வீட்டுச்சேவல்கறி, கோழிக் கறியும், கவுதாரிக்கறியும் நிறுத்து விற்கும் கசாப்பு ஒரு பகுதி” என விபரித்து விட்டு உடுதுணிகள் பற்றிக் கூறும் போது,

பட்டுச்சாரம், பழையகாட்சாரம், பச்சவடச்சங்கோடி, மெச்சும்

சந்தனப்பட்டு, மூட்டும் முக்கடுக்கு, முழுப்பட்டு, சரசரக்கும் சாரம் அடுக்கி வைத்து நெடுக விற்பார் ஒரு பகுதி எனப்பாடியுள்ளார்.

கிழக்கு மாகாணத்தின் ஆகப் பெரிய சந்தையாக இதுவே இருந்துள்ளது எனக் கூறமுடியும். தென் கிழக்கு மூஸ்லிம் தேசத்து வியாபாரிகளும் கரத்தையில் பிரயாணம் பண்ணி இங்கு சாமான்களைக் கொள்வனவு செய்துகொண்டு மீண்டும் திரும்பிவர இரண்டு முன்று நாட்கள் ஆகும் என்பதுவும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

காத்தான் குடிக்குடியேற்றம் “செனரத்” மன்னன் காலத்தில் போர்த்துக்கீசர்களால் துன்பத்திற்குள்ளான மூஸ்லிம் வியாபாரிகளின் குடியேற்றமாகும்.

இது கிழக்கில் கி.பி. ஏற்பட்ட இரண்டாவது மூஸ்லிம் குடியேற்றமாகும்.

பண்புமிக்கமும் பாவனைப் பொருட்களும்

62. ♦ காசி துரட்டோ

கதைத்திருக்க நான் வரட்டோ
தூது வருத்தாட்டிட்டோ - மச்சி
சௌல் நீலீய வாய்த்திற்குந்து

63. அக்கரைக்கு அங்கால

ஆகைத்தின் வந்திருக்கு
காசி தூங்க வாப்பா - நான்
கைவிலையாய் வாங்கிறட்டும்

64. காத்தான் குழியிருந்து ஒரு
கன்றிநாகு வந்திருக்கு
காகைத் தூங்க வாப்பா - நும்பிட
கைழுதலாய் வாங்கிறோம்.

♦ காசி:- ஆரம்ப காலத்தில் சல்லி என அழைத்தவர்கள் காசி என அழைக்கும் வழக்கத்திற்கு மாறியுள்ளார்கள் என்பது இப்பாடல்கள் மூலம் அறியலாம்.

சல்லியை காசி என அழைக்கும் வழக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. காலசல்லி, அரைச்சல்லி என இரண்டு வகை நாணயம் அக்காலத்தில் புழக்கத்தில் இருந்துள்ளது. நான்கு காலசல்லி சேர்ந்தது ஒரு சதம் எனப்பட்டது.

பழைய இலங்கை நாணயங்களின் சேகரிப்பு என்னிடம் இருக்கிறது.

அதில், அரைசல்லி, காலசல்லி, ஒரு சதம் என எனது சேகரிப்பில் உண்டு.

காலசல்லி என்பது திராவிடப் பெண்கள் நெற்றியில் அணியும் சிறு பொட்டின் அளவை ஒத்தது. இக்கால கட்டத்தில் தாள் காசு புழக்கத்தில் இருக்க வில்லை

65. ♦ குத்து விளக்கிக்கிய
குமாரன் குர் ஆன் ஒது
பாலைச் சிலையாட - நீ
பாக்கியம்தா ஆக்டவனே
66. குத்து விளக்கிக்கீலை
குமிழ் நிறைய எண்ணொய் ஊற்று
பந்தி எரிஞ்சாலூழும் - என்ற
பாட்டாழியப் போந்தில்ல
67. ♦ வட்டாப்பழக்கம்
வளைத்திருந்து என்ன எச்சரிய
எச்சலக்கிளியருகை - நான்
சிரித்திருக்க நேரமில்ல.
68. வெற்றிலையைக் கைப்பிடித்து
♦ வெறும் புளகை வாயில்ட்டு
சுண்ணாம்பு ஜில்லையர்ஷு - மச்சான்
சுந்தி வரஸாகாதோ.
69. காலி விலைபாக்கிந்தும்
காங்காவளை வெற்றிலைக்கும்
எலம் கிரமிந்தும் - மச்சி
ஏந்றநுதான் உன்னுத்டு

♦ குக்கு விளக்கு:- குத்து விளக்கு என்பது செம்பு உலோகத்தால் ஆனவிளக்கு

ஆரம்பகால கட்டத்தில் மக்கள் பாத்திரங்களில் எண்ணெய் ஊற்றி புடவைத்திரியிட்டு விளக்காகப் பாவித்தனர்.

செம்பு உலோகம் புழக்கத்தில் வந்ததும் செம்பு விளக்குகள்

தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தானின் நாட்டாரியல்

பாவனைக்கு வந்துள்ளதையே மேற்படி கவிகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

ஆமணக்கு எண்ணெய், தேங்காய் எண்ணெய் என்பனவே அக்கால விளக்குகளுக்கு எண்ணெய்யாகப் பாவித்துள்ளனர்.

மன் ணெண் ணெய் இக்கால கட்டத் தில் புழக்கத் தில் இருக்கவில்லை.

◆ வட்டா:- என்பது செம்பு உலோகம் புழக்கத்தில் வந்ததும் பல பாவனைப் பொருட்கள் செம்பு உலோகத்தால் செய்யும் வழக்கம் ஏற்பட்டுவிட்டது.

இதில், வட்டா என்பது வெற்றிலை, பாக்கு, சண்ணாம்பு, ஏலம், கராம்பு, பாக்குவெட்டி போன்ற எல்லாவற்றையும் வைக்கக்கூடிய வட்டமான ஒரு பாத்திரமே வட்டாவாகும். இது வட்டமாக இருந்ததினால் “வட்டா” என அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

◆ படிக்கம்:- என்பது வெற்றிலை சாப்பிட்டதும் ஊறும் சிவப்பு எச்சிலை துப்புவதற்கானபாத்திரம். படிதலை அடியாகக் கொண்ட சொல்லே படிக்கமாகும்.

இந்த வெற்றிலை போடும் பழக்கம் மத்திய கிழக்கு வாசிகளிடம் ஆரம்பத்தில் இருக்கவில்லை என்பதற்கு தேச சஞ்சாரி இப்பு பதாதா கூறிய ஒரு சம்பவம் ஆதாரமாக அமைகின்றது.

இப்பு பதாதா இந்தியா வந்த போது இங்குள்ள மக்கள் ஏதோ ஒரு இலையை சில பொருட்களோடு சேர்த்துச் சப்பித்துப்புகிறார்கள். அது இரத்தம் போன்ற சிவப்பு நிறமாக உள்ளது.

இந்த சிவப்பு நிற எச்சிலை ஒருவருடைய முகத்தில் துப்பினால் அதனைப் பெருத்த அவமானமாகக் கருதி பெரும் சண்டையே மூழ்கிறது எனக் கூறியுள்ளார்.

இது, திராவிடர்கள் மத்தியில் இருந்து தென்கிழக்கு முஸ்லிம்கள் மத்தியில் வந்து சேர்ந்த ஒரு பழக்கமாகவும் இருக்கலாம்.

வெற்றிலைவைத்து அழைத்தல், கலியாணத்தின் போது வெற்றிலை வட்டாவைவத்தல், போன்ற சம்பிரதாயங்களும் இவ்வாறு வந்து சேர்ந்தவைகளே எனலாம்.

മേഖല

வெற்றிலை போடுதல் அல்லது தாம்பிழலம் தரித்தல் என்பது மற்றவர்களுடன் கலந்துறவாடி சந்தோஷமாக பொழுதைக் கழிக்கக் கையாளப்பட்ட ஒரு பழக்கமாக இருந்தாலும் இப்பழக்கத்தில் வேறு பல நன்மைகளும் இருந்தது என்னாம்.

உதாரணமாக, இன்றுள்ள நாகரிகப் பெண்கள் தங்களின் உதடுகள் சிவப்பாக இருப்பதற்கு சாயம் பூசவார்கள். (லிப்டிக்ஸ்) ஆனால், அக்காலப் பெண்களின் உதடுகள் வெற்றிலை போட்டுச் சிவந்திருக்கும்.

அடுத்து, வாய் நாற்றத்தையும் இது போக்கிலிடும்.

மேலும், ஜீரணத்திற்கும் இது நல்லது. அத்தோடு தாம்புலத்தோடு சேர்த்துச்சப்பும், கராம்பு, ஏலக்காய், கைப்பு என்பன பாலுணரவு ஊக்கியாகும். இதனால் தான் போலும் திருமணமான சோடிக்கு தாம்புலம் தரிக்கக் கொடுக்கும் வழக்கு ஏற்பட்டுள்ளது எனலாம்.

சூரிய தமிழ்நாட்டில் ஒரு யெளவனப் பெண் தன் மனத்தில் ஓர் ஆடவனை வரித்துக் கொள்வதை தன் பெற்றோருக்கு அறிவிக்க தாம்புலம் தரித்தவாறு தோற்றம் தருவது அக்கால வழக்கங்களில் ஒன்றாய் இருந்தது.

ப்பிரசுங்கம் சாஜஹானின் மனைவி வெற்றிலை போடுவதில் வல்லவளாக இருந்தாள் என வரலாறுகள் கூறுகின்றன.

◆ வெறும் புளகை:- புளகு என்பது பாக்கின் சிறு சிறு துண்டுகள்.

ஈடுவிட வெற்றிலையையும் பாக்கையும் சேர்த்துச் சாப்பிட்டாலும் சிவப்பு நிறம் வராது. வெற்றிலையையும் கண்ணாம்பையும் சேர்த்துச் சாப்பிட்டாலும் சிவப்பு நிறம் வராது.

பாக்கையும் சுண்ணாம்பையும் சேர்த்துச் சாப்பிட்டாலும் சிவப்பு நிறம் வராது. மூன்றும் அளவோடு சேரும் போதுதான் சிவப்பு நிறமும், ஒளத்துத் தன்மையும் சந்தோசமும் ஏற்படும்.

காலி, பாக்கிற்கும், கணுதாவளை வெற்றிலைக்கும், சிறப்பிடமாக இருந்துள்ளது இந்தக் காலகட்டத்தில்.

இன்றும் கஞ்சாவளையில் வெற்றிலை பயிரிடும் வழக்கம் உண்டு. செல்லியில் குடுப்பி வாட்டுக்கொய்கிளக் கிக்குவதை நடத்துவதே முயற்

பண்பாடு

70. ♦ கதிர் ஸொறுக்கி நான்
 கழ்டப்பட்டு வாழ்வேன்
 மரியாதை இல்லாது - இந்து
 மடத்தநாத்தைச் செய்ய ஒன்றார்
71. சாதி இழப்போ
 ♦ தள்ளுகுடி வங்கிச்சுமா
 சிமளவாக் குரங்கீதா - நாம்
 வாராத்தா சேர்யிஞ்சுவம்.
- ♦ கதிர் பொறுக்கி:- கதிர் பொறுக்குதல் என்பது ஏழைப் பெண்களின் தொழிலாகும்.
 வயலை வெட்டிக் கட்டி குடு வைக்கும்போது கீழே விழுந்து கிடக்கும் நெற்கதிர்களை பொறுக்கிச் சேகரித்து கம்பினால் அடித்தும், காலால் துவைத்தும் கதிரில் இருந்து நெல்லை வேறாக்கி எடுப்பர்.
 இது, கஷ்டமான தொழில் என்றாலும் அதையும் செய்ய நான் ஆயத்தமாக இருக்கின்றேன். ஆனால் மரியாதை இல்லாமல் பெண்மை விலை போகும் தொழிலை நான் செய்ய மாட்டேன்.
- அப்படி விலைபோக நினைப்பது மடத்தனம். மானமே பெரிது எனக்கூறும் பெண்ணின் பண்பினை நாம் மெச்ச வேண்டும்.
- ♦ தள்ளுகுடி:- “குடி” எனும் சொல் மிகவும் பழைமையானது. தொல்காப்பியத்திலும் இச்சொல் இடம் பெற்றுள்ளது. சங்ககாலத்தில் பரவிய மக்கட் பிரிவை ‘குடி’ எனும் சொல்லால் உணர்த்துவதை குழியன், சாகன், சுறையன் கூட்டுப்பன் என்று இந்நான் கல்லாது குழியும் இல்லை எனும் புறநானாற்றுப் பாட்டு எடுத்துக் கூறுகிறது.
- குடி எனும் சொல்லுக்கு ஒன்றாய் வாழ்தல், வீட்டில் வாழ்தல் என்றும் பொருளுண்டு.

குடி எனும் சொல் குடு, கூடு எனும் சொற்களை அடியாகக் கொண்டது. என்கிறார் டாக்டர் மு. வரதராசன்

குடி எனும் சொல்லில் இருந்தே குடில், குடிசை எனும் சொற்களும் பிறந்தன. (மொழி வரலாறு :- பக்கம் 113)

தென்கிழக்கு மூஸ்லிம் தேசத்தில் இலங்கையின் மற்றப் பிரதேசங்களில் வாழும் மூஸ்லிம்களிடம் இல்லாத தனித்துவமான ஒரு வழக்கே இந்தக்குடி வழக்காகும்.

இக்குடி வழக்கு திராவிடப் பெண்களை திருமணம் செய்ததின் மூலம் மூஸ்லிம்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டது எனலாம்.

குடி மரபு இல்லாதவர்களும் தென் கிழக்கு மூஸ்லிம்கள் மத்தியிலே மிகச் சொற்பமாக இருந்துள்ளார்கள். இன்றும் இருக்கிறார்கள்.

இவர்களை ‘தள்ளுகுடி’ என அழைக்கும் வழக்கு இன்றும் உண்டு. இவர்களை குடியின் பெயரால் அழைக்காமல் ‘மள்ளி கந்தாயம்’ என அழைக்கும் வழக்குண்டு கந்தாயம் எனும் சொல் ‘கண்டாயம்’ எனும் சிங்களச் சொல்லில் இருந்து வந்திருக்கலாம்.

“கந்தாயம்” எனும் இச்சொல் தமிழில் இருந்து சிங்களத்திற்குள் போனது என்ற கருத்தும் உண்டு

“கந்தாயம்” என்றால் கூட்டம் அல்லது குழு எனப் பொருள்படும்.

குடியில்லாத கூட்டம் என்பதுவே இதன் பொருளாகும். தென் கிழக்கு மூஸ்லிம் தேசத்தில் பின்வரும் குடிகள் மிகப் பிரபலமான குடிகளாகும்.

1. இராசாம் பிள்ளை குடி	15. சுல்தான் பிள்ளை குடி
2. வடக்கனார் குடி	16. களனி பிள்ளை குடி
3. வெள்ளரசன் குடி	17. சங்கதி பிள்ளை குடி
4. ஓடாவி குடி	18. காமராஜீர் குடி (காமராச்சி குடி)
5. ஆலங்குடி	19. கட்டடி பிள்ளை குடி
6. மணவைப் போடி குடி	20. சாயக்காரன் பிள்ளை குடி
7. தச்சனார் குடி (கச்சனா குடி)	21. கன்னாரம் பிள்ளை குடி
8. ஆலிம் குடி	22. வட்டுக்கத்தர குடி
9. தொட்டிற் பிள்ளை குடி	23. படையாண்ட குடி
10. ஆராச்சியார் குடி	24. வம்மிக்கத்தர குடி
11. லெப்பைக் குடி	25. மாமனாப்புள் குடி
12. உலுவாக் குடி	26. மாந்தறா குடி (மாத்தறக் குடி)
13. சம்மான் ஓட்டி குடி	27. சங்கரப்பத்தான் குடி
14. மோதின் குடி	28. தவிட்டுக்குடி

29. சேனைக் குடி	35. மரைக்காண்ட குடி
30. ஆதம் பட்டாணி குடி	36. ஊத்துப் பிள்ளை குடி
31. மனு அரசன் குடி	37. பனிக்கனார் குடி
32. ஜாவாக் குடி	38. நெய்னா ஓடாவி குடி
33. குருக்கன் குடி	39. சின்னக் கதிரன் குடி
34. காலிங்காக் குடி	40. கொசுக் கொடைக் குடி

மேற் கூறப்பட்ட குடிகளில் இரண்டு குடிகள் ‘கத்தற’ என்ற சொல்லோடு முடிவடைகிறது, ‘கத்தற’ என்பது கெதற என்ற சிங்களச் சொல்லாகும். வீடு என்பது இதன் பொருளாகும்.

‘வளவு’ என்ற சொல்லிற்குப் பகரமானசொல் எனலாம். வளவு என்பது வீடு இருக்கும் வளவை (காணியை) குறிக்கும் சொல்லாகும். ஆரம்பத்தில் ஏழு திராவிடப் பெண்ணை அரேபியக் கப்பலோட்டிகள் திருமணம் செய்ததின் பலனாய் வந்த ஏழு குடிகளும் (பெண்பாற் குடிகள்) பிற்காலத்தில் அரேபிய வழக்கப்படி ஆண்வாரிசு முறைப்படி ஆண்பாற் குடிகளாக மாறி இருப்பதை அவதானிக்க முடியும்.

ஆரம்ப கால (கி.பி. 700 - 1500) குடிகள்

1. முத்தனாச்சி குடி
2. இளைய நாச்சி குடி
3. அம்மனாச்சி குடி
4. பொன்னாச்சி குடி
5. உலக நாச்சி குடி
6. மாலைகட்டும் குடி
7. வரிசை நாச்சி குடி என்பன பெண்கள் பெயரால் இருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

மத நம்பிக்கைகள்

72. ♦ வீரயுதியப்பாலேவ
வேண்டுகின்றேன் உந்தன் அருள்
காட்டிலே இருவரையும் - நீ
காத்திருவாய் ஸ்ரீயவரே
73. ♦ இநக்காமத்து அவுஸ்யாலேவ
♦ இரண்டிங்க யாகுதுபீப
வெகாழபநக்கும் சீமானை - ஒரு
குழந்தை தந்தாஸ் சூதாலீதா
74. தேவினருக்கப்போற
சௌல்ல மகாராசாலீன்
கண்கள் கலங்காம - என்ற
♦ கலந்தரப்பா காவலாங்கா
75. மச்சாகும் மச்சினகும்
மாரு தேழிப் போநாக
காநாறுள்ளுத்தூயாம - எங்கூ
கலந்தரப்பா காவலாங்கா
- முதல் கால கட்டத்தில் பேய், பிசாகு, குனியம், மந்திரம், சேர்த்தி, மாத்தி போன்றவற்றில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்த மக்கள் அவுலியாக்களில் (மார்க்காறினார்கள், ஞானிகள்) நம்பிக்கை கொள்ளும் தன்மையை இந்த இரண்டாவது காலகட்ட கவிகளினாடே அவதானிக்க முடிகிறது.
- ♦ கலந்தரப்பா:- “மல்கம் பிட்டி” எனும் கிராமத்தில் அடங்கப்பட்டுள்ள அவுலியா.
- ♦ வீரயடியப்பா:- கொண்டவெட்டுவானில் அடங்கப்பட்டிருக்கும் அவுலியாவை வீரயடியப்பா எனவும் அழைப்பார். இவர், அடங்கப்பட்டுள்ள இடம் அக்காலத்தில் வீரமரம் செறிந்த காட்டுப்பதியாக இருந்துள்ளது.
- ♦ யாகுதுபீப:- அரபுச் சொல் எல்லாவற்றிலும் மேன்மை தங்கியவரே என்பதுவும் ஒரு பொருள். மலடியான எனக்கு ஒரு குழந்தைப் பாக்கியம் தந்தருள மாட்டாயா என மன்றாடுகிறார்.
- ♦ இறக்காமத்து அவுலியா:- இறக்காமம் (இறகம) என்னும் இடத்தில் அடக்கப்பட்டுள்ள அவுலியா.

76. தாலீக் எகாழ்சீய என்ற
தாய்மாமன் கன்றகண்டே
மாசிக்கு ஒரு மகளை - மச்சி
ஸ்ரூதலைகள் பண்ணிடாதே
77. மாமந்த் சோஹஸ்யில
மநிப்பட் மான் சோல
துவித்தினேன் மச்சான் - உங்கட
தாலீ கழுத்தெழுமட்டும்.
78. சுக்ஞக் எகாத்துக்குள்ள விநஸ்வுந்துத்து
குருவிக் கூட்டுக்க சோநாக்கி
துண்டைக்கார மச்சிக்கு - அவர்
தாலீகட்டவாநாராங்கா.
79. பள்ளியிழ வட்டையில
பத்தேக்கர் காணியுக்ஞ
எகாத்தி இந்த வருசம் - ஏழைக்
குமர் ஓன்றை நான்றுழப்பேன்.
80. ♦ ஆஸ்ரைமக் கூட்டி
♦ அஸ்மாவும் கட்டிவைத்து
♦ இசூமும் குழத்தார் - அவர்ர
காய்ச்சல் இன்றும் உடல்

மேலே உள்ள முன்று கவிகளும் தாலி கட்டும் வழக்கம் ஏற்பட்டுவிட்டதை எடுத்துக்காட்டுகின்றது எனலாம்.

தாலி கட்டுதல் முஸ்லிம் கலாச்சாரம் அல்ல. என்றாலும் இவ்வழக்கு இரண்டாவது காலகட்டத்தில் தென் கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரிடையே இருந்துள்ளது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

ஒரு சில முதுகெலும்புள்ள இளைஞர்கள் சீதனம் இல்லாமலும் திருமணம் செய்ய தீர்மானித்திருப்பதை பள்ளியடிவட்டையிலே என்ற கவி எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

◆ ஆஸ்மி:- மார்க்க அறிஞர்

◆ அஸ்மா:- அஸ்மாவுல் உஸ்னா எனும் அரபுச் சொல்லின் சுருக்கமே “அஸ்மா” இறை நாமாகும். இங்கு “அஸ்மா” என்பது செப்புத் தட்டில் சிறிய ஆணிபோன்ற கூரால் எழுதப்பட்ட வசனங்களை அல்லது அச்சரத்தை மடித்து அரைக்கூடு எனும் சிறிய கூட்டில் அடைத்து கறுப்பு நாடாவில் தொங்க கழுத்தில் போடுவது

அல்லது இடுப்பில் கட்டுவது

அல்லது கையில் அல்லது தோள் பட்டைக்குக் கீழ் கட்டிக் கொள்வதை அஸ்மாக்கட்டுதல் என்பார்கள். (அரையில் கட்டியதால் இதை அரைக்கூடு என அழைத்தனர்.)

◆ கிகம் குடித்தல்:- குர் ஆனின் வசனங்களை பீங்கானில் “சாயம்” எனும் மையினால் வைத்தியர் அல்லது வைத்தியரைப் போன்ற அரை வைத்தியர் எழுதிக் கொடுக்க அதனை கொஞ்ச நீர் விட்டுக் கரைத்துக் குடித்தல் இசும் குடித்தல் எனப்படும்.

இது, நோய்த் தீர்க்கும் மருந்தாகக் கருதப்பட்டது.

முன்றாவது காலகட்டம்
கற்கிணறுக்காலம் கி.பி. (1797 - 1948 வரை)

முதலாவது கட்டத்தில் பூவலாக இருந்தது இரண்டாவது கட்டத்தில் கொட்டுக் கிணறாகி, முன்றாவது காலகட்டமான இக்கால கட்டத்தில் கற்கிணறாக மாறுவதையும்,

முள்வேலி, கிடுகு வேலியாகி, கல் வேலியாவதையும்,

ஓழுங்கைகள், கிறவல் நோட்டுக்களாகி, கல்நோட்டு, தார் ஊற்றப்பட்ட நோட்டுக்களாக மாறுவதையும்,

மேலாடை இன்றித் திரிந்த ஆண்கள் பெனியன் சட்டையை அணியவும்.

சீத்தைச் சட்டை அணிந்த பெண்கள் றவுக்கை, ஜுக்கட் அணியவும்

நடந்து திரிந்தவர்கள் கரத்தையில் பயணித்துப் பின் வில்லுக் கரத்தை, வில்லுச் சைக்கிள், கார் என்பவற்றில் பயணிக்கவும்.

இலுப்பைப் பூப் பாவனை சர்க்கரையென்றும் அச்சி வெல்லம் என்றும், பின் சீனிப் பாவனையாவதையும்,

காலில் எதுவுமே அணியாது திரிந்தவர்கள், மரத்தால் செய்யப்பட்ட மிதியடியென்றும், தோல் செருப்பென்று அணிவதையும்,

பாவனையில் இருந்த சுரக்குடுக்கை மட்பாத் திரவுக்களாகவும் சாடிகளாகவும் பின் கீசா என்றும் போத்தல் என்றும்,

சல்லியாக இருந்த பணப்புழக்கம் காசாக மாறி சிலின், பவுன், ரூபாவுக்கு மாறுவதையும்,

தனித்தனியே சேனை, கமம் என்று பயிர் செய்தவர்கள் காலப் போக்கில் அதாவது முன்றாவது காலகட்டத்தில், பல ஏக் கர் நிலத்திற் குச் சொந்தக்காரர்களாகி “போடியார்” எனப்படும் நிலப்பிரபுவத்துள் நுளைந்தும் நுளையாமலும் இருப்பதனையும்,

கிராமங்கள் சனப்பெருக்கத்தால் குறிச்சிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு அரசு கடமைகளுக்கு பொலிசார் என்றும் பொலில் விதானை என்றும் பல அரசு ஊழியர்கள் சேவைக்கமர்த்தப்படுவதையும்,

விவசாயத்தோடு வியாபாரமும் விரிவுபட்டு இலங்கையின் முக்கிய நகரங்களான, கொழும்பு, கண்டி போன்ற இடங்களுக்குச் சென்று பணம் உழைத்து, சொகுசானவாழ் க்கையைவிரும்பி தாதிகள் வைத் துக்கொள்வதனையும் சாமரை எனும் காற்றாடியின் கீழ் வாழ்த்தலைப் படுவதனையும் இக்கால கட்ட கவிகளினுடே அவதானிக்க முடிகிறது.

இ.தே போல மக்களின் நம்பிக்கை பழக்க வழக்கங்களிலும் பல மாற்றங்கள் ஏற்படுவதனையும் அவதானிக்கலாம்.

அத்தோடு இரண்டாவது காலகட்டத்தில் தாவி, கூறை என்ற வழக்கோடு இக்காலகட்டத்தில் சீதனம் உட்புகுவதனையும் காணலாம்.

இனி இவற்றினை விரிவாகப் பார்க்கலாம்.

வீடும் சுற்றுப்புறமும்

81. கூட்டுல இதரயாகிறது

- ◆ கந்திக்காரை ஸிரங்காரைது
நிலசீல எநியாகிறது - என்ற
நிலவகர்டார் வழந்திரட்டும்

82. பாதிவளவும்

சத்திரை ஏதுங்களையும்

கந்திக்காரையும் - ராத்தா

- ◆ காத்திருக்காம் காதருக்கு

83. கல்லூந் கிணறு

கலகைல என வானி

அன்னித்துழங்க மஞ்சான் - உங்கட

இஷை தீருமட்டும்

- ◆ கற்கிணறு:- பூவல் கொட்டுக்கிணறாகிப் பின் கற்கிணறாக மாற்றம் பெற்றுள்ளது.

- ◆ ராத்தா:- இச் சொல் முத்த சகோதாரியைக் குறிக் கும் உருதுச்சொல்லாகும்.

இச்சொல் முஸ்லிம்கள் மட்டுமே பாவிக்கும் சொல்லாகும்.

- ◆ காத்திருக்காம்:- என்பது சீதனம் ஆரம்பிப்பதை சொல்லாமல் சொல்லி நிற்கிறது.

84. உத்தை நினைங்க
உட்ட சிறுரூப்பு
 ♦ பள்ளிச் சுவர் இழக்கி - மச்சி
 பழுவாரிலை சொய்யப்பட்டதுகா
85. ♦ புள்ள சிலக்கா புள்ளசிலக்கா உந்ட
 புருசன் எங்கீத சொனநாதுகா
 ♦ கல்வீட்டுத் திண்ணையிலை - சுவர்
 கதைச்சிருத்துக்கப் சொனநாதுகா.
- ♦ பள்ளிச்சுவர்:- ஊரில் உள்ள எல்லாச் சுவர்களையும் விட
 பள்ளிச்சுவர்தான் நீண்டதும், தடித்ததுமான கல்லால் ஆன சுவர்.
 அதை உடைக்கும் அளவிற்கு அவனை நினைத்து பெருமுச்ச
 விட்டிருக்கான் பாருங்க.
 ♦ புள்ளவெலக்கா:- இச் சொல் “இலக்கா” எனும் பழந்தமிழ்ச் சொல்லின்
 திரிந்த வடிவம்.
 எல்லா எனும் சொல் பழந்தமிழில் தோழியை அழைக்க பயன்பட்டுள்ளது.
 இச்சொல்லோடு “கா” எனும் அசையும் சேர்ந்து எல்லாகா என்றாகிப்
 பின் இலக்காவாகியுள்ளது.
 ♦ கல்வீட்டுத் திண்ணை:- கல்லால் கட்டப்பட்ட வீட்டின் முன்புறத்தில்
 உள்ளது திண்ணை.
- இங்குதான் வருவோரை வரவேற்று வெற்றிலை வட்டாவும்
 கொடுத்துக் கதைத்துக் கொண்டிருப்பார்.

தூதிலை கூடு

ம்புவாய்வுவடிவு

காலனிரோப்பமில் சிலக்காவுடு

தொழில்கள்

86. விழிய எழும்பி முகம் தழுவி

◆ சிஸ்மிஸ் சொல்லி தொக்கிடுத்து
ஸௌநாராங்கா மச்சான் - ஒரு
சிராட்டமான் சுட்டுவர

87. ♦ கண்டித்துப் போன மச்சான்

கடையீசும் நின்டமச்சான்
கொழும்புத்துப் போன மச்சான் - நீங்க
கொக்கு வந்து பணமுளிமங்கை

◆ பிஸ்மிச் சொல்லி:- முஸ் லிங் கள் எந் தக் காரியத் தை
ஆரம்பிப்பதாயிருந்தாலும் முதலில் இறை நாமமான பிஸ்மிலைச்
சொல்லியே ஆரம்பிப்பர்.

◆ தோக்கு:- துவக்கு என்பதே சரியான சொல் தொழில்களில்
(முன்றாவது காலகட்டத்தில்) துவக்கெடுத்து வேட்டையாடுதலும் ஒரு
தொழிலாக இருந்துள்ளது.

காட்டிற்குச் சென்று மான்மரை, காட்டுமாடுபோன்றவற்றை வேட்டையாடி
வந்து அவற்றை பல பங்குகளாகப் பிரித்து விற்பனை செய்வது வழக்கமாக
இருந்துள்ளது.

சிலவேளை, இறைச்சியைக் காட்டிலே காய வைத்து (நெருப்பில் வாட்டி
எடுத்து) காஞ்சி இறைச்சி என கட்டுக் கட்டாக விற்கும் தொழிலையும்
செய்துள்ளனர்.

◆ கண்ட கொழும்பு:- என வெளியூர்களுக்கு வியாபாரத்திற்குச் செல்லும்
வழக்கமும் இக்கால கட்டத்தில் ஏற்பட்டுள்ளதோடு பணப்புழக்கமும்
ஏற்பட்டுவிட்டது எனலாம்.

இலங்கையின் இருபிரதான இடங்களை இப்பாடல் குறித்து
நிற்கின்றது. ஒன்று, பிரதான பட்டணமும் மற்றது, பிரதான பட்டினமுமாகும்.

இவ்விரு இடங்களிலும் தென் கிழக்கு முஸ்லிங்கள் வியாபாரிகளாக
இருந்துள்ளனர்.

88. ஊராண்டவள்ளத்தில்
- ◆ உப்பெற்றிப் போற மச்சான்
 - ◆ கல்லாற்று விரிசல்லீஸ் - நீங்கு
கவனமாய்ப் போய்வரக்கூடும்
89. சோதும் சோதும்
- ◆ புத்தளத்து வியாபாரம்
 - ◆ ஸொன் சரப்பி ஆந்றாலீஸ் - இள்
சோத வரத்தட்டாதே
- ◆ உப்பேற்றச் செல்லுகுதல்ஸ்:- உப்பும் இக்காலத்தில் வியாபாரப் பொருளாக இருந்துள்ளது. ஆரம்பத்தில் காய்ச்சுப்பு என்ற ஒருவகை உப்பினைப் பாவித்தனர். இவ்வுப்பு கடல்நீரை காய்ச்சி அதில் இருந்து உப்பு எடுத்தலாகும்.
- பின், இக்கால கட்டத்தில் புத்தளம், அம்பாந்தோட்டை போன்ற பகுதிகளில் இருந்து உப்பு ஏற்றிவந்து விற்பனை செய்துள்ளனர்.
- ◆ புத்தளத்து வியாபாரம்:- புத்தளத்தில் இருந்து உப்புக்கொண்டு வந்து அதுவும் வள்ளத்தில் ஏற்றிவந்து கருவாடு காய வைக்கவும், உணவுக்காகவும் பயன்படுத்தியுள்ளார்கள்.
- ◆ கல்லாற்று விரிசல்:- இக்காலத்தில் நீர் வழிப்பாதையே பயன்பட்டுள்ளது என்பதற்கு இந்தக் கவியத் சான்றுபகர்கின்றது. கல்லடிப் பாலம் 1930ம் ஆண்டு கட்டப்படும் வரை நீர்வழிப்பாதையே பயன்பட்டுள்ளது.
- ◆ பொன்பரப்பி ஆறு:- தென்கிழக்கு மக்களின் உப்பு வியாபாரம் கல்லாறு, பொன்பரப்பி ஆகிய ஆறுகளின் ஊடாகவே நடைபெற்றுள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது.

90. ♦ கோட்டைப் பவுரீனா

கிராமம் மகாராசாலை
வேட்டைப் பிரம்பை - நீங்க
வேறு சொன்னும் சார்த்ததுக்கீடோ

91. ♦ இங்கிலீஸ் ராசா

எல்லோருக்கும் தாய் தகப்பன்
பாலை கதைப்பான் - நீ
பயப்படாமல் வாக்கீரைய

◆ கோட்டைப் பவுன்:- பிரிட்டிஷாரின் ஆட்சியிலே பவுன், சிலின், ரூபாய் என்பன புழக்கத்தில் இருந்தது என்பதற்கு இந்த கவிசான்று.

◆ இங்கிலீஸ்ராசா, பயப்படாமல்:- ஆகிய இரு சொற்களும் மிக மிக ஆழமானவை, இங்கிலீஸ்ராசாவுக்குப் பயப்படத்தேவையில்லை என்பது பொருளாகும்.

அவர், தாய் தகப்பனைப் போன்றவர். முன்பிருந்த போர்த்துக்கீசர், டச்சுக்காரர் போன்ற ஆட்சியாளர்களைப் போல முஸ்லிங்களுக்குத் தீமை செய்ய மாட்டார்கள் என்பது சொல்லாமலே சொல்லப்படுகிறது.

போர்த்துக்கீசர், டச்சுக்காரர் காலத்தில் முஸ்லிங்கள் செருப்பனிவது, தொப்பி போடுவது, வியாபாரம் செய்வது, நில புலன்கள் வாங்குவது எல்லாமே தடை செய்யப்பட்டிருந்தது என்பது இங்கு கூட்டிக்காட்ட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

ஒரு பவுன் இந்த காலகட்டத்தில் 10 ரூபா பெறுமானம். இன்று ஒரு பவுன் 20,000 ரூபாய்க்கு மேல் பெறுமானம். எனது தகப்பனின் தாயார் (பெத்தா என நாங்கள் அவரை அழைப்பதுண்டு) நான் சிறுவனாக இருந்த போது பத்து ரூபாவை ஒரு பவுன் காச என்றே அழைப்பார்.

92. ♦ ஜந்து சீலீன் சேவல்
 ♦ ஈரு சீலீன் லெஞ்சுகட்டி
 கூவும் அந்துச் சேவல் - அந்த
 ரூடாவஸ்யா தங்கிநது.
93. ♦ சூட்டிகறைச்சி ஜந்துநாத்தல்
 ♦ அர்சி ஒரு மஹரக்கால்
 மரக்கறிச்சாமாஹும் - என்ற
 மருமகனார் அஹப்பியிருக்கார்.
- ◆ சிலின்:- என்பது பிரிட்டிஸ் நாணயம் பிரித்தானியர் ஆட்சியின் போது இங்கு அறிமுகமாகியது.
 ஒரு சிலின் என்பது ஜம்பது சதம் பெறுமதியாகக் கருதப்பட்டது. இக்காலகட்டத்தில் ஜம்பது சதத்தை ஒரு சிலின் என்றே அழைத்தனர்.
- ஒரு கோழிச் சேவல் அக்காலத்தில் இரண்டு ரூபா ஜம்பது சதம். (ஜந்து சிலின்) இன்று அறுநாறு ரூபாவுக்கு மேல், வாழ்க்கைச் செலவை எண்ணிப்பார்க்க முடியாதுள்ளது.
- ◆ ஜந்துநாத்தல்:- நிறுவை கிலோவிற்குப் பதிலாக இறாத்தலாக இருந்துள்ளது. இன்று ஜந்து இறாத்தல் ஆட்சிகறைச்சி வாங்க மூவாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்ய வேண்டும்.

◆ மரைக்கால்:-

ஆறு கொத்து	=	ஒரு மரைக்கால்
முப்பது மரைக்கால்	=	ஒரு அவணம்
இருபத்தெட்டு கொத்து	=	ஒரு புசல்
மூன்று புசல்	=	ஒரு முடை

அளவை முறைகள் கொத்து, மரைக்கால், அவணம் என்றே வழக்கில் இருந்துள்ளது.

94. ♦ ஒரு மகீ நேரம் உங்கட
 துங்கழுதும் காணாட்டி
 ஆஞ்ச வைச்ச பூப்பொல - மங்கான்
 இந்திப்டாஸ் வாழுதுகா
95. ♦ ஷுஹரு நேரம்
 ♦ ரோட்டாஸ் நாள் வந்து
 காந்த்கவைத்தென் - உன்ற
 கண்டு முகம் காண்பதற்கு
96. போ என்றாஸ் சிபாஸ்ஸாங்கு
 நில் என்றாஸ் எந்ட்டுரம்
 ♦ மாத்தெத்துக்கு ஒருத்தா - மங்கான்
 வாங்க இந்தி ரோட்டாஸ்
- ♦ மணிநேரம்:- பகல் 12 மணித்தியாலம் இரவு பன்னிரெண்டு மணித்தியாலம் என்ற வழக்கு வந்துவிட்டது.
- ♦ ரோட்டாஸ்:- மனல் ஒழுங்கைகள், இக்கால கட்டத்தில் ரோட்டுக்களாக மாறியுள்ளதை அவதானிக்கலாம்.
- ♦ லுஹரு நேரம்:- மணித்தியாலங்களோடு இந்தக் கால கட்டத்தில் மூல்லிங்கள், உச்சிப் பொழுதினை லுஹரு நேரம் என்றும், பொழுதுபடும் வேளையை மகரிபு நேரம் என்றும் அதிகாலையை சுபஹ் நேரம் என்றும் அழைக்கும் வழக்கமிருந்தது.
- ♦ மாத்தைக்கு :- ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு தரம் என்பது பொருள் ஆண்டு, மாதம், கிழமை, நாள், மணி என இக்கால கட்டத்தின் பிற்பகுதியில் அறிமுகமாயிற்று எனலாம்.

ஆடை அணிகலன்கள்

97. ♦ சிகாக்ஸைத்துக் சிகாக்ஸைத்துத்தி
♦ குதிந்றையப் பூங்கரஹண
♦ தண்டையும் வச்சிருத்தார் - மச்சான்
தன் மயிலாள் அக்கிலதந்து.
98. ♦ அட்டியஸும் மோதிரழும்
♦ அழகான ரவித்தைத்தலைம்
வாங்கித் தருவார் - அவருத்து
வயதுமோர் ஆறுபதுதான்.
- ♦ கொண்டைகுத்தி:- இது கொண்டை அணிகலன். வெள்ளியால்
மூ வேலைப்பாடுகளோடு செய்யப்பட்டிருக்கும்.
இன்றைய மங்கையர் பிளாஸ்டிக்" கொண்டைக்குத்தி அணிவது
போல அன்று வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட கொண்டைக்குத்தி அணிந்தனர்.
- ♦ பூங்கரணை:- கரணை என்பது கால் அணி. தண்டை எனும்
காலணிக்குப் பின் வழக்கில் வந்தது.
- இக்கவியில் தண்டையும் வந்துள்ளது. பழைய காலணியை
மறக்காது அதனையும் வாங்கி வைத்துள்ளார் போலும்.
- இக்காலப் பெண்கள் அணிந்த ஆபரணங்கள் வெள்ளியால்
செய்யப்பட்டவைகளே.
- ♦ அட்டியல்:- கழுத்தோடு ஒட்டினாற் போல அணியும் ஆபரணம்
♦ ரவிக்கை:- சட்டையை றவுக்கை என அழைக்கும் வளக்கு
வந்துள்ளது. றவிக்கை என்ற சொல் தமிழ்ச் சொல் அல்ல. போர்த்துக்கீச்,
டச்சுச் சொல்லுமல்ல. ஆங்கிலமும் அல்ல. வட இந்தியாவில் முகலாயர்
ஆட்சியின் போது றவுக்கை அறிமுகமானது.
- ♦ மோதிரம்:- மோதிரத்தை இக்காலத்தில் ஆண்களும் பெண்களும்
அணியும் வழக்கம் இருந்துள்ளது.

மோதிரம் அனைத்தும் வெள்ளியால் ஆனதுவே. ஆண்கள் வெள்ளி
மோதிரத்தில் இரத்தினக்கல், அல்லது விலைகுறைந்த எகிப்தியன் கற்களை
வைத்துக்கட்டி இருப்பார்கள்.

இந்த எகிப்தியன் கற்களை தங்களின் முதாதைகளிடம் இருந்து
அல்லது மக்கா சென்று வந்தவர்களிடம் இருந்து பெற்றதாக முதியோர்
கூறுவதைக் கேட்டுள்ளேன்.

99. காப்பிசுக்கை கண்டார்
 காத்திரீமும் தொழுமெங்கை
 மாலை பதக்கமெங்கை - உன்ற
 மான் விழிப் பார்தவயியங்கை
100. துங்கத்தூர்ஸ் சீப்பு
 தலைவரார் சுருளிகாஸ்லி
 வெவக்கலூத்தூர் என்னோய்ருட்டி - மச்சி
 வேறூமெந்றாஸ் சீகாஸ் தின்சீய.
101. ♦ வெள்ளை வெலுழுட்டும்
 வீரஸ் நிறைய மொத்தரும்
 எங்கும் வெரூம் வெரூம்பு - என்ற
 மச்சான் வாந செப்பம்
 முன்றாவது காலகட்டத்தில் பெண்கள் பின்வரும் ஆபரணங்களை
 அணிவர்களாக இருந்துள்ளார்கள்.
 தலை:- கொண்டைக்குத்தி, கொண்டைமூடி, கொண்டை மாலை
 காது:- வாழி, அல்லுக்குத்து, காதுப்பூ, மின்னி, தோடு, சிமிக்கி.
 கழுத்து:- அட்டியல், சரடு, வைரமணி, பூச்சுமணி, மணிக்கோர்வை
 மாலை, கொடி
 கை:- தாவத்து, உள்கட்டு, முகப்புக்காப்பு, புணிக்காப்பு, சரிகைக்காப்பு,
 பூட்டுக்காப்பு, குழல் காப்பு, விடுகாப்பு
 விரல்:- ஐந்து விரலுக்கும் பலவகை மோதிரங்கள்.
 கால்:- தண்டை, கொலுசம், கால்மூடி, கால் மோதிரம், கரணை
 முக்கு:- முக்குத்தி, முக்குமின்னி
 ஆடையாக:- ஆண்கள்:- மோகினிப்பட்டுச்சாரன், வெண்பட்டுச்சாரன்,
 பட்டறை அடுக்குச்சாரன், பழையகாட்சாரன்

பெண் கள் :- என் ஞவண் ணச் சோமன், வெண் பட் டுச் சோமன், மாடவண் ணச் சோமன், பட்டறைஅடுக்குச்சோமன், அத்தூராசிச்சேலை, ஆத்து வெள் ணளபுடைவை, கடுகுவண் ணச் சோமன், முக கடுக் குச் சோமன், மஞ்சள்பட்டுச்சோமன், தோம்புச்சேலை, சுருக்குப்புணிச்சேலை, முங்கில்பட்டு கல்குத்தா,(கலகத்தா) பஞ்சவர்ணப்பட்டு, போன்றவற்றை அணிந்துள்ளனர்.

♦ வெஜுட்டு:- பெல்ட் (Belts) என்ற ஆங்கிலச் சொல்லே வெலுட்டு என்று தமிழிலும் வழக்கில் உண்டு. வார் எனத் தமிழால் அழைக்கலாம். தோலால் செய்யப்பட்ட இரட்டைப் பக்கட் வார், ஒத்தப் பக்கட்டுவார் அணிந்த ஆண்கள், பிரிட்டிசாரின் ஆட்சியின் போது அவர்களால் இங்கு அறிமுகப்படுத்திய வெள்ளைவார் அணியத் தலைப்பட்டனர்.

இது நாலால் பின்னப்பட்டது. தடிப்பாக வார் போன்றே அழகாக இருக்கும். பிரிட்டிஸ் ஆட்சியின் போது அரசாங்க ஊழியர்கள் இந்த வெள்ளைவாரினை அணிவதை நாகரிகமாகக் கருதி அணிந்து வந்தனர்.

சமீக மாற்றம்

102. காட்டிலே தம்பு வெட்டி

- ◆ கடற்கரையில் கேம்பு கட்டி
- ◆ சோழ என்று பாரமால் - அங்கு
- ◆ சோட்டைச்சானாம் ஸபாஸீக

103. ♦ முதலாம் குநிச்சீயிலே

முள் முருங்கைச் சோலையிலே
நங்கிணங்கன் விரண்டு - நல்லா
நல்னாம் பழுகுதுகா

104. ♦ தூத்து கொழிப்பநக்க

- ◆ தாநிமார் வேலை செய்ய
- ◆ வெஞ்சா மரம் வீச - மச்சி
விதியிருக்கு வாயிலே

105. ♦ புட்டுவத்தின் மேலே

- ◆ சோட்டிருக்கும் மீத்தை சோல்
- அடவயிற்கின் அழகை - நான்
- அரை நாளாய்ப் பார்த்திருந்தேன்.

◆ கேம்பு:- "Camp" என்பது ஆங்கிலச் சொல் பிரிட்டிசாரின் ஆட்சியின் போது தென்கிழக்கில் "அம்மை" எனும் தொற்று நோய் ஏற்பட்டதும், இது பரவாமல் தடுக்க இந் நோய் வந்தவர்களைத் தனிமைப் படுத்துவதற்காக கடற்கரையில் மனித சஞ்சாரம் அற்ற பகுதியில் கேம்கட்டி அங்கு வைத்து வைத்தியம் செய்ததாக முதியவர்கள் கதைக்கக் கேட்டிருக்கின்றேன். இந்நோய் வந்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும் கேம்பிலே தடுத்து வைத்துள்ளார்கள். போடியாக இருந்தாலும் சரிதான்.

◆ போடி:- "Pode" என்ற சொல் கிழக்கிற்கு மலையாளிகளோடு (சேர நாட்டவர்) வந்த சொல்லாகும். "போடி கல் வெட்டி" லே "கண்ணாப்போடி" என்ற ஒரு பெயர் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்பெயர் "கண்ணாப்போடி" என்ற அரசனைக் குறிப்பதாக இருக்கலாம். இவன் மட்டக்களப்பை (பழைய மட்டக்களப்பு - இன்றைய தென்கிழக்கு) ஆட்சி செய்தவன் எனப் பாதிரியார் சைமாவோகோயம்பரா என்பவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

(ஆதாரம்: வெல்லஷுர் கோபால் எழுதிய “மட்டக்களப்பு வரலாறு” பக்கம் 79)

1666ல் மட்டக்களப்பு ஒல்லாந்தர் வசம் வந்தபோது மட்டக்களப்பை ஒல்லாந்தர் இரண்டாக வகுத்து, கோறனை, மண்முனை, போர்முனை ஆகியவை கொண்ட வடபகுதிக்கு அருமக்குடிப் போடியும்,

கரைவாகு, சம்மாந் துறை, அக்கரைப் பற்று, பாணமை, உன்னஸ்கிரி, வேகம்பற்று ஆகிய தென்பகுதிக்கு கந்தப் போடியையும் தலைமைப் போடிகளாக நியமித்து பயிற் செய்கை வரி அறவிட்டு வந்தனர்.

மேற்படி இரு போடிகளும் தங்களின் வரி அறவிடல் வசதிகருதி ஊர்ப் போடிகளைத் தங்களின் கீழ் நியமித்துக் கொண்டனர்.

ஊர்ப் போடிகள் தங்களின் வசதிகருதி கிராமப் போடிகளை நியமித்தனர்.

தென்கிழக்குப் பகுதிக்கு (கரவாகு, சம்மாந்துறை, அக்கரைப்பற்று, நிந்தவூர் உள்ளிட்ட) ஒல்லாந்தரின் பிரதிநிதியாக, வரி அறவிட கந்தப் போடியே பொறுப்பாக இருந்துள்ளார்.

முன் இரண்டு காலகட்டத்திலும் முஸ்லிங்கள் மத்தியிலே அதாவது, தென் கிழக்கு முஸ் லிங் களிடையே போடி என்ற கதைக் கே இடமில்லாதிருந்ததை அவதானிக்க முடிகிறது.

பிற்காலத்தில் தென் கிழக்கில் “போடி” என்ற வழக்கு எவ்வாறு வந்து சேர்ந்தது எனப்பார்ப்போமோயானால்,

செனரத் அரசன், கி.பி. 1666ல் போர்த்துக்கீசராலும் ஒல்லாந்தராலும் துன்புறுத்தப்பட்ட தென்மேற்கில் வாழ்ந்த (கோட்டை இராச்சியம்) முஸ்லிம் வியாபாரிகள் நாலாயிரம் பேரைக் காத்தான்குடியில் குடியமர்த்தி அவர்கள் வியாபாரத்தைக் கைவிட்டு விவசாயம் செய்வதற்காக தென்கிழக்கிலே நெற்காணிகளையும் அன்பளிப்புச் செய்தான்.

வியாபாரம் செய்துகொண்டிருந்த இவர்களால் விவசாயம் செய்வது என்பது கஷ்டமாகப்பட்டதும் ஏலவே தென்கிழக்கில் நீண்டகாலமாக குடிபதிகளாகி விவசாயம் செய்து வாழ்ந்து வந்த தங்களின் முஸ்லிம் சகோதரர்கட்கு இக்காணிகளை விவசாயம் செய்யக்கொடுத்து அதற்குப் பகரமாக பணம் அல்லது நெல்லை குத்தகையாகப் பெற்று வந்தனர்.

இந்தக் குத்தகையைக் காத்தான்குடியில் இக்கும் காணிச் சொந்தக்காரருக்குக் கொண்டுபோகும் போது வாழைக்குலை, அரிசி, தயிர், போன்றவற்றையும் எடுத்தக் கொண்டு காத்தான்குடிக்குச் செல்லும் வழக்கிருந்தது.

இதனை, “போடிக்கு புதிர் கொண்டு போதல்” என அழைத்தனர்.

இந்த நெற் காணிகள் நாளடையில் செய்தவர்க்கே சொந்தமாகிய

போது செய்தவர்கள் போடியார் ஆனார்கள். எப்படி எனின், இங்குள்ளவர்கள் மேசனாக, ஓடாவியாக, வியாபாரியாக அல்லது கடற்றொழில் செய்பவராக இருந்திருக்கலாம்.

இப்படிப்பட்டவர்கள் பத்துப்பதினெந்து ஏக்கர் காணி செய்வதென்பது கஷ்டம் எனப்பட்டதும், வேறு ஒருவருக்கு கொடுத்துவிட்டுக் குத்தகை வாங்கியிருப்பார். அல்லது அக்காணியை செய்வதற்கு ஒரு கூலியாளை (வயல்க்காரன்) நியமித்திருப்பார்.

வயல்காரன் இவரைப் போடியார் என அழைக்கும் வழக்கு ஏற்பட்டுள்ளது.

தென்கிழுக்கில் விரல்விட்டு எண்ணைக்கூடிய ஒரு சிலரே ஜம்பது ஏக்கருக்கு மேல் நெற்காணியுள்ளவராக இருந்துள்ளார்கள்.

இவரிடம் நான்கைந்து பேர் வயல்காரர்கள் இருப்பார்கள்.

இவர்களைக் கவனிப் பதற்கு ஒரு மூல் வைக்கக் காரன் நியமிக்கப்பட்டான்.

ஜம்பது ஏக்கருக்கு மேல் காணி வைத்திருந்தவர்கள் பெரும் போடியார் என அழைக்கப்பட்டார்கள்.

எப்படி இருந்தும் வயற்காரன் போடிய உறவு மிகச் சமுகமாகவே நடைபெற்று வந்துள்ளது.

வயல்காரனும் தனியே வயலைச் செய்வதில்லை.

வேளாண்மை விதைக்க, வேளாண்மை வெட்ட, வெட்டியதைக் கட்டிச் சூடு வைக்க, சூட்டை மாடு கொண்டு துவைத்து நெல்லை வேறாக்க பல தொழிலாளிகள் வேலை செய்தனர்.

எல்லாம் சமுகமாகவே நடைபெற்றதால், நிலப் பிரபுத்துவம் என்ற அடிப்படையில் இவற்றைப் பார்க்க முடியாதுள்ளது.

◆ குறிச்சி:- கிராமங்கள் சனப் பெருக்கத்தால் விருத்தியடைய பிரிட்டிஸார் நிர்வாகத்தை இலகுபடுத்தும் நோக்கோடு கிராமங்களைப் பல குறிச்சிகளாகப் பிரித்து ஆட்சி செய்தனர். குறிச்சி என்றால் பிரிவு என்பது பொருளாகும்.

◆ பொலீசிஃ - இன்றைய பொலிசின் (Police) ஆரம்பம் பிரிட்டிஸ் ஆட்சிக்காலம் எனலாம்.

தைத்துக்காடு தாத்திமார் வெஞ்சாமரம்	}	<p>இவைகள் பொது மக்களில் இருந்து பணத்தாலும் அந்தஸ் ததாலும் சற்று வித்தியாசப்பட்ட அரசு உத்தியோகத்தர்கள், பணக்காரர்கள் அல்லது “போடி” என அழைக்கப்பட்டவர்களின் வாழ்க்கைப் பின்னணியை இக்கவி எடுத்துக் காட்டுகின்றது.</p>
--	---	--

இங்கு அதாவது, இப்படிப்பட்டவர்களின் வீட்டில் தாதி எனப்படும் வீட்டு வேலைக்காரர் வேலை செய்வார்கள்.

“வெஞ்சா மரம்” வீசும்.

“வெஞ்சா மரம்” என்பது சீலையால் செய்யப்பட்ட காற்றாடு (மின்விசிறி இல்லாத காலம்)

வீட்டின் உயரமான இடத்தில் தொங்கும்இது, ஐந்தடி நீளம், ஒன்றிரை அடி அகலம் கொண்ட சீலையால் செய்யப்பட்டு கீழ்ப்பகுதியில் குஞ்சம் கட்டப்பட்டிருக்கும்.

இதில், ஒரு கயிறுகட்டப்பட்டிருக்கும் இக்கயிற்றினை ஒரு வேலைக்காரன் இழுக்க இழுக்க வெஞ்சா மரம் அசைந்து அசைந்து காற்று வீச்சு செய்யும்.

கல்முனைக் கோட்டில் நீதவானின் கதிரைக்கு மேலே இவ்வெஞ்சா மரம் வீசுவதை நான் இளைஞராக இருந்த போது கண்டது ஞாபகம்.

தனியார் வீட்டில், டாக்டர் ஓஸ்மன் அவர்களுடைய வீட்டில் மட்டும் கண்டதும் ஞாபகம்.

◆ புட்டுவெம்:- போர்த்துக்கீசர் டச்சுக்காரர் காலத்தில் கதிரைக்கு புட்டுவெம் என அழைக்கும் வழக்கம் இருந்தது. இன்றும் அது தொடர்கிறது.

◆ மெத்தை:- கதிரையிலே மெத்தை போடும் வழக்கு பிரிட்டிசாரின் காலத்திலேயே வழக்கானது, கொஞ்சம் சொகுசாக வசதியாக இருக்க விரும்பியவர்கள் பிரம்பினால் பின்னப்பட்ட கதிரையில் மெத்தை, போட்டுக்கொள்ளும் வழக்கை பழக்கமாக்கிக் கொண்டனர் எனலாம்.

◆ குறிபு:- புட்டுவெத்தின் மேலே என்றகவிக்கு இலக்கியநயம் எழுத வேண்டும் போல் தோணுகிறது.

ஆனால், எனது இந்நாலின் நோக்கம் அதுவல்லவென்பதனால் இதனைத் தவிர்க்க வேண்டியுள்ளது.

தென்கிழுக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் கவி ஒவ்வொன்றும் இலக்கிய நயம் பற்றி ஒவ்வொரு நூல் எழுதக் கூடியது என்பது எனது அபிப்பிராயம் மட்டுமல்ல, இலக்கிய ரசனை கொண்ட எல்லோரது அபிப்பிராயமாகும்.

“அரைநாளாகப் பார்த்திருந்தேன்” என்ற அடி எவ்வளவு ஆழமானது என்பதை நினைக்க நினைக்க இனிக்கிறது.

106. மாடும் வயசானி

மாட்டுக்காரன் குமரானி

- ◆ நாறும் சாச்சிப் பார்த்தீன் - மாடு
நடக்குதில்லை பொழியானேர்

107. அல்லயில் பத்புழுங்கி

- ◆ திவாரணப் பாயிழழங்கி
பொட்டுப் படுக்க - எனக்கிகாரு
- ◆ பொழு மகன் பஞ்சமாமோ

◆ சாச்சிப் பார்த்தேன்:- மாட்டினால் வயலை உழும்போது மாட்டினைத் தட்டிக் கொடுத்து வேகமாக நடக்க வைப்பதை “மாடு சாய்த்தல்” என்பார்கள்.

மாட்டினால் குடு மிதிக்கும் போதும் மாடு சாய்த்தல் என்றே கூறுவார்கள்.

◆ ஆவாரணப்பாய்:- அழகான பல வர்ணம் தீட்டப்பட்ட பன்னினால் இழைக்கப்பட்ட பாய்.

◆ போடி மகன்:- பணக்காரப் பையன் அல்லது நிலபுலன் உள்ள வசதியான ஒருத்தன் என்பது பொருள்.

சீதனம் பாடல்கள்

108. ♦ ஒரு அவர்ணம் எந்வழும்
எருமைகளும் கன்றுகளும்
தாநாதான் உங்களுக்கு - நீங்க
சம்மதமோ சொல்லு மச்சான்
109. மாடு ஸிரிசோ
மானாற்றள ஸினர் ஸிரிசோ
வீடு ஸிரிசோ - மச்சான்
விரும்பியதைச் சொல்லிடுங்கோ
110. பாக்குப் பழுத்திருக்கு
பாளையில் பூனிருக்கு
சீன்சாரை காய்ச்சிருக்கு - மச்சான்
சீதனங்கள் கேளாதீங்கோ

♦ அவணம்:- முப்பது மரைக்கால் கொண்டது ஒரு அவணம்.

மாடு பெரிசோ, வீடு பெரிசோ என்ற அடிகள் ஆரம்ப காலத்தில் சீதனம் என்ற சொல்லிற்கே இடமில்லாதிருந்த சமுகத்தில் கடைசிக் கட்டத்தில் சீதனத்தின் செல்வாக்குப் பெருகியிருப்பதை இங்கு காண முடிகிறது.

உணவுப் பழக்க வழக்கமும் நம்பிக்கையும்

111. தாலை இல்லை மாலை இல்லை
கரும் பகலும் சாமலில்லை
♦ வாயில் வெள்ளைச் சுருட்டோ - இந்த
வளவைச் சுற்றித் திரிந்தான்கா

112. குருவிச்சும்பா எந்தவும்
கொழிச்சுபுன் குலையும்
சாலும் கலந்துதாரன் - நீங்கு
♦ சாத்தினாவும் ஒத்துங்கொ

113. சுருத்தால் விழித்தில்லை
சீத்துதில்லை சொறுதிச்சா
திக்டாலும் செமித்துதில்லை - என்ற
♦ சீலவக்கே என்ன செய்ய

♦ வெள்ளைச் சுருட்டு:- சிகரட்டைக் குறிக்கிறது. முதல் கட்டத்தில் வெற்றிலை போட்டவர்கள் இரண்டாவது கட்டத்தில் பீடி சுருட்டுப் புகைத்து பின் சிகரெட் குடிக்கும் பழக்கம் ஏற்பட்டுள்ளதை அவதானிக்கலாம்.

♦ பாத்திறா ஒதல்ஸ்:- முதல் கட்டத்தில் பேய் பிசாகு குனியம் என்பவற்றை நம்பியவர்கள் இரண்டாவது கட்டத்தில் அவுலியாக்களை நம்பியவர்கள்.

முன்றாவது கட்டத்தில் இறைவனை மட்டும் நம்புகின்றவர்களாக மாறுவதை அவதானிக்க முடிகிறது.

♦ சீனி:- இலுப்பைப் பூ பின் சர்க்கரையாகி இப்பொழுது சீனி வழக்கில் வந்துவிட்டது எனலாம்.

காலமாற் றத்தைக் காட்டும் கண்ணாடியாகக் கவிகள் காணப்படுகின்றன என்பதற்கு இக்கவிகள் நல்ல உதாரணங்களாகும்.

114. சட்டைக்குஞ் சீத்திஹா

துரீயே வரக்காட்டிராம்

◆ தெனுவிமாஞ் சொந்துஸ் - மச்சான்

தூஷ வரக்காட்டிராஸ்கோ

115. மச்சாலை மாம்பழுசீம

◆ மணக்கிற கீசாலை

◆ உச்சாலசாய் - வாப்பா

◆ உறுகாமம் சொயிஞ்வார்

116. நீநான்பு பிழக்கி

◆ நிய்யத்தும் தான் வைராத்து

பாத்தினா ஒது - ஒரு

பாலன்தா ஆண்டவைன

◆ போத்தல்:- ஆரம்ப காலத்தில் மதுரத்தேன் சுரையில் ஊற்றி என வந்துள்ளது. முன்றாவது கட்டத்தில் போத்தலாக மாறுகிறது.

◆ கீசா:- கீசா என்பது போத்தலில் மிகச் சிறியதைக் கீசா என அழைப்பார்.

அத்தர் வைக்கும் சிறிய போத்தலைக் கீசா என அழைக்கும் வழக்கமுண்டு.

◆ உறுகாமம்:- இவ்வூர் அக்கரைப்பற்றிக்கு அருகிலே உள்ள ஊர்களில் ஒன்று.

◆ உச்சால சாய்:- பின் நேரம் என்பது பொருள்.

◆ நிய்யத்து:- என்னம். பேய் பிசாசில் இருந்த நம் பிக்கை, அவுலியாக்களிடம் மாறி இன்று இறைவனிடம் கையேந்தும் வழக்கு ஏற்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

சுதந்திரத்திற்குப் பின்

பிரிட்டிசாரின் ஆட்சியின்போது இலங்கையில் கல்வி தளிர்க்கத் தொடங்கி சுதந்திரத்திற்குப் பின் நன்றாக வளர்ச்சியடைந்தது எனலாம்.

இலங்கையில் ஏற்பட்ட இந்தக் கல்வி வளர்ச்சி முஸ்லிங்கள் மத்தியிலும் மிக வேகமாகச் சென்றடையாவிட்டாலும் மௌலிக்கீர்த்தி மூலம் சென்றடைய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல, எனக் கூறமுடியும்.

எனவேதான் தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தார் சுதந்திரத்திற்குப் பின் பாடிய கவிகளை நாட்டார்இயலில் ("Semi oral") செமி ஓறல் இனத்துள் வைத்துப் பார்ப்பதுவே பொருத்தமானதாகும்.

அதாவது, எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தவர்கள் பாடிய கவிகள் என்ற வகையில் எழுத வாசிக்கத் தெரியாதவர்களால் பாடப்பட்ட கவிகளோடு சேர்த்துப் பார்ப்பது பொருத்தமல்ல என்பதனாலேயே செமி ஓறஞக்குள் சேர்க்க வேண்டியுள்ளது.

சுதந்திரத்திற்குப் பின் பாடப்பட்ட கவிகள் ஏராளம் உண்டு.

இவைகள் ஏலவே வெளியான பல தொகுப்புக் களில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அப்படிச் சேர்த்துக் கொள்வது பொதுவிதிக்குப் புறம்பானது என்பதனால் நான் தவிர்த்துக் கொண்டேன்.

உதாரணத்திற் காக மட்டும் ஒரு சில கவிகளை இங்கு எடுத்துக்காட்டியுள்ளேன்.

117. தீண்கூடு ஒன்றிருக்கும்
 ♦ கெந்நிந்தக் கதவிருக்கும்
 நாடங்கொழிருக்கும் - என்ற
 நாதவண்டார் வாசலீஸ்
118. ♦ பறையன் இடுக்ஞவர
 ♦ சகல் வெத்தி நின்சிடசிய
 வேலீ ஏநிப் பார்க்க மச்சான் - எனக்கு
 வெகு விருப்பமாயிருக்கு
- ♦ முதலாம் கட்டப்பாடல்களில் “கடவல்” என்று பாடப்பட்டது.
 இரண்டாவது கட்டத்தில் “கடப்பு” என்றாகி,
 முன்றாவது கட்டத்தில் படலையாகி, சுதந்திரத்திற்குப் பின் “கேற்”
 என்றாகியுள்ளது. “கேற்” என்பது ஆங்கிலச் சொல்லாகும்.
- ♦ பறையன்:- கலியாண வீடுகளில் திராவிடர்களின் வழக்கத்தைப்
 பின்பற்றி பறையன் அடித்தல், மேளம் அடித்தல் என்பன மூஸ்லிங்களின்
 கலியாணங்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளது. இன்று வழக்கொழிந்து விட்டது.
 எனது கலியாணமும் மேளதாளத்தோடுதான் நடைபெற்றது.
- ♦ பகல் வெத்தி:- கலியாண வீடுகளில் பகல் வெத் தி
 கொழுத்துவார்கள். நட்சத்திரங்கள் ஏரிந்து விழுவது போன்று பார்க்க
 அழகாகத் தெரியும்.
- இதனை, மத்தாப்பு என்றும் அழைப்பார். “கல்யாண பரிசு படத்தில்
 “சிதறும் மத்தாப்பு” என்றொரு பாடல் அடிவருகிறது.
- யாழ்பாணத்தவர் இதனை, “ழுவிறுசு” எனவும் “ழுந்திரி” எனவும்
 அழைப்பார்.
- தென்கிழக்கு மக்கள் இதனை “பகல் வெத்தி” என்றே அழைப்பார்.

119. நிக்டநிலையில்
 ♦ நெருப்புப் பெட்டாளனநிந்தாய்
 அன்று நினைத்தென் - உனை
 அன்னி எழுத்த வைக்குமொன்று
120. ஷுங்ரு நேரம்
 கோட்டால் நான் வந்து
 காநிக்கவைத்தென் - உன்ற
 கண்முறுதம் காண்பதற்கு
121. ♦ வழவை எழுதி
 வாஸ்பத்தைச் சீத்துச்சீ
 உள்ளுக்கையில் போட்டு வைக்கேன் - மச்சான்
 உயிர்கொடுத்துப் பார்சோமொன்று
122. சிறு மகன்லீஸ்
 சிற்றிந்றும்பு ஊர்ந்தது சோல்
 ♦ சித்திரமான எழுத்தை - நான்
 விருயாமல் கிழித்திநிந்தேன்.
- ♦ நெருப்புப் பெட்டி:- நெருப்புப் பெட்டி, தீப்பெட்டி என்ற இரு சொற்களும் இன்றும் தென்கிழக்கில் வழக்கில் உள்ளன.

தீப்பெட்டியைக் கண்டுபிடித்தவர் இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த ஜோன் வோக்கர் என்பவராவார். கண்டுபிடித்த ஆண்டு 1827ம் ஆண்டாகும்.

இக் கண்டுபிடிப்பு பொது மக்கள் மத்தியில் அவ்வளவு பிரபலமாகவில்லை.

காரணம் தீப்பெட்டியை கையிலே எடுத்துத்திரிய முடியவில்லை.

திட்டிரெனத் தீப்பற்றிக் கொள்ள வாய்ப்பிரிஞ்சுத்து. இதன்பின் 1844ல் சுவில் நாட்டைச் சேர்ந்த E. பாஸ்ச (E.Pasch) என்பவர் இன்று எமது புழக்கத்தில் உள்ள சேப்ரி மெச்சஸ் (பாதுகாப்பான தீப்பெட்டி) கண்டுபிடித்தார்.

இந்தத்தீப்பெட்டி (பாதுகாப்பான) எமது நாட்டிற்கு வந்து சேர பல ஆண்டுகள் சென்றிருக்கலாம்.

(ஆதாரம்:- CHILDREN'S KNOWLEDGE.BANK)

♦ எழுத்துகள்:- எழுதும் வழக் குவந் து விட்டது என் பதை இவ்விருபாடல்களும் எடுத்து இயம்புகின்றன.

123. அத்தர்ப்புக்குதாம்

◆ அழகான பவுடர் மணம்

இந்திந்தந் குரங்குபோல் - அவர்
இருந்தாளென்ன பொனாளென்ன

124. சிகாப்பநாமட்டையும்

◆ குத்துமிசின் உமியும்

பந்த ஏர்ந்தது போல் - அவர்
நந்திதழுப்பில் பொனாதின்ன

◆ பவுடர்:- முகத்திலே தேய்த்துக் கொள்ளும் “மா” மணமும் வெள்ளை நிறமும் காட்ட இதனைப் பயன்படுத்துவர்.

“பவுடர்” எனும் சொல் ஆங்கிலச் சொல்லாகும்.

◆ குத்துமிசின்:- உரல், உலக்கையால் நெல் வினைக் குத்தி அரிசாக்கியவர்கள் மெசினில் நெல்லுக்குத்துவதை இக்கவி காட்டுகிறது. அந்தக்காலத்தில் கலியாணத்திற்கு நெல்லுக்குத்துதல் என்பது ஒரு விசேட நிகழ்வாக நடைபெறும். பெண் வீட்டில், அல்லது மாப்பிள்ளை வீட்டில் பக்கத்து வீடுகளில் உள்ள உரல், உலக்கை எல்லாம் வந்துசேரும்.

உரல் உலக்கைகளோடு அதற்குரிய பெண்களும் வந்து சேர்வார்கள்.

வந்தவர்களெல்லாம் ஒன்றுகூடி வெற்றிலை போட்டுக்கொண்டு குரவையிட்டு நெல்லைக் குத்த ஆரம்பிப்பார்கள்.

ஒரு உரலுக்கு மூவர் என்ற வகையில் மூன்று உலக்கைகளோடு உரலை வளைத்து நின்று குத்த ஆரம்பிப்பார்கள்.

மாறி மாறி உலக்கைகளால் நெல்லை குத்துவது அழகான தாளம் தவறாத ஒரு செயலாக அமையும்.

இது பயிற்சியோடு சம்பந்தமுடைய ஒரு விடயம்மட்டுமல்ல பொழுதுபோக்குமாகும். அல்லது விசேட தினங்களில் அழகுக் கலையாகவும் கொள்ளப்பட்டுள்ளது எனலாம்.

125. ♦ வில்லுத்தரத்தையில்

வெள்ளைமாடு என்று பூட்டி
தட்டியிருகா மச்சான் - நம
சம்மாந்துறை சொய்யருமீவாம்.

126. ♦ கம்பிக்குடையிருத்து

♦ கெந்நடியில் சொய் நின்று
சொக்டா என்று கெட்டாய் - மச்சான்
சொறுக்குதில்லை என் மனசு

♦ வில்லுக்கரத்தை:- வில்லுக்கரத்தை என்பது பழைய கரத்தையில் கொஞ்சம் வசதிகளோடு கூடியது. ஏறுவதற்கும் (கால் வைத்து) வசதியுள்ளது.

கரத்தையின் மேல் கூடாரம் அடிக்கப்பட்டிருக்கும்.

காருக்கு இருப்பது போன்று பாரத்தை தாங்க இரும்பினால் வில்வளைவில் செய்யப்பட்ட வில்லுத்தகடு பூட்டியிருப்பார்கள்.

♦ கம்பிக்குடை:- தற்காலத்தில் குடை வழக்கில் உள்ளது. ஆரம்பகால கட்டத்தில் மழை வந்தால் ஏருக்கு இலையை தலை மேல் பிடித்தார்கள்.

எருக்கு இலை கிட்டத்தட்ட மூன்றாறு அகலம் கொண்டதாகவும் இரண்டரை மூன்று அடி நீளம் கொண்டதாகவும் இருக்கும்.

இதன்பின் இரண்டாவது கட்டத்தில் தளப்பத்து இலையைக் குடையாகப்பிடித்துக் கொண்டு சென்றனர்.

நான் சிறுவனாய் இருந்தபோது எனது தாயின் தகப்பனார் இந்தத் தளப்பத்துப் பிடித்து மழைக்கு நனையாது சென்றதைப் பார்த்துள்ளேன்.

பின் அவர் குடையொன்று வாங்கிக் கொண்டதும் ஞாபகம் இருக்கிறது.

♦ கேற்:- கேற் (Gate) என்பது ஆங்கிலச் சொல் தலைவாசலை அடைக்கும் கதவு என்று கூடக் கூறலாம்.

இது ஆரம்பத்தில் மரத்தாலும், பின்தகட்டினாலும் செய்யப்பட்டு பின் இரும்புக் கேற் என வளர்ச்சி பெற்றது.

127. கல்லால் வேலி கட்டு

◆ காசாலே ஒரு போட்டு

அஹாக்குள்ளை நீ இருந்தாலும் - மங்கி
அக்கிலைப்போல நான் வருவேன்.

128. ♦ ஒதிப்பழங்கி

ஒர் புது வாழ்ந்தாலும்

ஏழூக்குச் செய்து தீங்கை - அல்லாற்
என்னவும் மநக்க மாட்டான்

129. ♦ ரீங்கான் எநிஞ்சி

◆ ரீங்கைப்பை உடைச்சி

கண்ணட பிழக்காய் - உகர்ட

தலையை உடைச்சிப் போட்டிடுவன்

130. வாந வாந காயிதங்கள்

மனவருந்தமாயிருக்கு

கண்ணான மங்காலை - எனக்கொரு

◆ காக்கும் இல்லயாகா

◆ ஓடுபோட்டு: கூரைக்கு ஓடுபோடும் வழக்கு ஏற்பட்டுள்ளதை இப்பாடல் எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

◆ ஓதுபட்சி:- ஓதுதல் என்பது அரபு மொழியையும் படித்தல் என்பது, தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் போன்ற மொழிகளைப் படிப்பதையும் குறிக்கும். மேற் சொன்ன மொழிகளைப் படித்தவர்கள் கெளரவமானவர்களாகவும் கருதப்பட்டார்கள்.

◆ பீங்கான், பீரிசு:- களிமன் பாத்திரங்களுக்குப் பதிலாக பீங்கான், பீரிசு சுதந்திரத்திற்குப் பின்தான் பொது மக்களின் பாவனைக்கு வந்தது எனலாம்.

இவை சீனா, ஜப்பான், பிரிட்டிஸ் ஆகிய நாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டதாகும்.

◆ காகிதம்:- கடிதம் என்பதனை காகிதம் எனவும் அழைப்பார். காகிதத்தில் எழுதப்பட்டதால் (தாளில்) காகிதம் எனப்பட்டது.

131. ஆழுகுபக்திநிலைப்போ
 ஆட்கள் ருதம் சார்ச்சிலைப்போ
 ♦ வொத்தர் அடக்திநிலைப்போ - நான்
 நோனாவிடம் ரோநிலைப்போ

132. ♦ விள்ளுவசிக்கலை
 விளையாட வரா மச்சான்
 வெள்ள உழுப்பு நஸ்ஸாரித்தி - உனக்கு
 வேற உழுப்புச் செப்பங்கள்.

♦ வொத்தர்:- வொத்தர் என்பது அதிர்ஷ்டலாபச் சீட்டு. இது இலங்கையில் மிகமிகப் பிற்பட்ட காலத்திலேயே அறிமுகமானது.
 “ஜிம்கானா” என்பதுவே முதல் அதிர்ஷ்டலாபச் சீட்டு எனலாம்.
 ♦ விள்ளுவசிக்கல்:- சைக்கிள் (Cycle) பிரிட்டிசாரின் ஆட்சியில் கடைசிப் பகுதியில் அல்லது சுதந் திரத் திற் குப் பின்னே இது ஜனரஞ்சிதமானது.

இதற்கு முன் “ஹேக்கிளஸ்” என்ற சைக்கிளை ஒல்லாந்தர் இலங்கைக்குக் கொண்டுவந்து மதம் பரப்பும் பாதிரிமாருக்குக் கொடுத்திருந்தனர்.

இவர்கள் கிராமம் கிராமமாக இச்சைக்கிளில் சென்றே மார்க்கப் பிரச்சாரம் செய்தனர்.

பிரிட்டில் ஆட்சிக்காலத்தில் றச், றலி, ஹம்பர் போன்ற சைக்கிள்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டு பொது மக்களுக்கும் விற்பனை செய்யப்பட்டன.

ஜம்பது ரூபாவுக்கு ஒரு சைக்கிள் விற்பனையாகியது. இந்த ஜம்பது ரூபா என்பது அக்காலத்தில் பணக்காரர்கள் மட்டுமே செலவு செய்து சைக்கிள் வாங்கக் கூடியவர்களாக இருந்தனர்.

பைசிகிள் 1910ம் ஆண்டு அறிமுகமாகியது என்றாலும் பொதுமக்கள் பாவனைக்கு சுதந்திரத்தின் பின்பே அறிமுகமாகியது எனலாம்.

ஆஷக் கவி

தென் கிழக்கு மூஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டுக் கவிகளில் அதிமானவை ஆசைக்கவிகள் எனலாம். இக்கவிகளை “காதல் கவிகள்” என்றழைக்காமல் ஏன் ஆசைக்கவியென அழைத்தனரென ஒரு கேள்வியை கேட்பின் அதன் விடை ஆழமான பொருள் கொண்டதாக இருக்கும்.

“காதல்”, “ஆசை” என்ற இரண்டு சொற்களும் ஒரே சாயலைக் கொண்டிருந்தாலும், இரண்டும் வேறுவேறான பொருளைக் கொண்டதாகும்.

“காதல்” என்பது இருவரும் ஒருவராகி ஆதரவு பட்டுநிற்றல்.

இருவரது கருத்தும் ஒருமித்து ஆதரவுபட்டது.

“ஆசை” என்பது தனித்தனியே அல்லது தனியே ஒருவர் ஒன்றைத் தனதாக்கிக் கொள்ள விரும்புவது.

இ.தேவேளை, இது ஒருதலைக் காதலுமல்ல.

அதனால், இந்த (ஆசை) நோக்காடில்லாதது எனலாம்.

இந்நிலைக்கு மூஸ்லிம்களின் மத, கலை, கலாச்சாரப் பின்னணியும் ஒரு காரணமாக இருந்திருக்க வேண்டும்போலும்,

இஸ்லாத்தில் இன்றைய தமிழ் சினிமாக்களில் சித்தரிக்கப்படும் காதல் காட்சிகளுக்கு இடமில்லை எனலாம்.

பெருமானார் அவர்கள், “நீங்கள் திருமணம் செய்வதற்கு முன் ஒரு முறை இருவரும் ஒருவரேராருவர் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்” எனக் கூறியுள்ளார்கள்.

ஆழமான கருத்துச் செறிவுள்ள வார்த்தையிது.

ஒருவரை ஒருவர் பார்க்கும் போது இருவர் மனத்திலும் விருப்பு வரவேண்டும். அது, ஆசையாக மாற வேண்டும். அப்பொழுதுதான் வாழ்க்கை இன்பமானதாக அமையும்.

தென்கிழக்கு மூஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டுக்கவிகளிலே “காதல்” என்ற ஒரு சொல்லைக் கூட என்னால் காணமுடியவில்லை.

“முத்தம்” என்ற சொல்லும் அப்படியே காணமுடியாதுள்ளது.

எனவேதான், தென்கிழக்கு மூஸ்லிம் தேசத்தார் காதல் கவிகள் என்றழைக்காமல் ஆசைக் கவியென அழைத்தது ஆழமான பொருளுடைத்தாகிறது.

133. உங்கிலை எந்தன் மனம்
உவப்பு வைச்ச மாதுரிக்கு
வேறு எந்த வட்டிலூயும் - எனக்கு
விருப்பமில்லை துங்க மச்சான்

என்ற கவியிலேவரும் “உவப்பு” என்ற சொல்லின் பொருள்தான் “ஆசை” யாகும்.

இஃதே போல இன்னுமொரு கவி

134. அங்கப்பசங் கிளீயே நி
ஆக்கிவைத்த சொறுகநி
உங்காக்கிடைக்குமந்து - மச்சி
உவப்பான காஸிம்பீரா
எனக் கூறுகிறது.

உவப்பு என்பது இக்கவியில் “விருப்பு” என்ற பொருளில் வந்தள்ளது.

விருப்பின் அடுத்த பக்கம் ஆசை என்றாகும்.

எனவேதான், இக்கவிகளை ஆசைக் கவியென் அழைக்கும் வழக்கிருந்துள்ளது.

இன்றும் அப்படியே அழைக்கிறார்கள்.

மூண்கள் பாடிய ஆசைக் கவிகள்

135. தண்ணீத் துடிமூத்து
 தன்வழியே போந் பெண்ணே
 தண்ணீத் துடத்துத்துள்ளை - மச்சி
 தனும்புதுகா என் மனங்
136. மாமி மத்தை
 மதிழும்பு வாயாறே
 பெருக்கப் பெருக்க - மச்சி
 பெச மனஸ்தாபமென்ன,
137. கண்டுக்கீரேய உன்னைக்
 கண்டுக்கைத் தெகாமல்,
 உன்குந சொறும் - மச்சி
 உடல்லை ஒட்டுத்தீவ்வை
- 138 முல்லைச் சிரிப்பழுதும்
 முதத்தழுதும் கண்ணழுதும்
 அஸ்ஸியிடையழுதும் - மச்சி
 ♦ அயக்க வெங்கா என்னால்
- ♦ அயக்க :- மறக்க

139. ஒழவுரும் தகர்க்கீலை
 உலாலிவுரும் சீனதுபோல்
 நாடுவந்தென்கா மயிலை - உன்
 நட்புதலை வேண்டுமென்று

140. வானத்தில் வைள்ளி
 வழவாகப்பூத்தது போல்
 சீனத்துச் செப்பை - மச்சி
 சீறையிருந்து வாஞ்சுவதென்

141. ஸப்டியன்றால் நல்ல ஸப்டி
 ♦ புறுத்தை சொந்த ஸப்டி
 வில்லுநாக்குப் ஸப்டி - மச்சி
 விலை மதிக்கக் கூடுதல்லை.

142. ஆந்தை மநித்து
 அழுகு வில்லுப் போட்டதுபோல்
 என்னை மநித்து - மச்சி
 என்ன கறை கெட்கப் போநாய்

143. ஊவிரல்லாம் சொந்த்து
 ஒன்றாய் எதிர்த்தாலும்
 காரிய மாகா - மச்சி
 கக்கலைக்காடை கக்கமண்டிய

♦ புழுதிரை:- முதிரை மரத்தில் ஒரு இனம்

44. ♦ காவல் பந்தீலே
 கண்ணுறங்கும் வேளையிலே
 கண்ணான மஞ் - நீ
 காவுண்டக் கனவு கண்டன்.
45. ஸபான்ஸொன்று பார்த்தென்
 பு வென்று நீர் வதீத்தென்
 கண்ஸொன்று பார்த்திருந்தென் - மஞ்
 வகவிடவும் மனம் வருமா
46. ஆத்துக்க இருக்கும்
 அஸ்ஸி மரம் புத்து சோஸ்
 சித்தம் திருந்தி - மஞ்
 சிர்த்திதான்றும் சோதுமேகா
47. அக்கரையில் கொக்கை
 வக்ன வக்னத்தாராலே
 வேட்டைக் கிளைய - நீ
 விளையாட நல்லசிஸ்னள்
48. கண்டு வழிப்புவே
 ♦ கதைக்கெந்ற நங்கினமே
 சங்கு நிறப்பட்டும் - நான்
 சாகுவக்கு உன்னால்

♦ பறண்:- வயலில் காவல் காக்க, கம்பு, தடி, கிடுகு கொண்டு கட்டப்பட்ட உயர்ந்த குடிசையை பறண் என்பர்.

குடிசை தரையிலே கட்டப்பட்டிருக்கும். பறன் நான்கு அல்லது ஆறு கம்புத் தூண்களை நட்டி அந்தத் தூண்களின் மேல் கம்பினால் மேடையமைத்துக் கட்டப்பட்டிருக்கும்.

♦ நங்கினம்:- மைனா - நாகனவாய் என்றும் அழைப்பர்.

149. என்ற கண்ணுக்குள்ளை இருக்கும்
 தழுத்து எமாறிப் பாவையரே
 உள்ளொடு உள்ள இரக்கம் - இந்து
 ♦ ஊருநியா கஸ்பநியும்.
150. வாசமுள்ள பூப் பூத்தால்
 வகன்முரசம் கொள்கிறது
 ஆமணாக்குப் பூப்பூத்தால் - இங்கு
 ஆருரசம் கொள்கிறதோ
151. அரவுந்தும் தாமரைக்கும்
 கிடைந்து வே வைத்து ஶுத்தீதே
 கிந்துப் பருவத்தில் - நீ
 இல்லையன்றால் என்னளைய்வேன்.
152. எக்ட கீளிக்கு
 என்னொடு இரக்களிமன்றால்
 கிள்ளிலுட்டி மூழ்திருந்து - இப்ப
 என்கீட்டத்தில் கொண்டு வரும்,
153. சலாப்பழுமை
 பழும் செராபுக்கும் கெண்பகலை
 நீலக்கருங்குயிலை - நான்
 நீண்டிட்டா, சொயிட்டா?
- ♦ கல்பறியும்:- மனம் அறியும்

154. வருத்தப் பலாப்பழத்து
மழில் திருத்தாட்ட
சுளைதழட்டத் தின்னாட்ட - என்ற
குடு ஆப்போனதில்ல.
155. புருசவும் நியும்
பட்டருந்தும் வேளையில்
விகாசவழலைபுத்து - நான்
விகாண்முனைவன் உன் மழில்
156. மாமிமகளை என்ற
♦ மருதுங்கீலி வங்கிசீமை
ஏஸ்கிராம்சை - உன்னை
என்ற சொல்லிக்கூடப்பிட்டும்
157. உன்னை எழுத்து
உயர்ந்து கட்டில்மேலிருத்து
கன்னாம் திருப்பி - மச்ச
கதைத்திருப்பிதுப்போனு
158. நந்தடலீல் தன்னி அன்னி
நாட்டின்கேல சோநாக்கி
விருந்துகண்ண நான் வருவைன் - மச்ச
விருப்பமைக்டால் வந்திருகா
- ♦ வங்கிசைமே:- இனம் - குலம்

159. உன் மனசும் என் மனசும்
ஒன்றூப்புத் தாக்குந்தால்
◆ எழுத்தும் களாவும் - மங்கி
என்ன சொய்யப்போகுதுகா
160. ததுவோரும் தாக்குக்கும்
தட்டலீஸ நாமிஞாந்து
ததைத்துச் சிரித்திஞாக்க - மங்கி
காலம் வெறு நாக்குக்கோ.
161. மாறுக்கு மேலழுகு
மயிலுந்து வாலழுகு
தெவுக்குக் கூடழுகு - என்ற
தென்மொழிக்கு நானழுகு
162. ஆகைக்கிளீயே என்ற
ஆசியத்தும்மாலை
ஒகைக்குநலாலை - உங்க
உம்மாலைக் கூப்பிஞ்சோகா
163. விகாங்கிப்பழும் சோல
கோழிக் கிகாண்டைப் பூப்போல
◆ சக்கவட்ச் சேலை - மங்கி
உன் பால்ழைக்கு ஏந்நதுகா
- ◆ களா:- அரபுச் சொல் - விதி, விடுபட்டது
◆ பச்ச வட்சேலை:- சிவப்புச் சேலை

165. ♦ சிராயம் வென்னி
 ♦ அசுநால் காயு மட்டும்
 காத்திருந்தேன் மச்சி - உன்றன்
 கதவு நிலை காட்சி வொல்லும்

166. பச்சை மரத்துமீ
 பலகாரம் என்றாலும்
 ♦ கல்பு ஸபாருந்தாமல் - நான்
 கெந்திட்ட வாங்குவனா

166. குரும்பையிலை நீரை வைக்கும்
 ♦ குத்தந்த்துள்ள ஆதியிடம்
 வாதுாடக் கெட்டேன் - என்ற
 மடல் விளக்கைத் தந்திடென்று

167. கோவைப் பழமீ
 கோபமில்லை உன்னோடு
 ஊருநியப் பின்னொரு நாள் - மச்சி
 ஒன்று சௌக் காத்திருக்கேன்.

168. ஊரும் உறக்கும்
 ♦ என்னுடைம் தாலுநக்கும்
 கட்டில் உறக்கும் - என்ற
 கண்மணியான் இல்லாம
 ♦ ஆராயம் வெள்ளி:- ஆறு வெள்ளிகளின் கூட்டம்
 ♦ அசுநால்:- பின்னேரம்
 ♦ கல்பு:- அரபுச்சொல் மனம்
 ♦ குதறத்:- இறைவனின் தார்ப்பாயம் அரபுச் சொல்
 ♦ ஊடு:- வீடு

169. வெள்ளை மணலில்
 வெள்ளரிப்பழும் சோல
 வெள்ளத் தொடையில் - நான்
 ஏந்லினையாட்டா
170. சாயக் தொக்கை வெப்புச் சட்டை
 என்னக் கண்டால் குழும் சிரிப்பு
 ஏறுள்ளந்தீக் கார மச்சி - நீ
 ♦ எனக் கேற்ற தொம்புளதான்
171. மார்பு சதைப்பசிதுன்ன
 மஸர்க்கண்கள் வெப்பசிதுன்ன
 சோர்ந்து கீப்பசிதுன்ன - மச்சி
 சொல்கிளிய வாய்த்திற்கந்து
172. ♦ அங்கிக் கடலை
 இகை ஸுத்து வெண்டயமே
 மாஞ்கிகாரு மகளை - மச்சி
 மாறுபாரு செய்திராதை
173. கடலீலை மழு ஸ்ராஷி
 காளீலை வெந்லிலைய
 மடல் வீரிஞ்சிபாளை தள்ள - ஒரு
 வருடஞ்சங்கு என் கண்மகீக்கு

- ♦ கொம்புளா:- பெண்
 ♦ அறிசி:- அரபுச்சொல், சொர்க்கம், இருப்பு

174. ♦ தாநுமநாய் புதலை கட்டி
கார் குழலே எங்கு போநாய்
தலை மூழுத்தான தண்ணி - நீ
♦ வாக்தத்தான் பொநியாகா
175. ♦ வெள்ளப் பொட்ச்சிக்கு
வேகவிமல்லாம் என்னோடு
கொஞ்சகையிலே போட்டு - அவள்
கொஞ்சாது வெஞ்சமில்ல
176. வாகைழுத்தாய் மந்தும்
வழுதிஸ்தாய் தான்கிருந்தி
நீரை குனுமை - நின்றிய
நீ இருந்தாஸ் போகுமே தா
177. கதச்சிருந்தோம்
கை கலந்தோம் வெகுநேர மட்டும்
பொய் வாநன் மங்கி - ஒரு
பொல்லாஸ்தும் எண்ணிராதை
178. பஸ்ஸினிச்சாஸ் மூத்து
பகுலிட்டாஸ் கொலைப்பழும்
பேசினாஸ் செங்கரும்பு - நீ
பேசிநல்ல ஏன்கின்றேய
- ♦ வாக்க:- குளிப்பதற்கு அல்லது முனுகுவதற்கு
♦ பொடிச்சி:- இளம்பெண்

179. வட்டநிலேவு
 வருக்கைப் பலாப்பழமீ
 தட்டில் உள்ள மாண்குமீ - நான்
 தங்கிப்போக சம்மதுமொ
180. இளைய மத்தி
 இப்போ தத்துக்கத்து
 ராமிலை வான்புட்டி - எனக்கு
 இழுத்தறுத்தாப் போலிருக்கு
181. விகாங்கிப் பழத்தை
 குழுக்கால வெட்டினாந் போல்
 மக்கியுந்தன் வாய்க்கை - ஒரு
 மறு விமர்த்தான் விராஸ்ஸிருகா
182. அன்புக் களாஞ்சியமீ
 அழிவிகாளிரும் சித்திரமீ
 கந்புக்கண்கைலைன - உன்னை
 கைவிடநான் பொறுத்தலை
183. ♦ தேசிப்பழத்துழக்
 தேங்காய் முளையழக்
 பாசிப்பழத் துழக் - நான்
 உன்பக்கத்தில் வந்திவா
- ♦ தேசிப்பழம்:- எலுமிச்சைப் பழம் (தேசிக்காய்)

184. காமத்துக் கடலீஸ
கைத்தோகி உக்ஞிமன்றாஸ்
◆ சாமத்துக்குச்சாமம் - நான்
சலாமுஹரப் பேங்காலழயில்
185. தானம் பழலீம
தாய் மாமன் கண்ட கண்டெ
மாமிக்கொருமத்தீ - நீ
மநந்திடாதே என் உறவை
186. அஞ்சிலே பிஞ்சிலே
அங்யாத நாளையில்
எதாட்டலாட்ட நான் வளர்த்து - என்ற
தோகை மயிலானமச்சி
187. கரும்பிருந்தாஸ் ஏறும்பந்யும்
கந் சமுத்தாஸ் கிளியந்யும்
புப்புத்தாஸ் வக்டந்யும் - என்ற
ஶங்கிய நானந்தேவன்.
188. ஆதி எழுதினது
அந்நெறம் எதரியுமிமன்றாஸ்
◆ கலத்தைப் பநிச்சி - நான்
கடலீஸ் எநிஞ்சிருப்பேங்
- ◆ சாமம்:- பகல் பண்ணிரெண்டு சாமம், இரவு பண்ணிரெண்டு சாமம்.
◆ கலம்:- அரபுச் சொல், பேனை எழுதுகோல் என்பது பொருள்

189. வஸ்ரேஸன் இருக்கான்
வாவவர்கள் பார்த்திருக்கார்
♦ ஹராக்ஷமார் அநிவார் - நான்
துந்நமென்ன செய்ததுகா
190. பத்தையில் இடந
சுமாட்டல் எகாக்ஸ்டிளூஷன்
இருட்டல் வழிநடந்தென் - என்ற
இளங்கர்ஸ் நாகாலீஸ்
191. யூவிஸயும் மஸ்லைகப்பு
ஸிபான்ஸான் உன்றுறம்பு
மதிவளாரும் சந்திரன் - உன்ன
மந்நதிருக்கத் தூநுதில்ல
192. வந்திக் எகாஷீய
என்ட மனம் முநியச் சொல்லுநிறாய்
நஞ்சிருக்கு என்கையில் - நான்
♦ நாக்ஸருவேங் உன்காஸலூயில்
- ♦ ஹராணி :- தேவகன்னி, புருவஅழகி
♦ நாண்டிடுவேன் :- இறந்துவிடுவேன்

பெண்கள் பாடிய ஆசைக்கவி.

193. ♦ ஒடையிலே போற தக்கீ
 தும்பி விழும் தூக் விழும்
 ஊட்டுத்து வாங்க மச்சான்
 குஞ்சுத் தக்கீ நான் தாங்க.
194. ♦ கல்மா வீரவும்
 கல்பத்தித் து மொத்தவும்
 நீத்திரைத் தக்கீவயும் - மச்சான்
 நீனாவிலவயும் தோழுதுகா
195. ♦ பட்சமிருத்து
 பந்தகச் சிறகிருத்து
 என்னாமிருத்து - மச்சான்
 எழுத்து வண்ணமிம்பஷலீயா
196. கட்டாயம் என்னை
 கல்யாணம் பண்ணீனால்
 ஸுந்தானை சிகாக்ஸு மச்சான் - உங்கட
 ருகம் துடைப்பென் சுத்தியமீ.
197. கடல் இறைய நூறை தீரள
 பாஸ் நிலை மேஸ்ஸ் விழு
 உடல் குளிரும் நீரமது - நீங்க
 ♦ ஒத்தொலைத்த கேட்டிருந்தேன்.
- ♦ கல்மா வீரல்: சுட்டு விரல்
 - ♦ பட்சம்: வடசொல், விருப்பம், ஆசை என்பது பொருள்
 - ♦ ஓதுன்னதை: குாழுன் ஓதியதை

198. பூலிருத்தும் எகாப்பிள்ளை
 பூச்சிவந்து தங்கவரும்
 பூலிலெயும் சின்ன - மச்சான்
 பிழச்சிடுமோ நானநியேன்
199. திடு திடுன மழை செய
 திட்டலியல்லாம் வார்ந்தோடு
 மருதயாற நாய்குரைக்க - நீந்று
 வந்த கள்ளன் யார் ஸிராஷ்சி
200. குத்தெர கலைக்குதுகா
 ♦ கோழி குர்கூன் ஒதுதுகா
 ஆனும் சர்மாயுதுகா - மச்சான்
 ஆருட்டேன போயிடுவாய்
201. மாம் வளர்த்து
 மாம்புள்ளிக் கேவலிலைன்று
 தெத்தாக்குக் கீழே - நீந்று
 சிறகுதழ்த்துக் கூ-அதுகா
202. ♦ விஸ்வுந்து வழந்த எகாம்பன்
 விழயனவும் புல்லருந்தி
 கல்லீஸ் முதுகுராஞ்சி - இப்ப
 காட்டீநிப் போகுதுகா
- ♦ குஞ்சன்: வேத நால்
- ♦ விஸ்வு: விவசாயத்திற்காக தண்ணீ சேகரித்து வைக்கும்
 பெரிய நீத் தேக்கம்

203. ஒத்து மரம் என்றால்
உன்குடனே வந்திருவேன்
கந்து வீசி மச்சான் - நான்
காய்ச்ச மரம் அஸ்ஸவாகா.
204. தானம் பழமீம்
தாய் மாமன் ஈங்ங கண்டே
மாமிக்கெராரு மகனே - மச்சான்
மறந்திருங்க என் உநலை.
205. கச்சான் அழக்க
கயல் மீன் குதிசாய்
மச்சாவுக்கென்றே - நான்
வளர்த்தேன் குரும்பறுவை.
206. பொகுட்டா பொகுட்டா என்று
பொந்குடமீ நீ கேட்டாய்
போ என்று சொல்ல - மச்சான்
பொருந்துதில்ல என் மனசு
207. என்னத்தூச் சொன்னாலும்
ஏந்திதில்ல என் மனசு
அஸ்ஸாவுஞ் அநிய - ஒரு
சத்தியம்தா கண்மக்கீய

208. எண்ட கண்ணீலயும் தூக்கமில்ல
 ♦ கல்பிலயும் ராகமில்ல
 எந்தீஸ்யும் பாரும் - உண்ட
 நினைவு கொண்ட நான் முதலாய்
209. காட்டில் வெள்ளம்
 கடலீஸும் மழுகு குளம்பும்
 ஓரிலயும் பேராச்சி - எனக்கு
 ♦ ஒன்றாலயும் தப்ப ஒண்ணா
210. கடன் கழித்துப் போலெனென்று
 கல்பிலயும் எண்ணமில்ல
 ♦ சாக்சா மதன் என்று - நான்
 சம்மதித்தீன் உங்களுக்கு
211. மல்லிகை முல்லை
 மாதுள கன்றுகட்டி
 நிழலீஸ் சரிந்தது போல - மச்சான்
 எங்க சலாம் உங்களுக்கு
- ♦ கல்பு : மனம் (அரபுச் சொல்)
 ♦ ஒண்ணா: முடியாது
 ♦ சாக்சா: தகப்பனின் தமியி (உருதுச் சொல்)

தகப்பனின் தமியி மகனைத் திருமணம் செய்வதற்கு மர்க்கத்தில் இடமுண்டு ஆனால், இலங்கை முஸ்லிம்கள் மத்தியில் இவ்வழக்கு மிக மிக அப்ரவமாகவே நடைபெறும். மாச்சல் காறஞுக்கு சாக்சாட்ட கல்யாணம் என்ற பழமொழி இதற்கு நல்ல உதாரணம்.

212. ♦ அம்மிக்கு உசக்க
 ♦ அருகுவளை ரூஸயில
 தீங்புச் செழுத்துக்கொன் - நீங்கு
 தீங்ந்து வந்தால் சம்மதம்தான்
213. ♦ என்ற சதுரம் பதிருதுகா
 ♦ துங்கக் கீள் நங்கிணைம்
 உன்ற இதுயக் கிளாந்தில் - மச்சான்
 எப்ப நான் நீராடுவதோ
214. நீங்கு வழந்தாலும் ஓர் வாசம்
 வாசவிலைஸ்லாம் துங்க நிறம்
 போட்டுட்டுப்போனா - மச்சான்
 பூப்புத்து ஓய்ந்தது போல்
215. செப்பம் தருவேன்
 அதில் ஏதாடத் தேன் தருவேன்
 கை கழுவப் பால் தருவேன் - நஞ்சிட
 ♦ காரியத்தில் வெத்தியென்றால்
216. ஈர்ச் சூவரானோன்
 கிழந்து விழும் மக்ஞானோன்
 சாரக்குமரானோன் - கிந்து
 சாரவிமலைம் யார் தலைக்கொ
- ♦ உசக்க : உயரத்தில்
 - ♦ அருகுவளை : வீட்டின் கூரையைத் தாங்கி நிற்கும் மரக்கப்படுவளை என அழைக்கப்படும்
 - ♦ சதுரம் : உடப்பு
 - ♦ நங்கிணைம் : மைனா
 - ♦ வெத்தி : வெற்றி

217. மந்சள் கஹர்சி
 மதினீமார் வெகாக்ஸுவந்து
 பூச் விளையாட - மச்சான்
 போகினமாம் உங்களுக்கு
218. சிரித்து றுத்துழகர்
 சிவந்து நிறத்துழகர்
 குளிர்ந்து குணத்துழகர் - மச்சான்
 ♦ குவாடமில்லை என்னோடு
219. ♦ இந்தத் துசீயாப் பிரகர்சு
 ♦ சூறுதுழல் ஊதிமாவும்
 மாமி மகனைத்துள்ளி - நான்
 மறு மாப்பிள்ளைக்கு வாழ்வதில்லை
220. காகையப் பழமாய்
 காகை வெச்சித்தின்னாரேது
 நாளாகிக் கல்நிச்சாத்தான் - மச்சான்
 நல்லாரிக்கும் குசீயாரிக்கும்
221. மதுங்வெகாக்ட யானையாக்ஸு
 வாக்ஸிலை நிற்குமிழக்டாஸ்
 கரும்பைக் கண்டாஸ் - அது
 தழியாமல் போகுமாதா
- ♦ குவாடம் : மனக்கசப்பு
 ♦ துனியா : உருதுச்சொல் பூமி அல்லது உலகம்
 ♦ குறு குழல் : 'குர்' என்பது அரபுச்சொல் ஊளிக்காற்று
 என்பது பொருள். உலகம் அழிவதற்கு இறைவன்
 ஏவி ஊதும் காற்று என்பது பொருள்.

222. அக்னாவணம் பழனீம
 அருங்கந்து மாம்பழனீம
 வருக்கைப் பலாப்பழனீம - நி
 வந்ததுவே போதுமா
223. யிலை முநிச்சி
 புழுதியிலை போட்டதுபோல்
 மனதை முநிச்சிதென்ன - மச்சான்
 காரணத்தைச் சொல்லினால்கொ
224. காந்நால்சா சுருளிகாதுங்கும்
 கடலீந்சா மகர்ஜனாதுங்கும்
 காமிரத்திமல்லாம் - மச்சான்
 கிழுத்தறுத்தால் போலிருக்கு
225. நிலை மநங்சிற்டும்
 நிற்கும்சனம் போயிற்டும்
 வாப்பா உறங்கிற்டும் - நீங்க
 வாநவென்றால் சம்மதும்தான்.
226. அல்லாட சொல்லுங்கு
 ஒரு பக்னிஞ்சி போனவிமந்றால்
 நன்மை நிடைக்கும் - அநில்
 நலமிருக்கும் போக்கமச்சான்

227. மன்னையில் எழுதி
 முடியால் முடியக்கு
 ஆரங்கவார் இவ்வளவில் - அந்த
 ஆதிவாஸ்தலான் நாகநிவான்
228. மாம்பழுமீ ரீதன்குத்தலீ
 மலர் வருக்க சென்விழுன்
 வான் கரும்பீச் சீதேவியே - நாள்
 போய்வரட்டா சௌல் கிளியே
229. பாவைக் கொடி நாட்டி
 ♦ படர் மிலாருகவைச்சு
 பூத்தும் பருவத்தில் - நீங்கு
 பிச் செநிந்தால் பாவமல்லோ
230. உச்சாக்கிக் கொப்பிக்கீலை
 திருக்கும் கன் பழுத்து
 பாகீ சீந்தி ஓருநதை - நீங்கு
 பார்த்துப் பச்சியானிஞாங்கோ
231. ஏறு வெராழுதீ
 திலங்குமத்துக் குரியினை
 மாதுளாம் பூரை - மச்சான்
 மனத்துறைகள் வைக்க வேண்டாம்
- ♦ மிலாறு: கொடிப்பாடு வைக்கும் பல கிளைகள் உள்ள பட்டமரக்கொட்டு

232. ஆதியிடத்தில்

- ◆ வளியிரப்புக் கேட்டதுபோல்
நாய்சீட்டத்தில் - மச்சான்
நாய்சீப்புக் கேட்டழுதேன்

233. வட்ட நிலைய

வண்ண மதாராசாமிய
கண்ணான மச்சானை - என்னை
தந்தைஸ்க விட்டிடாமீது.

234. நம்பி இருந்தன்

நானு வருச கால மட்டும்
எட்டாமல் போக்கி - இனி
என்ற செய்வேங் சூக்டவனே.

235. வந்தாரென்றால் மச்சான்

வாசல் மரம்புத்ததுபோல்
போனாரென்றால் மச்சான் - வெள்ளப்
யூப் பூத்து வய்ந்ததுபோல்

236. மச்சானேன் அழகுக்கும்

மான் கொம்பு மீதைக்கும்
ஏலரிசுப் பல்லுந்கும் - நான்
என்ன துவம் செய்தீரோ

- ◆ அலியிரப்புக் கேட்டதுபோல்: பெருமானார் முகம்மது நபி (ஸல்)
அவர்களுடைய மருமகன் பெயர்
அலி (ரவி) இரப்புக் கேட்டல் என்பது
இறைவனிடம் கையேந்தி நிற்றுவல்

237. ஸொங்கு கடலை

♦ புநியமில்லாட்டப் போயிருங்கொ
வம்பு கதைச்சி - நீங்க
மனதை வருத்தாமலுக்கு

238. அந்தி பட்ட நெரம் உங்கூ

அவ்புக்கதை கேளாட்டி
மந்தி இருந்த எகாப்பதுபோல் - மச்சான்
யறங்குதுகா என் மனா

239. மூல்வைச் சீரிப்பும் உன்ற

முத்தமழும் கண்ணழும்
பஸ்ரீன் இடையழும் - மச்சான்
மனதை வீட்டுமாறுதில்ல.

240. கண் மலரும் கள் நடையும்

கதையழும் கை வீச்சும்
கக்கணீஸ் நிறைந்த மச்சான் - உங்கூ
கையிலொரு காய்சிமன்ன.

241.♦ பட்டியலிப்புட்டி

பால் தயிரு கனத்த இடம்
நெய்யுரிக்கி ஒத்துறைங்க - என்ற
நேசக்கீன் போயிருக்கு

♦ புறியம் கில்லாட்டி: விருப்பம் இல்லாவிட்டால்.

♦ பட்டியலிப்புட்டி : அக்கறைப்பற்றில் ஒரு பகுதி.

பிரிவும் கிரங்கலும்

ஆசைப்பட்டது நிறைவேறாது போகலாம், அப்பிராது மனத்தினுள்ளே ஏதோ ஓன் உணர்வு ஊசலாடுக் கொண்டே இருக்கும். அல்லது, ஆசைப்பட்டது கிடைத்தும் அனுபவிக்க முடியாத ஒரு அவலநிலை, அல்லது மனவருத்தமான நிலை அல்லது, ஏதோ ஒரு காரணம் பிரியவும், இரங்கவும் வைத்திருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட மனோநிலையில் எழுந்த கவிகளே இவைகள்.

அண்கள் பாடியது.

- 242. மாடத்தைக் கட்டி
மயிலை வளர்த்து வந்தேன்
மாடம் இருக்க - தோழா
மயில் சுந்து போனதைன்ன

- 243. கலீயானம் கட்டி
கதைச்சிருக்க நேரமில்லை
ஸாருத்திருகா - மச்ச
ஸான் விளைந்தீ ஏத்து மட்டும்.

- 244. காலப்புலச்சன்
கண்மலைந்த விதாட்டகைத்தேன்
காலை நந்தினைந் - கிளி
எனக்கு நீ விடை கொடுகா

- 245. ♦ நடவாக் கிடாவும்
நாலும் இந்துப் பாடுப்படால்
♦ காயாப்புனுங்கலும் - என்ற
கண்மக்கியும் என்னபாடுபடும்.

- 246. விழியதுகா விழியதுகா
விழி கொழி கூவதுகா
♦ சிஞாம் பஸ்மாறுதுகா - என்ற
சிஞகுமயில் நான் பொய் வரட்டா

- ♦ நடவாக்கிடா: நடக்க முடியாத மாடு
♦ காயாப்புனுங்கல்: அவித்தநெங்லு, வெய்யிலில் காயாதபோது அதுனை ‘காயாப்புனுங்கல்’ என அழைப்பா.
♦ மூன்பல்மாறுதுகா: சனநடமாட்டம்

247. ஆலையுட வரலை

◆ அதற்குத்து நீன்வரலை
தந்த விளைந்து சினல்விளைவு - நான்
காவழுத்துப் போய்வாரன்

248. வங்காளம் போகேந்வைன்று

மாக்கவலை வையாகிது
சிங்காரக் கொண்டைத்து - நான்
சீப்ரியன்று வாங்கிவாரன்

249. கத்து குடல்

காய்வாந பருவம்து
பந்தி சின்றுக்கம் - மச்சி
உன்னைப் பார்க்க வந் நீருமில்ல

250. கத்தியாடுத்து

கத்திரியும் வேலையில்
கள்ளி நினைவு வந்து - மச்சான்
கையறுத்துப் போட்டுத்தா

251.◆ அரித்த மிலாவில்

அரிசன்ஸிப் போட்டில்
சநித்தயில்ல என்மனசு - என்ற
துங்க மச்சான் வாநவிதுப்போ

◆ வரவை: நான்கு பக்கமும் வரம்பு கட்டப்பட்டுள்ள வயலின் உப்புதி வரவை என்படும். விவசாயம் செய்யப்படும் வயல் பல வரவைகளாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கும். இது, நீப்பாய்ச்சலுக்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதால்.

◆ அரிக்கமிலா: சமையலுக்கு அரிசிக்குள்ளிருக்கும் கல்லை வேறாக்கி எடுப்பதற்காக அரிசை அரித்து எடுக்க பயன்படும் பாத்திரம்.

பெண்கள் பாடியது

252. வாயிருந்தால் இந்த
வயதுவந்த பனியமரம்
வொல்லாதோ எந்தார் - துகர
வொன்ன உழுதிமாழி
253. கண்ணுக்குள்ளையிருக்கும்
கரிய சிமாழி பாலையதை
மழு மேகம் சோல வந்து - இப்ப
மறைப்பசிதான் ஆண்டவரேன
254. உன்னை மறப்பசிதான்றால்
உயிரோடு ஆகாது
மாண்டு முடவதுதான் - மஞ்சான்
மறப்பதந்து மாந்று வழி
255. வெந்தீலை பாரம்
நினைத்தால் சிபருங்கவலை
கண்ணால் வழியிறகு - மஞ்சான்
தாண்ணையோ என் கீர்திய
256. ஊஜ்ஜவீப் சிபருநான்
ஆருக்கும் ஏகாண்டாட்டம்
என்ற மாணிக்கம் இல்லையியன்று - எனக்கு
மனவருத்தும் என்ன செய்வேன்

257. பாய விரீச்சி

பூத்தையில் கொண்டுழுந்து

◆ அல்-ஹம்து ஒதி - நான்

அம்த்தினன்கா என் களிப்ப

258.♦ கல்பிலூள்ள பூங்காரத்தை

கதைத்த இடமில்லாமல்

கனியருந்தும் கிளியாட - மங்கான்

கண்டுறுறையிட்டழுதென்.

259. அல்லாஹுஅத்பர் எனும்

ஐஜ்ஜாப் பெருநாளில்

♦ வெளிக்குள்ள நீங்கு - மங்கான்

வித்தானோ என் தலையில்

260. வீடும் உறக்கம்

♦ வெட்டியல்லாம் தாலுநக்கம்

நாடும் உறக்கம் - என்ற

♦ நங்கினாமே எங்கு சோனாய்

261. பழும் பழுத்தாஸ் அஃலந்தியம்

பழ வருக்கை கிளியநியும்

தயவநிந்த சாலாரன்டாஸ் - அவர்

தமதித்த மாட்டாரே

♦ அல்-ஹம்து: இறைவனைக் குறிக்கும் சொல் (எல்லாப் புகழும்)

♦ கல்பு: மனம்

♦ வெளிக்குள்ள: வயலுக்குப்போன

♦ வெட்ட : வெளியான இடம்

♦ நங்கினம் : மைனா

262. கண்டேந்தா உம்மா அவர்ர
 கஸ்பில் கசடாக்கும்
 ♦ நின்டன் ஒரு சாமம் மட்டும் - அவர்
 நிமிர்ந்து தாழும் பார்க்க இல்ல

263. குஞ்சி குழந்தையில
 கூ-ச்சம் எதுள்ச்ச மச்சான்
 ♦ கதிரு குடலையில் - இப்ப
 கைசோந் விட்டிதுந்ன

264. பயகாம் பயகாம் என்று
 வை நிறைய அர்சி கட்டி
 நான் பார்த்துப் போன மச்சான் - இன்னும்
 நாழவரத் காண இல்ல.

265. ♦ அஞ்ச தீங்கள் அஞ்ச வெள்ளி
 அய்யாறு முப்பது நான்
 மறுமிறையும் கண்டேன் - அவர்ர
 மறுமிழுமியக் காண இல்ல.

266. வெள்ளி விழிவெள்ளி
 ♦ வெள்ளாப்பில் மறையுமட்டும்
 சொன்னதையில்லாம் - அவர்
 ♦ சொப்பநாமாய் மறைந்திதுந்ன.

- ♦ நின்டன் : நின்று கொண்டேன்
- ♦ சாமம் : பழையகாலனேருளவு. ஒரு சாமம் ஒரு மணித்தியாலயம்
- ♦ கதிருகுடலை : வேளாண்மையின் காய்க்காலம்
- ♦ அஞ்ச : ஜுந்து
- ♦ வெள்ளாப்பு : விடகிற வேளை
- ♦ சொப்பனம் : கனவு

267. செச் சி விந்ஸ்லூத் குத்தி
 பாஸ் மணக்கு ரோநாக்கி
 இநாலூம் ஸபாரிச்சி - மஞ்சானை
 எத்தனை நாள் காத்திருந்தேன்.
268. கட்டில் அழுதுதுகா
 கடதாசி மின்றுதுகா
 ♦ விசிநி குளறுதுகா - எந்தன்
 வெந்தனார் வரத்காண இல்ல.
269. பலாப்பழுமீ என்ற
 பகவீஸநித்தும் செக்ஸ்பக்டமீ
 தண்டுவம்மிப் புலை - உன்னை
 தண்டு கன காஸமாச்சி.
270. ஸபாருதுவிளம்பி
 யும் ஜிந்தச் சூபு சுட்டாஸ்
 ரெவளாகன்மை வெட்டும் - மஞ்சான்டு
 ♦ மேனி என்ன சூபு சூபும்.
271. தண்டு வம்மித்துகீழிருந்து
 தண்கசக்கி என் அழுதாய்
 நாளை உன் புருசன் - உன்னை
 நாடுவர செய்தியுக்கா.
- ♦ குளறுகல் : அழுதல்
 ♦ மேனி : உடம்பு.

272. ♦ தாங்குதில்ல என்மனது
 தக்குதில்ல என்றும்பு
 ஸபாநுத்குதில்ல என்மனர் - அல்லாவந்
 பூசோதத்தில் என்னை சொட்டாதே.

273. ♦ அல்லாவந்துலீல்லாவந்
 ♦ ஆஸம் நிறைந்துவரேன
 ♦ சோதுமேகராநா - நான்
 ஸபாநுந்தினான்டா உன் சோதுவனைய.

274. உக்காமல் வாட இல்ல
 உநங்காமல் சோர இல்ல
 கண்ணான மச்சான் - உங்ர
 தவலையால் வாழன்கா.

275. பூவரசம் பூதுஞ்சி
 ஸபாட்டியிலகுடச்சது சோல்
 வாநுநங்கா நாசா - உங்கட
 வக்கா முகம் காக்காம.

276. மான் சோல நடை நடந்து
 மயில் சோல சிறிகாதுக்க
 தேன் சோலக் குழினம்பி - என்ற
 நீசலக்கார்வந்திரட்டும்.

- ♦ அல் - ஹம்கு: அரபுப்பதம் எல்லாப் புகழும்
- ♦ ஆஸம்: உலகம் (அரடு)
- ♦ போதுமேகாறி: இறைவன்

277. பிஸ்லைகள் வாப்பாதை
 சிரியஸ்டன் தீருதுகா
 கண்காநமாமி - அவர்ர
 ♦ கால வயல் தூரியாமீயா
278. காச் வரத்காட்ட வெண்டாம்
 கன தூரம் நடக்க வெண்டாம்
 தூது வரத்காட்ட வெண்டாம் - என்ற
 துரைய வந்து போகச் சொல்லு
279. கன்கீரான்துருலி
 துருமழைக்கு ஆந்தாமல்
 மின்மிக் புச்சிசூத்து - மச்சான்
 விளக்கேந்திரம் கார்த்தாலம்
280. ♦ முன்று சிகையல் கட்டி
 ♦ முன்மாரி போங் மச்சான்
 உன் சொல்வறுத்திலே - அங்கு
 சௌறு சிறநித்தாத்தா.
281. பட்டமரம் துளிர்க்கும்
 பாழ்க்கையுதான் நிறையும்
 கல்லும் உருகும் - என்ற
 தவலைகளைச் சொன்னொன்றால்,
- ♦ காலவயல்: வேளாண்மை வயலோடு சேஞ்சுந்தோல் இருக்கும் தோட்டத்தையும் சிறு குடிசையையும் கொண்ட இத்தை 'காலை' என அழைப்பார்.
 - ♦ பிணையல்: சோடி பிணைத்துக் கட்டுவது. இரண்டு மாடுகளை ஒன்றாக சேஞ்சுத்துக் கட்டியது ஒரு பிணையல் என்பார்கள். 3 பிணையல் 6 மாடுகள்
 - ♦ முன் மாரி: முதல் மழையோடு செய்யப்படும் வேளாண்மையை முன்மாரி என அழைப்பார்.

தூதுக் கவி

தமிழ் இலக்கியத்தில் 96 பிரபந்தங்களில் தூதுப் பிரபந்தமும் ஒன்றாகும். 14ம் நூற்றாண்டுவரை ‘தூது’ தனிப் பிரபந்தமாக உருவாகவில்லை.

தூதுப் பிரபந்தத்தின் தோற்றுவாய் நாட்டார் பாடல்களே என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்தாகும்.

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் தூதுப் பிரபந்தங்களிலே தூது விடுகருவிகளாக அன்னம், மயில், கிளி, நாகணவாய், நெஞ்சு, விறலி, மேகம், நாரை, தும்பி, (வண்டு) தென்றல் போன்ற பத்துடன் பிற்காலத்தில் தமிழ், தாமரை நெல், துகில், அண்ணில், புஜா, கழுதை, காக்கை போன்றவைகளும் தூதுக் கருவிகளாக இடம் பெற்றுள்ளன.

இந் தூதுக் கருவிகளில் அதிகமானால் தூது போக சாத்தியம் இல்லாதவை எனலாம். உதாரணமாக, தாமரை எப்படி தூது போக முடியும் நெல் எப்படி தூது போக முடியும்.

ஆனால், தென்கிழக்கு முஸ்லிங்களின் தூதுக் கவிகள் பேசும் தன்மையுடையவைகளாகவும், மனிதர்களோடுசேர்ந்துவாழும் தன்மை யுள்ளவைகளாகவும் இருப்பதை நாம் அவதானிக்க முடியும்.

தென் கிழக்கு முஸ்லிங்களின் தூதுக் கவிகளில் ஏழு கவிகளில் காகமும், நான்கு கவிகளில் நாகணவாய் எனும் நங்கினமும் (மைனா) மூன்று கவிகளில் புஜாவும் இரண்டு கவிகளில் மனிதர்களும் சந்திரன், சேவல், குயில் மயில் குருவி, களுகுமுக்கை போன்றவைகள் ஒவ்வொரு கவிகளிலும் இடம் பெற்றுள்ளன.

இந்த தூதுக் கவிகளில் காகம் முக்கிய இடம் பெற்றுள்ளமைக்கு இங்கு பல காரணங்களைக் கூற முடியும்.

காகம் கிரண்டு வகைப்படும்

1. வீட்டுக் காகம் (House crow)
2. காட்டுக்காகம் அல்லது அண்டங்காகம் (Jungle crow)

வீட்டுக்காகம் என்பதிலிருந்தே இது மனிதங்களோடு நெருங்கிப் பழக்கங்களையது என்று புலணாகிறது.

“காக சாஸ்திரம்” என்ற ஒரு வழக்கு, இந்தியா, இலங்கை, மாலைதீவு போன்ற நாடுகளில் இன்றும் உண்டு என்பதை நாம் அறிவோம்.

நான், பறவைகளிலே காகம், மைனா, கிளி, கோழி, கொக்கு, குருவி, லவபோட்ஸ் போன்றவற்றையும் மிருகங்களில் நாம், பூனை, ஆடு என்பவற்றையும் வளர்த்த அனுபவம் உள்ளாவன் என்பதனால் காக சாஸ்திரம் பற்றி இங்கு சிறிது எழுத விரும்புகின்றேன்.

காக சாஸ்திரத்தில் எதுவுமில்லை என்று முற்பாக தள்ளிவிட முடியாது. இதே வேளை, கிராமங்களெல்லாம் பட்டணமாக மாறிவரும் இக்கால கட்டத்தில் நூற்றுக்கு நூறு சரியெனவும் கொள்ளமுடியாதுள்ளது.

காகம் கரைவதைக் கொண்டு, அல்லது கத்துவதைக் கொண்டு, அல்லது தெத்துவதைக் கொண்டு வித்தியாசங்களை அறிந்து அதற்குப் பொருள் கூறுவதே காகசாஸ்திரமாகும்.

உதாரணமாக காகம் அரித்து அரித்துக் கரைந்தால் விருந்தாளி அல்லது யாரோ உறவினர் வருகிறார்கள் என்பது பொருள்.

தொடர்ந்து சத்தமிட்டு அங்கும் இங்கும் தெத்தித் தெத்திக் கத்தினால் அதாவது, ஃரிச்சல் வருக்கூடிய அல்லது அரிச்சனியமாக இருந்தால் சண்டைக் காகம் என்பது பொருள்.

காகங்கள் வீட்டின் கூரையில் கூடிக்கலைந்தால் குடும்பத்தில் இறப்பு இடம்பெறப் போகிறது என்பது பொருள்.

அண்டங்காகம் காப்டில் வசிப்பது, வீப்டிற்கு வருவது குறைவு.

இருந்தாற்போல் எப்போதாயினும் ஒரு தரம் வந்து பெரிய சத்தத்தில் கத்திவிட்டுப் போகும். சத்தமும் பெரிது, உருவமும் வீட்டுக்காகத்தைவிட பெரியது.

அண்டங்காகம் கத்தினால் உயிர் இழப்பு ஏற்பட போகிறது எனக்கறுவார்கள்

எனது யாழ்ப்பாணத்து நண்பி காலஞ்சென்ற கவிஞர் க. வில்வரைத்தினம் அவர்கள், “எங்களுக்காக அண்டாங்காகம் கத்தினால் தூரத்து தூரத்தென்று தூரத்திக் கொண்டு போய் திரும்பி வராதபடி பார்த்துக்கொள்ளார்கள்” எனக் கூறினார்.

இற்பு ஏற்படும் என்ற பயமே இதற்குக் காரணம் எனவும் கூறினார்.

ஒரு கிராமத்தில் அதுவும் ஒரு வீட்டில் சில காகங்கள் தங்களுக்கே உரிய இடம் இது என்பது போன்று நடந்துகொள்ளும், தங்கியிருக்கும்.

அந்த வீட்டு மரங்களிலேயே அவை தங்கவும் செய்யும்.

இந்தக் காகங்கள் அடுத்த கிராமத்திற்குப் போவது மிகவும் அழியும் எனலாம்.

கிராமங்கள் அக்காலத்தில் தொடர்பில்லாமல் சுற்றுத் தூரத்திலேயே அமைந்திருக்கும்.

சில வேளைகளில் அடுத்த கிராமத்தில் தனது வீட்டுக்காரர்களின் சொந்தக் காரர்கள் இருந்தால் அங்கு அவர்கள் போவதற்காக சோநு சமைத்து அல்லது பலகாரம் கூட்டு எடுத்துக்கொண்டு போவார்கள்.

இக்காலத்தைப் போல கேக், பிஸ்கட் என்பன அக்காலத்தில் கடைகளில் வாங்க முடியாது என்பதனால் அவர்களே சமைத்து எடுத்துச் செல்லும் வழக்கமிருந்தது.

அதுவும் அக்காலத்தில், நடந்தே அடுத்த கிராமத்திற்குப் போவார்கள்.

இப்படிச் செல்லும்போது அங்கிடின் குழலில் வசிக்கும் காகமும் மரத்திற்கு மரம் தாவி இவர்களோடு அடுத்த கிராமத்து வீட்டை அடையும்.

இது வீட்டாருக்குத் தெரியாது. எல்லாக் காகமும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதுவும் இதற்கு ஒரு காரணம் எனலாம்.

அண்டிலிருந்து அந்தக் காகத்திற்கு இரு வீட்டாின் தொடர்பையும் உறவையும் அது புரிந்துகொண்டு அங்கும் அடிக்கடி சென்றுவரத் தொடங்கிவிடும்.

நாட்செஸல் பக்கத்துக் கிராமத்தில் இருக்கும் உறவினர்கள் இங்கு வர ஆயத்தமாவர்கள். இதனைஅறிந்த அந்தக் காகம் அவசரமாக இங்கு வந்து கரைந்து காட்டும் அதாவது, அவர்களின் வருகையை முன்னிறவுப்புச் செய்யும்.

இவ்வாறே, தனது வீட்டின் பகையாளியின் வீட்டையும் காகம் நன்கு அறிந்துவைத்திருக்கும்.

எதிராளிகள் சதித்திடம் போடும்போது உடனேயே தனது வசிப்பிட வீட்டிற்கு வந்து உரத்துக் கத்தி எச்சரிக்கை செய்யும்.

இது இவ்வாறிருக்க காகத்தின் ஆயுளும் கெட்டியானது. 100 வருபங்களுக்கு மேல் வாழக் கூடியது. அதனால்தான்னுட்பில்லாமும் வீட்டாளின் இரண்டு தலைமுறை வாழ்க்கையை, நடைமுறைகளை அங்களின் உறவினர்களைப் பகைவர்களை நன்கு அறிந்திருக்க வாய்ப்புண்டு.

மேலும், தமிழ் கலைக்களஞ்சியம் “காகம்” பற்றிக் கூறும்போது “காகம் ஒருவித பகுத்தறியும் தன்மையும் தந்திரமும் உள்ளது” எனக் கூறியுள்ளது.

மேலும், காகத்திற்கு இன்னும் சில விசேஷங்கள் உண்டு.

1. காகத்திற்கு கண்மணி ஒன்றே. இருந்தும் அது பக்கங்களை மிகக் கவனமாகப் பார்க்கக் கூடியது. காகத்தைப் பிடிப்பது என்பது மிக மிகக் கஷ்டமான காரியமாகும். அதனால்தான் போலும் பந்தம் பிடித்தலைக் காக்காய் பிடித்தல் என அழைக்கிறார்கள்.
2. காகம் எல்லாமே ஒரே மாதிரியாக இருப்பதால் தனித்தனியே வித்தியாசம் காண்பது மிகக். கடினம்.
3. ஆண், பெண் என வித்தியாசம் கண்டுகொள்வதும் முடியாது.
4. காகம் புணர்வதைக் கூடக் காண்பது அழிவும்.
5. காகம் எல்லாவற்றையும் சாப்பிடும் காகத்தின் இறைச்சியை எதுவும் சாப்பிடாது.
6. காகம் அதிகாலையிலேயே எழுந்து தோட்டி வேலை செய்யும்.
7. காகம் பஞ்ச பட்சிகளில் ஒன்று.

மேலும், காகம் கரைவது பற்றிச் சில நூல்கள் பின்வருமாறு கூறியுள்ளன. காகம் கிழக்குப் பக்கம் இருந்து கரைந்தால் இலாபம் என்றும் தென்கிழக்குப் பக்கம் இருந்து கரைந்தால் உறவினர் வருகை என்றும், தெற்கேற்குப் பக்கம் இருந்து கரைந்தால் பணம் வரும் என்றும் மேற்குப் பக்கம் இருந்து கரைந்தால் மழை என்றும் வடமேற்குப் பக்கம் இருந்து கரைந்தால் கலகம் என்றும், வடக்குப் பக்கம் இருந்து கரைந்தால் பிரயாணம் என்றும் வட கிழக்குப் பக்கம் இருந்து கரைந்தாலும் பயணம் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

மேலும், ஆப்டிப்படைக்கும் சனிபகவானின் வாகனமும் காக்கைதானாம்.

அகத்திய முனிவரின் கமண்டலத்தை ஒரு காகம் கவிழ்த்துவிட அதில் இருந்து கொட்டிய நீரே காவிரியாறாகப் பெருக்கெடுத்தது என்ற ஒரு செய்தியும், கடைச் சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த பெண் புலவரின் பெயர் காக்கை பாடினியார் என்றும் இவர் எழுதிய யாப்பிலக்கண நூல் காக்கை பாடினியம் என்றும் “காக்கைக்கும் தன் குஞ்சு பொன்குஞ்சு” போன்ற பல பழமொழிகளும் உண்டு.

காகத்தின் மொழியை (பறவைகளின் மொழி) கலைமான் நபி (அலை) அவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள். இதேபோல இலங்கையில் கவந்திஸ்ஸை என்ற அரசனுக்கும் காகத்தின் மொழி தெரிந்திருந்ததாகத் தகவல்கள் கூறுகின்றன. (ஆதாரம் : Folk Tales of Sri Lanka 107-108 page)

இப்படிப்பல விசேஷங்களைக் கொண்டபடியாலோ என்னவோ தென்கிழக்கு முஸ்லிம்கள் தூதுவிடும் கருவியில் காகத்திற்கு முதலிடம் கொடுத்துள்ளார்கள்.

ஆண் காகம் பெண் காகம் என இனங்காண்பது கஸ்டமான காரியம் என ஏலவே நான் குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

ஆனால், அறிவதற்கு ஒரு வழியும் உண்டு பெண்காகத்தின் வலது பக்கத்திலேயே ஆண் காகம் அம்ர்ந்திருக்குமாம். ஒரு மரக்கிளையில் இருண்டு காகங்கள் அம்ர்ந்து தலையில் பேன் பார்ப்பது போன்று அன்போடு ஒருவர் தலையில் மற்றுவர் சொண்டினால் கோதிக் கொண்டிருக்கும்போது வலப்பக்கத்தில் இருக்கும் காகம் ஆண் காகம் எனக் கொள்ளலாம்

பெண்ணின் வலது பக்கத்தில் ஆண் அம்வது அவர்களது பண்பாடு - கலாசாரம். ஆங்கிலத்தில் (custom) என அழைப்பா.
(ஆதாரம் : Folk Tales of Sri Lanka)

அதே போலத்தான் “மைனா” என்று நாம் இன்று அழைக்கும் நங்கினத்தையும் தேங்கிதெடுத்ததற்குக் காரணம் உண்டு.

மைனா வீட்டில் வளர்க்கக் கூடிய பறவை இரண்டொரு சொற்களை பேசவேம் பழகிக்கொள்ளும்.

கூட்டைத் திறந்து வெளியே விட்டாலும் கிளியைப் போன்று பறந்துவிடாது. வீட்டிலேயே நன்றியோடு நிற்கும். இதற்கு நல்லதோரு உதாரணமாக 16.01.2006 திகதிய தினகரனில் வெளிவந்த செய்தியைக் கூறலாம்.

ஒரு வருடம் கடந்த பின்னால் வீடு திரும்பி வந்த மைனா என்ற தலைப்பில் அச்செய்தி வெளிவந்திருந்தது. சனாமியின் போது பயத்திலே (26.12.2004) பறந்து சென்ற வீட்டு மைனா ஒரு வருடத்தின் பின் மீண்டும் தனது வீட்டிற்கு வந்து சேர்ந்துள்ளது. அதே திகதியில், இச் சம்பவம் கிண்ணியா பெரியாற்றுமுனை வீட்டிலே இடம்பெற்றுள்ளது.

கிளியும் இரண்டொரு வார்த்தை கதைக்கும் தன்மையுள்ளது. புஜா ஒரு காலத்தில் கடிதந்களைக் கொண்டு செல்லப் பழக்கப்பட்டு அரசாங்கங்குச் சேவை செய்துள்ளதை நாம் அறிவோம்.

இனி, தூதுக் கவிகளில் ஆண்கள் பாடியதை முதலில் எடுத்து நோக்குவோம்

தூதுக் கவி.

பூண்கள் பாடியது.

282. மாந்தோப்புக்குள்ளாலே
வந்து மின்னும் சந்திரே
ஏந்திலையான் என் மஹாவி - உங்களிடம்
என்ன சொன்னான் கூறுபார்ப்போம்.

283. சோனாலீயா தாகம் எங்கட
சொன்னி வக்கடைக் கண்டாலீயா,
என்ன சொன்னான் தாகம் - அதை
இரகசியமாய்ச் சொல் தாகம்

பெண்கள் பாடியது.

284. கூ-நெயிலே நின்று
கூ-ஷக்கிந்ற சீலவல்லே
தன்சீய இருக்கெள்ளான்று - அவரிடம்
நாளைஞாத்துச் சொல்லிஞ்சீகா.

285. ஆதங் தாக்கா ஆதங் தாக்கா
அவரைக் கண்டால் சொல்லிஞங்கோ
சோய்க் கநாளாம் - அவரை
சொன்னி வக்கடார் தெழுஷதின்று

286. பட்டியலிப்பட்டியிலே
பால்கநங்கும் தும்பிமாலே
மச்சாலைக் கண்டால் - உன்ற
மயில் வந்டாம் என்று சொல்லு

287. வூத்தான வெளாண்மை
கிளங்குடலை பூஞ்சீராலை
மாட்டால் அழியுவதைந்து - என்ற
மன்னாலுக்குச் சொல்லினுங்கோ
288. உயரப் பநந்தும்
ஒரு தோடி நங்கிணாங்காள்
தானப் பநந்தினுங்கோ - என்ற
தன்மயக்களைச் சொல்லியிழு
289. பச்சைக் கிளியே
பந்து சொல்லும் பட்சிகளை
இச்சையுள்ள மச்சாலுக்கு - நீங்க
என் துயராகத் தூநினுங்கோ
290. சோலைக்கிளியே
சோறு தின்னும் நங்கிணமே
தூரப் பநந்து சென்று - என்ற
துயரங்களைக் கூநினுங்கோ
- 291.♦ ஆகாசத் தொப்பிக்கேலை
அறை அறையாய் கூழுகட்டி
தங்கும் புநாலை - என்ற
தங்க வண்ணடத் தண்ணர்களோ,
292. சோலைக் குயிலை
தோகை மயில் நங்கிணங்காள்
கூழும் புநாலை - அவரா
தொண்டு வந்து சேர்த்தினுங்கோ.

♦ ஆகாசம்: ஆகாயம், வானம், உயரம்

293. தாகமீம் நீ இருந்து
தாஸ் குநக்க ஏன் ஆழுதாய்
♦ மன்னர் விசுவாத்தை - நீ
மனங்குள்ளார் சொல்லாம்
294. தன்மீய நான்குந்து
♦ தன்மைப் படிநிறதை
தாகமீம் நீ சௌற்று - அவரிடம்
கதைக்கல்லையா சொல் வாய்த்திறந்து
295. உண்மைகளைக் காகமீம்
ஒழியாமல் சொன்னியக்டால்
காசி எதாழுத்து - நான்
கருவாடு வாங்கித் தாங்க.
296. சர்குத்திதுந்திது
இளம் வட்டுத் தித்தனையில்
தாகம் இருந்து - அவர்க
♦ கக்கிசுத்தைச் சொல்லுதா
297. தாகம் குருவி
குறுகுறுப்பை நங்கிகாங்காள்
மாடப் புநாடை - எங்கட
மச்சாவைக் கண்டியளை
298. சூதாயத்தைச் சுந்நி
அவைந்து வரும் பட்சிகளை
♦ மச்சாவீன் விசுவாத்தை - நீங்க
மனங்குள்ளார் சொல்லீங்கோ

299.♦ ஒரை எநுப்பமில்லை

- ♦ ஒசந்த மூக்கு வெள்ளை நிறம்
தடையில் இருப்பார் - அவர
கண்டால் வரச் சொல் காகம்

- ♦ தன்மை : தனிமையாக இருந்து வாடுதல், கஸ்டப்படுதல்.
- ♦ கக்கிசம் : கரைச்சல், துன்பம்
- ♦ விசுகளம் : செய்தி
- ♦ உசரம் : உயரம்
- ♦ ஒசந்த : உயர்ந்த

வரலாற்று ஆய்வாளர் பொலினஸ் தமிழ் முத்து அவர்களின் கூற்று இங்கு கட்டிக்காட்ட வேண்டிய ஓன்றாகும் கிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்த சோனக மக்கள் சந்தேகமின்றி தங்களின் உடம்பில் அரபு இரத்தும் ஒடுபவர்களே. இதனை அவர்களது நீண்டு உயர்ந்த (ஒசந்த) செமெட்டுக் நாசியைக் கொண்டே அவதானிக்கலாம் என்று கூறியுள்ளார்.

மேற்கூறிய ஒசந்த மூக்கு வெள்ளை நிறம் என்ற கவியாடி பொலினஸ் தமிழ் முத்து அவர்களின் கருத்திற்கு மேலும் ஆதாரம் எனலாம்.

அறக்கவிகள்

தென் கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தில் “அறம் பாடுதல்” என்ற ஒரு வழக்குண்டு. அறம் என்ற சொல் நல்லதைக் குறிக்கவே பயன்படும். உதாரணமாக ஓலையாரின்

அறம் சீக்ய வீரும்பு

ஆறுவது சீகம்

இயல்வது தர்வைல்

வாது வீசுத்தைல் என்ற ஆத்தி சூடி அடிகளைக் குறிப்பிட முடியும்.

தென்கிழக்கிலே உள்ள “அறம் பாடுதல்” என்ற சொல் அறப் பாடு எனும் சொல்லின் தீரிபே எனலாம்.

அறப் பாடுதல் என்றால் அறுந்து போகப்பாடுதல் என்பது பொருளாகும். அல்லது சாபமிடுதல் என்று பொருளாகும்.

தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் மத்தியில் “திட்டுக் கவி” என்றும் அறக்கவியை அழைக்கும் வழக்கும் இருந்துள்ளது.

உதாரணமாக,

300. சிஸாத்துவீல் ஊராள்

சிஸால்ஸாது ராசுடையாள்

திட்டுப் பஸ்சால் - நும்பிட

சீவுவுக்குத் தீங்குவரும்

என்ற கவியில் உள்ள “திட்டு” எனும் சொல் இதனை நன்கு விளக்குகின்றது. கவிபாடும் ஆற்றல் உள்ளவர்கள் கருநாக்குடையவர்கள், என்று பொறுமக்கள் கூறுவதும் உண்டு.

இவர்கள் மனம் நொந்து எதைச் சொன்னாலும் அதாவது திட்டினால் அது அம்பபோல் பாய்ந்து ஆளைக்கொல்லும் என்ற நம்பிக்கை அன்றைய மக்களிடையே அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையாக இருந்துள்ளது.

அறக்கவி தீங்கு விளைக்கும் என்பதனாலோ என்னவோ இங்கு அறக்கவியை அதிகம் காணமுடியாதுள்ளது. கிடைத்த ஒரு சில அறக்கவிகள் இங்கு தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

இறக்கவிகள்.

301. வண்டில் குடையாத்து
மாடு ஏர்க்கும் போர்ப்பிழக்கு
◆ வெனைக் கநாட சப்ப - நீ
கிருஸ் செய்வாய் ஒக்டோவென்
302. பாக்குக் குலையறுந்து
◆ சணிய விழுவதுபோல்
நாக்குக் குலையந - உங்கு
நாயன் அருள்வான் சாக்சா
303. வண்டியுந்து தாமரையின்
தண்டியுந்து போநதுபோல்
◆ உமட் நாவறுந்து வீழு - சாக்சா
நாயனருள்வான் இருந்து பாரும்.
304. தீடும்பழும் போல
தீடுகள்டையில கட்டாவாய்
நாவத்துநந்து நீ - ஒரு
நல்ல கலி சொல்லோயோ
305. வெள்ளி எரிஞ்சி
விளக்கழியில் வீழிந்தது போல்
உனர் தலைவிதநிச்சி - எனர்
தலைவாசல் வந்து விழும்

- ◆ சப்ப : கடித்துச் சாப்பிட
◆ பணிய : கிழீழு
◆ சாக்சா : தகப்பனின் இளைய சகோதரன் உருதுச் சொல்.

306. எங்க மாமியாருத்தி

- ◆ வாக்குமாறும் தட்டுவாயீ
சண்னை குலைஞ்சு - அவன்
பாழ் மதையாய்ப் பொகாதீடா

307.♦ பட்டம் தழன்று

- பாரவண்டில் ஏந்துவாய்
ஸ்ட்ரெவால்ப் பட்டிருவாய் - உள்கு
தீதுவரும் சுத்தியக்டா

308. தலை எதுநிச்சீநுவாய்

- தலை மதகைத் தின்நிநுவாய்
ஒலம் பொருத்திநுவாய் - என்ற
முதுவிகவும்பு நோதுதீடா

309.♦ காட்டுப் பள்ளி அவுளியாலே

- கருவையுள்ள சீமாலே
யூட்டுடைச்ச மீராவுத்து - நீ
புடையன் எதாத்து உதவி செய்வாய்

310. மதைவிலை இழுந்து

- மக்களும் கிழுது நிந்த
◆ சுங்கதுத்துக் கலீமா ஒது - உள்கு
நாளவழா நாள்வந்திநுமே

311.♦ சீலீக்கு வந்து சண்டதால்

- வாக்கிழுந்தான் பின்னாலே
சுத்தி எரியிது என் மனசு - அவன்
◆ பாரமுக்கில் அகப்படுவான்

◆ தட்டுவாணி : கூடாத நடத்தையுள்ளவன்

◆ பட்டம் களன்று : வண்டிச் சில்லுப் பட்டம்

◆ காட்டுப் பள்ளி அவுலியா : ரிவி, மார்க்க ஞானி

◆ சுஹாக்கதுக் கல்மா : ஜந்து கல்மாக்களில் ஒன்று

◆ சீலீக்கு : ஒருவரின் பெயர்

◆ பாரமுளியில் : மிகவும் மோசமான திட்டில் அகப்படுவாய்
முனிவு என்றால் முனிதல், திட்டுதல்.

வசைக் கவி

தென்கிழுக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டார் இயலில், நாட்டார் பாடல் என்ற வகையில், 1. வசைக்கவி என்றும் 2. வசைப்பாட்டு அல்லது பள்ளுப்பாட்டு என்றும் இரண்டு வகை உண்டு என முன் குறியிட்டதுபோல “வசைக்கவி” என்றவகையில் ஒரு சில கவிகளை மட்டுமே இங்கு இனங்காணப்பட்டுள்ளது.

312. ♦ எச்சிறுள்ளுச் சொத்தகாநா

இருபுறஞம் நாய் மோநா
மங்கு ஒந்திச் சூத்துக்காநா - ந்
மாப்ரிள்ளைக்கும் ஆகுமாடா

313. பன்றி திஹந்தி தின்சி

பந்துக்கீர்த்தல் கொழி தின்சி
பீங்கான் வழிச்சித்தின்சி - இப்ப
உள்குவந்த ஸபருமையென்ன.

314. ஒணான் உழும்பு தின்சி

ஒயித்தாட்ட சொறு தின்சி
வாழுமீன் சொன்று தின்சி - இப்ப
உள்கு வந்த சவுக்கிமென்ன.

315. பன்றி குரங்கு தின்சி

பச்சை உழும்பு தின்சி
எல்க்கந் தின்சி - எனக்கு
என்ன கதை சொன்னாயடா.

316. ♦ வீழக் கொந ஸபாநக்கி

வீழங் செழும்பி ஊர் சுந்றி
ஆலங்காய் வாயா - ந்
ஆரோட வாய் கொருத்தாய்.

♦ சொத்து : முகம்

♦ வீட்க்கொற : குறை பீடி

கேலியும் கிண்டலுமான கவிகள் (அங்கதக் கவி)

மனிதன் எங்கெங்கிருக்கிறானோ அங்கங்கெல்லாம் பஞ்சமா பாதங்களுமிருக்கும். இ.தே போல காதலிருக்கும், தூதுவிடும் பழக்கமிருக்கும், கேலியும் கிண்டலும் இருக்கும். வசைபாடும் வழக்கம் இருக்கும் இவைகள் மனித சமுதாயத்தில் தவிக்கழியாதவைகள் இதற்கு தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரும் விதிவிலக்கல்ல. அநனால் இங்கு கேலியும் கிண்டலுமான கவிகளுக்கும் குறைவில்லை எனலாம். இங்கு கேலியும் கிண்டலுமான கவிகளில் பெண்கள் பாடிய கவிகளே அதிகம் எனலாம்.

பெண்கள் பாடியது (அங்கதக் கவி)

317. பாஸ் புரித்து ஸமன்றார்
பழம் புரித்தும் ரைணாஸிமன்றார்
தேந் கச்து ஸமன்றார் - சிவர
தின்னாச் சௌன்னதாராமோ.
318. நான் ஸபண்கூ உதுவாளதுந்று
புறம் கதுச்சயனாம் உங்கட
தந்து துளைஞ் - நான்
காய்ச்ச கஷ்தான் ராசா.
319. ஒரு எவரு என்று
ஒரும்பளவும் எண்ணாதீ
எங்க மாமிமதன் மச்சான் - எநக்கு
வாங்கி வந்து சட்டையிது.
320. முந்திரியச் சோலையில்
ஞ்று கீலி குந்தியிருக்க
கறுத்துக் கீலியோடு - மச்சான்
கவர்ச்சி வந்து மாயிமன்ன?

321. மாரு கழுவ
 வக்ரலூந்துத் தார் அழக்க
 சேனை வெள்சாக்க - வாப்பா
 சௌக்ரீதிஹுந்த யாப்பிளகா
322. ஆநியா உம்மா உன்ற
 அக்னாலுக்குத் தேட்ஸொக்கு
 கண்ணாழப் பெட்டி - இப்ப
 கைபநின்ச் சோச்சுதாமீ
323. மாமி மயில் சோல
 மச்சினாலும் குயில் சோல
 ஸொக்குறம் புநாப்சோல - மச்சான்
 சோன இடம் குத்துமில்ல
324. கட்டிலும் கொட்டான்
 கால் நீட்டக் காணாது
 ஸெண்குறம் சிநிது - மச்சான்
 ♦ சோன இடம் குத்துமில்ல
325. பத்து வருசம்
 பாரக் குமராய் இருந்து
 ♦ வாண்டன் காமாமி - அந்த
 ♦ வருத்து நசக் காரலுக்கு
 ♦ குத்தமில்ல : குறைகள்முடியாது
 ♦ வாண்டன் : வாழ்க்கைப்பட்டேன்
 ♦ வகுத்து : வயிறு

326. சந்திக்ருச் சந்தி
 சபைக்குவர உழூவரிச்
 அம்மிக்குமத்தன் - உம்மா
 அவரும் ஒரு மாப்பிள்ளையா
327. கங்கான் அழத்து பின்பு
 காட்டல் மரம் நின்றதுபோல்
 உச்சியிலை நாலூ மயிர் - தலை
 ஓரளியல்லாம் தான் வழுத்தை
328. வாநதும் தான் போநதும்தான்
 வளவைச் சுற்றிப் பார்ப்பதும்தான்
 வெப்பதை நிறந்து - மங்கான்
 தெளினாடுத்துத்தின்காவில்லை
329. வேப்பயடி தூத்திரிக்கி
 வெடில் மருந்து போட்டிரிக்கி
 தாக்கா வெண்டிவாநாவாம் - ஒரு
 சத்து வெடி சுட்டிருங்க
330. மூன்று பிள்ளை பெத்து
 மூழுக்கிழவுக்கொடு
 விகான்னக்குமரி - நான்
 விகாடுக்கல் வாங்கல் பண்ணலாமோ

331. வருத்தப் பஸப்பழுத்தை
மழில் வளர்த்தாட்டி
வனை குறந்திற் தின்ன வந்தார் - மச்சான்
வாய்க்கீல்ஸ் போனாராங்கா
332. போனாய்கா மச்சான் இங்கு
புல்லதிகம் என்று கொன்றி
மெச்சலிலை நில்லாம் - மச்சான்
விழியுறுன்றே வந்திருங்கோ
333. கதைப்பார் கதையியல்லாம்
கல் உருகி விநால்விளைய
சிரிப்பார் கொடுப்பால் - மச்சான்
வொல்லையுமா நம்புந்து.
334. கல்லால் எநிஞ்சால்
காயும் வரும் என்று வொல்லி
மண்ணாள்ளி எநிஞ்சி - மச்சான்
மச்சிழுநை கொண்டாடுகிறார்
335. அடிச்சால் அடிமாறும்
அம்புப்படால் புக்காறும்
வாய்க்கீலை சொன்ன - உன்ற
வம்பு வகை தீராது

336. என்னை இழுத்து
 ஏசுநாது கெட்குவிமண்றால்
 மச்சானோடு சொல்லி - உனர்
 மானவிமல்லாம் போக்கிருவன்
337. மாமி வீட்டு நான் சொனன்
 மச்சானைப் பார்ப்புவிமன்று
 ♦ வாலால பிஞ்ச பாகய - மாமி
 காலால துள்ளிவிட்டா
338. கண்ணீலே ஒன்று சொட்டை
 காதும் சிகவிடாக்கும்
 குருத்திதழுத்து வாழுவோல - அவர்
 கூ-கீ வளைந்திருப்பார்
339. முப்பத்தி இரண்டிலையும்
 ஒன்று சல்லுந்தான் மீதி
 காகக்கறுப்பு நீஙம் - ஒரு
 காலுமல்லோ முடமவர்க்கு
340. ♦ எதுத்துக் கொந்தட்ட
 சொன்னோன் என்றால் இரண்டு கதை
 வெண்ணுணர்வு இல்லாம - நீ
 பொய்யநூப் பாய் ஒதையில்
- ♦ பிஞ்ச : கிழிஞ்ச
 ♦ தெத்துக்கொறட்ட : வரால் மீனின் சின்ன இனம்

341. குஞ்சிக் குஞ்சி வெற்றிலையாம்
 குஞ்சிமச்சான் நித்திரையாம்
 உப்புத் தண்ணீர் ஒடையில் - அவர்
 ஓர் வேலீ காவலாக்கா

342. வந்ததாகா என்று
 மறுமிழுமிகன் கெட்டியுய்ந்தால்
 ♦ தூப்பான் எழுத்து - உனக்கு
 ♦ சோம்புவன்டா எளாத்தியில்

343. காக்கிகாத்திசொம்
 கண்ணுழைந்த எச்தத் மீனாம்
 ♦ சொக்கத்தத் மீராவுத்து - இப்ப
 ஸரங்குமாகா வேறும்ராமோ

344. வெள்ளைக் கிடா நாம்பன்
 வீச்சிகாம் பன் தாம்கரையன்
 பன்னத்து வெள்ளாமய் - இப்ப
 சால் பநக்கத் தின்றுதுகா

- ♦ தூப்பான் : தாத்துத் துப்பரவு செய்யும் தும்புக்கட்டு
- ♦ சோம்புவன் : அடிப்பீன்
- ♦ போக்கத்த : வாழ வழியில்லாத

346. வெப்ப மரத்தில்
 வெந்நிலையால் கூடு கட்டி
 சஞ்சாணம் குஞ்சு - நேற்று
 பழத்துக்கவி எத்தனையோ
346. வாடைக்குத் தச்சான்
 வடக்கிலே மஹூ இருட்டு
 கூத்துவுந்தாக மச்சான் - நீங்க
 விகாண்டு வந்து சட்டை என்ன
- 347.♦ அந்தி விழந்தி
 அநுக்குத்தாப் பொறு மச்சான்
 நேறத்திந்விகாரு உடுப்பு - நீங்க
 விந்யிந்தோ கைக்கிணந்தோ
348. வண்டில் பொறுமச்சான்
 மஹூ வந்தால் என்ன விசய்வாய்
 விடிந்து வாங்க மச்சான் - என்ற
 உடுப்பிலை நான் தாங்கள்
- 349.♦ போட்டாவரம்பால்
 புங்க நடந்து பொறுதுபோல்
 நாட்டாருக்கிள்ளாம் - நான்
 நடவரம் போவிசால்கிளைய
- ♦ அந்தவிடங்சீ : காலையிலும் மாலையிலும்
 ♦ போட்டாவரம்பு : முக்கியமான வரம்பு

கேலியும் கிண்டலுமான கவிகள் யூண்கள் பாடியது.

350. நாவஸ் பழத்திலையும்
நந்தாராந்பூவிலையும்
தாகச் சிறத்திலையும் - மச்சி
தமும் தறுப்பு மாமிமகள்

351. உஞ்சாரத் எதாப்பில
உந்து ஊஞ்சஸ் செட்டாவும்
வெங்காட்டப் பிள்ளையில்ல - நீங்க
விலைவிகாருத்தா வாங்கிறது

352. சாயக் எதாக்கை கட்டுறதும்
சலிக்க எண்ணொய் பூநுறதும்
ஏவி ஏவி நடக்கிறதும் - மச்சி
எந்த இளந்தாரிக்கு வாழிவன்று

353. குடத்துக்கருகை இருந்து
எதாடி மல்லைகை பூத்துதுசோல்
அடையாளமான சட்டை - மச்சி
இருத்தச்சித்தந்ததுவோ

354. ♦ ஓமணாப் பெண்டுகளை
உந்து எதாக்கைக் காரிகளை
மன்னாரார்வாராவிரண்டு - நீங்க
வழி மநிச்சி நில்லாதீங்க

♦ ஓமணா : மலையாளச் சொல் - அழகு என்பது பொருள்
ஓமணாங்குட்டி என்றால் அழகான கண்ணி என்பது பொருள்.

355. இளவிய ஆங்கிலைகள்
தெங்காலைப் புள்ளி தின்டன்
புள்ளி தின்டன் பூலை - நாலூம்
தூக்கி எநிந்தேன் குப்பையில்
356. சாட்டுக்குப் பாட்டு
பழக்கத் தெரியாட்டு
புல்லாங்குழலிலூத்து - நான்
◆ தூத்திடு வேன் உன்டளைந்துயில்
357. சாயக் கொண்ட கநூம் சிரிப்பு
என்னைக் கண்டால் ஒரு நல்லம்
ஏறு விநந்திக் காற மச்சி - நீ
இனங்கின ஒரு பொம்புளகா
358. கருங்காலி ராணுமரம்
◆ கச்சேரிக்கு ஏந்ற மரம்
தெழுவு ருதிரை
தெழிப் பார்க்கப் போகுதுகா
359. வெப்பைக்குக் கீழாலே
வெள்ளியும்மா போநாவும்
காப்புக் கிலை கிலைத்து - மச்சான்
காத்தைச்சூப் போனதுடா
- ◆ சொத்த : முகம்
◆ கச்சேரி : டச்சுக்காரர்கால பாதுகாப்பான கோட்டையும் கச்சேரியும்.

- 360.♦ தோட்டுப் பாய் எகாண்டு
 தோகமயில் போல போறவனை
 கெட்டுப்பார் தோழா - நம்மிட
 கிறு கிறுப்பைத் தீர்ப்பானா என்று
361. தூரத்துப் பார்வைக்கு
 துலங்குகா பச்சைடும்
 திட்டப் போய்ப் பார்த்தேன் - மச்சான்
 கிழவி நிறம் தோழுதுகா
362. புள்ளி நாம்பன் குட்டியியன்று
 ♦ புறகுதலைப்பொதை
 தீத்தலீயன் குட்டியிது - உன்னிஸ்
 சீக்கிரமாய்கை எநியும்
363. எகாய்யா மரத்தில்
 கோவைகுடி எகாண்டதுபோல்
 ♦ நய்யாண்டி பண்ண - நி
 நாடி வந்தியோ மதிரி
364. பாஞ்சிலமுந்து
 பசுமாட்டில்தூகர் விழுந்து
 திருட்டிலை வந்தேன் -என்ற
 இளவயதுப் புத்தியால

- ♦ தோட்டுப்பாய் : பெரிய பன் இழைகளால் இழைக்கப்பட்ட பெரிய பாய்
- ♦ புறகுதலை : இளக்காரமாக
- ♦ நெயாண்டி : கேவி

365. ♦ அட்டாளமீராஸ்

அவ அகைந்துதான் போங்கா
எதாட்டாலும் பார்க்க - அவ
துப்பரவூ நாகநியென்

366. சிவந்திலைக்கு என்ன விலை

வேறுத்தைக்கு என்ன விலை
இரு எதாடைக்கு என்ன விலை - அவ
ஒழ வயிந்திந்தைன்ன விலை

367. மாமி மகன் மச்சியென்றால்

மனச்சிந்து பாய் திருவான்
♦ மனுஸாப் பொட்சி - என்ற
மனமநியப் பொந்திஸ்ஸ

368. மூந்திரியப் பழத்தை

ஆச்சடக்கித் திண்டதுமீராஸ்
மச்சிடத்துவத்து - இப்ப
மட்டைக்குத் தூருதிஸ்ஸ

369. தலை சூருளி நாகவன்னி

சாம்பல் நிறமான கள்னி
அருமை எதிரியாது முன்னி - உ_ஏந்ற
♦ அல்லயலுந்தும் நான் வரக்கூ

♦ அட்டாள : பெடிய

♦ பொட்சி : கிள்ளவன்

♦ அல்லயல் : அக்கம் பக்கம் உள்ள வீடு

370. கொழி ஒரு முட்டையினும்
 விகாம்பன் ஒரு குட்டியீலும்
 வாழை ஒரு குலைபோரும் - உன்னள்
 வரவழைப்பேன் என் தாலூக்கு
371. கறுப்பால் இழகி நீ
 கார்யப் பஸ்ஸுதீ
 விநாகுப்பால் முத்துமுகி - நீ
 ♦ செய்திதெல்லாம் வெட்டுரம் தான்
372. சாந்தி எழுத்தார்
 தலையில் கட்டும் கேளங்கிசூத்தார்
 குடையூத்தார் - நம்பிட
 குலத்திகாழுந்தார் போனாரல்லோ
373. மாவிலங்கும் பட்டைப்பால்
 மாக்கூருங்கீத் துக்கரூபோல்
 ஈசம் குருத்துப் போல - மக்கி
 கிருந்த முகம் வாடலாமா?
- ♦ நெட்டுரம் : கொடுமை

தாலாட்டுக் கவி.

“தால்” என்றால் நாக்கு
அய்தூல் என்பது அசைத்தல்
தலாட்டு என்றால் நாக்கை அசைத்தல் அதாவது, நாக்கை அசைத்துப் பாடுதல் என்பது தாலாட்டுப் பற்றி எழுதும் எல்லோரும் கொடுக்கும் விளக்கமாகும்.

தாலாட்டு என்பதனுள்ளே செழுமை, தண்மை, இனிமை, இயக்கம், பொருட்செல்லவும் எனும் ஜூந்து கோப்பாடுகள் அடங்கியுள்ளன என்பது ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே தெரிந்த விடயம் எனலாம்.

அழும் குழந்தையும், அதைத் தாங்க வைக்க இசைபாடும் ஓர் அன்புக் குரலும் இருக்கும் வரை தாலாட்டிற்கு அழிவே இல்லையெனலாம்.

தாய்மையெனும் உன்னதமான உணர்ச்சிப் பெருக்கிலே தாலாட்டுப் பிறப்பதால், தாலாட்டு கற்பனை நயமும் சொல்லழகும் பெற்று மிரிகிறது.

தாலாட்டிற்கு கருப்பொருள்வேண்டுமென்று தாய் அலைய வேண்டிய அவசியமில்லை.

குழந்தைப் பேற்றுக்காக அவள் ஏங்கி நின்றபோது நெஞ்சிலே தோன்றிய அற்புதக் கணவுகள், அதன் பின்னர், பரிசுகொண்டு வந்த உடன் பிறந்தாரின் தாராளத்தன்மை, குடும்பத்தைப் பேணிப் பாதுகாக்கும் கணவனுடைய புகழ் தான் சார்ந்திருக்கும் மார்க்கத்தின் உண்மைத்தன்மை. குழந்தையின் மேனியழகு, அது தாங்கும் தொட்டிலின் சிறப்பு எல்லாம் அவள் தாலாட்டில் கவியாய், அல்லது பாட்டாய் உருப்பெற்று கட்டியம் கூறிக்கொண்டு வருகின்றன.

கூறியது கூறல் தாலாட்டின் முக்கியமான சிறப்பு.

சிறு சிறு மாறுபாடுகளுடன் வரிகள் திரும்பத்திருப்ப வரும் தன்மையுடையது. தாலாட்டின் கருத்தும் அப்படியே.

பாடலைக் கேட்கும் குழந்தை மெல்ல மெல்ல அயர்ந்து தூங்கத் தொடங்கியதும் தாயின் குரலும், பழப்படியாகத் தேய்ந்து முனைமுனைப்பாக மாறுகிறது.

ஆழன் தொட்டிலும் மெல்ல மெல்ல அசைவற்று நின்றுவிடுகிறது. இவை

அனைத்தும் தாலாட்டுப்பாடலின் பொதுவான அம்சங்களாகும். தென் கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தின் பெண்களும் இதற்கு விதி விலக்கானவர்களால்ல.

ஆனால், இப்பிரதேசத்துப் பெண்கள் பாடிய தனித்துவமான தாலாட்டுக் கவிகளையோ, தாலாட்டுப் பாடல்களையோ மிக மிக அரிதாகவே காண முடிகிறது.

இந்த ஆய்வின் நோக்கம் ஏலவே நான் கூறியதுபோல் தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தின் தனித்துவத்தைப் பிரபலப்படுத்துவதே என்பதனால் தனித்துவமான தாலாட்டுக் கவிகளை, அல்லது தாலாட்டுப் பாடல்களை தேர்வு செய்து எடுக்க வேண்டியுள்ளது.

அதன் படி,

374. ‘பஞ்சவர்ணக் கட்டில்லை
சாலங்குத்து சிதாட்டில்லை
ஈந்திசாழுத்து சிமத்தூரில்லை – என்ற
ஈருமை மகள் நித்திரை செய்’

என்ற கவியைத் தவிர எதுவும் கிடைக்கவில்லை. இக்கவிகூட மிக மிக பிற்பட்ட காலத் தாலாட்டுக் கவியென்றே கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

கப்பில் மெத்தை, அஞ்செழுத்து என்ற சொற்கள் இதற்குச் சான்றுபக்கின்றது எனலாம்.

இது இவ்வாறிருக்க, இப்பிரதேசத்தாரிடையே தாலாட்டுப் பாடல்களும் அபரிமிதமாகக் காணமுடியவில்லை. காரணம் என்ன வென்றும் புரியாதுள்ளது.

பொதுவான கவிகள்

- 375.♦ அந்தி மஹை செஞ்சி
 ♦ சூலம் குளிர்ந்துதுசோல்
 சிது தினைய மச்சாவுக்கு - இப்ப
 ♦ ஹாஸ் எழும்பி வீசுதுகா
376. இந்த வருசம்
 எங்கனுக்கு வந்து சஞ்சம்
 கார மரத்தை மச்சான் - நாங்க
 தந்திறக்கிப் போட்டமகா
377. காதையும் குத்தி
 கணக்காத்தி தோடுசோட்டு
 துக்கும் உருத்தாட்டி - உன்னை
 தூரவிட்டுப் பார்ப்பிதுப்போ
378. அல்லாம்துல்லாலீ
 அதன் பொருளை மைய்யாக்கி
 ♦ தகுவாய்த்தித்திந்துவனை - ஓண்ட
 கந்பனைக்கு நான் பணிந்தென்
379. தன்னை மறந்து
 சதுரம் திளிர் எநி
 என்ன விதி வந்தவிதன்று - நான்
 இலந்தமரம் சாய்ந்திருந்தேன்

- ♦ பேஞ்சி : பெய்து
 ♦ யூலம் : உலகம்
 ♦ ஹாஸ் : கடைசிமுச்சி, நிலமை

◆ ஓண் : உன்னுடைய
380.♦ என்ன மானங்கிராந்தி

மதிப்பில்லாமல் வெய்ய
கச்சை கட்டி நிற்கிறாய் - அது
கைகூட சொற்றில்லை

381. சின்னாச் சின்ன வெத்திலையாம்
சின்ன மஞ் சி நித்திஹராயாம்
துண்ணீ அன்னப் சொனமஞ் - உன்ற
தங்க முகம் வாழியதீந்

382. கடலீஸ் வீழுந்திட்டோ
கை சேதுப்பட்டிட்டோ
சீவனைத்தான் மாச்சிட்டோ - என்ற
சீதேவியான பித்தா

383. துஷியாக் கடமையா
♦ துஷியாவிஸ் தீராமல்
♦ ஆஜீநம் குடி சொனாள் - நான்
அங்கு வழக்காடுவங்கா

384. சாமும் ஒருக்கவில்லை
தலைக்கொடி கூவவில்லை
இந்நீநம் மச்சான் - உனக்கு
என்னைய வந்திடுந்னன

♦ மானங்கிராந்தி : மானத்தை போக்கி
♦ துண்யா : உலகம்
♦ ஆஹிறம் : மேல் உலகம்

385.♦ ஏழை மில்கீன் நாள்
 எந்தீன் பரதீநி
 பத்துப் பிள்ளைக்காநி - என்று
 யழிக்கினங்கா ஊர் மூழுதும்

386. கட்டின சோந்றுத்தும்
 காவல் ஆறு மாத்தைத்தும்
 சௌட்ட முதலூத்தும் - நி
 ஸாறுத்திஸாறு ஈப்புச்சி

387. வாழைப்பழத்தை
 வாங்கிவைத்தேன் தின்பதுந்து
 ஊரில்லாம் சென்றும் - நாள்
 உட்டெநிந்தேன் குப்பையில்

388.♦ சுக்கராத்து வேளையில்
 ♦ சள்ளுப்பட்டுப் போகாம
 ♦ மலகல்லிமளத்தை அல்லாஹ் - நி
 மகாமிரங்கச் செய்தினுவாய்

389. பட்ட மரத்தில்
 பழுஞ்சுந்து என்ன செய்ய
 இலையிஞ்சுந்து காந்நாத்தாஸ் - கிளி
 எங்கிஞ்சுந்தும் தங்க வரும்

- ♦ மில்கீன் : ஒன்றுமில்லாத ஏழை (அரபுச் சொல்)
- ♦ சுக்கராத்து வேளை : உயிர் பிரியப் போகும் வேளை. -அரபு மொழி
- ♦ சள்ளுப்பட்டு : கஷ்டப்பட்டு
- ♦ மலகல்லிமளத் : உயிர் வாங்கும் தேவ தூதர் (எமன்)

390.♦ பிஸ்மிலைச் சொல்லி

வெளிக்கீட்டுப் போன்றை என்றால்
படைத்த நகுமான் - எங்களை
பாதுகாப்பான் எந்த நானும்

391.♦ அல்லூம்துஸ்லூஹி

♦ தீவும் படைத்தவனை
போதுமை காங்கா - நாங்க
பொருந்தினான்டா உங் சொத்தனையை

392. அல்லாஹ் இருக்கான்

♦ ஆதிநத்துப் பாம்பிருக்கு
விகாத்துங்கா மாம் - என்ன
கண்குறையக் கண்டாளியன்டால்

393.♦ வெள்ளீக் கிழமை ராவு

வீருபோனைக் கேர்வதுந்து
மாதுளம் பூவாயான் - என்னிடம்
♦ மாதவிடாய் என்று சொன்னான்

394. ஒதுக் குர்லூன் இருக்க

♦ ஒழு எழுக்கச்செம்பிருக்க
வேதும் இருக்க - நாங்க
வேறு ஓராம் தின்னஸாமோ

♦ பிஸ்மில் : அரபுச் சொல் - இறை நாமம்

♦ அல்லூம்து : இறைவசனத்தில் ஒரு சொல், எல்லாப் புகழும்

♦ ஆவும் : உலகம்

♦ ஆவந்தம் : மறு உலகம்

♦ ராவு : இரவு

♦ மாதவிடாய் : தீடு

◆ ஒழு எடுத்தல் : தொழுவதற்கு முன் தண்ணிரால் துப்பரவு செய்தல்
395.◆ தெர்னாவில் மாடுவந்து

சுரையை இழுத்துகிறன்று
ஏசாதே ராத்தா - நம்மிட
எருது வந்து சோகுதுகா

396.◆ ஆக்காண்டி குத்துதுகா
ஈள் அரவம் கீட்குதுகா
காக்கை கரவுதுகா - நம்மிட
காக்கா விவகர்டி வாசலீஸ

397. கண் மலூம் கனி நடையும்
கதையழும் கை வீச்சும்
கண்கீஸ் நிறைந்து மச்சான் - உங்கட
கையிலொரு காயுமென்ன?

◆ தோணா : வீட்டில் இருந்து சற்றுத் தூரத்தில் சனப் புளக்கமே
இல்லாத இடம்.

◆ ஆக்காண்டி : ஒரு பறவை. ஆள் அரவம் கேட்டால், கண்டால்
கத்தும்.

தாலாட்டுப் பாட்டு

தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் தாலாட்டுப் பாட்டு என்ற வகையில் ஒருசில பாட்கள் மட்டுமே தனித்துவமான பாட்களாகக் காணப்படுகின்றன.

இந்தத் தனித்துவமான பாட்களைக்கூட வாப்பா, சாச்சா, அல்லாஹ், ஹகுல் என்ற சொற்களினுடே சென்றுதான் தனித்துவமாக்க வேண்டியன்னாது.

இந்தத் தாலாட்டுப் பாட்களின் போக்கினையும் சொல்லாட்சியினையும், கவிகளோடு ஏயிட்டுப் பார்க்கும்போது எழுத வாசிக்கத் தெரியாத மக்களால் பாடப்பட்டது என்று சொல்லமுடியாதுள்ளது.

இதே வேளை இப்பாட்களை Semioral இன்துள்ள சேங்துப் பார்க்கலாம் என்றால்கூட நாட்டார் என்ற சொல்லினை ஊறுபடுத்திவிடும்போல் தென்படுகின்றது எனலாம்.

இப்படியான சிக்கல்கள் ஏற்பட்டபோது இதற்கு முன் இப்பிரதேசத்து நாட்டார் இயல்தொகுப்பாளர்களின் நூல்களை மீண்டுமொரு முறை எடுத்துப் பார்த்துக் கொண்டேன்.

அவர்கள், “நாட்டார்” என்ற சொல்லைப் பற்றியே அக்கறை கொள்ளாது தாலாட்டுப் பாட்களைத் தொகுத்துள்ளார்கள் என்பது புலனாகியது.

தென்கிழக்கு முஸ்லிம்களின் நாட்டார் பாடலில் தலாட்டு என்ற தலைப்பில் பதிவாகியுள்ள பல பாட்கள் தமிழ் நாட்டில் வழக்கில் உள்ள தாலாட்டுப் பாட்களாக அல்லது இலங்கையின் திராவிட இனக்தவர்கள் மத்தியிலே வழக்கிலுள்ள தாலாட்டுப் பாட்காக இருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. சில பாட்கள் நன்கு படித்த தமிழ் அறிவுள்ள புலவர்களால் பாடப்பட்டவையாகவும் கொள்ள இடமிருக்கிறது.

வேறுசில பாட்கள் இடத்திற்கு இடம் இரண்டொரு சொல் மாற்றுத்தோடு தோற்றும் தருகின்றது. உதாரணத்திற்கு இங்கு ஒரு சில தாலாட்டுப் பாட்களை எடுத்துக் காட்ட முடியும்.

01. தகும்பீச கல்தெனை
- ◆ கந்தகண்டீச சர்க்கரையே
 - ◆ முக்கொழுங்கீது சாதி மருத்தொழுங்கீது
தெனை திரவியமே
 - ◆ விதவிட்டாத மாங்காலீயே
மாங்காலீய தெங்காலீயே

தேன் ஸபாழிந்த வாயாலே
ஏன் அழுதாய் எசால்லீயமூ
ஆராரோ ஆரிவரோ
ஆராரோ ஆரிவரோ
ஆராத்து நீ அழுதாய்
அழத்தாகரச் எசால்லீயமூ

என்ற பாடல்

02. தகும்பீச கல்தெனை
- ◆ தகும்பீச சர்க்கரையே
 - ◆ முக்கீலீயே சர்க்கரையே
தெனை திரவியமே
 - ◆ விதவிட்டாத தெங்காலீயே
மாங்காலீய தென்காலீயே
 - ◆ ஶால்வழியும் வாயாலே
ஏன் அழுதாய் எசால்லீயமூ
ஆராரோ ஆரிவரோ
ஆராரோ ஆரிவரோ
ஆராத்து நீ அழுதாய்
அழத்தாகரச் எசால்லீயமூ

என இரண்டொரு சொற்களின் மாற்றத்தோடு வந்துள்ளது.

- ◆ இவ்வாறு புள்ளியிட்ட வரிகளைப் பார்க்கவும்.

“சாய்ந்தாடம்மா சாய்ந்தாடு” என்ற பாடல் சாய்ந்தாடு பாவா சாய்ந்தாடு என்ற மாற்றத்தோடு வந்துள்ளது.

மேலும்,

03. யாராத்து நீ ஆழுத
அடத்தாரைச் சொல்லியூ
◆ பாட்டி அடங்காளோ
பால்வார்த்தும் கையாலே
மாமன் அடங்காளோ
மல்லைகப்புச் சென்டாலே
◆ அந்தை அடங்காளோ
அரவிப்புச் சென்டாலே
◆ அண்ணான் அடங்காளோ
அகைத்தித்துக்கும் கையாலே
அடத்தாரைச் சொல்லியூ
ஆக்கினாகன் செய்தித்துவேன்
தொட்டாரைச் சொல்லியூ
தோன்றிலங்கு போட்டித்துவேன்

என்ற இந்தத் தாலாட்டு தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் தாலாட்டாக ஒரு சில இடங்களில் பதியப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இந்தத் தாலாட்டில் இடம்பெற்றுள்ள சொற்களான பாட்டி, அந்தை, அண்ணன் போன்ற சொற்கள் முஸ்லிம்களின் பாவனையில் உள்ள சொற்களைல்,

இதே வேளை இப்பாடல் தென் இந்திய நாட்டார் தாலாட்டு என காமராஜர் பல்கலைக்கழக எம்.ஏ. தமிழ்த்துறை பாட அலகில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும் இங்கு குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. இதே வேளை,

தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டார் தாலாட்டு எனப் பின்வரும் பாடல் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

04. தூராளோ தூரிவரோ
தூராளோ தூரிவரோ
◆ எங்கள் அண்ணால் இஞ்சுப் பரவோ
◆ சின்னை இல்லா அகமது ஒரா
சிருந்தவத்தால் வந்துத்தித்த

♦ வள்ளிலைஹும் யெஸாரே
வரும் ஸிபாருனே நித்திஹரவைய்
இராமோ இரிவரோ

என்ற இப்பாடலில் வரும் அகமது ஷா, அப்பாஸ் என்ற இரு சொற்களும் மத்தியகிழக்கு அரசர்களின் பெயர்களாகும். மத்தியகிழக்கு அரசர்களின் முன் வரலாறு தெரிந்த ஒருவரே இதனைப் பாடியிருக்க வேண்டும் எனக்கொள்ளலாம்.

நாட்டுப்புற படிக்காத பெண்கள் இக்கைப் பாடியிருக்கச் சாத்தியம் குறைவு எனலாம்.

பின்வரும் தாலாட்டுப் பாடல்கள் தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரால் பாடப்பட்டாக இருக்கலாம்.

ஓ. குளித்த நஸ்ஸ குளூஃக்ரு
கொக்கு குரில் தாஹுஃக்ரு
வழித்து வழி சகுகுமான்
ஶயலும் உநக்கிருமாம்
இராமோ இரிவரோ
இராஃச் நீ ஏழுதாய்

☆☆☆

♦ வாஸ்பா இருந்தாக்காஸ்
வாரி உங்கை தூானிஸ்வைத்து
பூப்ரோஸ் உலாவிருவார்
♦ ஸிபாந்தியுடன் கண் வளராய்
இராமோ இரிவரோ

☆☆☆

மந்தவர்கள் உங் தாகைய
மலஷியன்று ஏசாமஸ்
ஸிபத்தெடுத்து கண்மக்கேய
ஸேர் வழங்க நீ வளராய்
இராமோ இரிவரோ

மாம் இழுத்தாலோ
மஹுதோகன்ழக் கொப்பாலே

- ◆ சாக்ஷி இழுத்தாலோ
- சாயப் பின்பாலே
- ◆ ஆராம்ரா ஆரிவரோ

☆☆☆

மக்ஞாலே சௌநாத்க

மக்ர்ச்டி பாஹநதனை

- ◆ கொக்டாநன் என்று
- ◆ காத்கா கொழும்புக்குப் போனாராம்
- ◆ ஆராம்ரா ஆரிவரோ

☆☆☆

- ◆ சக்ரை மூந்திரிக்குகளையும்
- ◆ பப்பானிக்கா அப்பிள்ஸும்
- ◆ பிச்சிவரப் போனகாத்கா
- பிச்சேந்தும் வந்திருவார்
- ◆ ஆராம்ரா ஆரிவரோ

☆☆☆

இட்டியே கையுளைவு
ஆராட்டி வாயுளைவு
தோட்டி சௌநன் பாவுமில்லாம்

- ◆ கொமான் பொறுக்க ஆமீன்
- ◆ ஆராம்ரா ஆரிவரோ

☆☆☆

சீராய் உலகம் படைத்தோகனீன்

- ◆ சிறப்பான அல்லாஹ் நாமம்
- ◆ நேராய் கல்பில் வைத்தெ
நினைவாய் உங்கு மகனே
- ◆ ஆராம்ரா ஆரிவரோ

☆☆☆

மேற்கூறிய பாடல்களில் வாப்பா, சாச்சா, பொநிதியுடன், காக்கா, முந்திரிசிக்குலை, அப்பிள்சீ, ஆமீன், அல்லாஹ், கல்பில், பிச்சிவர, கொண்டாஹன் போன்ற சொற்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இச் சொற்கள் தென்கிழக்கு முஸ்லிம்களின் பரிசுயமான - பழக்கப்பட்ட சொற்களென்றாலும்

இவற்றிலே முந்திரிசிக்குலை, அப்பிள்சீ ஆகிய இரண்டு சொற்களும் இப்பாடல்கள் தென் கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தார் தங்களுடைய தூலாட்டுக்களே என்று சொந்தம் கொண்டாட மிக நெருக்கமான இரு சொற்களாகும்.

எமது முன்னோர் (நூனையி) முந்திரியப் பழத்தை (Grape) முந்திரிசிக்குலை என்றும், அப்பிள் பழத்தை அப்பிள்சீ என்றும் அழைத்துனர்.

இப்பழங்கள் இரண்டும் வெளிநாட்டில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பழம் ஆனபடியால் தென்கிழக்கில் இவற்றைக் காண்பதும் உண்பதுவும் மிக அரிதாகவே அக்காலத்தில் இருந்துள்ளது.

அதும் மூல்லாமல் இவை இரண்டும் அப்கிலத்தில் இருந்து மௌழி மாற்றும் பெற்றபோது மக்கள் முந்திரிசீ, அப்பிள்சீ என அழைத்துள்ளனர் எனலாம். அடுத்து,

ஓ. ஓராரோ ஓராரோ ஓ ராரோ
என் ரோரதக்ர்டெ மகரோ

♦ என் ரோராட்டைக் கேளாரீயா
கேளாய் மகரோ நீ கக்கூருங்கு
ஆராத்து மகரோ நீ ஆழுரை
நீசூறுள்ள பாலகரோ!

யீலாட குயிஸ்கூவ
மாடப்புநா சங்கூத
சங்கை சூத்திரமை
சூத்திரத்தின் ஆகைசூத்தே
பாலும் ஒடுப்பிக்கேல
எண்ட ரோலைக்கீன்

கதவில்லே

- ♦ குத்துவதைக் கேட்டு
கலங்குதல்லாஹ் என் மனசு
தாயார் கிளீயோ
துப்பனார் வங்கிசோ
ஸந்றான் ஒருத்தி
ஸயரிட்டார் ஆயிரம்போ
விடாட்டல் துவக்கடூ
தோழன்மார் நின்றாட
என் கண்ணை கண்ணுறங்காய் - ஓராக்ரா

☆☆☆

கண்ணாட்டு கண்ணுறங்கு
கானமயிலை நீ உநங்கு
கானகத்தின் புள்ளுநங்கு
கண்ணை உநங்காயோ
கண்மக்கேய நித்திரைசய் - ஓராக்ரா

☆☆☆

- நித்திரைக்கொ நீ அழுதாய்
நித்திரப்பு ஸமத்தையிலை
♦ சிட்டை கொள்ளாதே - ஒண்ட
சிறு கண்ணாஸ் முத்துதிர

- கொவிச்சனாதே கண்ணை - ஒண்ட
கொவ்வைத் தகீ வாய் ஞாவ
♦ என்மார்சே அழுதே மதன் - ஒண்ட
அருமைத் துநஸ் ஞாவ - ஆராக்ரா....

☆☆☆

- காக்கித்தகைச் செம்பை - மக்கள் நீ
♦ கலந்திரப்பா கைப் பொருளை

மாகீத்து முத்தே
 மரதத்தே ஏரத்தினமே
 காகீத்தை நோர்ந்தேன் - அஸ்ஸாவு
 தைத்துறுந்தை வெறுவிமன்று
 பத்தீர் பிச்சை இவனை
 சூளாத்தீர் தாருமல்லாவு
 ஸுந்தாகைப்பிச்சை இவனை
 அஸ்ஸாவு முத்தொத்தீராரும் அஸ்ஸாவு
 ♦ நாலூறும் இஸ்ஸாம் இவனை
 நாழவளர் அஸ்ஸாவே
 ♦ கண்ணாறு இஸ்ஸாம் இவன
 தாத்துவளர் அஸ்ஸாவுஞ்சே - ஓராஞ்சா

கத்தாதே, கொள்ளாதே, போன்ற சொற்கள் தென்கிழக்கு முஸ்லிம்கள் அழாதே என்பதைக் குறிக்கப் பயம்படுத்தும் சொற்களாகும். அத்தோடு, ஒண்ட, கலந்தரப்பா, (ஒரு அங்கீயாவின் பெயர்) நாலூறு, கண்ணாறு, (கண்திருஷ்டி) போன்ற சொற்களைக் கொண்டும் இந்த தாலாட்டுப் பாடல் தென்கிழக்கு தேசத்தாருக்கு சொந்தமானது - தனித்துவமானது எனக் கொள்ள முடியும்.

அறப்பாட்டு

தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தார் மத்தியிலே உள்ள அறப்பாடல்களில் சிலபாடல்களை பலர் பாடியதாகப் பலரின் பெயர்க்குறப்படுவது மயக்கத்திற்குரியதாக உள்ளது.

மேலும்,

ஆசிரியரின்மை, நாட்டாரியலில் அடிப்படை அமசங்களில் ஒன்று என்ற வகையிலும் பாடியவர் யாரெனத்தெரிவதால் இப்படிப்பட்ட பாடல்களை நாட்டாரியலில் சேர்க்க முடியுமா? என்ற பிரச்சினை வேறு எழுகிறது.

உதாரணமாக:

07. செம்புகளைவருத்த தோசி - நி
ஈந்தை அல்லையன நாமம் ஸீசி
உரலை உறுட்டுவது லேசி - நி
உக்கை களைவருத்தால் நாலூ காசி - நி
தெங்கை மரத்திலேந காகம்
துரத்தியே கொத்தும் சார் செம்பிச் சீவகம்.

எனும் இப்பாடல் தமியி லெப்பை அண்ணாவியர் பாடியது என்று “ஏறாவூர் வரலாறு” எனும் நாலில் பக்கம் 191, 192ல் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்பாடல் அட்டாளைச்சேனையைச் சேர்ந்த அப்துல்லூ மான் புலவர் பாடியதாக வேறுசில தகவல்கள் கூறுகின்றன.

தமியி லெவ்வை அண்ணாவியர் கி.பி. 1830ல் வாழ்ந்தவர் என ஏறாவூர் வரலாறு கூறுகின்றது. எனவே, இப்பாடல் நாட்டுப் பாடலுள் சேராது “செமி ஓரல்” இனத்தினுள்ளேயே சேர்க்க முடியும். என்றாலும், வேறு ஒருவரும் உரித்துக் கொண்டாட இடமுண்டு என்பதனால் தவிர்க்க வேண்டியுள்ளது.

இவ்வாறு பல அறப்பாட்கள் பலரின் பெயரில் உண்டு என்பதனாலும் பாடியவர் பெயர் தெரிவதனாலும் அப்படிப்பட்ட பாடல்களை இங்கு சேர்ந்துக் கொள்ளப்படவில்லை.

அத்தோடு, அறப்பாடுதல் - அறுந்து போக்பாடுதல் என்பதால் இப்பாடல்களை இப்பிரதேசத்தில் காண்பதென்பது மிக அரிதாகவுள்ளது எனலாம்.

விளையாட்டுப் பாடல்கள்.

“விளையாடு அதன் பின் வித்தையாடு” என்பது முதலமோழி. கற்பதங்கு முன் விளையாட வேண்டும் என்பதே இதன் பொருள். சஹர் இருந்தால்தான் சித்திரம் எழுதலாம் என்றும் இதற்கு பொருள் கொள்ளலாம்.

மழலை மொழியும், தள்ள நடையும் நீங்கிய குழந்தை ஒடி விளையாடத் தொடங்கியதும், விளையாட்டுத் தோழ்க்களைத் தேடிக்கொள்கிறது. ஊன் தெருவில் அல்லது வீட்டு முற்றுத்தில் புழுதியழைந்து மண்வீடுகட்டி விளையாடுகிறது. பெண் பிள்ளைகள் சின்னச் சின்ன சப்டி, பானை வைத்து சோறு, கறியாக்கி விளையாடுகிறார்கள்.

ஆண் பிள்ளைகள், கடைவைத்து அல்லது சுந்தைக்குச் சென்று சாமான் வாங்குவது போன்றும் விழுப்பது போன்றும் விளையாடுவர். பின் அறிவு வளர் வளர் வேறு விளையாட்டுக்களில் நாட்டம் கொள்கிறார்கள்.

ஆண் பிள்ளைகள் வார்விளையாட்டு, கிளித்தட்டு, கிட்டிப்புள், பந்து போன்ற விளையாட்டுக்களிலும், பெண்பிள்ளைகள் பண்ணாங்குளி, கண்ணாம்பொத்தி, தெத்திப்பாம்தல் போன்ற விளையாட்டுக்களையும் விளையாடுவார்கள்.

இப்படி விளையாடும்போது கணக்குவைக்கவும் கணப்பில்லாமல் இருக்கவும் விளையாட்டுப் பாடல்கள் தோன்றின எனலாம். இப்படி விளையாடப்படும் விளையாட்டுக்களாக,

1.	ஆடும் புலியும்	ஆண்
2.	சடுகுடு	ஆண்
3.	கும்மியடித்தல்	பெண்
4.	கிளித்தட்டு	ஆண்
5.	பண்டிக்குண்டு விளையாட்டு	ஆண்
6.	கிட்டிப்புள்ளு	ஆண்
7.	ஹஞ்சஸ்லாடுதல்	ஆண், பெண்
8.	வார் விளையாட்டு	ஆண்
9.	சில்லாங்கோட்டு விளையாட்டு	பெண்
10.	பந்து விளையாட்டு	ஆண்
11.	கள்ளன் பிடித்து விளையாடுதல்	ஆண்
12.	சுரக்காம் பறித்தல்	ஆண்
13.	மட்டை வண்டி விடுதல்	ஆண்
14.	குளக்கரை விளையாட்டு	ஆண்

15.	திரிபுள் விளையாட்டு	ஆண்
16.	பம்பரம் விடுதல்	ஆண்
17.	கெந்தி அடத்தல்	ஆண், பெண்
18.	கண்பொத்தி விளையாடல்	பெண்
19.	கூமா கூமா பொத்திக்க	பெண்
20.	மாங்கொட்டை நத்துதல்	பெண்
21.	நரியும் கறிச்சுட்டியும்	ஆண்
22.	பூப்பறித்தல்	பெண்

பேன்ற பல விளையாட்டுக்கள் தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தில் வழக்கிலே இருந்தாலும், இவைகள் அனைத்தும் இப்பிரதேசத்திற்குரிய தனித்துவமான விளையாட்டுக்களாகவும், அதற்குரிய விளையாட்டுப் பாடல்களாகவும் கொள்ள முடியாதுள்ளது.

விளையாட்டுப் பாடல்களில் அதிகமானவை இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் பொதுவாக வழக்கில் உள்ள பாடல்களாக உள்ளதை எம்மால் அவதானிக்க முடிகிறது.

ஒருசில பாடல்களை மட்டுமே தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் தனித்துவமான பாடல்கள் எனக் கொள்ள முடிகிறது.

தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாருக்கென்று ஒரு சில தனித்துவம் உண்டு அவைகளில் ஒன்று “போடியார்” என்ற சொல்லவழக்கு.

இந்தப் “போடியார்” என்ற சொல்லவழக்கு இலங்கையில் அம்பாரை, மட்க்கள்பு மாவட்டங்களில் மட்டுமே வழக்கில் உள்ள ஒரு சொல்லாகும் இச்சொல் இடம் பெற்றதாக ஒரு விளையாட்டுப் பாடல் இருக்குமாயின் அது தென்கிழக்கிற்குரிய தனித்துவமான பாடலாகக் கொள்ள வாய்ப்புண்டு.

இதாரணத்திற்குப் பின்வரும் பாடலைக் கூறுமுடியும் இப்பாடல் பின்வருமாறு விளையாடப்படும்.

இவ்விளையாட்டு “சுரக்காய் பறித்தல்” என்பதாகும். வீட்டு முந்தூங்கள், தோட்டப் புறங்கள் போன்றவற்றில் சிறுவன்ஓருவன் மரம்ஒன்றினை கட்டிட்டத்துக்கொண்டிருப்பான் இச்சிறுவனின் இடுபிளைப் பிடித்த வண்ணம் பலசிறுவர் நீண்ட வரிசையில் சங்கிலித் தோட்டபோல் பிடித்த வண்ணம் இருப்பார்கள் சிறுவர்களைச்சுற்றி குதிரைபோல் கணைத்துக் கொண்டு ஒருவன் வருவான்.

இப்படி வருபவனைப் பார்த்து “யாது” என முதல் சிறுவன் கேட்பான். அந்த வேளை உரையாடல் கலந்த பாடல் இடம்பெறும்.

08 ம்ஹங்.... ம்ஹங்....

யாரு சௌகரைக்க கலைக்கிறது

- ◆ நான் தான் சொழியார் மகன்
கிளாக்குக்கும் குருவிக்கும் கல்லிரைமாம்
சீக்கிரம் ஏரகர்நு சுருக்காய் தாட்டாம்
இப்பதான் உழவுஙம் நாளைக்கு வா
மீக்கும் கலைத்துஸ்
இப்பதான் விதைக்கம்
மீக்கும் கலைத்துஸ்
இப்பதான் யூத்திருக்கு
மீக்கும் கலைத்துஸ்
இப்பதான் ரிஞ்சு
மீக்கும் கலைத்துஸ்
இப்பதான் காய்
- ◆ மூத்துஸாய்ப் பார்த்து பிச்சிக்கிட்டுப் போ

போடியார் மகன் ஒவ்வொரு சிறுவனாகத் தோழைப்பிடித்து இழுத்துப் பறிப்பது போன்று பறிப்பான்.

ஒருவரையும் இழுத்துப் பறிக்க முடியவில்லையாயின் மீண்டும் இதே போல விளையாட்டு ஆரம்பமாகும்.

இப்பாடலில் “போடியார் மகன், முத்துலாய்ப்பார்த்து, பிச்சிக்கிட்டுப் போ”, விதைக்கம் போன்ற சொற்கள் இப்பிராந்தியத்திற்கே உரிய சொல் எனலாம்.

இதே போல இன்னுமொருபாடல்

09. தீவிர்த்தினி பிராண்ட
தீவிரி அப்பும் திண்டவரே
சாதிப் ஸலாக்காய் திண்டவரே
சாவட்டம் காயாரே
புவட்டம் காயாரே
கையைப் புரட்டு

☆☆☆

சுருப்பும் சுருப்பும் சன்விளரக்டாம்
தெறும் தெறும் மந்சளாம்
நூட்டத்திலே விளக்கமாம்
♦ உங்க வாப்பா தலையில் என்ன பு
☆☆☆

ஒருவர்

முருங்கப்பு
முருங்கப் பூப் யூத்தவரே
முக்குத் தஞ்சீ குழத்தவரே
♦ சாதிப்ஸலாக்காய் திண்டவரே
சாவட்டம் காயாரே புவட்டம் காயாரே
கையைப் புரட்டு

இந்தப் பாடலையும் தென்கிழுக்கு முஸ்லிம் தேசத்தார் பாடலாக்கக் கொள்ள முடியும். “வாய்பா” என்ற சொல் முஸ்லிம்கள் தகப்பனை அழைக்கும் சொல்லாகும். கையைப் புரட்டி விளையாடும் விளையாட்டு இது.

எல்லாப் பின்னைகளும் கைகளை உள்ளங்கை பூமியைப் பார்த்து இருக்கும்படி பூமியோடு சேர்த்து வைத்திருப்பார்கள்.

ஓவ்வொரு கையாக தொட்டுப் பாடி வரும் போது பாட்டு முடிவடையும் கையைப் பார்த்து “கையைப் புரட்டு” என்று பாடுவன் சொல்வான், கைக்குரியவர் உள்ளங்கை வான்த்ததுப் பார்த்து இருக்குமாறு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இவ்வாறு இந்த விளையாட்டும் பாலும் தொடரும்.

தென்கிழுக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டாரியல்

இனி “சாந்தமாமா சாந்த மாமா” என்ற பாடலை எடுத்துக் கொள்வோம்.

10. வினா : சாந்தமாமா சாந்தமாமா

எங்கே சேராய்

விடை : மக்ரகுக்குப் சேராய்

வினா : மன் என்னதுக்கு

விடை : ஊழு ரிமரூது

வினா : ஊழு என்னத்துக்கு

விடை : புள்ளப்பீராஜ

வினா : புள்ள என்னத்துக்கு

விடை : தண்ணீர்க் குடத்தில் துள்ளப்பாய்.

இதேபோல இரண்டொரு சொல்லித்தியாசத்தில் சாந்தமாமா பாடல் ஒன்று உண்டு.

11. வினா : சாந்தமாமா சாந்தமாமா எங்கே சேராய்

விடை : மாரு வாங்க

வினா : மாரு என்னத்துக்கு

விடை : சாக்கி சேரட

வினா : சாக்கி என்னத்துக்கு

விடை : ஊழு ரிமரூது

வினா : ஊழு என்னத்துக்கு

விடை : புள்ளப் பீராஜ

வினா : புள்ள என்னத்துக்கு

விடை : தண்ணீர்க் குடத்தில் துள்ளப்பாய்

இரண்டாவது பாடல் தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் பாடலாக இருக்க முடியாது. சானியால் வீடு மெழுகும் வழக்கு முஸ்லிம்னிடம் இல்லை. திராவிட்களின் வழக்கு இதுவாகும். எனவேதான், இந்த விளையாட்டுப் பாடல் தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் பாடலாக இருக்க முடியாது. ஒரு சில தொகுதிகளில் இப்பாடல் முஸ்லிம்களின் விளையாட்டுப் பாடலாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

அடுத்த பாடல்,

12. ஆஹஸ்யிலே சோஹஸ்யிலே
நூலம்பாழச் சந்தையிலே
கிட்டிப் புன்னும் ஶம்பரும்
கிறுக்கியிழக்கப் பாலாறு
பாலாறு.... பாலாறு... பாலாறு

☆☆☆

கவுழியிழக்கத் கவுழியிழக்க
கைஞியக் கைகாஸ் முநியக்
காலுந்து மருந்து தேடிக் கட்டு
கவுழத் ... கவுழத் ... கவுழத் ... கவுழியிழக்க.

☆☆☆

மாம்பட்டை மருதும் பட்டை
வெளவாஸ் ஓலிய எதிர்நாம் பட்டை
பும் பட்டை புனியம் பட்டை
பட்டணம் பட்டணம் பட்டணம்
கவுழத் ... கவுழத் ... கவுழத் ... கவுழியிழக்க.

☆☆☆

கீழாற்றாலை ரீமலாற்றாலை
என்கீப் பார்த்தாஸ் பத்தாற்றாலை
கிட்டிப் புன்னும் ஶம்பரும்
கிநிக்கியிழக்கப் பாலாறு
கிநிக்கியிழக்கப் பாலாறு
பாலாறு.... பாலாறு... பாலாறு

இப்பாடல் கிட்டிப்புள் விளையாட்டில் பாடப்படும் பாடலாகும்.

நான் சிறுவனாக இருந்தபோது இந்தப் பாடலைப்பாடி கிட்டிப்புள் விளையாட்டை விளையாடியுள்ளேன் நீண்டகாலமாக பரம்பரை பரம்பரையாக இவ்விளையாட்டுப் பாடல் பாடப்பட்டு வருவதனால் இதனை இங்கு சேர்த்துள்ளேன்.

இருந்தும் இப்பாடல் போதுவாக எல்லா இடங்களிலும் பிரபலமான பாடலாகும் தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாருக்கு மட்டும் சொந்தமென்று சொல்லமுடியாதுன்னது.

13. மச்சான் மச்சான் தோப்பு
 மாமிடகையில் காப்பு
 தலைவாரச் சீப்பு
 எனக்கீதன்ன நடப்பு
 ☆☆☆
14. ஸாத்து முத்து ஜாஸ்யா
 ஸழம் ஸொந்தக் வாந்யா
 கோட்டுச் சட்ட ஸேஷ்யா
 கெளுழுப் பூட நடக்கியா
 ☆☆☆
15. கந்தியன் புனியன் கால் ஸாக்குட்டு
 கருவாட்டு மக்டா கவுறப்புன்னா
 ☆☆☆
16. என்னான் குரும்பை
 ஒரு கொட்டைப் பனங்காய்
 மானோராடு தேநோராடு
 அழக்கிக் குழக்கிக்
 அழப்பட் கன்னா
 மா... கூ... மர... தன்னி
 ☆☆☆
17. துயிர் கடை துயிர் கடை
 துயிர் கடை ரோர் கடை
 நக்குர நரியர
 மாநியார் வீட்டுக்குப் போ
 ஸொந் வழி எந்து வழி
 எந்து வழி... எந்து வழி.....
 ☆☆☆
18. நாகைக்குப் பெருநாள்
 எங்க வாப்பா வருவார்
 எங்க உம்மா சுடுவா
 எனக்கீதன்ன ஆகை
 தும்புக்குப்பு மீலை

19. முசா முசாப் பள்ளியில
 முப்பத்திரக்கீர்தி எதுந்னமரம்
 காய்க்குதுமில்ல புக்குதுமில்ல
 காட்டு பாவா எதுந்னமரம்

மீண்டுமொரு வினா விடைப் பாடலொன்று

20. வினா : எவடும் எவடும்
 விடை : புனியா புனியா
 வினா : யார் வாசல்
 விடை : சங்கு வாசல்
 வினா : யார் சங்கு
 விடை : வாப்பா சங்கு
 வினா : யார் வாப்பா
 விடை : எங்கு வாப்பா

சில வினையாட்டுப் பாடல்கள் கேலியாகவும் கிண்டலாகவும் அமைவதுண்டு. உதாரணத்திற்கு பின்வரும் பாடலைக் கண்டாலும்

21.♦ ஸிமாட்டத்தஸ காக்கா
 ♦ புட்டுத் திங்க வாகா
 நாகைக்கு வாகா
 ♦ நல்ல புட்டுத் தாங்க.

இப்பாடலிலுள்ள மொட்டதலக்காக்கா, வாகா, தாங்கன் போன்ற சொற்கள் தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் பாடல் எனச் சாட்சியம் கூறுகிறது எனலாம்.

வசைப்பாட்டு (பள்ளு)

தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டர் இயலில் உள்ள நாட்டர் பாடலிலே வசைக்கவி, வசைப்பாட்டு, எனஇரு பிரிவுகள் உள்ளன. வசைப்பாட்டினை பள்ளுப்படித்தல் என்றுகூறும் வழக்கும் உண்டு.

இந்தப் பள்ளுப் பாட்டு இதுவரை எங்குமே பதிவாகவில்லையென்பது மனவருத்தம்பட வேண்டிய ஒரு விடயமாகும்.

வசைக் கவியின் பரிஞாமமே பள்ளுப்பாட்டு (வசைப்பாட்டு) எனலாம்.

அன்று தொட்டு இன்றுவரை கிராமிய மக்களின் வாழ்வோடு இணைந்துவிட்ட பள்ளு, அம்மானை, குறவங்சி, ஊஞ்சல், கும்மி என்பன நாட்டர் இயல்வடிவங்களாகும்.

“பள்ளு” தமிழ் இலக்கியத்தில், 96 வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்றாகும். பள்ளு இலக்கியத்தின் முதல் நூல் “கூடற்பள்ளு” என்றும்,

கூடற் பள்ளிற்கு முதலே திருவாரூப் பள்ளு எழுந்தது என்றும், இருவகைக் கருத்துகள் கூறப்படுகின்றன.

இவை இரண்டிற்கும் முந்தியதே “ஞானப்பள்ளு” என்ற ஒரு கருத்தும் உண்டு.

(ஆதாரம் : காமராஜ் பல்கலைக்கழக எம்.ஏ. வகுப்பு தமிழ் பாடநூல்)

இது இவ்வாறிருக்க, பள்ளுப் பிரபந்தத்தின் மூலவடிவத்தைப் பண்டிப் பள்ளு, குருவியப்பள்ளு என்பவற்றில் காணமுடிகிறது என்பர் ஒருசிலன்.

வாய்மொழி இலக்கியமாகத் திகழ்ந்த பள்ளு காலப்போக்கில் கற்றுறிந்த புலவர் கையில் வளர்ச்சியடைந்து பிரபந்தமாகவும் வளர்ந்துள்ளது எனலாம்.

இக்கருத்து “தமிழ் இலக்கியத்தில் பள்ளு” என்றுமிடப்படையில் கூறக்கூடிய கருத்தாகும். ஆனால், தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டர் இலக்கியத்தில் பள்ளுப்பாட்டு வளர்ச்சியடைந்து நூலுருப் போது பள்ளுப்பாட்டுப் பாடியவர்களோடு மட்டும் நின்று விட்டது எனலாம்.

இதற்குப் பல காரணங்கள் இருந்தாலும் முனைப்பாகவுள்ள சில காரணங்களை இங்கே எடுத்துக் காட்டுவது பொருத்தமுடையது.

இந்த வசைப்பாட்டு (பள்ளு) பாடப்பட்ட அமைப்பும் வித்தியாசமானது.

இதனை ஒரு போட்டி நிகழ்ச்சியென்றே கூற வேண்டும்.

இந்த வசைப்பாட்டுப் போட்டி 19ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் ஒரு பொழுதுபோக்கு நிகழ்ச்சியாக இடம்பெற்றுள்ளது.

இது பொழுது போக்குப் போட்டி நிகழ்ச்சியாக இருந்தாலும், அழகானதும் கவித்துவம் மிக்கதுமான ஓர் இலக்கிய நிகழ்வு எனவும் இதனை கொள்ளலாம்.

இப்போட்டியில் பங்கு கொண்டவர்கள் முற்ற முழுக்கப் படியாதவர்களும் அல்ல. 1ம் 2ம் வகுப்போடு படிப்பை நிறுத்திக் கொண்டவர்கள் எனவும் அறியமுடிகின்றது.

அதனால் இதனை, Semioral இனக்துள் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

நல்ல குரல் வழிமும் கவியாக்கும் ஆற்றலும் உள்ள ஒருவர் தனக்குப் பக்கபலையாக நல்ல குரல் வளமுள்ள ஜங்கு பேரைத் தன்னுடன் சேர்த்துக் கொள்வார். இந்தக் கோஷ்டியினர் பக்க வாத்தியங்களாக சல்லரி, டப்ளா போன்றவற்றையும் கையாளக்கூடியவர்களாகவும் இருப்பார்.

இதே போல எதிரணியிலும் தலைவரோடு சேர்த்து ஜவர் இருப்பார்.

இந்த இரண்டு கோஷ்டியினரும் வேறுவேறு உற்கணைச் சேர்த்தவர்களாகவும் இருப்பார்கள்.

நடவீர்களாக மேடையில் மூவர் அமர்ந்திருப்பார்கள்.

இரு குழுக்களும் சந்திக்கும் இடம் ஊருக்கு ஏதுக்குப் புறமான சனசஞ்சாரம் அற்ற இடமாக இருக்கும் அங்கு மேடையமைக்கப்பட்டு, அலங்கரிக்கப்பட்டும் இருக்கும்.

வசைப்பாட்டுப் போட்டி நடைபெறும் நாளும் குறிக்கப்பட்டு பல ஊர்களுக்கும் இது செய்தியாகப் பரப்பப்படும்.

நிகழ்வு இரவு பத்து மணிக்குத் தொடர்பும் பல ஊர்களில் இருந்தும் பார்வையாளர்களாகவும் பாடுபவர்களை உட்சாகப்படுத்தும் நோக்கோடும் மக்கள் வெள்ளமாகத் திரண்டு நிற்பார்.

மேடையிலே இருகோவ்சியினரும் எதிரெதிராக அமர்ந்திருப்பார்.

யார் முதலில் பாடுவது என்று காச சண்டித் தீமானித்ததும், முதலில் பாடுவார் இறைதுதி பாடி ஆரம்பியார்.

பக்கப்பாட்டுக்காரர்கள் பக்கப் பாட்டுப் படிப்பதோடு வாத்தியங்களையும் இசைப்பார்.

இதனை அடுத்து, எதிர்தரப்பில் இருந்தும் இறைதுதி இடம்பெறும் இதனை அடுத்து, முதலில் தொடங்கியவர் பெருமானாரின் புகழ் பாடுவார். எதிர்தரப்பில் இருந்தும் இவ்வாறே பெருமானாரைப் பற்றிய புகழ்பாடல் இடம்பெறும்.

அடுத்து, முதல் பாடியவர் தனது ஊரின் பெருமையற்றி ஒரு பாடல் படிப்பார். எதிர்த்தரப்பில் இருந்தும் அவர்களது ஊரைப்பற்றியியுகழ் பாடலாக இடம்பெறும்.

இதற்கு அப்படியல்ல உமது ஊர் மிக மிக இழிவானது என எதிர்தரப்பில் இருந்து வசையை ஆரம்பியார்.

இதற்கு எதிர்தரப்பாரும் அப்படியல்ல உமது ஊரே இப்படி இழிவானது என வசைபாடுவார்.

இவ்வாறு பாடல்கள் ஊரைப்பற்றியும், தனிப்பட்டவர்களைப்பற்றியும் பாடுவார்களைப்பற்றியும் வசைபாடிக் கொண்டே இருப்பார்கள்.

பார்ள எனும் வசை உச்சக்கட்டத்தை அடையும்போது “ஓவண்ணா, சூவண்ணா... சூணா என தூசன வார்த்தைகள் பாடல்களிடையே இடம்பெறும்.

இரண்டு குழுக்களையும் அவரவர் அபிமானிகள், இரசிகர்கள் கைதடிக் கூச்சலிட்டு உட்சாகப்படுத்திக் கொண்டே இருப்பார்.

கடைசியில் சில வேளைகளில் அபிமானிகளிடையே கைகல்லப்பு ஏற்படுவதும் உண்டு.

இப் போட்டி சுபற்றாக்கு பாங்கு சொல்லும் வரையும் (அதிகாலை வரை) இடம் பெறும். இது இவ்வாறிருக்கக்கூடியபள்ளுப்பாட்டு உடனுக்குடன் பாடப்படுவதால் அடுத்தநாள் கேட்டால் பாடியவருக்கே என்ன பாடினேன் என்பது தெரியாதிருக்கும்

பாடல்கள் பதியப்பாது விடுப்பதற்கு இதுவரை மனத்திலே சில அடிகள் அல்லது சில பாடல்கள்

கல்லிலே பதிந்தது போன்று இநுக்கும் அவர்கள் இதனை மற்றவர்களுக்கும் பாடிக்காட்டுவார். அல்லது சொல்லிக் காட்டுவார்கள்.

இப்படிச் சொல்லிக் காப்பியவைகள் அல்லது பாடிக் காப்பியவைகள் வழிவழியாகக் கிராமம்புற முதிப்பெர்களால் சொல்லப்படுவதையும் பாடுவதையும் கேட்டு எழுதியவைகளே இங்குள்ள பள்ளுப் பாடல்களாகும்.

இப்பள்ளுப் பாட்டுப் பாடியவர்களில் சிலரது பெயர்கள் இன்றும் மக்களால் சிலாகித்துப் பேசப்படுகின்றன. ஆனால், யார் எந்தப் பாட்டைப் பாடினார் என்பது தெரியாதுள்ளது.

உதாரணமாக

ஓலுவிலில் தோம்பு என்பவரையும்
கல்முனைக் குடியில் மணிக்காரன்ட மகனையும்
சாய்ந்தமருதில் அலியாரையும்
சம்மாந்துறையில் மவுலா ஹாஜியாரையும்
இறக்காமத்தில் கதிர்லெவ்வை, மரைக்கார்த்தம்பி என்பவர்களையும்
குறிப்பிடலாம்.

சாய்ந்தமருதில் அலியார் என்பவர், எனது தகப்பனாராகும்.

சம்மாந்துறை மவுலா ஹாஜியார் என்பவர், சலாம் அதிபர் அவர்களின் தகப்பனார் ஆவார்.

இறக்காமம் கதீ லெவ்வை என்பவர், கவிஞர் சௌபி அவர்களின் முத்த வாப்பா (தூயின் தகப்பன்) ஆவார்.

இறக்காமம் மரைக்கார்த்தம்பி என்பவர், இறக்காமம் அல்-அஸ்ரப் மகா வித்தியாலய அதிபர் எம்.எஸ். இஸ்மாயில் அவர்களின் முத்தவாப்பா என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்நாலில், எனக்குக் கிடைத்த சில வசைப்பாட்டுக்கள் (பள்ளுப்பாட்டு) இங்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. யிக் மோசமான தூசன் வார்த்தைகளைக் கொண்ட பாடல்களைத் தவிர்த்துக் கொண்டேன்.

ஆணுறுப்பு பெண்ணுறுப்பு என்பவற்றைக் குறிக்கும் சொற்களின் முதல் எழுத்துக்களை மட்டும் “குணா, குவன்னா” என்று சேர்த்துள்ளேன்.

வசைப்பாட்டு (பள்ளுப்பாட்டு)

22. மாங்குட்டி ஸ்த்ருட்ட செங்குட்டி
மாட்டுக் குடல் தாநன் தீங்குட்டி

☆☆☆

23. அண்டோ கடற்கரைத்தில்
நண்டோ தலை புறக்கி
திண்டாஸ் மதுத்திந்திக்காஸ்டா
செல் உழும்பை
கண்டாஸ் மதித்தலாமடா

☆☆☆

24. தலைஸுறைப் புலவன் என்றநியாலேயா - எனை
சுகிவராதேடா குடி கேடா - உன்
தலையது சிதந்த மாலையாலேயா - ஊ
மட்டாலேய

☆☆☆

25. அல்லயில் பன்புநங்கி
இஞாக்கிராநு கட்டுத்தூக்கி
விந்றுப்பிழைத்த ஸ்ரூபமையை
சொாஸ்லுநிறேன் கேள்ள
ஸ்ராக்ஷஸும் பின்களையும்
வித்துப் பிழைத்த கதையைக் கொாஸ்லுநின் கேள்ள.

☆☆☆

26. கல்லீலை பிறந்த நளவரீ குநவரீ

◆ அத்தாங்கு ஒன்றிந்புத்து
அரிச்சல் குளங்கள் கேது
சுரை முட்டி ஒன்றிந்புத்து
கேர்த்து கிழுப்பில் கட்டி
கைழுத்தி வழக்கபுத்தி
தீழ்காதி ஸோக்கலையா
குநவரீ நளவரீ

◆ அத்தாங்கு : குழத்தில் மீன் வடிக்கும் சிறு வலை

27. ♦ பள்ளியே உன் விதாழிலை
 சீரால்லியே சுகணவராது
 அள்ளியே எநிலேவன்பார்
 அரூத்குத்தாய் நூறுபாட்டு
 தள்ளியே இருப்ரீராகால்
 தப்புவீர் இப்பெருமூது
 துள்ளியே வருவீராகால்
 ♦ சோம்புவேன் வினக்குமாநால்

☆☆☆

28. சுருதிச் சுருதி என்கை
 சுரச்சீரா பக்ஞவந்தாய்
 மருவி மருவியிருந்து
 வரலாற்றுநாச் சீரால்லுலேவன் கேளு
 உங்க உம்மா கூவாக்கக்கை
 ♦ சின்னமையான் கூட
 திண்ணகையிலே பஞ்சுத்
 அதைக் கக்கு
 ♦ விகாங்க மையான் பிழுத்த
 எர்சீஸ் கல்லை வழிய
 நாச் நாச்சீனாத் திக்ட
 விகாங்க் மகஞை கேள்ளா
 உங்க உம்மா எனக்கு
 மக்கி முறையுமல்லோடா
 தீர்த்தா முடவன் வெத்து சூத்தா
 வக்காவும் கூட
 சேர்தாயே இச்சபையிலே
 அதுநால்
 தீர்த்தாயே வகைப்பாட்டிலே

பள்ளி	: ஒருவருடைய பெயர்
சோம்புவேன்	: அடிப்பென்
வீளக்குமாறு	: வீடு கூட்டும் தும்புக் கட்டு
சின்னமையான்	: ஒருவனுடைய பெயர்
கொன்னமையான்	: திக்குவாய்

29. நாலைய உனக்கு நான் செய்த
 நன்மையியக்க தீமையியன்ன உன்னை
 பெய்ப்பிழத்து ஆட்டுதாடா பெப்பயிலை
 நான் கலிக் கழகன்
 கருங்கல்லூ மாலீரன்
 சொல்லுத்தழு சொல்வாயோ
 கலியாஸ் என்னை வெல்வாயோ
 வெல்லவும் மாட்டாய்
 என் ர..... னாலை
 ஒம்பனும் மாட்டாய்

☆☆☆

30. மாலைாடு மயிலாடும்
 மங்கையர்கள் குநகவயிடும்
 மதுநல்லி மநவாமல்
 நாலைாதுவன் கேள்
 செப்பும் கலை ஞான ஞால்
 வெஜதந்தில் அநிந்த பலவர்
 கைத்தாளம் விய்த்தாளம்
 உந்றுணர்ந்த தாழன்
 பாடுவேன்
 கருத்தினை திருத்தியே உடத்தாய்
 கடைப்பிழ எனை
 கிட்டநாள்
 எட்டு நாள் பட்டாலும்
 விட்டாலும் விடுவேனா
 வெகசமங்கான்
 ♦ ஹும்மாட்ட ஹாக்கபான்
 உங்களை
 சும்மாலீமாட்டேன்டா
 ♦ ஹும்மாட்ட ஹுக்கபன் : சிங்களத்தில் தூசனவார்த்தை

31. என் காணும் தோழமாரே இங்கு வந்தீர்
 சாங்கான நூற்கலி
 பகரிடும் தீச்சுபையில்
 தீங்காத வார்த்தை சொன்னால்
 செனுப்பிசாழிய வேநில்லை
 சீச்சி நாடைய ஒடு
 உந்தன்
 வாய்ச்சொல்லையே ஒடு

☆☆☆

32. மான் புள்ளித் தோட்டம்
 மர மேறும் கூட்டம்
 நாய்க்குக்கு
 வாயில் பாட்டுமாடா
 மேனியில் செட்டுமாடா

☆☆☆

33. வாசலீலை மந்தி நிற்க
 உங்க உம்மா வாப்பா
 அதிலை மூன்கிக்க
 வகைக்கலி பழக்கவழந்தாய்
 பழக்கவழமாட்டாய்
 என் சு..... வை
 கழக்கவு மாட்டாய்

☆☆☆

34. கும்மாளங்காய்
 கூகி தீராய்
 கூநி விந்நான் உங்க உம்மா
 நீயதையறியாலோ

☆☆☆

வகைக்கவி பாடவா வந்தாய்
 உன்னை நான்
 சுத்தமீலா ஓட்டமீலா
 விடமாட்டேன்
 துடி துடி எடு
 இவறுத்து
 அடி அடி சோடு
 ☆☆☆

35. புலவனை கீழு
 ஸபத்தநாயை நீ ஒழு
 சீத்துஷ்யான்
 அஸ்யார் கவித்து
 ஸபாஞ்சனா நீ அவீழு
 புலவனை கீழு
 அடி முடி தெரியாத மூடா
 குடி கீட்டா
 நீ புலவனாடா
 என்னைச் சுநுகா கீட்டா, குடி கீட்டா
 வெள்ளால் நீ நம்பு நான்
 புலவன் என்றநியாசோ
 உன்னைத் தொல்லெழு
 என் வெள்ளம்பு

☆☆☆

36. தீரி யீர் சோல
 நீ ஆடாகீத
 விகட்ட கிழட்டு நரி
 சோலவாஸ் ஆட்டாகீத
 உன் துவை மக்கை சிதுந்

- நீ மழயாலேயா
 தித்தஹரம்தலீஸ்
 37. ஒழுங்கள் எனும் ஊலீஸ்
 ஆழமான ஒரு ஒடை
 அதில் வெள்ளம் வந்து பாய
 உங்க உம்மா
 சூத்திலேயும் அது வந்து பாய
 ☆☆☆
38. உங்க உம்மா
 இருப்பில் ஒரு கூட
 அதில் அவ
 இராஸ்பிழச்சுப் போட
 அதுப்பநிச்சீக்கிட்டு
 உங்க வாப்பா ஓட
 அதைப்பார்த்து மக்கள் சிரிக்க
 சிரிக்க சிரிக்க... சிரிக்க...
 மக்கள் சிரிக்கப் பிசாநந்த மகனை
 நீ இப்புலவனாடா
 வகைக்கல் பாடவந்தாலேயாடா
 ♦ எழும்படா கோசி
 ஓடாட வேசி மகனை
 ☆☆☆
39. ஊர்தீரியாப் பிறப்பு
 தான் படுவான் வளர்ப்பு
 தங்கைகைய எனக்கு
 ஈம்மாதந்தாய்
 மச்சாகைக் கருத்தாக் கண்டாய்
 கண்டார வாலாட்டி நாலை
 சுடி சுடி பார்ப்போம்
 அல்லது ‘ஞ’ ஏாலை
 குடி குடி பார்ப்போம்.
- ♦ கோசி : ஒருவனுடைய பெயர்

40. ருப்பில்லாக்காண்டான்
 சங்கத்தனமா கட்டுக்கிறாய்
 உன் சங்கதைக்கு வாருவலூம்
 துதித்துக்குச் செனுப்பறியும்
 மிகுதித்து கவிதனும்பாடுவேன்
 எதிர்த்து நீ பா பா பா பாம்
 நானேய ழுடயாட்டி சுனா வை
 கடி கடி பார்ப்போம்

☆☆☆

41. தாய்
 களப்பில ஓல்லீக்காய் பநித்திறான்
 ஒட தம்பட்ட
 தும்புத் தட்டு
 சுருதாதே வழ்புத்தட்டு
 எழும்படா
 என்னதான் சொன்னாலூம்
 எதிர்த்து நீ சென்கிறாய்
 என்னடா தோசி
 எழும்படா தோசி
 ஓடா வேசி மகனே

☆☆☆

42. வாரும் வாரும் வித்துவனானே
 உட்காரும் உட்காரும்
 கல்வி வாஞ்சையநியாக் குநவா
 நீரில் விழுந்தாஸ்
 நீந்தத் தெரியுமல்லவா?
 சொம்பஸ் தனத்தாஸ்
 காஞ்ச கருவாடஸ்ஸவா?
 நீ!

வீடு கூட்டும் வாருவல் அவ்வொ?
 எத்தனையோ வித்துவான்கள்
 என்னோட்டிரத்துவந்து
 ஒழிய சொகு வில்லையா
 நீ கேள்விப்படவில்லையா
 கீர் நீ இருந்தால்
 எழுப்பன் செஞ்சுப்பு

☆☆☆

43. நித்திரைக் கண்ணான்
 கிருந்து உதக்கிறான்
 நெஞ்சுக்கு நெஞ்சீ
 இவன் சொத்துயில்
 இரண்டால் சொநூலும் செஞ்சுப்பால்
 ஸத்திரமாய் எழுந்து நடந்திரு
 பார்மேலை
 சுக்காத்தைக்கு
 சுபத்துவராதீ
 சுக்காலே,
 உன் வக்கு கறைய
 வசைகள் கூறுவேன் பாட்டாலை

☆☆☆

44. பாடந் சுவையுநியாக் காடை
 கடைப்புள்கான்
 மேடக் கவியரத்தோன் யாநா
 மாடா மடையா
 மானாமும் கெட்ட மூடா
 காட்டிலூறும் வேடா
 இங்கிருக்காமல் சொடா

☆☆☆

ஷ. சுந்தே விகாஞ்சம் பொறுமைய்யா
 ஒரு சமயம்
 பின்னால் எமத்து வருமைய்யா
 பெந்நவடன் பிள்ளை நடத்துமா

◆ சும்மா ஸிருத்து குத்தன் குத்துமா?
 வைத்தவடன் விதன்னை காப்பத்துமா?
 சீல வயதுன்றி மரம்புக்குமா?
 துத்துக்குறும் எட்ட பூதுங்கான்
 குத்துக்கால் வரும் வஞ்சங்கான்
 நக்குப் பொறுத்த வந்த நாள் மூதுவு
 அங்கம் நானாம் இல்லாது பேச்னாய்
 விந்துப்போடு
 பருத்திப் பஞ்ச எதிர்க்குமா?
 கிந்த நிலையந்த கம்பம் கூத்தாடுமா?
 வெளுப்புக்கும் ஆகாது தீழ் காது
 கிந்தத் தேசத்தில்
 பயப்படச் சொல்லுநிறான்
 அநியாத சீரு பிள்ளை எழும்படா
 ஆரிடம் வாங்கினாய் கலி கூடா
 விதியாமல் மநிவிகாண்டாயடா
 வெள்ளீத்தாநன் அங்பாய் சீக்காடா

◆ குக்கன் : நாய்

46. பாட்டுப் பழக்க வந்தோ
பார்த்து இருந்து
சூப்ப வந்தோ
☆☆☆

கருவாட்டுக்கல்லீஸ
காகம் துநத்திய எநாக்கர் ட
கல்லீஸ் பிரைந்து பண்ட
கொர கெல்லனமாட்டா
கலி சொல்லனமாட்டா

☆☆☆

47. செழியே செழித்துருங்கே
சீனமென்ன உன் முகத்தில்
ஓனாய் மந்திக் குரங்கே
உனக்கென்ன இந்து மதும்
சீவிச் சிரட்டையிலே
திண்ட மதுமோ சீச்
உன்மானம் இதோடு பொச்சி

☆☆☆

உண்டகவி மண்டகவி
உருப்புக்கநி தின்னி .
பெவியாடு ஓனான்
பிசுநுத்தவாய் முதலை
இடையன் நடையுமென்ன
வாலா மந்திக் குரங்கே
எதிர்த்தித்திர்த்து வந்து
வெந்நி நீ கொள்ளமாட்டாய்
செழியே செழிக் குரங்கே
சீனமென்ன உன் முகத்தில்

பாடபேதம்

நாட்டார் இயலில் ஓர் அம்சமான நாட்டார் பாடல்களை, நாடோடிப் பாடல்கள் என அழைக்கும் வழக்குண்டு என்பதனாலும், நாட்டார் பாடலின் அடிப்படை அம்சங்களான திரிபடைதல், சொற்கள் வேறுபடல் என்பன இயற்கையே என்பதாலும் சில நாட்டார் பாடல்கள் திரிபடைந்தும் சில சொற்கள் மாறுபட்டும் காணப்படுவது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும். இருந்தாலும், தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டார் கவிகளில் வேண்டுமென்றே தங்களுக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொள்வதற்காக, அல்லது தங்களுடைய நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்காக திரிபடையவைத்தும், ஒட்டுவேலைகள் செய்தும், கவிகளை மாசுபடுத்தியுள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

இப்படிச் செய்யப்பட ஒரு சில கவிகளில் கருத்து முரண்பாடுகளும் காணப்படுகின்றன.

உதாரணமாக

- 398. ♦ விஸ்ரீலை எநாஸ்லவிச்சி
- ♦ வெட்டையிலை காயவைச்சி
- ♦ கூடக் குரவையிட்டு - ஸ்ரீக்கள்
- ♦ குத்துநாஸ்க கத்த எநாஸ்ஷு

என்ற இக்கவியில் வரும் வில்லு என்பது விவசாயம் செய்வதற்காக நீர் சேகரித்து வைக்கும் பகுதி. குளத்தைவிடவும் அகலத்திலும் ஆழத்திலும் பெரிதாக இருக்கும். இந்த வில்லுக்குப் பக்கத்தில் நெல்லை அவித்து வெட்டையிலே என்பது வெளியான குரிய ஒளி தங்கு தடையின்றி நெல்லை பட்டுக் காய வைக்கக்கூடிய இடத்தில் காயவைத்தது.

கூடக் குரவையிட்டு : குரவை என்பது முள்ளிம்களுக்கை உரித்தான் ஒரு கலாச்சாரம். பெண்கள் சந்தோசம் வரும்பொழுது தங்களது சந்தோஷத்தை வெளிப்படுத்த குரவையிடுவது வழக்கம்.

இந்தக் குரவையிடும் வழக்கு மத்திய கிழக்குப் பெண்களின் தொட்டினால் தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்துள்ளும் வந்தது எனலாம். மத்திய கிழக்கில்

யுத்தத்திற்குச் சென்று வெற்றியோடு திரும்புகின்றவர்களை “குரவைப்பிட்டு” வரவேற்றால் ஒரு சம்பிரதாய வழக்காக இன்றுவரை மத்திய கிழக்கில் உள்ளது.

மத்திய கிழக்கில் அதுவும் குறிப்பாக எகிப்து, ஸ்ரான், ஸ்ராக், சவதி அரேபியா, அபிசீனியா போன்ற நாடுகளில் இன்றும் குரவையிடும் வழக்கமுண்டு.

இதே வேளை, எமது தமிழ் இலக்கியங்களிலே சில இடங்களில் குரவை பற்றிய செய்திகள் உண்டு.

சீன மாந்தர் வெற்றிக் குரவை - என பூர் நானுறும்,
இஷூய குரவையில்தாம் என ஜோக்கியும் - என மணிமேகலையும்,
குன்றக் குரவையியாடு எதாழச் சீயர் பாடலும் - என சிலப்பதிகாரமும்,

**மாங்தோந் சீரு பறை தநங்கத் தல்லிலெற்று வாங்தோய் மீஞ்சொ
 பயக்குங்குரவை** - என மலைபடுகூடாமும்,

குரவை பற்றிக் கூறும் அதேவேளை,

கலித்தொகையின், 39ம் செய்யுளின்படி குரவையெனும் சொல் “குரவைச் செய்யுளையும் குரவைக் கூத்தினையும் ஒருங்கே குறித்து நிற்கின்றது” எனலாம்.

சிலப்பதிகார உரையில், ‘குரவையின்ப் பெறுவர் மங்கையர் செந்நிலை மண்ணாக் கடகைத் தோர்த்து நீந்நிலைக்கொப்பு நின்றாடலாகும்’ எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

அதாவது, ஏழு மங்கையாக கைகோாத்து நின்று குரவைக் கூத்தினை ஆடுவார் எனக் கூறியுள்ளது.

மேற்கூறிய குரவைக்கும், மத்திய கிழக்குவாசிகளினதும் அவர்களது வழித்தோன்றுள்ளன தென் கிழக்கு முன்னில் தேசத்தாரின் குரவைக்குமிடையே பாரிய வித்தியாசங்கள் உண்டு எனலாம்.

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் கூறப்படும் குரவை கூத்தோடு சம்பந்தமுடையது ஆண்களும் பெண்களும் சேர்ந்து சத்தமிட்டு பறைபடித்து ஒலி எழுபி ஆடுவதாகும்.

மத்திய கிழக்கு வாசிகளின் குரவை அப்படிப்பட்டதல்ல.

பெண்கள் மட்டும் ஆட்டம், பாட்டு எதுவுமில்லாமல் குரலால் சத்தமெழுப்பி சந்தோசத்தைக் காட்டுவது. எனவேதான் திட்டமாக தெங்கிமுக்கு முஸ்லிம் தேசத்துப் பெண்களின் குரவை மத்திய கிழக்குப் பெண்களின் வழிவந்தவையே எனக் கூறலாம்.

இனி கவியின் கடைசி அடியிலே உள்ள “கத்த நெல்லு குத்துறாங்க” என வந்துள்ளதை எடுத்துக் கொண்டால் “கத்தம்” என்பது இறந்த ஒருவருக்குச் செய்யும் சடங்கு. இது துக்கத்தோடு சம்பந்தமுடையது.

குரவையிட்டுச் சந்தோசத்தை வெளிப்படுத்தக்கூடிய நிகழ்வுவே. எனவேதான் இச்சொற்பிரயோகம் பிழையானது எனக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

பெருநாள் நெல்லு, அல்லது கலியாண நெல்லு என வந்திருக்கலாம் இப்பாடலின் இராகம் கூடப் பிழையாக உள்ளது. கருத்துத் தெரியாமலே சொல்மாற்றம் நடந்திருக்க வேண்டும். எனக்கொள்ள முடியும்.

மேலும் ஒரு கவியில்,

399. ஸீராநு ஸீராநு மஹாத்தாந்தால்
◆ யுங்காரமான நிலா
◆ தாழும் இருந்து - மச்சி
தத்துந்த என் தகர்மக்கீரை

இக்கவியில், “பூங்காரமான நிலா” என்ற சொல்லும், கடும் இருட்டு என்ற சொல்லும், ஒன்றிற்கொன்று முரண்பட்டுக் காணப்படுகின்றது. இப்படியான கருத்துப் பிழைகள் உண்மையான ஆஷைக்கவிகளில் காணமுடியாதுள்ளது.

எனவே, இக்கவி ஏதோ ஒரு வகையில் வலோற்காரமாகப் புகுந்துள்ளது எனலாம்.

400. சட்டையைத் தூத்து
துக்கீலே வரத்காட்டிராம
மோதிராம் முச்சு - மச்சான்
முத்துஞ்சீ வரத்காட்டிருங்கோ
401. சட்டையைத் தூத்து
துக்கீலே வரத்காட்டிராம
முட்டாசும் வாங்கி - மச்சான்
முத்துஞ்சீ வரத்காட்டிருங்கோ
402. சட்டைக்குச் சீத்தை
துக்கீலே வரத்காட்டிராம
தெநும் ஒரு போத்தல் - மச்சான்
தெழவரக் காட்டிருங்கோ

மேற்கூறிய மூன்று கவிகளும் கருத்து ஓன்றான கவிகளே. முதலாவது கவியில் மோதிரமும், இரண்டாவது கவியில் முட்டாசும், மூன்றாவதில் தேன் ஒரு போத்தலும் என்று வந்துள்ளது.

◆ சட்டை, மோதிரம், தேன்போத்தல்:- போத்தல் என்பது (Bottle) என்ற அழ்வில்ச் சொல்லாகும் ஆரம்பகாலக் கவிகளில் மதுரத் தேன் சுரையிலுருங்கி என வந்துள்ளது. சுரை என்பது சுரைக்குடுக்கை, போத்தல் புழக்கும் மிக மிகப்பிழ்காலத்தில் ஏற்பட்டதுவே எனலாம். எனவே கடைசிக்கவி மிக மிகப் பிற்பட்ட காலத்தில் ஒட்டுவேலை செய்யப்பட்ட கவி எனக் கொள்ளமுடியும்.

403. மாசும் சத்தாறு
வளவிவஸ்ஸாம் தங்க நிலா
சிற்றெழுங்கைக்குள்ளால் - இவர்
செருமிந்து கேட்குதுகா என்ற கவி

குடு. மாசம் பதினாறு
வளரிவச்சைம் துங்க நிலை
சிற்றிராறுங்கைத் துள்ளால் - அவர்கள்
சிக்குப்பழுது போகுதுகா என்று வந்துள்ளது.

“சிற்றொழுங்கை” என வந்துள்ளதால் “செருமிறது” என்றே வந்திருக்க வேண்டும் ஒழுங்கைக்க காலத்தில் செருப்பு இருந்திருக்க முடியாது. எனவே, இக்கவியில் பிரகாலத்தில் செருப்பு சேங்குப்பட்டுள்ளது எனலாம்.

மாதம் சந்திரக் கணக்கில் சுற்பட்டுள்ளதுவும் இங்கு நோக்கற்பாலது இக் கவி,

405. சிறீநாட்டுங்கையால்
வசருப்பழுது பொறு வெப்பம்
இலாகன்று பார்த்தீன் - என்
அழுதுநங்கு மாம் மகன் என்றும் வந்துள்ளது

മേലുമ்

406. வானத்தின் கீற்று
வக்ட்டமுது போறதுபோல்
நிக்ட்டமுதன்கா மச்சி - உங்ர
நினைவு வந்து நூரளிமல்லம் என்ற கவி

407. வக்ட்டமுது சோலையிலே
மனநயமுது போறுதுபோல்
♦ நின்ட்டுத்தன் கண்ணொ - உங்ர
நினைவு வரும் போளதுல்லாம். என்று வந்துள்ளது

◆ மச்சி என்ற விழி கண்ணே எனவந்துள்ளது. நினைவு வந்த நேரமெல்லாம் என்று நினைவு வரும் போதெல்லாம் என வந்துள்ளது. முன்றுள்ள கவி அரும்பகால கவி என்றும் மற்றுது பிற்காலக் கவி எனவும் கொள்ள முடியும்.

இதேவேண “கண்ணே” என்ற சொற்பிரயோகம் தென்கிழக்கு முஸ்லிம்களின் கவிகளிலே இடம்பெறவில்லை. மச்சி என்ற சொல்லே இடம்பெறுவதையும் அவதானிக்க முடியும்.

மேலும்,

408. கடலீலை ஏந்தனு நபி
கப்பலீலை ஏந்தனு நபி
மலையிலை முதைத்தீன் ஒருக்டகை - நான்
மலை நங்கிகைமே போய்வாரான்.

என்ற கவியில், ஹினரு நபியும், ஹயாத்து நபியும் ஒருவரே எனத் தெரியாதுள்ளதை புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

அத்தோடு, இக்கவி இயற்கையாகப் பழங்கால கவிகளைப் போல்லாது வரிந்து கூடி அல்லது இயற்கைக்குமாறாக வலோற்காரமாகச் சொற்களைக் கொண்டு சேர்த்துப் பாடப்பட்டுள்ளதும் விளங்குகிறது.

மேலும்,

409. கட்டக் கழுத்தழகா
காசாம்பு வழவழகா
சுறுமாக் கண்காழகா - மச்சான்
உங்கள மறந்திருக்கக்கூடியில்ல என்ற கவி

410. கட்டக் கழுத்தழகா
காசாம்பு வழவழகா
◆ மையிட்ட கண்காதா - மச்சான்
மறந்திருக்கக் கூடியில்ல என வந்துள்ளது.

முஸ்லிம் ஆண்களும் சரி முஸ்லிம் அல்லாத ஆண்களும் சரி கண்ணிற்கு மையிடுவதில்லை. ஆணால், முஸ்லிம் ஆண்களும் பெண்களும் கண்ணிற்கு சுருமா இட்டுக் கொள்வார்கள்.

தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தானின் நாட்டாரியல்

இது இஸ்லாத்தில் “சன்னத்” எனப்படும் எனவே, மேல் உள்ள கவியே உண்மைக் கவி எனக்கொள்ள முடியும். கீழே உள்ள கவி, சொல்மாற்றப்பட்ட கவி எனலாம்.

அதாவது, “சுருமா” என்ற சொல்லிற்குப் பதிலாக “மையிட்” என மாற்றப்பட்டுள்ளது எனலாம்.

மு. 1. ◆காழிக்ரு குஞ்சிக்காத்தம்
கொக்கடைக்ருப் பூலிக்காத்தம்
மச்சாவுக்ரு நாக்காத்தம் - உங்கோடு
உள்ளமட்டும் சம்மதுந்தான் என்ற கவி,

மு. 2. ♦காயிலுந்துச் சங்கிகாத்தம்
கொக்கடைக்ருப் பூலிக்காத்தம்
மச்சாவுக்ரு நாக்காத்தம் - உங்கோடு
உள்ள மட்டும் சம்மதுந்தான் என வந்துள்ளது.

இரண்டு கவிகளிலும் “மச்சான்” என்ற சொல் இடம்பெற்றுள்ளதை அவதானிக்க முடியும். மச்சான், மச்சி, பெத்தா, நாணா, நேணன், நோனி, வெண்டி (காக்கா வெண்டி, சாக்சா வெண்டி, மாமா வெண்டி) மச்சினன் போன்ற சொற்கள் முஸ்லிம்கள் மட்டும் பாவிக்கும் சொற்களாக அறியப்பட்ட சொற்களாகும்.

இச்சொற்களில் சில மலேசியா, இந்தோனேசியா போன்ற நாடுகளில் இருந்து இங்கு வந்த முஸ்லிம்களால் (மலாயர்) அறிமுகம் செய்யப்பட்டது எனலாம். இதேபோல கிறிஸ்கத்தி, ஸ்டீவி (ஒருவகை போதைவள்ளு) போன்றவையும் அங்கிருந்து வந்தவைகளோ எனவேதான் “கோயிலுக்குச் சங்கினக்கம்” என்பது பிற்காலத்தில் சேர்க்கப்பட்ட சொல் எனக்கொள்ள முடியும்.

மேலும்,

413. அக்கரைப்பந்தோ

அவரும் கரவா கூடோ

சாய்ந்தமருதூரில் - அவருக்கு

சாதிசனம் உண்டாமோ

என்ற கவி,

414. அக்கரைப்பந்தோ

அங்கால கரவாகிலெயோ

காத்தான் குழிலெயோ - தங்க வண்டார்

நங்க இப்ப தங்கிநது

என்றும்,

415. அக்கரைப்பந்தீலெயோ

அங்கு கரவாகிலெயோ

சம்மாந்துறையிலெயோ - என்ற

தங்க வண்டார் தங்கிநது

என்றும்,

416. அக்கரைப்பந்தீலெயோ

அங்க கரவாகிலெயோ

காத்தான் குழிலெயோ - மச்சான்

கைடிலெயோ நானநீயென்

என்றும் வந்துள்ளது.

நான்கு பாடல்களிலும் முஸ்லிம்கள் கட்டியாக வாழும் ஊர்களான அக்கரைப்பற்று, கரைவாகு, சம்மாந்துறை, காத்தான்குடி ஆகியன இடம்பெறுவது கவனத்திற்கொள்ள வேண்டிய ஒன்றாகும்.

நான்கு கவிகளும் சிறு சிறு மாற்றும் பெற்றாலும் தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாளின் கவிகளே எனக்கொள்ள முடியும்.

தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாளின் நாட்டாரியல்

மேறும்,

417. கடலுந்தங்கால

தத்தான யுத்ததுபொல்

♦ சிராத்தாலா மோநவுக்கு - இப்ப
சிராக்குக்கும் ஆகையாமோ

என்ற கவி,

418. கடலுந்தங்கால

தத்தானை யுத்ததுபொல்

பொத்தால் அலீ மகவுக்கு - இப்ப

சிராக்குக்கும் ஆகையாமோ

என்றும்,

419. கடலுந்தங்கால

தத்தான யுத்திருக்கு

மடலைாதுக்கி வாசுக்கன்-னா - என்ற

மந்திரியார் வாநவிதுந்தோ என்றும் வந்துள்ளது.

♦ பொத்தாலா மோறன் : என்ற சொல் மிகமிகப் பழங்காலம் தொட்டு தென்கிழுக்கு முஸ்லிம் தேசத்தில் வழக்கில் உள்ள ஒரு சொல்லாகும்.

மொக்குத்தன்மையான முகமுடையவர்களை பொத்தாலா (ஒரு இன்புறவை) முகத்தான் என அழைப்பர். மோறன் என்றால் முகஞையன் என்ற சொல்லின் தீரிபே.

முகஞையன் என்றால் முகத்தையுடையவன் என்பது பொருளாகும் இரண்டாம் கவியில் உள்ள போத்தல் பிற்காலச் சொல். அதேபோல், மந்திரி என்பதும் பிற்காலச் சொல்லே.

420. சுந்திவர வேலி

சுந்திரவர ஸ்ரீவேலி

எங்குமே வேலி - மர்ச்

எங்கால நான் வந்திரட்டும்

என்ற கவி,

421. சுந்திவர முள்ளேவலி
 ♦ சுடலை வரை முள்ளேவலி
 எங்கும் வேவலி -
 எங்கால நான் வந்திரட்டும்.

என வந்துள்ளது.

♦ இந்தக் கவியில் ‘சுடலை’ என்ற சொல் சேங்கப்பட்டுள்ளது. அத்தோடு, இசை நிரப்பும் தனிச்சொல்லும் இங்கு (மச்சி எனும்சொல்) இல்லாது போயுள்ளது.

இப்பாடல் தென்கிழக்கு முஸ்லிம்களின் நாட்டார் பாடல்கள் எனும் தொகுப்பில்,

422. சுந்திவர வேவலி
 சுழல வர முள்ளேவலி
 எங்கும் ஒரே வேவலி - நான்
 எங்கால புள்ள வராந்துகா

எனவும் வந்துள்ளது.

மேலும்,

423. நடையழக் நீள
 சித்திரவழக்குழக்
 ♦ இடையழக் கத்ஜா
 ♦ இஸ்ப ஸுத்தம் தா கிள்கீய,

இந்தப் பாடலில் “கத்ஜா” என்ற சொல்லையும் “முத்தம்” என்ற சொல்லையும் வலோற்காரமாகச் சேர்த்துள்ளதை அவதானிக்க முடிகிறது. இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள 439 கவிகளில் ஒரு கவியிலேனும் முத்தம் என்ற சொல் இடம்பெறவில்லை.

“கொஞ்சதல்” என்பதுவே தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் சொல்லாகும் அத்தோடு, இக்கவியில் உறவுமுறை கூறும் தனிச்சொல்லாகிய இசை

நிரப்பும் சொல்லும் இடம்பெறவில்லை.

அத்தோடு, மேற்படி கவியில் நடையழகி, இடையழகி, சித்திரவாடவழகி என்பதை பல விதமாகப் பல இடங்களில் (கவிகளில்) பயண்டுதியானாதாவும் குறிப்பிடவேண்டிய ஒன்றாகும்.

இதனை வேறு ஒரு வகையாகக் கூறுவதாயின் பிற்காலப் பிரஜை ஒருவர், தனது காதலி கத்ஜாவுக்கு ஒரு செய்தி அனுப்ப நாட்டார் கவிகளில் இரண்டொரு சொல்லை மாற்றிப் புழக்கத்தில் உள்ள சொல்லைச் சேஞ்சுதுள்ளார் எனக் கொள்ள முடியும்.

424. வாப்பா வெழக்காட்டல்

உம்மா திஹைக்காவல்
காக்காவும் களப்பிழீலை - நீங்க
கதைத்திருக்க வாங்க மச்சான்

எனும் கவி,

425. வாப்பா வயலூந்குள்ள

உம்மாவும் சௌகாயில்
காக்கா திஹைக்காவல் - மச்சான்
நருக்கலீலை வந்திருங்கொ

என வந்துள்ளது.

இந்த இரு கவிகளிலும் சொற்கள் இடம் மாறியுள்ளதே தவிர கருத்து ஒன்றாகவேயுள்ளது. “கருக்கல்” என்பது, கதைத்திருக்க என வந்துள்ளது அவ்வளவுதான்.

மேலும்,

426. மாமாட மகன்

மாட்டுறைச்சி தின்பதில்ஸ
ஶுட்டைஸாரிச்சி - நூல்லா
♦ மூடுவைகா மூத்து உம்மா

என்ற பாடல்,

427. மாமிர மகன்

மாட்டுறையாச்சி தின்பதில்ல
ஶுட்டை சிராரிச்சி - நல்லா
◆ மூழ்கவரதா சிபத்தா

என வந்துள்ளாது.

பெத்தா என்ற சொல், முத்த உம்மா என மாற்றும் பெற்றுள்ளது. இரண்டு சொற்களின் பொருஞும் ஒன்றுதான். இருந்தாலும் “பெத்தா” என்ற சொல்லே மிகமிகப் பழமையான சொல் எனலாம்.

பெத்தா என்பது ஜித்தா எனும் அரபுச் சொல்லின் திரிபாகும். ஜித்தா என்றால் பழைய, அல்லது முத்த என்பது பொருளாகும் மாமாட மகன், மாமிர மகளாகியுள்ளார்.

மேலும்,

428. நானாஸ் புல்சோல

நரத்த திழவறுத்து
◆ குங்குமம்பூச் சோல - இந்த
துமர்த்தானோ வரழுந்து.

தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டுக்கவியில் ஒரு கவியிலாவது “குங்குமம்பூ” இடம்பெறவில்லை. தென்கிழக்கில் கிடைக்கும் பூக்கள் மட்டுமே எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

“குங்குமம்பூ” சேர்க்கப்பட்ட அல்லது சொருகப்பட்ட சொல் என்று கூறலாம். எனவே, இதனைப் பிற்காலப் படல் என்றே கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

மேலும்

429.◆ சீவன் கிடந்து இந்த
சீவமயிலே நான்குந்தாஸ் என்
◆ காயம் கிடக்குமென்றாஸ் - உன்னை
கக்கீருத்தி நான் பிழப்பேன்.

இக்கவியில் இசை முறிவும் சொல்லிற்குச் சொல் முரண்பாடும் காணப்படுகின்றது. கீவன் கிடந்து என வரும்போது காயம் கிடக்கு மென்றால் என வரவேண்டிய அவசியமில்லை. எனவே, கவி வரிந்து பாடப் பட்டுள்ளதுபோல தென்படுவதால் இதனை நாட்டுக் கவி என்று சேர்க்க முடியாதுள்ளது.

மேலும்,

430. சூட்டட்டை போல

சூநுகாட்டுப் பேய் போல

மாட்டட்டைபோல - உம்மா

அவரும் ஒரு மாப்சின்னையா?

என்றும்,

431. சுட்ட கட்டை போல

சூநுகாட்டுப் பேய் போல

சுட்ட மறம் போல - இந்து

பேய்ப் பொழுத்தி எங்கே போனான்

எனவும் வந்துள்ளது.

மேலும்,

432. கைவிருடைன் என்று சொல்லி

தலவைகள் நீ பட்டாடைது

♦ அல்லா மேல் ஆகை - உனை

♦ அடையாட்டு காட்டுப் பள்ளி

என்ற கவி,

433. கைவிருடைன் என்றைக்கர்க்கி

தலவைப்படாதை மச்சாக்கி

♦ உம்மா மேல் ஆகை - உனை

அடைவது நிச்சயம் தான்

எனவந்துள்ளது.

அஸ்லாஹ் அம்மாவாகியுள்ளது.
காட்டுப் பள்ளியைக் காணவேயில்லை.

ஆதாரம் : எல்வி.எம். சாதிக்கீன் கட்டுரை
கூமதி 2005
தமிழ் மொழிப் பிரிவு
கல்வியமைச்சு
கொழும்பு.

இதே கட்டுரையில்,

434. ♦ அஸ்லாஹ் அநிய

♦ ஆஹ்நத்துப் பாம்பநிய
பள்ளியநிய மச்சி - உள்ள
பண்ணுயதும் நிச்சயம்தான்

என்ற கவி,

435.♦ அம்மா அநிய ஆஹ்நத்து

♦ பரம் அநிய பள்ளியநிய மச்சி
உள்ளைப் பண்ணுவது
நிச்சயம்தான்

எனவந்துள்ளது.

அம்மா, ஆஹ்நியம், பரம், பள்ளி ஒன்றியகொண்டு முரணான சொற்கள் இடைச் செருகல் என்பதை நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

மேலும்,

436. வட்ட முதறும்
வழவான முத்தழுகும்
வெந்ந இளம்பிறையும் - மச்சி
நீத்திரையில் தோறுதுகா

என்ற கவி,

தென்கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டாரியல்

437. சிகாக்ஸெயரும்
 டூர் விழுந்து மூத்தமுறும்
 எந்நீயமுறும் - மச்சி
 சிந்துக்கூ விட்டும் மாறுமாகா

என்றும்,

438. வட்ட முதறும்
 வடவான் மூத்தமுறும்
 கட்டுமலும் - மச்சி
 கனவிலும் தோழுதுகா

என்றும்,

439. குஞ்சி முதறும்
 டூர் விழுந்து மூத்தாரும்
 எந்நீ இளம் சிறையும் - என்ற
 நித்திரையில் தோழுதுகா

என்றும் வந்துள்ளது.

இவ்வாறு மேற்கூறிய திரித்தல், அழித்தல், மாற்றுதல் போன்ற நிலைமைகள் தொடருமாயிருந்தால் தென் கிழக்கு முஸ்லிம் தேசத்தாரின் நாட்டுக்கவி என்ற சொற்றொடருக்கே இடமில்லாது போய்விடும் என்பதனால், கவனமாய் இருந்து பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு இப்பிரதேச மக்கள் அனைவரதும் பொறுப்பாகும்.

இந்நாலில் கீடும் பெற்றுள்ள சொல்லும் பொருளும்

அ

- அட்டாள : நெடிய
 அல்லயல் : அக்கம் பக்கம்
 அருகுவளை : வீட்டின் கூரையைத் தாங்கி நிற்கும் மரக் கட்டி.
 அவணம் : தானிய அளவு முறை, ஒரு அவணம் முப்பது மரைக்கால்
 அல்ல : சதுப்பு நிலம்
 அயக்க : மறக்க, அயக்கஞ்ஞா, மறக்கமுடியாது

ஆ

- ஆலம் : உலகம்
 ஆறுமாத்தை : ஆறுமாதம்
 ஆடாதோடை : மருந்து மலிகை
 ஆராயம் வெள்ளி : ஆறு நட்சத்திரங்களின் கூட்டம்

இ

- இன்னாரிக்கி : இவ்விடத்தில் உண்டு
 இரண்சிங்கம் : உணவுக்குப் பொறுப்புதாரி

உ

- உசக்க : உயரத்தில்
 உகப்பு : விருப்பம்

ஒ

- ஒண்ணா : முடியாது
 ஒண்ட : உண்ணுடைய
 ஒருசாமம் : ஒரு மணித்தியாலம்
 ஒசந்த : உயர்ந்த, உயரமான

க

கடவல்	: கேட் (Gate), கடப்பு
கடப்படி	: கேற்றடி, வாசல்
கொற	: சிறு துண்டு (பீடிக் குறை)
கோடி	: வீட்டின் பின் புறம்
குவாடம்	: மனக்கசப்பு
கொட்டடி	: மரக் கொட்டுக்கிணற்றடி
கரச்ச	: சதுப்பு நிலம், உப்பு நிலம்
கக்கிசம்	: கரைச்சல், துன்பம், துயர்
கண்டார்	: விருப்பமான, கண் போன்ற
கோழிச்சுடன்	: வாழைப்பழத்தில் ஒரு இனம்
கொம்புள்	: பெண்

ச

சோட்டை	: விருப்பம்
செப்பம்	: அழகு, செம்மை
சொத்த	: முகம்
சமத்த	: கெட்டித்தனத்தை
சுண்டுக் கொத்து	: அரிசி அளக்கும் அளவுப் பாத்திரம்
சோம்புவன்	: அடிப்பேன் (ஈர்க்குக் கட்டினால்)
செய்வினை	: சூனியம் செய்தல்
சேர்த்தி	: சேர்ந்திருக்கச் சூனியம் செய்தல்
சப்ப	: சாப்பிட, கடிக்க
சிற்றம்பூச்சி	: மிச்சிறிய எறும்பு

த

தெத்துக் கொறட்ட	: வரால் மீனின் சிறிய இன மீன்
திராய்	: கறி சமைக்கும் ஒருவகை இலை
தட்டுவாணி	: நடத்தை கெட்டவள்
தண்டை	: பெண்களின் காலனி (சிலம்பு போன்றது)

II

பூவல்	: தண்ணீர் (குடிநீர்) பெறும் குளி. கூவல் என்பதுவே சங்கத் தமிழ்
பால் சோமன்	: கூறைச் சேலை
பட்சம்	: இரக்கம்
பகல்வெத்தி	: மத்தாப்பு, பூவிசறு, பூவிறுக
புளகு	: சிறு துண்டு (பாக்குப் பிளகு)
புறியம்	: விருப்பம்
பணிய	: கீழே
பண்ணுறது	: திருமணம் செய்வது
பொடிச்சி	: சின்னப் பெண்
பச்சவடம்	: சிவப்பு நிறம்
பிஞ்ச	: கிழிந்த
புறகுதலை	: இழிவாக
பேஞ்சி	: பெய்து (முத்திரம் பேஞ்சி, மழை பேஞ்சி)
போக்கத்த	: வேறுவழியில்லாத, வேறுவழிதெரியாத

III

மறுகுதலை	: ஏமாற்றல், மறுதலித்தல், மறுத்தல்
----------	-----------------------------------

IV

வில்லு	: தண்ணீர் சேகரித்து வைக்கும் வாவி
விசகளாம்	: செய்தி
வழுதிலங்காய்	: கத்தரிக்காய்
வங்கிசம்	: வம்சம்
வாக்க	: வார்க்க - குளிக்க
வளச்சிருந்து	: வட்டமாக இருந்து
வகுறு	: வயிறு
வாண்டன்	: வாழ்க்கைப்பட்டேன்
வெட்ட	: வெளியான இடம்
வெப்பிசாரம்	: மனவேதனை

அரபுச் சொல்

ஹால்	: முச்சு (கடைசி முச்சு) நிலமை
மிஸ்கீன்	: ஏழை
அல்ஹும்துவில்லாஹி	: குர் ஆனிலுள்ள ஒரு வசனம். புகழ் அனைத்தும் அல்லாஹுக்கே
கத்தம்	: இறந்தவருக்குச் செய்யும் சடங்கு (கத்தம் ஒதுதல்) முடிவு
சக்ராத்து	: உயிர் ஊசலாடும் வேளை
மலக்கல் மெளத்	: உயிர் வாங்கும் மலக்கு (எமன்)
நிய்யத்	: எண்ணம், நேர்த்தி
பாத்திஹா	: துவாப் பிரார்த்தனை, ஆரம்பிப்பது
பெத்தா	: ஜித்தாவின் திரிபு, முதாட்டி என்பது பொருள்
துன்யா	: உலகம்
ஆகிரம்	: அடுத்த உலகம் - மறுமை
பிஸ்மில்	: ஆரம்பம்
ஒழு	: தொழுவதற்கு முன் கை, கால், முகம் கழுவி சுத்தம் செய்தல்
ஹஹாம்	: விலக்கப்பட்டது
ஆவிம்	: மார்க்க அறிஞர்
கல்பு	: மனம்
கலிமா விரல்	: சுட்டுவிரல் (கலிமா : மூலமந்திரம்)
சுருமா	: கண்மை
வஸ்து	: பொருள்
அவுலியா	: ரிஷி எனக் கூறமுடியும் - நேசன்
சஹாத்துக் கலிமா	: மூல மந்திரங்களில் இரண்டாவது
லுஹறு	: மத்தியானத் தொழுகை
அர்க்	: சுவர்க்கம் - இருப்பு
களா	: விடுபட்ட, விதி
அசறு	: மாலை வேளைக்கும் நடுப்பகலுக்கும் இடைப்பட்ட நேரம்
குதற்த	: தார்ப்பரியம்
கலம்	: எழுதுகோல்
ஹாறானி	: தெய்வலோகப் பெண் - விழியழகி
மெளலா	: புதிதாக இல்லாத்தைத் தழுவியவர்

வேற்று மொழிச் சொல்

- சிலின் : ஆங்கில நாணயம்
 வில்லு வசிக்கல் : சைக்கிள் (Cycle)
 போடி : மலையாளச் சொல் - பல ஏக்கர் நிலத்திற்கு சொந்தக்காரர்
 கீசா : சிறிய போத்தல் (அத்தர் கீசா)
 சிறுவால் : உருது மொழி (காற்சட்டை)
 சாச்சா : தகப்பனின் இளைய சகோதரன் (உருதுமொழி) மாமா என்றும் பொருளுண்டு
 காக்கா : “காஹா” என்ற உருதுச் சொல்லின் திரிந்த தமிழ் வடிவம் சகோதரன் என்று பொருள்
 ஓமணாம் பெண்டுகள் : மலையாளச் சொல் - அழகான பெண்கள்
 கலந்தரப்பா : ஒரு அவுலியா. மல்கம்பிட்டியில் அடங்கப்பட்டுள்ளார்.
 வீரயடியப்பா : கொண்டவட்டுவானில் அடங்கப்பட்டுள்ள அவுலியா

இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ள கவிகளிலும், பாடல்களிலும் இடம் பெற்றுள்ள மனிதர்கள், வயல்கள், மிருகங்கள், பறவைகள், ஊர்வன. மரங்கள், பூக்கள், கனிகள், ஆடையணிகள், பாவனைப் பொருட்கள், உறவு முறைகள், அவுலியாக்கள், நபிமார்கள், ஊர்கள், வசை என்பன பற்றிய பட்டியல்கள்

1. மனிதர்களின் பெயர்கள் (பெயர்ப்பட்டியல்)

1. ஆதம்காக்கா	14. கதீஜா
2. நாகவர் (பெயர்)	15. அகமது ஷா
3. மெளலா (புதிய மூஸ்லிம்)	16. அப்பாஸ்
4. மெளலாப் பொடிச்சி (பெண்)	17. பக்கீர்
5. காதர்	18. பிச்சை
6. பொலிக், பொலிஸ்	19. பாத்து முத்து
7. தாதி	20. ஜாரியா
8. ஆசியத்தும்மா	21. கல்லாக்குட்டி (கதிஜா)
9. சின்னப் பொடிச்சி	22. மூசா
10. வேந்தனார் (புருசன்)	23. காட்டுபாவா
11. துரை	24. அலியார்
12. வெள்ளியும்மா	25. கோசி
13. போத்தல் அவி	26. கொச்சி உம்மா

2. வயல்களின் பெயர்கள்

1. அனிகம்பைவட்டை	4. ஏத்தாளக்குளவயல்
2. பள்ளியிழவட்டை	5. பள்ளத்துவயல்
3. காலவயல்	

3. மிருகங்களின் பெயர்கள்

1. நாய்	10. யானை (அலியன்)
2. கரடி	11. பன்றி
3. காட்டுமாடு	12. நாம்பன்
4. பசுமாடு	13. மரை
5. எருமை	14. சருகுமான்
6. நாகு	15. முயல்
7. குரங்கு	16. புலி
8. மான்	17. நரி
9. ஆடு	

4. பறவைகளின் பெயர்கள்

1. காகம்	10. செண்பகம்
2. ஊரான் குருவி	11. கருங்குயில்
3. கிளி	12. மயில்
4. மைனா	13. கிரான் குருவி
5. புறா	14. வண்டு
6. சேவல்	15. ஆக்காண்டி (ஆஸ்காட்டிப் பறவை)
7. பேடு	16. கொக்கு
8. தாறா	17. புள்ளு
9. களுகுளுப்பை	18. வெளவால்

5. ஊர்வனவற்றின் பெயர்கள்

1. விரிபுடையன்	3. சிற்றெறும்பு
2. பாம்பு	4. நண்டு

6. மரங்களின் பெயர்கள்

1. ஆலை
2. அரசு
3. புங்கை
4. பாலை
5. பூமுதிரை
6. தேமல் முதிரை
7. பாக்கு (கழுகு)
8. புளிய
9. வாழை
10. தென்னை
11. வேப்பை
12. கருங்காலி
13. றாணை
14. கொய்யா
15. கார
16. வீர
17. வம்மி

7. பூக்களின் பெயர்கள்

1. கொடிமல்லிகை பூ
2. காசான் பூ
3. ஒல்லிப் பூ
4. மூல்லைப் பூ
5. மகிழும் பூ
6. அல்லிப் பூ
7. வம்மிப் பூ
8. ஆமணக்குப் பூ
9. மல்லிகைப் பூ
10. மாதுளம் பூ
11. கத்தாளைப் பூ
12. செண்பகப் பூ
13. பூவரசம் பூ
14. தாமரைப் பூ
15. அலரிப் பூ
16. முருங்கைப் பூ

8. களீகளின் பெயர்கள் (பழங்கள்)

1. மாம்பழம்
2. கதலிவாழைப்பழம்
3. விளாம்பழம்
4. சின்னாரம்பழம் (சிறியதோடை)
5. கோழிச்சுடன் வாழைப்பழம்
6. கோவைப்பழம்
7. பலாப்பழம்
8. வெள்ளரிப்பழம்
9. கொச்சிப்பழம்
10. தேசிப்பழம்
11. பாசிப்பழம்
12. தாளம்பழம்
13. அண்ணாவணம்பழம்
14. தோடம்பழம்
15. நாவல்பழம்
16. கொய்யாப்பழம்
17. முந்திரியம்பழம்
18. முந்திரிசிப்பழம் (கிரேப்ஸ்)
19. அப்பிளிசுப்பழம் (அப்பிள்)
20. ஆலம்பழம்
21. பப்பாளிப்பழம்
22. பனம்பழம் (பனங்காய்)

9. ஆடைகளின் பெயர்கள்

1. எட்டுமுளச் சோமன்	6. றவிக்கை
2. பால்ச் சோமன்	7. பச்சவடச் சேலை
3. பச்சவடச் சட்டை	8. சாரன்
4. சிறுவால்	9. தலையில் கட்டும் லேஞ்சு
5. பெனியன்	10. சீத்தைச் சட்டை

10. அணிகலங்களின் பெயர்கள்

1. தாலிக்கொடி	7. காப்பு
2. தண்டை	8. தோடு
3. கரணை	9. மாலை பதக்கம்
4. கொண்டைக்குத்தி	10. வெள்ளைவெல்ட் (வெள்ளைவார்)
5. அட்டியல்	11. செருப்பு
6. மோதிரம்	

11. பாவனைப் பொருட்களின் பெயர்கள்

1. குடம்	9. வெண்கல எண்ணெய்முட்டி
2. சுரக்குடுக்கை	10. வட்டுவம் (பை)
3. குத்துவிளக்கு	11. பீங்கான்
4. வட்டா	12. பீரிசு
5. படிக்கம்	13. கோப்பை
6. வாளி	14. மண்சட்டி
7. சீப்பு	15. மண்பானை
8. ஈருகொல்லி	16. தும்புக்கட்டு

12. அவுலியாக்கள் நபிமார்கள் பெயர்கள்

1. கலந்தரப்பா	5. காட்டுப்பள்ளி அவுலியா
2. வீரயடியப்பா	6. ஹின்று நபி (ஹயாத்து நபி)
3. இறக்காமத்து அவுலியா	7. முகைதீன் ஆண்டகை
4. இரணசிங்க குதுபு	

13. உறவு முறைப் பெயர்கள்

1. மச்சி	20. கிழவி (எங்கிட கிழவி)
2. மச்சான்	21. பொடிச்சி
3. காக்காவெண்டி	22. மாமிரமகன்
4. வாப்பா	23. முத்தும்மா
5. உம்மா	24. மாப்பிள்ளை
6. தம்பி	25. தாய்
7. பெத்தா	26. சாச்சி - உம்மாவின் தங்கை
8. ராத்தா	27. தோட்டி
9. மச்சினன்	28. கோமான்
10. தாய்மாமன்	29. மகன்
11. மாமி	30. பாலகன்
12. புருசன்	31. தோழன்
13. புள்ளி (மகள், மகன்)	32. கண்ணாட்டி
14. மருமகன்	33. கைக் குழந்தை
15. இளையமதினி	34. போடிமகன்
16. சாச்சா	35. மங்கையர்
17. பிள்ளைகள்	36. உன்றர்
18. மனைவி	37. மாமாடமகன்
19. கேட்டபொண்ணு (கலியாணம் கேட்ட பெண்)	

14. ஊர்களின் பெயர்கள்

1. காலி	13. புத்தளம்
2. களுதாவளை	14. உறுகாமம்
3. அளிகம்பை	15. பட்டியடிப்புட்டி
4. அக்கரைப்பற்று	16. சீனம் (சீனாதேசம்)
5. பொத்துவில்	17. வங்காளம்
6. சம்மாந்துறை	18. நிந்தவூர்
7. கரவாகு, சாய்ந்தமருது	19. காரைதீவு
8. மன்னார்	20. பாலமுனை
9. கல்லாறு	21. இறக்காமம்
10. ஒலுவில்	22. காத்தான்குடி
11. கண்டி	23. சீமை
12. கொழும்பு	

15. வசை வம்புச்சொற்கள்

1. தட்டுவாணி (நடத்தை கெட்டவள்)
2. தலைதெறிச்சிடுவாய்
3. மூலம்தள்ளி (மூலம் பொறுத்திடுவாய்)
4. எச்சிமுள்ளுச் சொத்தக்காரன்
5. நாய்மோறன் (நாய் முகமுடையவன்)
6. மங்குறட்டிச் சூத்தன் (சூத்து, அம், அண்டி உடையவன்)
7. பண்டியிறைச்சிதின்னி
8. தலைமகனைத் தின்றிடுவாய்
9. பறங்கி வீட்ட கோழி தின்னி (தகப்பீர் பண்ணாத கோழி இறைச்சி தின்பவன்)
10. ஒணான் உடும்பு தின்னி
11. ஒயித்தாட்டதின்னி (மயிர் வினைஞுன் வீட்டில் சாப்பிடுவன்)
12. எலிக்கறி தின்னி
13. வீடிக்கொற பொறுக்கி
14. ஊர் சுற்றிப் பீபாறக்கி
15. ஆலங்காய் வாயன் (அசிங்கமான வாயுடையவன்)
16. வாளமீன் சொண்டு தின்னி
17. வகுத்து நசக்காரன்
18. பொத்தாலா மோறன்
19. தெத்துக் கொறட்டையன்
20. சுட்டட்டை சுடுகாட்டுப் பேய்
21. அட்டை முகறன்
22. அடுப்படிச் சொத்தக்காரன்
23. இஞ்சி திண்ட குரங்கு
24. போக்கத்த மீரான்
25. பேய்ப் பொடிச்சி
26. அருமைதெரியாத முள்ளி
27. நாகவள்ளி
28. அழுகுரங்கு
29. மலடி
30. தோசி
31. சுறட்டை அலி
32. கள்ளன்

33. கவறப்புண்ணன்
34. மொட்டைத் தலைக் காக்கா
35. செங்குட்டி
36. செடி உடும்பு
37. குடிகேடா
38. மடநாயே
39. நளவா, குறவா
40. கீழ்சாதி
41. சோம்புவன் விளக்குமாற்றால்
42. கூவாக்கன்னி (சின்னக் கண் உடையவள்)
43. கொன்னமய்யான் (திக்குவாயுடையவன்)
44. ஆத்தா முடவன்
45. வக்கா
46. பேய்ப்பயல்
47. கடப்பிடி
48. வேசமக்காள்
49. ஹம்மாட்ட ஹாக்கபன் (சிங்கள மொழியில் தூசன வார்த்தை)
50. மூடா
51. கிழட்டு நரி
52. கண்டாரவாலாட்டி
53. முப்பில்லாச் சாண்டான்
54. நித்திரைக் கண்ணன்
55. காடை கடப்புளி
56. நக்குத்தின்னி நாயே
57. வடுவா

உஷாக்துணை

1. “நாட்டார் பாடல் பாமர மக்களின் இன்பக்கலை” கட்டுரை சாய்ந்தமருதூர் அங்கர் (சங்கீத பூசணம்) பலாவி நூண்கலை - சங்கீதம் இறுதியாண்டு.
2. “அழுத்துக் கிழக்குப் பிரதேச இஸ்லாமியரின் ஏடுகாணாத இலக்கியம்” அல்-ஹாஜ் ஆ.மு. சரிபுத்தீன்.
3. “காதலிலே கட்டுண்டால் காவல் எந்த மூலைக்கு” அருள் செல்வநாயகம் சிந்தாமணி 31.05.1969
4. “மட்ககளப்பு நாட்டார் பாடலில் ஊடலும் சூடலும்” கட்டுரை கலையமுதம் எம். ஏ. மஜீத் (விடுகை வருடம்) அட்டாளைச்சேனை ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை.
5. “மட்ககளப்பு பிரதேசத்தில் கிராமியக் கவிஞர் வடிவம்” கட்டுரை - வீரகேசரி 26.03.2000 சந்தியூரன் க. கிருஷ்ணபிள்ளை
6. “நாடோடிப் பாடல்கள்” (நூல்) தொகுத்தவர் ஆர். அய்யாசாமி இராயப்பேட்டை, சென்னை.
7. “மூளீல் படுக்கையிட்டு” (நூல்) டாக்டர் எஸ். நஜிமுத்தீன்.
8. கிழக்கிலங்கைக் கிராமியம் (நூல்) றமீஸ் அப்துல்லா
9. நாட்டார் பாடல்கள் (நூல்) கல்வி வெளியிட்டுத் தினைக்களாம், கொழும்பு.
10. கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம்களின் நாட்டார் பாடல்கள் (நூல்) எஸ். முத்துமீரான்.
11. “மட்ககளப்பு கிராமியக் கவிகள்” (கட்டுரை) எஸ். கிருஷ்ணபிள்ளை (திமிலைத்துமிலன்)

12. “கிராமத்து இதயம்” (நூல்)
எஸ். எச். எம். ஜெயில்.
13. “ஆங்கமெல்லாம் நெறஞ்சமச்சான்”
ர. பி. வி. கோமஸ்
14. எனது கிராமத்தைத் தேடுகிறேன் (நூல்)
ர. எச். ஏ. மஜீத்
15. நாட்டார் இயல் ஆய்வு (நூல்)
வ. கி. மாகாணக் கல்வி அமைச்சு,
திருகோணமலை
16. “கவிதைகள் தீர்க்கதறிசிகள்” (கட்டுரை)
யாத்ரா - 12.
ஆங்கிலம் : ரெய்சல்கல்வின்
தமிழில் : ஸஹின்
17. கண்ணானமச்சி (நூல்)
எம். சீ. எம். சுபைர்
கல்லூரின்னை.
18. நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்
டாக்டர் எம். சுந்தரம்
19. வடபுல நாட்டார் வழக்கு (நூல்)
வல்வை ந. அனந்தராஜ்
20. “பஸ்துறை ஆய்வுகள்” (நூல்)
ம. சற்குணம்
வ. கி. மாகாண கல்வி அமைச்சு, திருகோணமலை.
21. தென்கிழக்கு முஸ்லிம்களின் பூர்வீக வரலாறு (நூல்)
மணிப்புலவர் மருதூர் ஏ மஜீத்
22. “வாசச்சமையலும் ஊசக்கறியும்” (கட்டுரை)
காலச்சுவடு இதழ் 69
நாஞ்சில் நாடன்.

23. “தொல்காப்பியம்” (நூல்)
24. பூப்பறிக்கப் போகிறோம் (கட்டுரை)
கவிஞர் விஜிலி
அல் - மருதமுனை இதழ் 09.
25. “பாட்டும் விளையாட்டும்” (நூல்)
கலாகூரி வெற்றிவேல் விளாயமூர்த்தி
வ. கி. மாகாண கல்வி அமைச்சு, திருக்கோணமலை.
26. மட்டக்களப்பு மான்மியம் (நூல்)
எப். எக்ஸ். சி. நடராசா
27. நாட்டுப்புறவியல்ஆய்வு முறைகள் (நூல்)
பதிப்பாசிரியர் : முனைவர் ஆறு இராமநாதன்.
தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர்.
28. மொழிவரலாறு (நூல்)
மு. வரதராசன்.
29. பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் மட்டக்களப்புத் தமிழ் (நூல்)
வாக்கரவாணன்
30. ஏறாவூர் வரலாறு (நூல்)
31. மட்டக்களப்பு வரலாறு ஒரு அறிமுகம் (நூல்)
வெல்லவூர்க் கோபால்.
32. ஈழத்து வாய்மொழிப்பாடல் மாபு
கலாநிதி செ. யோகராஜா
33. Childrens Knowledge Bank
34. கூர்மதி
2005
தமிழ் மொழிப் பிரிவு, கல்வி அமைச்சு, கொழும்பு.
35. FLOK Tales of Sri Lanka.
36. தென்கிழக்கு முஸ்லிம்களின் பூர்வீக வரலாறு
மனிப்புலவர் மருதார் ஏ மஜீத்

நன்றிக்குரீயவர்கள்

அல்-ஹாஜ் எஸ். எச். எம். ஜெயலீல்
கலாபூசனம் யூ. எல். ஆதம்பாவா
மர்ஹாம் அல்-ஹாஜ் வி. அப்துல் கழுர்
மர்ஹாம் ஆஸாத் மெளலானா
அக்கரைப்பற்று ஹனீபா மாஸ்டர்
கலாபூசனம் கலைவாதி கலீல்
இசையமைப்பாளர் எஸ். செல்வராஜா
எழுத்தாளர் நந்தினி சேவையர்
கொழும்பு UDH அச்சகத்தினர்
கவிஞர் மருதார் - ஏ - ஹசன்
இறையறையெதிவிட்ட கவிஞர் சு. வில்வரட்ணம்
எஸ். பொ. (மித்ரா ஆட் அன் கிரியேசன்) தமிழ்நாடு

மணிப்புலவர்

மருதார் ஏ. மஜீத் ஆக்கங்கள்

01. பன்னீர் வாசம் பரவுகிறது
(சிறுக்கைத்த தொகுப்பு) - 1979
02. மறக்க முடியாத என் இலக்கிய நினைவுகள்
(கட்டுரை) - 1990
03. இஸ்லாத்தைப் பற்றி இதர மதத்தவர்கள்
(தொகுப்பு) - 1992
04. பன்னீர்க்கூத்தலும் சந்தனப் போர்வையும்
(கவிதைகள்) - 1995
05. மத்திய கிழக்கிலிருந்து மட்டக்களாப்பு வரை
(ஆய்வு) - 1995
06. இளமையின் இரகசியமும் நீடித்த ஆயுஞம்
(அறிவியல்) - 1996
07. நீரிழிவு வியாதியும் அது பற்றிய சில அனுபவக்
குறிப்புகளும் (அறிவியல்) - 1997
08. தென்கிழக்கு முஸ்லிம்களின் பூர்வீக வரலாறு
(ஆய்வு) - 2001
09. வேர்
(வரலாறு) - 2002
10. சர்வ மதங்களிலும் நோன்பு
(அறிவியல்) - 2004

மணிப்புலவர்

மருதார் ஏ. மஜீத்